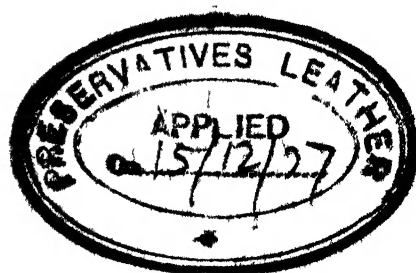

١٦
٥٦٩
٥٦٩
٥٦٩
٥٦٩

٥٦٩

٥٦٩

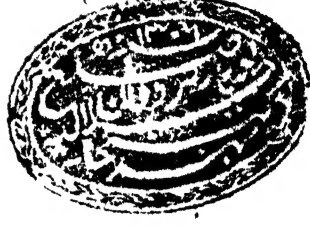

کتابخانه

کتابخانه

امام علی الدین فی احوال
شاه عباس صفور انارکلی

۱۱۹۱

کتابخانه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نیایش خالق را سراست که زبان قیامت سبک از کلمات زنگین کلمات
در بر کرده که در فضایی حادثی سخن برایی با فصاحت گناید و دل معرفت
سیرت را بمصطفی قدرت جلا آینه گیتی نماداده که شاهد رضا و عفو
درین مراتب الهی جلوه ظهور نماید بساط احتیاج امکان را بدست
بی نیازی در هم چسبده و فلک که سی از اطلس غاشیه بر دوش نشسته
از خطوط شعاعی خورشید عالمتاب طنابها، قورق کشیده که یک نگاه
شوخی چشمان از آن درنگزد و کواکب سیار شش یک روان بادیه چاه
و جلال و صحائف لیالی و ایامش یک ورق از دیوان عظمت اجل
س زبیه چاه و زبیه شان و زبیه فرها، تعالی شان الله اکبر
زبان بلغای مضبج بیان در توصیفش از هیچ و تاب کند انفاش را
بحرین ماهی در دایره مانده و دلهای بحر منتان لا مکان سیر را چون دانه
درین دام افتانده چمن برای الفتش یا قوت را از آب و آتش
کوت کل رعنا پوشانیده خاصیت مشغولی ذکرش زبان سر

بر طلاج اعتبار نموده خواب ببلبلان از دیده بیدار بشوق تماشا یی
 کلار در کربان چمن بخت و نیز نیک بدایع قدر ~~قدر~~ ~~قدر~~ ~~قدر~~
 و خواب را در هم آمیخته دوست قدرتش از سر و بر غلغله تیغ عاشق و کینه
 کشیده و شعله عهد الکتیشم و نقش و مکافات جامه صبر غنایان
 جیب کلانهای چمن از هم و دیده . س ساخته از لطف بی خاکیان
 چار صد باغ بخت و گلشن گلشن آتش ام این باغ پر از رنگ و بو و یک گل
 رعناست شب و روز لرزه و چون پیش بست بجل در انا اول از دمان
 بفرستگما یک مدق از دفتر اوروز کار یک گل خود روست زیبا
 قدرتش آورده برون بی تعب و یوسف روزنچه مار یک شب
 گوه سر بر خط فرمان نهاد از نوک کاشی که لعل و دانه گل بر فراز
 شاخ از شمیم عنبر آگین بطیب خلق اولب کشوده و مهر آسمان مانده کار
 از پشت بام که درون جمالی جهان آلودی اورا بر دم نموده خواب عجب
 و در نای از زودلان ساخته که بان جزئیات افیلم فتادکی و نیم
 نو اند وید و ازین کاستان نمونی بود کلانهای بی اعتباری تو استعد
 غادر و این کالبد انسان را بستون استخوان و طباب نفس بر افراشته
 و از مرایای تجلیات ظهور نقاب حجاب در پیش چهره جهان آرا داشته
 یکی را از شعله عشق چون دلخ لاله بر تخت بلند پای عورت خاکستر
 میسازد و دیگر را مانند سیاهی دین از دیده اعتباری اندازد
 درین حال اگر غامه ظاهر باین با نبلان جوین در معرض هیچ سکالی در آید

عیوب پوشیده خود را با کشت بر دم ننوده باشد و زینکار عیب پوشی
 این آیه نصیحتی حاصل می شود و در کمال عظمت که مرآت حقیقت
 است از تظلم محبت چه تخطئه برم که چون نگاه از آئین با
 من روشود ای حیرت صفات تو بند زبان ما انگشت حیرت است
 زبان در دمان ما با شوق دل چه سازم که با آنکه چون جانبل غم دآب
 کرده باز سرشته بحر شکر این آرزوی سانه ها و در با غم و حفا
 چون بوی در برک کل است ای توان از من شنیدن نام جانان بی سخن
 زهی غلیظت حقیقی که پوسته از روز و شب سفوف او ان کسرا نیده
 قنمت و در دوزخ از ماده احسان بیک نسبت رسانیده خاک را
 و چرخ خانه از خمر طینه آدم میدی اربعین صبا کا منظر غرایب
 و بدایع آنها گردانیده از پایه خلقت خاکساری با وج سعادت
 و صاحب اعتباری رسانیده و اجزای پریشان این غبار فرسوده را
 از رک ابر رحمت بشرازه جمعیت بت و با شاره انگشت قلم صنع
 او راق حواس را در یکدیگر پیوست آن طفل چهره و زه را که دست پرورد
 ید قدرت او بود از خطاب انسانیت تاج افتخار بر سر نهاد و
 جارق خلقت عظمی از عناصر اربعه در روی پوشیده و زلال
 نبوت و رسالت را که از مینوع حکمت الهی بپوش آمده بود و در جدال
 حروف و اعصاب انسانی مرسلین جاری ساخت و چون نوبت
 جریان این زلال حیوان در کله وجود انسان بدیاری عیب الازار

بیتی ما شمر رسید شعب مختلفه ایشان در هم پیوسته صورت و حد است
بدرخت و از حوض قلب مطهر مطلبی سر بر آورده و ازین حوض
سرشار دو جانب محیط یعنی وجود کرامی روشنی بخش دیدیده بارگشایی
اگر آن صدق معنی لولاک لما خلقت الافلاک چمن طراز گلشن ملتفت
ایجاد مفتح ابواب مسدوده قلاع سنجش اوطار بلند پرواز
سدره المنتهی بالا دستی خیمه های سرشت وجود بلندی وستی آفتاب
وجودش پیش و میدان صبح ایجاد و نوکین در طلوع و شریعت مقدسه اش
سرچشمه انهار مستوعده اصول و فروع شب معراجش را مانند خردوان
از صبح علم آفتاب بیکر بر سر و از نجوم درخشان درج کوهر بخار
فتح فیروزی در بر که قاتران تنگنای حادث را بوسعت آفاق خلق
خوش دلیل و در سفر لامکان خیال مستیش باز مانده تر از جناح خیریل
سند آنکه چون مرید رخسار جهان آرازی و دهکشت احوال در تماشاگاه
ید بیضای او چشم ماه شبگرد را که در ذوق فروغ خورشید جهان
افروزست باشاره انکشت عدالت آئین چنان ترسانید که هنوز
رنگ متناهی از چپن می ریزد بسطه فرقان عرفان و یقین
ثمر پیش رس بوستان گشت نیا و آدم بین الماء و الطین
بخطاب شورانگیز انا اهلک پاش مانده است یاز نتیجه صغرا
و کبراء انجام و آغاز محمد صیقل مراتب بینش نظر برای چشم
آفرینش صلوات الله و سلامه علیه و آله و سر لوح مجموعه ولایت

واما ست نقد کامل عبارت کجینه شجاعت و شهامت یکدم از مضار فتح الهی
لافتی خلوت نشین سبب المعمور اما مدینه العلم و علی بابا کوا هر پنج
تقصیم افکنی وعد و کذا می شنید مهر فروغ لکن مجلس افروزی و بزم طرازی
قیمتی کو هر خوربای بی منهایی وجود عالم جنایای اسرارش بود آراوده
چمن است منی بمنزله ناز و نون من موسی سدره المستهی خلد برین جنبا
و ارتضا کریمه ید الله فوق ایدیم را تفسیر شهریار بیاسیم ملک نبوت ماست
وزیر دهران مزارع آمال خسلاتی منظور انظار الطاف عالی
زرغام آجام فتح و ظفر بیجوع زلال شیر و شیرازی کم کشکان بیل صلیت
نیج دقایق صیاح کل اسد الله الغالب غلب کل غالب مطلوب کل مطلب
مظهر العجایب و مظهر الغرایب علی آنکه بزوان علم و است
دو عالم دو کف کریم و است الواد و اولاد اطهار و علیهم الصلوة من الملک
الغفار بقوای مضنون صدق مشحون اما و علی من نور واحد منضج کرمه
و راضی ایمان اصناف امم و کافه بنی آدم ازین مادر معین سرسبز و با
شد امید که این کم گفته و تیر بجا صلی و امیر سلسله باد و ملک را
بیز ازین سلسل فیضی و ازین جبهه سار عیسی نصیب کرد و بجز و علی
والهما الطیبین الطاهرین بر مراتب خواطر مشاحان جداول بابک
بینی و رصدندان فلک معنی آفرینی که متوسط مصافق انوار تجلیات
شایسته قبول تابش مختلفه گردیده منقوش و منطبق میگردد که چون بمقتضا
انتظام سلسله آفرینش انوار کائنات را از ذره تا خورشید دست

استیاج و ردمان ارتباط یکدیگر میشد و متحکم است برهان این حال
و مبین اینمقال آنکه چشمهای صغیر را میل توسل با بنابر عظیم و ورودهای
بزرگ را بهوش و حصول محیط بوسیله درکنش پیداری و دلو و مجسم برآید
این فرستاد و اعمی بسببلی خود را مولی بجز طوفانی بجز دلتی محط است
چشمه در روزی آن بود که بدلمان دولت صاحبش که تکتب نام
که بهت مغرور خاک روبرو آستانش را کل انجوا هر دیده آستان
و بندی چاکرانش را سرور افتخار داشتند مالک سالک و اطفال
نمیواند شد هما در هنگام سکالشی این مرام دیده بخت بیداد و اختور در
کفار بود که دعا را اجابت در آغوش و نهال طالع انما ترضون طلب
بر و دش کشید و اعلی حضرت خدیو زمان فرمان فرمای ممالک و ارج و
اجازت کو هر بحر دقیقه بانی و آگاهی درقه التاج سلطنت و پادشاهی
همای اوج سعادت آسمان بندی علاج معالج بر نری و در جنت
کل همیشه بهار کاشن خلافت عظمی خالی بر او نهند بقدر دولت بلی
ابر و ی که هر روزی و درون جوهر شمشیر آبدار بر دلی و شجاعت
نور دیده مینای قوت باز روی توانایی معلوم درین خوانان علوم
لذات و طرز دانی حجت قاطع بر مان ساطع صاحبقرانی کبرای دست
ظفر و حضرت روشنائی دیده فتح و فرست ششمه خورشید بهار کاش
برایه و ایس و دجشتی ملک آرای یکی از مجوسان زنجیر خدا نشسته
نوشته ای درین شیوه خال و دجشتی همکار ی سرط سلیمان

بر روی ناز لرزان بایه قدر بلندش سر روی اولین ایله معراج قدر در جندش
بمعلمی غم
اندیشه عالم جنایای اخر او بود و جهان کس و کسای ضمیرش آینه گمان قلم
جستی برایش از وصولی بهتر امکان در راه دیدن فطانت کوشش بر او پیش
چند لی طفلان حوادث را در شمع عدم شنیده مکان من فحش مرا با یک
تجلیات ظهور اسرار بر نهیده افش نرم آردی محفل حضور که هر صدف
ولایت از شمعناج به هدایت بر کنه دیکه داد ابر آسمان و زمین حاکم مطلق
المعانی و صفت آبا و ما و طین مخزن ناز و دهریم صاحب طبع رسا
بعضلیم قوت بال طاعتی بلند بر و از فتح ربع سکون سایه رحمت خالق
بچون دم جان کفنه مسیح روح بر روی کینه صیانی موسی اعجاز کسری
بساط شمع که در جهان پادشاه فرزین هنر و ای عظمی و تعالی است فتح
و ظفر جمیع البجین شجاعت و کرم منظر استعافین ناز و نعم خورد سال نیک
فطرت درویش بود و فال است که بنصر صیغ صادق آگاهی حیات جاودا
طالب پادشاهی ناشر الویه سعادت به مندی عاصح معارج بایه بلند
منکی و ساد و پشمالی معایه پروردگار است سلاسل بر روی دول منقلب
آبر و دیامرات روشندی سحاب که هر باغش بهجت بود و در باغی بهر ایت
اعتدال بخش مزاج ایام مدارک و شل فلک تیر کند و تو شحام حامل کوکب
طلوعی ناکه نبوده و ادوسی و مظلوم نوزدی شهرت یلین تیر بال خضم اندازی
صدای کوس بلند از هر نوازی در حق نهین مندرج قلبت در معصیتی

دین و دولت شیرازه الفت قلوب پریشان شاه بیت صحیفه سفینه
ایمان نه نبود اگر نیکویش در نظر فاخته بیرون که شد از طوق ستر دیو
خوشید که باج اوست و بکل بجز غایب کردان اوست و اگر کند حرف
سجایش غم ویدش از بجه چو باختر در دم اگر فلک زریه ایش قلند
سایه ز خورشید چوید فراز خطش اگر عود بر آتش نهاد و دو چرخ نهم
بکشد و بس که بود عارض و نور فام بای بهر جا که نهد خشم از بی
نظاره جان در بدن بهینک ازان خاک توان ساختن نهاده ای
از بس که کند باز خواست و نسبت همچو عالم عطا شد و اگر بکشد پیش
بصورت چنین رنگ برادر رخ اهل حق نماند که گوی نیچو در گذشت
نیت بکند که ارد ویش عالم سر بر سفید سیاه و بشکوه خاک مرتبه
عیا شاه که به پیشوایی اندیشه و اسادی فطرت علم آسمان بر افراشته
قامت قابلیت و تنویر لعل آداب کارکان قافله سالار سالکان طریق
ایقان انتخاب مجموعه انصاف خالق جالوس سدا جنت و ارض از روی
استحقاق دانای علوم مکنون و ظهور و اقصای عالم و نور حدیقه
دانش نور صدقه و بیش قوت بازوی علم و عمل اگر کامل عیار دین و عمل
فروردین کلین مشکبفته روی اردی بهشت از راه همیشه بهار تازه شود
حامی بی دست و پایان بقوت دین داری با جی نقوش بیکانه و دین
بزرگ خدا شناسی و پرستش کاری سرانگشت خامه شش که گشتی و شش
در احیای رسوم و آداب برتری معجزه از ی عیسی ابن مریم با بیان

بعضای خاتم واسطی میلاد ظلم را از بنم امکان بیرون کرده بزم آرا محفل
 عقیدتش بر جاسوس هم راه نرود مسدود ساخته غلام را از انامش سراقبار
 بلند و مرغوله همداد از حسن خلش چون چو تائب لاف سایه خویشان و بستن
 شیشه رقلب ارباب ظلم از بیم سنگ استش از طبع بدین هر نفس در انداز
 شکستن و جبل المنین مال جایزان از تیزی تیغ نه پیش نه بخت چون رشته
 در کار کستن نقد اخلاص از کیمیای اعتقادش کامل عیار و در تحسین عای نهر
 روز و شب مانند دل ارباب شوق بقرار شام فقر را بقصد الفقر
 فخری از لباس عظمت نقاب بر چهره پوشیده و پیوسته در کمان این سر المی
 بجان کوشیده و با انگه غبار مو کیش برده پوش ماه و نور شب دست بجا
 بخروش کلاه اطلق شمشیر و هر چند بخت و کشتا و امور موقوف بخیریک
 مفتاح خاتم است بجز لطف الهی و ولای حضرت شاهنشاهی بجز بی نیمة
 ماه بدر و عهدش از بیم کج اصلی در بونه کداز و خام را از فیض راستی
 دست تسلط بر عالم دراز است در معرکه مخیم فکری اقلامش از چون ستان
 خاصیت جان سحرین و در روشنگری دیده دوست تن بلی است
 بر از سره سلیمانی سو قدرت او چون بلف آرد قلم هر ورق شعله نکاد
 نظم اگر نبود خام او قلم شکست و شسته شود ز آب معانی ورق
 بالانگشتین کرسی چار پایه آتش بجان مردک دیده طینای کردون کوا
 قلام قدیم آستانه خلافت نشان سلطان العلماء اعتماد الدوله
 الطایفه العالیة الخاقانیة خلیفه سلطان حفظه الله تعالی من اصحابه عین الکمال

مجدد و پیرایه وزارت اعظم آریا سسته چنانچه از افراد نام امتیاز معنوی
 داشتند بمقتضای لطافت لفظی معنی بحسب طایفه و مرتبه امتیاز فرمودند و این حق
 بقرار خدمت کداری در سلک چاکران سده سینه آنحضرت انتظام
 یافت نقدی مقصود بکیمیای قطره بدریاسید مانند سنگ بی قیمت
 که از حسن نظر خورشید کسوت لعل بدخشان و یاقوت روان می پوشد
 ازین اغراض منظور عین عنایت و التفات شد و از حقیقت صفت
 فعال که در حقیقت ذروه فلک جاه و جلال است با وجع محالست مجلس
 پرواز نمود رفته رفته ازینجانب اخلا و از آن طرف التفات در ترتیب
 و تزیین بود تا بکنجوری نفوذ سرای را از اکفا امتیاز یافت پیوسته قلم شکسته
 این مجوس سلسله وجود و عدم به پیش کاری خامه عبرتین خاتم آن
 برگزیده ادوار و ازمان در مضامین قطاس جولان می نمود در تعلقین استعاره
 و تخیل عبارات با وجود رتبه بلند ولی نعمتی خداوند کاری بمقتضای کمال
 و بنده نوازی زادگان طبیعت پیرایه اصلاح می پوشیدند مرا خود
 پاک زبان از عهده شکر گذاری افلاک و انجم بیرون آمدن متعذرت
 که باین گردش شبانه ام رهین منت دارد ای کاش در آن حال کده
 بروفی مامول دور می نمود جهان را از شکایت لبریز نکرد اینده راه صلحی
 میکند اشم که از آن راه اکنون امکان بازگشت می بود مگر با بروی آنحضرت
 اصل رقم مغفور بر زلات و جرائم گذشته کشد جهان الله نوسن خامه که بندگی
 ذاتی مانع سراد از وطن نمیکرد و چه غایت سرکش و سبک خرام است که غلام سخن

از دست این سالک به قرار مطلب بخاری گرفته باین صحابی منتهای رسانید
آن به که به نیروی تابد آهی عطف عنان بودی مطلب سخت نمایه کمال
این بنده نیز باز تفقذات و نوازشات که از آن حضرت ملحوظ میکردید
مانند سایه که عدم انفکاک و از نور امریت لازم و معنی مستخدم شدست ^{شماره} ^{شماره}
برخود از وجبات دانسته همه وقت در بندگی آنحضرت می بود از آنجا که
حضرت ایران مدبری خداوند کاری در کلیات و جزئیات امور را بر عهده
امری بی غرض علی حضرت ظل اللهی می نمودند پیوسته هرگاه اقبال
که مرجع پادشاهان هفت اقلیم و موطن جهان ناز و نعیمت می بودند چنانچه
اشباح را به توسط مرات صافی روضه شای مردم دیده حاصل سکنت
و مبانی بندگی و خدمت آن والائیت صافی طینت مطهر اشعه انوار کیمیا
آثار حضرت ظل اللهی گردید و چون همواره خاطر اشرف بمطالع کتب سیرت متع
آثار سلف متعلق بود و خواستش آن داشتند که لای واقعات زمان
ابد و امان بر رشته انتساق و انتظام در آید امر واجب الاذعان و فرمان
قضای جریان نفاذ یافت که این ذره بمقدار که از بد و طویل غیر غفلت و کامکار
حر با مثال دیده بخش را اسطرلاب کیفیت ارتفاع این آفتاب عالمات نموده
از هر جزئی از جزئیات اطلاع تمام دارد و در سلک تحریا آورد ازین خبر عاجز
مکان بر اطراف دیده سرانگشت قبول کردید قطره بودم دریا شدم ذره بودم
آفتاب گشتم عندلیب ناماقه با فضل سکوت از زبان سخن سرایی گشتم
سلطان آرزو در کاخ دل بر تخت مراد نشست زنگ تفرقه از آئینه خط

بر خاست نهال آمل از دمار دلکش آغوش با شمار باشد انجدا و غما
 آب معانی بکاشن صحائف جریان هست الفاظ در بزم بختا دلی
 و دوش بر دوش نشسته کاروان آرزو در منزل مقصود با اقامت کشود
 آوازه شهرت کجاست چشمان سخن را بیایده الوان معانی صلا در داد
 تا سامان نگارش و صفای حمیده بیرون از انداز شایسته ای حاصل شود
 رفعت آسمان تکمیل کوه فروغ خورشید بیدار دلی نماید که یابی آب
 دو لکری جواب پیش بی حرم درستی نیست حرم سرعت پرواز زنگ
 ثبات قدم در نیک و دیدن نشاء می در عروق رسیدن دعای مستجاب
 بیعوق راست کوی میزان امتداد بقای دوران از مبداء فیاض شخص
 فکر و خیال انعام شده در کج معانی را کثرت زبان مادل بمعنی
 غوطه و آدم چون امثال فرمان لازم سرشت اخلاص کیشان می باشد
 با وجودی مایکی و فرومایگی پذیرای این امر شکر شد اکنون امری که
 جهت انکشاف این مرام تبیین آن ناکزیری نماید آن است که چون پرده
 ادب و آداب از آن مانع است که سرانگشت خامه از چهره اسامی سامی
 بر کنزیدگان بزم برتری اعنی فرمان روایان این سلسله و جلیده در هر
 قهریب سخن واجب می سازد بر گیر و انداز بر ذمه مطلب بکار واجب است
 که بعباری که تشنه لبان فنا فی خویش از این تشنه می تواند شد
 پرده کشای ابهام این معنی کرد و عمدت نکات ای آینه حقیقت نایاب
 فاسخ آثار چنگیزی و اسکندری عارس نهال همیشه بهار این سلطنت و بلا

معدن کو هر خورشید فروغ دارائی کبری حجاب هر که اخم اندازی
 سرافراز شیوه کردن فزونی فاتح مدینه جهان بانی به نیروی تیغ ملکوت
 فوزان کو هر صدف دوار و قرون قلعه بنیان ظلم و طغیان رافع
 الیه عدالت و احسان مبط فیوضات رب جلجل جالب اورنگ برتر
 شاه اسمعیل انار الله بر تاجه و اصاحقران کتی مستمان و اطمینان بخش
 بحر طوفان ملک داری اعتقاد سلطنت و استظهار عالم مداری ششم
 کلمای دولت اقبال امیه از با رجبین سعادت و اجلال لیبای نقود
 آرامش اطمینان شاه طهماسب علی الرحمة والرضوان را نواب جنت حجاب
 و هر مبارک افکیم کنایه فارسی مضامیر کوی دولت ربای سفیده
 صبح فتح و ظفر مطلع غرایب و منظر شفق طراز علم صاحب الهی و ناجدار
 ممتاز شیوه حضوری و بختیاری صدر نشین صفه حق طلبی طغری ناشیر
 بزرگی و الالایی مردمک دیده بیدار دولت آفتاب جهان تاب آسمان
 شوکت شیران کتاب عیش و عشرت سواد خوان زمزمه صحیفه ملک
 نقش بدیع کلک غرایب کباب قضا طریح غریب معجز بدایع ارض و سما جامع
 شوکت اسکندری و علم فلاطونی خلف صدق قایل کلام معجز طراز سلطانی
 کتب آسمان امیر المومنین حیدر مرقع مذهب بچی ایوانی حشر شهید
 دانا دل نوی بدستگاه عباس شاه ماضی طالبه نژاد را نواب کیتی ستانی
 فردوس مکانی شیخ یزید کمالات از خط و جبر اخرون جاشی طراز
 نعم الان خوان سپهر و قلمون دایره مرکز سلطنت کبری مرکز دایره

اقبال رسا راتبه افزای ادراک فطیفه خواران شعور جامع مباحی مشیو
 فسق و فجور مجبی مراسم ابراهیم و بهم قسطلس عدل و انصاف
 و گرم واقف رموز جلی و خفی شاه و الاجاه شاه صفی را نواب
 خاقان رضوان مکانی و اعلی حضرت جهانبانی را ظل اللهی رقم زده
 کلمه مطلب نگار میگردد و بانه التوفیق و علیه التوکل شرح تولد علی حضرت
 ظل اللهی درین کارخانه بسبب سازی بمقتضای اتفاق و انتظام است
 و کثرت امور هر چه مشاهده دیده بصیرت ارباب معرفت شود سرشته
 کاری در دست دارد اگر خاست بیافندی حریر گل ممتاز و اگر گل
 باغی کلاب سرفراز است چون کتاب نیسان رحمت ترشح چاپ
 میکند بناچار صدق آسمان را هر لحظه حاصل کوهرش هواری می آید
 نه از اینجا است که ادوار سپهر منظر غریب آثار و نسیم اردوی بهشت
 مرآت خلونمای اغصان اشجار است با جندین مسافت کور میان
 زمین و آسمان است نمیشود که در هر جنبش مرکباتی فیضی نازل نشود
 و با اینهمه که تا بی بال زمان امکان ندارد که هر نفس عائی بر آسمان
 عروج نماید جمعیت حواس هنگامه بر هم زن و خفت و سرشته شمع
 شب افروز شیشه بزم صبح است و هرگاه جزئیات منج امور کلی تواند شد
 کلیات در نتیجهی اتم و اکمل تواند شد و در صورتی که خاک از پا افتاده مصدر
 الوان ریاحین باشد سپهر میند مرتبه بطریق احوال غلت ظهور امور تواند شد
 قرآن کوکب است و سبب چون اتصال حروف هر ایند منج مطابقت

و اجلال روشنایان عالم بالا بجهت تدبیر آراستن بزم آشیانی است
 در حالتی که این اجتماع در برج مرغوب و قریح یابد که اکسیر سحر شهند
 مانند رباب کمال که در پیرایه امر شگرف آبروی صائبه اعانت بهم نمایند
 آنچه از ترکیب اجزاء این مفرج روحانی حاصل گردد و مزاج نقیم الهم را
 خواص نوش در رو بخت و کام آرزوهای خشک لب با برلال بقا رساند
 اما مقتضای بیکانه خوبی این خود پسندان افلاک جزئی را که میبایستی کنی
 مکن این ارتباط اندر میسر گشته باید گشت که این کوهرهای درخشان
 در سلک اجتماع انتظام یابند همچو گشته که سنجی بل مطابق هزار چیل و یک
 هجری نقش مراد انجم و افلاک که از بد و فطرت در طلب مقصود و در می نمودند
 مطابق با مول نشست و کوهر وجود حضرت ظل الهی از صلب مطهر و آفتابان
 رضوان آشیانی بقدر رحم حضرت مریم مکانی بعزیت آراستن تاج
 و دیهیم نقل مکان نمود و در آن دبستان تمیز صورت بعلی نفوس
 قدسیه منازل موالید را طی نموده قامت قابلیتش برآید و لقد خلقنا
 الانسان فی احسن تقویم پوشید و در پیمین سال فرخنده فال بطالع
 مسعود قدم بسند ظهور گذاشت عالمان دار اخلاصه و ناسوت مبارکباد
 هم گرم نشناختند و منشور جا بکشائی آن خدایو کبیتی پرور را بهر قبول
 موشخ ساختند فوت نامیه که اوقات خود را صرف نشو و تربیت نموده
 درینا علم علم است از دربار الهی بخدمت پرورشش آن مطرحات
 قدس معین گردید چون هر اندامی را با بایس غامی می باشد بجای عقل هوای

کسوت عقل مستفاد بآن واقف و فایق آگاهي عنایت شد و در سایه
خانی مهران که عبارت از وجود حقانیت سرشت نواب خاقان
رضوان مکانی بوده باشد هم در آغوش آلودگی می بود تا آنکه در هوش
مسافت اقلیم ضیاع را طی نمود، و در کاشش صبی استنمام روح عطوفت
از کلام کوهر نظام نواب خاقان رضوان مکانی می نمود و بشقتهای
کوناگون از حد و حصر افزون اختصاص می یافت و چون بارقه عنایت ازلی
از ناصیه احوال بن ضد یو خدا شناس مسلط ظاهر بود پس نواب خاقان
بشاره ملهم غیبی بر زبان الهام ترجمان میگذشت که عنقریب امور سلطنت
و تاجداری را بپناهزاده و الا نوبت تفویض نموده خود بشغل عبادت
که عادت دل خدا شناس است اشتغال خواهیم نمود و جمیع از طرز داناتان
محض انش و مجتهدان مسائل آداب مقرر فرمودند که همواره ملزم رکاب
اقبال اعلی حضرت ظل اللّٰهی بوده هم بکجا بهائی آن مردم دیده ملک و ملت
قیام نمایند و هم در نفاذ امر و حصول مرام آنحضرت سعی موافق بقدیم
از آنجا که منتیان را در بدایت حال ممارست اموری که بآن فایز
می کردند از لوازم است طبع همایون اعلی حضرت ظل اللّٰهی راغب بر شکاک
می بود و بهر نظر کار آگاهان عوالم ملک و ملت صحیفه صحایب شکار لوح تعظیم
آموز پادشاهی و کیفیت بست و کشاد آن بعنوان جزئی منظور
دیده آگاهایی است حکم بر اطلاق جنایات فحشکاری کردن نشانیست از زنا
کردن فغان مبتلا و مید نمودن طبع علامتی از تسخیر سرکشان باد بجا

همگی هست و الا باین طریق مصروف تخصیص غواص علوم باو نشاید
 میشد و باین عنوان مارج ترقیات طی میکردند اما هنگامی که بیزو
 دولت از مأمور در کف اختیار و اقتدار آتی خرد و جانان گذاشته اند
 ۵ الهی در جهان چندان بانی ^۱ که بختاک فلک تجریدانی بیان نب
 و الهی بجز مثل ^۲ کبر و دشمنان مرآت فوج خجائیت سرشت پوشیدیت
 که تیز سبج امری بی تحصیل اسباب آن صورت نمی بندد اما خفت پست
 نیاید سخن کوهر آید ارامکان ندارد و از برشش اربانی نباشد
 خواص از صدف در بر نمی آرد و گمان به پشتیبانی ندزده روی عدد
 از قبال بر نمی آید و مبارز بجراح تیغ درخشان نغمه ادا خویش
 می باید که بکن بدستاری قیسه معشوق تراش است و شیرین به بر روی
 جنبش مژگان دل کو بکن خراشش کانب را بی دسکیری قلم خاتمه
 امان فضل مطلب بخاری و شمع را بی پشتیبانی فانوس نخل و جو کسب با خور
 مرمر بوزار است تا آتش کلهای نفروز و شمع صیفی عذیب هنوز اگر
 موبائی آب روان باغضان اشجار ز سر رنگ کلهای بهار
 شکسته بر آید و اگر باغبان رنج نبرد غنچه گل دانه بعد از خواهی کتانی بد
 اگر آفتاب نباشد روز را بچراغ نتوان دید بی گرم روی آتش
 پسند را لب خاموشی بترانه دار باب وجد کشوده نشود اگر مناقشه
 سک و آس از تفاع با بد شمع و پروانه را با هم محبت در بگردان آتش
 آرزو مانیر و هوس ترک تعلقات بختن محال است و ناطع دقیقه با

نباشد استماع کلمات ارباب حکمت هم کسوت ترانه لاطفال بی سازه
 شکسته دلی باده معرفت نتوان کشد و بی سببایی دیده بینا
 جمال جهان آری بی یوز سر و مشن نتوان دید تا کلبه دغان باشد درهای
 اجابت کشته نموده تا کلمه کلید نهانی بکند صوت بلبلان مباح
 خوش نشینان چمن نرسد ملک آلب ما نهال کستان عصای دست نشود
 از خاک مذلت برنجیزد و اگر طبایخه ادیب نسیم بهاری نباشد چهره کلها
 در کف نمیدوید چون بلبل مقصود در نشأ حاجتمندی باین طریق میسرست
 مرا که آرزوی کارش احوال فرخنده مال اعلی حضرت ظل الهی منظور نظر
 و هوس عروج آسمان معنی در نظر است باید بخت بسلم بلند بایه تعداد
 نسب و الای آنحضرت نسبت نموده مگر باین طریق ارتقای مراتب
 آرزو میسر کرد این نورس طبع الهی که روزگارش بجهت انصارت
 بزم اسکان از مشکوه نبوت و رسالت اقتباس نموده نسب بشعلا بد
 فروغ وادی این امامت طوسی باین ظهور کشف و کرامت واسطه
 ابرامه اقلیم وجود صدر نشین بزم آراسته عرفان و شهود مخزن
 جواهر زواهر علوم قوت بازوی افلاک و روشنی دیده سخنوم محرم
 خلوتیان حجب بر مضاف بقدر ابرار لیل و نهار شرازه ارتباط
 وجوب و اسکان خلاصه مضمون آیات رحمت قرآن سایه کسرت
 مفارقت آفتاب نشینان عالم سوت قوت بال بلند پروازان کلشن
 لاهوت توفیق فاتح عهده تدقیق ستون خیمه ز کار کون اخلاک

لنگر نگین بابر بجای مرکز خاک طوبی امانت شایسته بابر در عقد لای
 کمونات را هفتین کوهر کلام مطلق ربانی منظر آیات سبحان پرده کشاد
 عرائس سلیمان و سفت آباد انجام و آغاز کتاب لوح محفوظ را شرح
 مبسوط استخراج معانی مغفرت فاعده مضبوط در چنان کوکب
 صبح ازل آفتاب تائید حضرت عزوجل شمع صبحی و بدر و جی و امام مفر
 الطاعه امام موسی الرضا علیه السلام میرساند تفصیل این اجمال انگه
 ینسانی وجود و افزا وجود نواب خاقان رضوان مکانی شاه صفی نور محمد
 مضبوط عامل این کوهر بوده و آن ابر کوهر بار از بحر وجود شاهزاده مغفور
 صفی میرزا عروج نموده زلال هستی شاهزاده مزبور را منبعی ذات اقدس
 نواب کینستانی شاه عباس ماضی علیه الرحمه بوده و این چشمه رنگ
 افزای هذا عذب فرات منبعث از ارض مطهر نواب سکند شاه
 خدا بنده طاب ثراه است و ارض مطهر قلعه از گلشن هویت نواب جنگا
 شاه طما سب نور الله مضبوط آن گلشن همیشه بهار از نسیم بار دی بهشت
 ذات مقدس علیه حضرت صاحبقران شاه اسمعیل ماضی عطر الله مشهد است
 و آن نسیم روح افزا را ظهور بهوب از بحر متلاطم معرفت و شوریده
 دوستی حضرت ^{سلطان} جید بن سلطان چندین شیخ ابراهیم
 بن سلطان خواص علی بن سلطان صدر الدین بن قطب فلک تجوید
 قطره بند در بای تفرد شعله خرمن تعلقات آفت نجمات سرد امجاد
 نفس مغرور در حلقه بینندگان غیبت در حضور شعله آتش فوق نکست

گلشن ثنوق معترف کوی بهقراری مقیم کیجکا مطلبش ری دم کمرای تانی
 کند رسای ثنوق بهمتها صبیای چراغ دل لغو و خنکی پروانه محض
 عشق بازی و سوختگی الف سینه صد چاک چاک گریبان بی باک
 کف در بای شور محبت جو شش بهقراری باد و حقیقت شمشیر جوار
 قطع علایق رشته پیوند و صواب خلق باد و نوش مصطفی عرفان
 در دی کش میخانه و ایقان پشوا ی ارباب وفاق شیخ صفی الدین
 محمد بن قطب الدین لیا سید جبریل بن قطب الدین صالح بن حسن بن محمد
 بن غوص بن شاه فیروز بن مهدی بن علی بن ابوالقاسم بن بابا
 بن حسین بن احمد بن داود بن علی بن ابراهیم امام بهام موسی الکاظم
 علیه السلام است بجان الله تا حین انتهای سیر سخنی باین اسم القدر
 صحیفه کلف بجان و دل در بر اندیشه طایبان بود که آیا خانه را با این
 خشک کامی عروج بآن بایه والاچه سان روی نماید نه احمد که این
 مطلب بدین توفیق باسمان رسید و هر کس بی نشست چشم سواد
 خوانان روشن که صحیفه گلشن گردید و در خانه تاریک نقوش چراغ
 معنی شد اگر خانه بنور چندین چراغ جو یای وصال نکارش
 بلبوس بیمنت مانوس باشد چون سامان این کار محمول پیوسته
 نماند که از مشاهده جمال مقصود دیده سکلور و شنی حاصل گردد
 و خدا یا جو بر بنیتم اگر گئی خسته در آردین آرزو دل صبی با
 مرج جلوس علی حضرت ظل الله بر او رنگ جهان ستانی

دو قایم سال اول جلوس خانی مهتوب که معمار کاخ ابداع و جوی انسان
 خاکی بنیانست بمقتضی اعجوبه کاری حکمت بالغه در هر ناکواری که مذاق
 عرفان لذت شناسان اندر آنکس حاکمست تعبیه نموده در صدق
 هر ناپسندی که غرض فکر است انسانی را از نیل آن دست مراد کوتاه آ
 کوهر حکمتی که قبول خاطر مشکل پسندی تواند بود و دعبت بناده
 مبرم رات آتمود را بشیر حق علیل مزاجان دارا اشفای امکان چنانچه
 اعتدال داده بیدختک لبای در تنگنای شیشه که دارالملک بی
 آسائت فرستاده از بستن فضل ظاهری که عبارت از دیده بیدار
 ابواب این روحانی بخفستان بستر راحت باز کرده از فرو بستن این
 جسمانی عینک بینائی هبه شده شاهدان عالم غیب تیب داده
 هر نشیمنی نمودن نوشتگی گشت هدایت علم دارد و هر شعله لذتی را
 بکند جاذبه جانب کتاب تهتیده درون می گردش تارکات میان
 رموز انفس و آفاق سوادش شهر نورانی روز روشن میداند و کیسوی
 کسوده سنبل آراش چال زیبای شاهد نو بهار منبهارند شکست
 و فتح را مادر در هر پوسته توام زاده و سیاه و سفید لیبی و ایام
 شیراز پستان اتحاد داده برک نیزان شکوفه بهر ثمار قدوم اثمار
 و خاک پرنشینی آئینه برای ادراک صفای رخسار است هر فری آغاز
 عقد طعنه شایخی به طرمی آید و هر غنچه دل در خون سرشته می نماید
 عرایس معانی روشن چین از مداد نیر و برای اظهار در بردارند و کاتب

وستان کن رسم فیضات برالوح شهبای تاری بخارند کاهی این
 امر گرفت که بیرون از وسعت کنجای حرفت بعضی انی نقاب بچای
 از چهره میکشاید که عموم خلایق را که از تفاوت ادراک در پست و بلند
 رسای و نارسای مانده اند چون افاضه خورشید جهان افروز
 بیک نسبت معنی مفصوح رسیده که بی نیامدگی از انجمله جلوس حضرت
 عجل الهی تر شمس بلند پایه جهانگیری و کشور کشایی است که بعد از وقوع رحلت
 نواب خاقان رضوان مکانی در شب جمعه یازدهم ماه صفر سنه
 هزار و پنجاه و دو که چهار روز از آن واقعه جاگمده از گذشته بود و در
 مسعود که رصد بنده فلک دقیقه شناسی و نکته دانی مساح جدا اول آسمان
 محرم سرایر سلطانی مقرب حضرت خاقانی مولانا محمد شفیع بنجم تعیین
 نموده بود اتفاق افتاد و احق غریب حالنی بود که عموم خلایق را
 مانند لاله با وجود تازی داغ درون لب از خنده شادی فراهم نمی آمد
 و جاگهای سینه و مجروح بغل با لبدن دلهای طرباک گشوده بود و اگر نه
 بقرب دعای بقای دولت ووز افزون آن خرو عدالت مشحون
 بودی مردم را دست از چاک لریان برداشتن امری بود محال و
 قصیه بیرون از وسعت آباد احتمال چنانچه اهل محضر را از عالم رحمت
 برات نجات ابد رسد شوریدگان سراییم دل دران شب از غرور و جلوس
 اطمینان خاطر پر کرده و دلایوس روزی که دیدمانند آوازه روح مصطفی
 که پیش از طلوع مهر منیر صفحه سپهر آئینه مزاج را از زنگ طلیت شهبای روح

می برد از روی زمین را نور عدالت آن خروبی قزین قبل از آنکه طلوع نیر
دولت واقع شود از نیکی انقلاب و اختلاف محافظت می نمود
حوادث را با وجود چنان غوغای عامی و دیده از خواب راحت باز نشد
و پنجه فقر خاطر باز زد و چون حواس کسی در اندک نگریه بغیر از دعای دو
آن شهریار که با ملوک و نین از شوق بر سرعت صعود و جدل داشت صدا
بمندی می شد در آن بلده القدر و دولت که جهان را آغاز خوشبختی و ابتهاج
و معنی پادشاهی و فرمان روائی را شب معراج بود و در آنی که سبب عجز
کرامی آنحضرت در نهان بایه سلم و طبعی سرگرم اعتقاد بود و عرض را نشین
کرسی بلند بایه صاحبقرانی کرد و انبساط تخمین بر آید که از پادشاهی پوشیده
لباس اسنم سامی است که اکنون چون سکه هیچ دمائی از آن خالی نیست
اول چیزی که از آنما رطف و غضب نهان خانه کون به پیشگاه ظهور پیدا
نواختن کوس دولت جاویدان و زدن سیلی سکه بر رخسار زارگان
بحر و کان بود پیش از شروع در بست و کشاد امور شمشیر جهانگشا سی
جد امجد اعلیٰ اعنی اعلیٰ خاقان صاحبقران بر میان بست و دست
نوازل بدادن نفوذ و اجناس کشود جمعی از ارکان دولت اعیان
حضرت که جلسین بایک و قریب و حضور بودند بوسیله تخیل بایه اوزنک
سلطنت بای اعتبار بر پایه افلاک نهادند و چون هر سری را آن
سعادت نیست که بی انتظار بدولت جبهه سائی خاک آن آستان
که جوهر سرمد دیده آنگاهان است سرفرازی باید بهنگام صبح آید

که فرمان فرمای فلک چهارم بر چهار بالش عناصر تجیه زن کرد و در ایوان
 فوای عمارت و دولخانه دارالمومنین کاشان بر سر رکس چون نظر جلب
 نمود و ملاحظه انام اندوختن عوام و ابلجیان خسروان ذوی اعتدال کرد
 و بهار اقبال حاضر بودند با قمر سجود و سربندی یافتند اصناف امم و افغانی
 هر یک بقدر مرتبه بر تبه استمان بوس فایز گشتند و در همان روز
 خطبه بلج بنام نامی آنحضرت خوانده شد و بقایای ممالک محروسه که
 قریب به پانصد هزار تومان میشد تجعیف و تصدق مقرر گردید و ابلجیان
 ندر محمد خان نام مشتمل بر اسناد عادی تفقد نسبت با امام قلیخان و الی
 سابق ترکستان که چشم از سلطنت پوشیده روی نیاز باین استان
 عرش نشان آورده بود بمنظر گیمیا اثر رسانیدند و ارقام و ذرایب
 و احکام و مناسبت با اسم ملوک و امرا و حکام و عمال و لایات
 محروسه مبنی بر استمال و حسن سلوک با رعایا و موازی داشتن
 کفین موازین عدل و انصاف صادر گردید رفقی که درین ابواب
 رستم خان پهلار که در آن وقت بقصد تسخیر قندار و استخلاص
 ملک دلیزیر از تصرف گروه چغای با حاکم سگستان و امرا و
 نظرفر توامان در آنکجا خراسان توقف داشت شرف صدور یافت
 بود مصحوب طماپ قلی بیک چغای حاکم سابق شوشتر و قور
 ارسال یافت و در آن چند روز که دارالمومنین مزبور مقرر ایت است
 و اعلام اقبال بود هر روز بهنگام عصر با خاصان بقصد شکار میروند

گیرانیدن صید و افکندن شکار را بر مشق غلبه اعدای تعالیٰ بعیت^{ستند}
 و چون در نظر حقیقه شناسان عالم امکان هر جزوی از جزئیات
 آئینه مطاهر امور کلیت بعد از شکار متوجه تماشای وقت و ساعت
 سحائیان که انبوهی است و گشاد عالم ما سوت گشته آن تماشای جهان را
 از قبض نظر اعجاز اثر سر رشته محرکات طبیعی بدست داده سیر کیفیت
 قبض و بسط بهر عالم آتش جهان می نمودند بعد از فراغ از مهمام قوا^ع
 ملک داری و فرمان روائی دارا المومنین فرمود بسبب فراط حرارت
 از منبج اعتدال منحرف بود در ساعت اسعد که بقصد نهضت بصوب
 دارا السلطنت قزوین شد ترخص رفته مراجعت فرمودند و بعد از
 چند روز الوید دولت بجانب دارا السلطنت مزبور ملک بجا گردید
 و در دارا المومنین تا بلط طیبه قسم بعد روزی شد روز چهارم داخل
 بلده مزبور شده از کرد راه بطواف آستانه مقدسه^{منوره} معصومه
 و منبج منظر نواب خاقان رضوان مکان مشرف گردیدند هر چند
 مائده الوان هر روزه آنحضرت زیاده از آنست که حرص آزار از ملا^{حظه}
 آن علاج کرسنه چشمی ذاتی نشود اما بخصو^ص اطعام فقر و مساکین
 که نواب آن روزگار روح مقدس حضرت خاقانی فردوس مکان^{است}
 رسد اقلام مطعومات طبع فرموده در آن روضه مینو نظام مضمون
 صدق مشون و لم طیر مایستهن صلابی عام در دادند و بجهت^{آنکه}
 این خیراتم و قاعده احسان اکمل باشد بواسطه پرهش احوال

آن ملک و پند بردار و غلبی آنجا بحسین قلی بیک قورچی شمشیر تو لیس آیت
امر فرمودند که چون این ارض مقدس مطهر مضعج آن خاقان عدالت
بر و رست و رعایای این خطه حال صید حرام دارند ایادی ارباب حجه
و اعتناف را از کیستان ضعیف و ملهوفین کوتاه و کشیده داشته
در امور اداری و خداترسی دقیقه فوت و فرو گذاشت نمایند و بنا بر
رایات نصرت آیات روانه دار السلطنت قزوین بود البجیان و الی
ترکستان را نیز در همان روز با نفامات و خلایع سر بلند فرموده رخت
انصراف از زانی داشتند و ساروخان بیک انجیر نور ابرافقت
برسم حجاب روانه فرموده خود بر فاق دولت و همکارانی تأیید
حضرت عزت روانه دار السلطنت قزوین گردیدند همان طبع موزون
که مشاطگان ابقار افکار اند و دین کارگاه صنعتگری که رشکهای نقش
از رشک است آینه بی غبار اند از آیات دلکش بهر تار و پود این دولت
عظمی جلای مشک اند و ترتیب دادند یکی از انجمله ظل معبود است
که ملک المنجین مزبور را بجهت ضبط درجات طلوع این نیر ابد فروغ
بخاطر رسیدن خامه کوتاه زبان را شعاعی عظیم که عبارت از نکارش
احوال فرخنده مال اعلی حضرت ظل الهی است پیش آمده و آن مجال نداد
که در هر لعلی چنانچه خاطر خواهد است خوض نماید لهذا بنگاشتن کلمات
اکتفا کرده و نمی نویسد و اختصار نموده روانه شدن رایات نصرت
بجای قزوین چون درین سال خطراتی از شغل زیارت استانه مقدسه

منوره مطهره معصومه و مزار کثیر لا نور نواب خاقان رضوان مکان
فردوس آستان فارغ گردید روز دوشنبه از دارالمومنین قم روانه
دارالسلطنه قزوین شدند و در اثنا بطهره طیبه ساوه که تمویل سلطنت
رستم محمد خان ولد مرحوم ولی محمد خان والی ترکستان مقرر است
وارد گردید خبر توجه اعلام نصرت فرجام بدانصوب بسلطنت پناه
مومی الیه رسید با فوجی از بهادران اوزبک که در ملازمت
آن سلسله چنگیزی بودند و جمعی کثیر از مردم بلخ مذکور که مانند ماه نو
خوانان رویت بقای خورشید ضیای اعلی حضرت ظل آبی بودند با استقبال
شما فند و آن سلطان و الاشان بتقبیل رکاب نصرت انساب
استعداد یافته داخل بلخ طیبه مزبور گشتند و روز چهارشنبه بمقام
صح از بلخ مزبور عثمان خرمیت بصوب صواب دارالسلطنه قزوین که
مرکز دوائر جهان گیری پادشاهان عظیم الشان سلسله جلیه صفویه
معطوف داشتند و چون خاطر هایون متعلق آن بود که در سامعیت
داخل ارسلطنت مذکور کردند و روز آن مسافت را طی نموده روز یکم
وقت عصری بایخ صنفی آباد نزول جلال واقع شد سلطان بلاقی
نواده پادشاه مرحوم نورالدین جهانگیر پادشاه هند وستان که بعد
از فوت پادشاه مرحوم مزبور متقلد امر پادشاهی سواد اعظم
هند وستان گشته بود و عاقبت بکار پردازی اصفهان برگشته
آن امر شرف را از دست داده و در زمان سلطنت نواب خان

رضوان مکان روی نیازباین آستان فلک توانان آورده بود و از
 خوان احسان آنحضرت استناده می نمود و در آن وقت در دارالسلطنه
 فرموده بانه وافی داشت با سادات و فضلا و اعیان و نجبا و عمال رعایا
 آن ملک پذیر با استقبال بیرون آمد با آنکه جناب الهی بخشنده بی عوض
 آن خلق کثیر را تمامی از روی ضمیر و داعیه خاطر آن بود که حیات
 ایشان اضافه عمر عزیز پادشاه اسلامیان بپا شود آن روز
 سلاطین سلاطین فرمود در بنده کی اعلمحضرت خدیو زمان گذر از
 روز دیگر فرمان واجب الاذعان بصدور پیوست که ارکان دولت
 و سادات و علما و فضلا و صلحا و اعیان دارالسلطنه فردین
 در ایوان چهل ستون اجلاس نمود جهت ترویج روح مطهره و اخلاق
 رضوان مکان حفاظ و قرا بتلاوت کلام ربانی اشتغال نمایند
 و انواع مطعومات و حلویات در آن روز که جلوه نواب خاقان
 رضوان مکان بود طبع کنند صبح روز دیگر با بکان دولت
 آنحضرت و مقربان بارگاه و بندهکان درگاه از صفی آباد داخل شهر
 گردیدند و بدولتخانه مبارک نزول اجلال فرمودند و هر یک از بزرگان
 و اعیان و مقربان و وزراء و عمال و حکام و ملازمان و منوبان آستان
 عرش نشان را خواه جمعی که در بار اقبال حاضر بودند و خواه جمعی که در محاکم
 و مقصور و لایات حکومت اشتغال داشته بخلای فاخته از جینا و شیر
 و خنجر مرصع و لباسهای فاخره از زر و زلف و سمور و اجناس قیمتی

و سپاهان نازی نژاد با زین و لجام مکلن بجا هر کران بهاسر فرار فرود
هرگاه جهانیان را از فرود جلوس آنحضرت لباس حیات تازه عنایت
شده باشد هر اینها باید که بمقتضای تطابق صورت و حتی کسوت ظاهر تجدد
یابد احاصل بعد از طعام دادن خلایع و انعام نوازش جمعی از بندگان که
متکفل شغلی از اشغال نبودند پیشنها و همت و الانهت علیا کرد و پیشا هور
سلطان حاکم باب الابواب در بندرتنه بیاول صحبتهی سرافرازی یافت
و حکومت الکا و خوف بزبان سلطان مفوض شد میرزا امیرم و له و حرم
میرزا قواما دستوفی الممالک مسخبت کنایه بداری ممتاز کردید و چون میرزا
اعما و الله و له و جانی خان قورچی باشی بر اینک فریب کلامی مشهور
باقا بنی و له و حرم امیر کوه خان قاجار که در زمان خاقان رضوانی
بخند مستی و له و صحبتهی قیام داشت و بنا بر شیطنت و بد ذاتی و بد اندیشه
با خلایق نواب خاقان خلد مکان او را از نظر انداخته بودند
از راه برده بود از خدمت اعلیحضرت ظل الهی التماس تقصیر و تلافی
نموده مستعفی آن گشته که خدمتی که با و مفوض و مروج بوده بدستور
شود چون طبع معلی و در یافت و الای نواب هایون اعلی را از چ بازی
آن پیاده سپاه صدق اندیشی و سوار کیت خدمه و سردر پیشی
اطلاع تمام حاصل بود و فرزین طبیعت را به جانی جولان مبداد نکه
شاید از فیل بند الحاح و التماس ایشان بیرون آیند چون از دو جانب
رخ بر خاک بجز نهاد مطالب این مرام بودند مسؤل ایشان را بعز

انجلی مفردون فرمودند و منصب بیاول صحبتی بشا را لیه عنایت شد و در
 حین اشغاف این مامول حکم فرمودند که این خدمت بشرطی با و مرجع
 کشیده که بعد الیوم سالک طریق قدر و مکرو نامی و سخن جبین نبوده
 بحال خود باشد و اگر مضمون آنچه بر زبان و جی ترجمان حریان یافته
 تخلف نماید قرن سخط و غضب پادشاهی خواهد کردید سمعاً و طاعتاً گویا
 امثال حرا شرف نمودند و مومنی الیه نیز در روزی که جماعت مزبوره
 بر تبه با بوس مشرف گشتند بر تبه زمین بوس سرافراز کردید امید که
 پیوسته موافق و مخالف را چینه نیاز برین استان فلک انان بود
 دولت و اقبال قریح الین خسرو بهیال باد بابت نشستن اعلی حضرت ظل
 الهی و مشق نمودن سواد خوانان خطوط پیچیده و صحیفه امکان و روز
 دانان الواح بر نقش و نگار آتش جان سلم عقل انسانی را که مردقات
 عروج قصره نگره کردون است چهار پله قرار داده هر پله را نامی نهاده
 نخستین را سیولانی و دوم را مستفاد سوم را ملکه و چهارم را بافضل
 که بهی که بمنزله انسانیت رسیده مستعد عروج این معراج گردیده اند
 احوال مختلف میدارند از انجمله بعضی بذوق اقامت بر پله نخست
 دل بسته از ان باینازل افتاده اند قیمت کوهرستی شکسته اند
 و جمعی این منزل ابایی سعی طی نموده در مرحله دوم دوچار رر هنران کل
 گردیده مقید بر بنجر حیرانی و اسیر سلسله گردانی گشته اند و جماعتی
 بدستگیری یوفیق ربانی به پله ثالث و رابع این معراج برآمده

از ان بایه بلند تماشای عالم ناسوت نموده اند زهی پلهای بلند بایه
بال طبر سبک بر از ان طری هر یک رشته پر واز کوناه و دید و پیش
از دوا جرت سیاهست و چون هر پروازی بجانجی اختصاص دارد بان -
افتائی هوای این مرتبه بلند بشهر خامه و بال کاغذی نامه میرسد و در
اگر قلم و قوطاس نباشد اساس این نمئی است و این نمئی شود و اگر زبان دان
این واسطی میلاد خوش بیان باد در میان نگذار و مخزنات ضمیر
اصناف انسان در قلعه بندرول در جسد و ام بماند تعالی الله این
چه مفتاح است که بد و دزدان شوق قفل کشائی حکایات سر بسته جهان
می نماید و گزیده مخزنات خاطر عالمی بد و انگشت بی حس بکشاید که این مخزن
را بنمای سالکان بخرد آبا و معنی بشهرستان کتب میکند و زمانی مشاط
از تالیف حروف پریشان چهره بایض با نزلت مرغوله دار خطی می آید
اگر چه اول اقلام نباشد از زمین بایض صحیفه دمیدن بزه خطوط
میسریت و اگر دام خط نبود صید مرغان طلاس رنگ الوان بی مقدور
نون و اقلام اشاره است که جز و اخیر علت نامه ایجاد ممکنات که از ترکیب
کاف و نون مزاج هستی گرفته عامه متکین قسم و انقباب ایجاد را
مطلب نمر کاف کاغذ که م کاغذی شیم است آری قلم است که گشت
بر هر حرفی از تصانیف نکته سخنان مطلب بخار میگذارد و کاغذ است
که تاب نگیرد اشتن اسرار حیده نقوش می آرد و کوهرای معانی را مخزن
سیمه از باب اباب و صحیفه کتاب است و کابین این نوز و سان

مقنع نقد هوش خردمندان و قیقه مایب چون اقتباس انوار دانش و بستان
شمع قلم مبرم بگرد و بناچار فیض یافتگان مبداء فیاض خصوصاً با دشامان
سخت یکن القافات بلید بخود که که هر ی چند که از سحاب بیان رحمت بصدف

قلب کز سرشت ایشان نزول نماید کجور آن اسرار سبار مذ که فرامین
و ارقام بطبق آن صدور یابد و اگر از محرمان سرای شخصی را بعضی مطلبی حاجت
افتد بی وساطت زبان اطهار آن مطلب بر ضمیر انوار آسان باشد لهذا آنحضرت
ظل اللهی که بمن فطرت ذاتی از بادشامان است مبارز دارند خوانان حصول این
مقام کشته بنارنج چهارشنبه روز چهارم شهر ربیع الاول سنه هزار و پنجاه
بونت ایل که ملک المبین میرزا محمد شفیع تعین نموده بود در دار السلطنته

فزون شروع در خواندن نمودند و سیادت و فضیلت پناه میر رضی

اصفهان که بصف صلاح و سداد و بر میرکاری آراسته بود بر تبه معلمی

آنحضرت از اقران است مبارز یافت اگر چه بطاهر معلوم بود اما در حقیقت

در سلک ابجد خوانان دبستان دانش آن خرد و قیقه شناسل نظام

داشت در همان روز قلم را از زبان آن شهر یار دانش پرور سرافقار

بلند کردید و از پیرایه خط آن ممتاز از انسلیم بکشد بی چهره صفحه آرایش

پذیرفت انظر کردش قلم و جویان سدا و خون صبح که از زبان شستیز

بر می آمد ظاهر بود که روی زمین صفحه قلم و این خرد روی فزون خواهر کردید

و از شکستن کماند مشق صدای شکست مخالف بگوش می رسید میر قلم و از

بلند بگوش را باب هوش مبرسانید که غریب در افلاک شای خامه تابانج با

یکی میگردد و در پنج شصتن نقاط بر سر صفحه کواهی میداود که چهار بار با لفظ
 سلطنت رنج مسکون گنجگاه اقبال این خدایتان کشور کشائی شود
 پیش ازین سواد از خواندن خطوط روشن میشد امر و زور از فریغ او را که
 او سواد روشن میشود و در اندک روزی که عبارت از شش ماه باشد
 علمی که صاحب شصت و نه باب نهایی بیرون از اندازه بهم رسد آنحضرت را
 بحصول پیوست و نقوش مشکین لباس در دیده بصیرت آن خسر و اعلیم
 دانش سر سلیمانی رویت پری چهرگان معانی مکتوبه گردید و از
 تعلیم سادت و فضیلت بیست و نه روز مستغنی گشتند زبده حرمان راز و
 مخاطبان و مساز مغرب اخاقانی حق نظر یک غلام خاصه
 شریفه که بزور دانش و فهمیدی آراشکی دارند طرف گفت و گوی
 علوم گردیدند امر و زور که چهار سال از ایام تحصیل این مطلب گذشته
 در شب و نسخ تعلیق که مشکلمین خطوط است دست استادان را
 مانند خط تعلیق در حجبده اند بی شائبه اخلاق جمعی که اوقات خود را
 صرف خطاطی نموده درین امر نام بر آورده اند خط بشاگردی می نویسد
 کویا این ابیات را شاعر با شاره ملهم غیبی در وصف ابن سایه حضرت
 لایزال که منجم جمیع صفات کمال است گفته تا کلمات در نوشتن
 اعجاز نامست بر معنی اگر باز گشت لفظ روان و هر دایره ترا خلک
 خلقه بکوشش هر مدترامت ایام بهات ایام که نادست قضا
 خط فرمان بر ناصیه پیر جوان می بخار و روی زمین مانند نگین در زیر خط

فرمان روایی این شهر بایر کردن احتشام باد مشق بجا نداشت
آعلی حضرت ظل اللهی قدر اندازا ما جگاه ابدان که رشته انتظام عالم اسباب
چون زه بر کمان افلاک بسته در هر دوری ازادوار قبضه این کمان را
بصورت اقدار صاحب شوکتی مبدیه که بناوک عدالت و دوستی اند
دیده که چو میان نا فرمان را دوزخ و با فروختن آتش مگافات اعیال
از پیکان سهام عدالت خرم هستی اشرار را سوزد هم چشم خیره نگاهان
از فروغ شهاب ثاقب خدنگ دل دوزمیل حیرت کند و هم ترازو
ساختن خدنگ بیخطا تدابیر بکجه اوزان سبک سمران کم مغرب
محبوبه ملک و سلطنت را در آغوش دارد و خشم ستمیز بلند پر و از باد چهار
چون ناوک از زه دست از رشته آمال جدا سازد و بنیست بک
بوست را بر اندام مبارزان قوی زور چون کمان خشک نماید
و بکاوش خدنگ اندیشه رک الکی بر اندام شاخ ارغوان کشاید
دیده زره را از تماشای عروس فتح و نصرت روشن کند و صفیه میدانی
کارزار را از ریختن خون عدو کاشن نماید بقلم ناوک نگارند آیات
فتح باشد و به تیغ نظاره رنگ از چهره عدو تراشد هر ف
از شوق خوردن تیرش در جذب پیکان خاصیت مقاطیس کرد
و چو لعل زندگانی دشمن از که از برق بی امان شمشیر شل و آب
میرد و هنگام کمانداری اگر بطائر وحشی سطر بند و از پرواز ماند و در
صید افکنی بخش کشیدن کمان پیش از انداختن ناوک جان ستمان

صید را در خون گشامد و ز لکه رشتنه این مرام را در قبضه اختیار و اقدار
اعلم حضرت پادشاه جمجاه سکندر احتشام گذاشته اند هر چند بی معاصده
سعی و کوشش انصافی را تبانی معنی به نیروی جواهر دانی حاصل است اما
بمقتضای طبیعت انسانی و طبیعت بشری اگر چه در اعمال شیوه و منهجین
بفعل آید مجمل بر خرق عادت میشود بنا برین خاطر اشرف را خوااهش
کمانداری و قیق اندازی حاصل شد و صبح روز

در تالار عمارت میدان دار السلطنت فروین بزم آراسه بنجمی
از بندکان که بنا و ک موسکافی تار نظاره مور را مانند نگاه احوال
از هم جدا میباشند امر نمودند که با نداختن قیق اسب امتیاز در میدان
جولان دهند که وی را که قوت باز و وجرات دل معاضد یکدیگر
بودند قدم در میدان امثال فرمان گذاشتند و به نیروی آتش بختی
و گرم جولانی از روی سهام بر سطح هوا خط شهاب دنیا رک نمایان
ساختن بطریق زر که نشان کمانداران حکم انداز بود از کثرت سهام
متوالی بطریق قرص خورشید و خطوط شعاعی مینمود عاقبت صفی قانی
بیکلگی و دلمه مرحوم سار و سلطان نور مضار امتیاز بر اقران سفت
جسته از آن چوب خشک مسموم حصول مراد چید اعلم حضرت ظل اللّٰهی
بجایزه آن چابک دستی و قدر اندازی بر تبه یسا ولی صحت و خلایع
فاخره سرافراز نمودند و بعد از انقضای آن هنگام آن حضرت را
نیز هوس انیمینی بر آینه ضمیر بر تو افکند گشته امر فرمودند که در باغ جنت

دار السلطنت فزون که بحسب طراوت سبزه در باغین و موزونیت
 اشجار و لطف هوا اسمش با سستی خیال باقی طرح نموده قیچی نصب
 نمایند که علیحضرت ظل رحمن در آن مکان تربت بنیان بناختن
 یکران و باختن چوکان و قیق اندازی و جرید بازی استغالی نماید
 و مطلوب از نیچی آن بود که اگر بدون مشق مهارت درین شیوه بدو بی
 بکار رود از آسب نظاره نامحرمان تماشا می که حاسدان نعمی مبتلا
 خرق عادتند و اصحاب عین الکمال محفوظ باشند تا آنکه در اندک فنی
 و کم روزی بتعلیم راست اندیش درست کردار غلام با خلاص علیحضرت
 پادشاه جمافت در موشکاف غوامض مراتب تیراندازی دانای
 مراتب فغانی و سربازی مقرب اخا قانی احمد بیک غلام خاصه
 مهارت بجای رسد که طهید را در روی هوا هنگام بال فغانی تیر هوایی
 آتش در زمین هستی می زدند که با این بیت را شاعر در وصف صافی
 شصت آن خرد افکند کفا گفته بنوعی کرم و سوزان میرود و از دل
 برون تیرش که از بوی کباب افتد بکرم نخچیرش او در انداختن تیر
 که در حقیقت بونه کلهای شهرت بی اندازه است آن مقدار قدرت
 بر تحصیل فرمودند که جوزا بالوان مختلف رنگ کرده بطریق دایره
 بر روی خاک آماج در پهلوی یکدیگر بطرح نصب مینمودند و از دست قدیم
 مسافت حکمی فرمودند که نخت جوزا سرخ رنگ را که مثلاً به عدد با
 باجوب تیر شکسته بعد از آن زرد را و بعد از آن زنجاری و غیره را بهین

نبت از لباس قنبر برآند و بنوعی که می‌گفتند در عالم گردار ظهور می‌یافتند
آری چه عجب تحصیل این امر را دو چیز در کار است نخست صابنه بینائی
دوم قدرت توانائی و این یعنی از روزی که مردم دیده مهر و ماه کسوت
به پیش پوشیده اند و باز وی گردون را تاب و توان داده اند
ابا عجب خاص این نگشته و الاست الله احمد و الله که همچنانکه تحصیل این علم
محالات بی ارتکاب تعب و مشقت حاصل میگردد فتوحات بی اندیشه
نیز بی آنکه لشکر فیزی از و سپاه نفرت پناه از مقر سلطنت و حرکت
آید بلکه برچم اعلام اقبال از هبوب نسیم متحرک گردد و میر می‌نشیند و تفصیل این
اجمال آنست که در زمان دارائی که ملک آرائی نواب خاقان رضوان
مکان علیمردان و لکنجلی خان که بمابین تربیت نواب کبیریستان
فردوس مکان با علی مدارج ابالت و حکم را بی ارتقا یافته در آنوقت
بر تبه امیر الامرائی خطه قندهار از بهکشان امتیاز داشت بعض
هراس بی اصل است اساس که در عالم خیال تصور نموده بود و روی خطا
ازین آستان سعادت نشان که قبله آمال جهانیان است تا فتنه
نوشجات نرد منسوبان پادشاه هند و سنان فرستاده اظهار سرچرخ
قدما نمود پادشاه هند و سنان صفدر خان را با گردوی ابنوه
بخطه فرور فرستاد و آن ملک را متصرف گشت نواب خاقان رضوان
مکان را از وقوع این امر آتش غضب و اشتعال آمده فرا این مناسبت
بهر قطری از اقطار و مصری از امصار و قری و احشامات صادر گردید

که ملازمان خاصه شریفه و بکلیه بکبان احوال و سایر صفا بطان از همه امور
 بسرگردی رستم خان سپهسالار در خراسان جمعیت نموده مهیا باشند
 و در پند برای اسباب سفر سعی موفور بنظر رسانند که بعد از ورود موکب
 مسعود که عرض لشکر قیامت اثر ملاحظه می شود آثار رحمت و غضب و رحمت
 و عفو نسبت به هر کس در خور امثال فرمان و مقرر لطیفان بنظر خود ابر رسیده
 و چنان نمایند که مورد شفقت بوده باشند نه مهبط غضب و سخط عالم عالم
 سپاه و جهان جهان لشکر در خراسان حاضر آمده انتظار ورود اعلام
 نصرت فرجام داشتند تا مصلحت سنج نظام کل در بلده کاشان عنایت
 عزیمت آن خاقان کبیرستان را بتبصر ولایت بقای جاوید آن
 معطوف داشت با دشاه هندوستان وقت یافته داراشکوه بیکر
 خود را با سپاه کران بکو کام صفدر خان فرستاد و داراشکوه خود در
 غزنین توقف نمود خان دوزان را که از عمد های لشکر او بود با بیت
 و دوتن از اموال یکصد و پنجاه هزار سوار بقصد تار روان نمود کیفیت
 این نهضت و حقیقت این عزیمت روز بیت و دوم جمادی الاولی
 بماسح بار یافتگان مرادق جاه و جلال رسید فرمان قضا جرایان
 نفاذ یافت که پیشخانه بجانب خراسان بیرون زده عساکر ظفر تواما
 آماده فرمان باشند و رقم اشرف با سیم امراء عظام و رستم جانان
 سپهسالار بصدد ویرجوست که جنود مسخو در آنکذا ابتیاح قضیه مایله نواب
 خاقان رضوان مکان کمان کرده اند که سفر قندهار در عقد تعویق

خواهد ماند و بدیخت هر یک بمنزل خود روان گشته اند جمع نماید که راده
والا چنانست که تخت بهت مصروف استخلاص قندهار از آتش
شود چون اخفای این قسم راده ممکن نیست نهضت اعلیحضرت علی
بوساطت مہیان معلوم دارا شکوه کردید فخط غلات را دست آورید
خود نموده بهندوستان برگشت و هنوز لواپی سعادت تمام از دار السلطنه
قزوین نهضت نموده بود که خبر مراجعت لشکر بهندوستان معروض الیها
بارگاه فلاستیکه کردید زہی قبال روز افزون چون امواج دریا کاروان
فتح و نصرت از دنبال ہم می آیند و روی کار بعلم و عالمیان می نمایند
مؤید این معنی آنکه بعد از وقوع این چنین فتنی که با وجود غنودن سیوف خون
وزیر بنیر نیام روی نمود خبر التجار اعلیحضرت سلطنت و شوکت پناه زبده
و خلاصه دودمان چنگیز خان امام قلیخان و الی ترکستان بعضی مقدس
رسید و ظہیرت والی کجستان و تبعه او بمنوعی که بعد ازین زبده بیان
می پوشد مقهور گشتند امید که ہمیشہ این درگاه مامن و معاذ و ملجاء
و ملاذرت و خوب طوائف نام و اصناف بنی آدم باد
نفقش ندان نیچ بمنیش فریب کارگان کامیکاه امکان آنزوی پرده
غیب را بقصا ویرد بلند آراسته اند و خلوتیان این سر پرده را
بزنج روزیت هر هفت پیراسته در پنجمی که عروس ملک حضرت دوم
صاحب شوکتی در می آید مانند بزم اربابان محافل عیش و نشاط این
نفقش در غریب و لعبان قدسی نژاد را که دیدہ و در بہمان از استقصا

کماهی آن بگو تابی و ناساسی اعتراف دارد بجهل ظهور جلوه کرسیانند
 و جمله گردون را از جلوه آن دو شیرکان حجب غیب رشک کارستان
 و انموج روضات چنان می نمایند و برو نای این حور نژادان از
 یکجهتان اخلاص آئین که محرم تماشای این بزم و لغزین است که ارم
 خواش قرین و از اعلاوی نفاق آئین روشنائی دیده جان پنا
 می ستانند چنانچه غیرالکین ساختن هوای اربوبت لازم شگفتی از اهر
 بتانست اعتدال سخی مزاج فاسدایام خاصیت شمیم نور صدفی صاف
 بدان طریقی که اشراق لازم آفتابت هرامری از امور غریبه منتج اثری
 از آثار عظیمه می باشد طلوع مهر منیر را علامتی روشنائی است که صادق
 نتیجه اخبار آن روشفید دارد و آمدن بهادر را علامتی که سبیل اموش
 از خلوت مکنون به پیشگاه ظهور می آرد و همان سخت زمین چمن را
 مستعد شگفانیدن نموده تخم ریاحین الوان می کارد و ثمر اول از شکوفه
 نیمه باحت گلزار زده بعد از آن از شهر بسند عدم پیرو می آید که بنین
 روز و شب قاعده سحان رموز آفرینش ترازوی اوزان بادشاها
 عظیم ایشان قرار داده اند چون یکی از کشور خدایان که بکار نمایاکی اقبال
 روز آفرین ممتاز باشد بر او در نیک قلبی نشاند مقارن جلوس
 آن خسرو بهیال فرمان روائی از تخت اعتبار بر میخیزد از ریخاست
 که مقارن طلوع خورشید جهان آرای وجود و انوار الجود حضرت
 عظمی بنیاده صلوات الله و علیه و آله دیده دور بین اقبال است

عجم بمیل خطوط شعاعی آن مهر فروزان از لباس مینایی عریان کردید
 و بدو قیبه سبایی خاک آن آستان عرش نشان گنکره ایوان کسری
 روی نیاز بر خاک عجز و انکسار بنهاد چراغ شهرت آتش پرستیا بلبل
 زبان گویای کوتاه گشت و اصناف ارباب کفر و طغیان را که گویا
 نمایت بر موج اعتبار بودند میرا وج عرت بخصیض و بال و نخال منتهی شد
 و چون حضرت ظل الهی نور آن چراغ و ضیای آن آفتاب نبی بضمون
 صدق مشون الولد سترابه مقارن انشقاق نور عالمات بولت این بزرگوار
 رحمن مردم دیده فرمان روای ممالک ترکستان که به نیروی مازوی گشت
 و اعتلا بهمت و وفور جرات قدوه مسند آرایان توران بود از خیرگان
 نور ساطع و حیرت آن شمع لایع سر رشته بدیش را از دست داد و برداشت
 مینایی را نقاب نواری و حجاب خود نمود و چون خاک این آستان
 بنور بخشی دیده محتاجان ضرب المثلی بر وجوانست چشم نیاز برین محل
 احو ابر ابصار جهانیان دوخته سلطنت آن ملک بنذر محمد خان
 برادر خود تفویض نمود و خود بایک هزار نفر از خاصان و یکهشتان که با وجود
 عیال بی آن خان ذی شان از لباس سلطنت همان دست اخلاص
 بدامن دولت آن اقبال مین داشتند و جمعی کثیر از تجار و زواری
 بتقریب زیارت مکه معظمه زادگاه الله شرفا و تعظیمها روی نیاز باین قبله
 اهل که مامن شوریدگان مضطرب احوال است آورد قبل از ورود باین
 پادشاه بسپرد ولایت بیکران که ملجا بوبی دست و پایان است نذر محمد خان

حکایت احوال یوسف علیه السلام را سرخط تعلیم خود دانسته جمعی را
از دنبال آن سرور مفقود انجیر و البصر فرستاد آن گروه بیجای افتاد
نیایق نمود از نفوذ اجتناس آن بچه یافتند غارت کردند امام قلیچ
بارقا با سپ و تلنریانه فرار بر نفس را اختیار کرده داخل الکای
کردیدند کیفیت این جواحه بجنب و حقیقت این سانحه را بر ترضی قلیچ
قاجار که در آنوقت بر تبه امارت مرو سرافراز بود معروض سده و الا و پایله
سر برعلی کرد انیس بمقتضای شمه کریمه همان نوازی خاندان قلی بیگ
بساوول صحبت بمهانداری تعیین فرموده فرمان قضا جرایان باسم بکریکیان
و امرای عظام و حکام و وزرا و عمال و کارکنان ممالک محروسه
از سرحد و آبی پایه سر بر حلافت میر شرف نهاد یافت که بهر یک از محاکم
که بادشاه مغربور و قلمزمان و منو بانشین ارد گردند در لوازم میزبانی و شراط
مهمانی و تکلف و انعام و دادن لباس و ظروف و فروش و مایحتاج
و سامان مطعم و مشروب و ارسال نذ و ر و ارمان و تحف و هدایا
و تحصیل کنونوات خاطر و مرغوبات ضمیر آن خسرو افراسیاب نظیر
دقیقه فوت و فرو گذاشت نمایند و نوعی نمایند که در حین ورود
بر درگاه خلایق پناه اظهار رضا و خوشنودی کنند ترضی قلیچان بمضمون
مستور عمل نموده در بدل نفوذ و اجتناس و تکلفات و تواضعات
آنچه شایان است لیکان باشد تقصیر ننموده و جمعی از طرزدانایان مست
اندوز را در رکاب آن خسرو ذیشان روان نمود که در الکای میچله او

باشند بهمان دستور عمل نموده در پرتو پیش احوال و اسباب محتاج
 هر روز آنجا حجت سنج نمایند و تا دخول مشهد مقدس که در این وقت
 حکومت آن محال بفرجای خان ولد مرحوم منوچهر خان مفوض بود و
 مضامین فرامین که در آن ابواب صادر شده عمل نمایند و وجهائی غایب
 نیز موافق مضامین فرامین و ارقام مطاعه با کروهی از حیرتعداد و
 بیرون با استقبال رفت و بعد از مراعات لوازم اعزاز و احترام
 و تجلیل و اکرام منزلی مناسب جهت سکین و تعیین نموده در آن مکان
 مرغوب فرود آورد و هر روز یکی از اعیان البلد طیب که از افراد ائمه
 امتیاز صوری و معنوی داشته متکفل شغل میزبانی پادشاه مزبور
 و تبعه او گردیده تکلفات و تواضعات می نمود با آنکه ولایت
 ترکستان و طوائف اوزبک را بجهت تراکم غبار عنا و مرآت قلوب
 صورت نمایی حق و یقین نیست و از شعله طورایه هدای اقتباس
 ضیاء و هدایت نمی نمایند آن پادشاه و الاجاه را از فیض همت
 ذاتی و کرم جلی و احسانات که در حین تکلم بر سریر سلطنت
 نسبت بفقر و فحی یافته بود و غشا منافقه و مذہب فی الجمله از
 پیش دیده بصیرت برخاسته طالب کبارت استخوان ملائک شیان
 امام مفترض الطاعه ثامن ضامن علیه التحية و الشاگردید ز غبار غرق
 عادت که مانند آب که هر در نقاب خفا آشکارا شد و نهال آلال
 تشنه لبان مادی انکار را از منهل عدت نسلی سرسبز وریان گردید

پیش ازین مقلح اعجاز آنحضرت قفل بسته جستم طاهر با بیابان را
میگشود در یختره دین اعتقاد آن سوره زبده گنج گیزی را که
کو را در زاد بود بقایه معجزه باز نمود کیفیت زیارت بنوعی بود
که از خادمان روضه سینه استدعا نمود که ریسما پی در کردن
آن نماز سلسله چکنیزی که از غایت غرور تقلد فلاد سلطنت
و دارایی را بر خود دشوار میدانت افکنده نشان نشان بان است
عرش نشان می بردند بعد از استفاده فیوضات ازان مقام
مینو نظام روانه بایه سر ریخلاف میگردید رستم خان بهسلطان
که با بکر بیکان و امراء عظام در خراسان بود با استقبال خان علین
در حرکت آمده روی زمین از نشان سُم مکران زره پوشش گردید
و نسیم را از ازدحام و کثرت خلق ضیق النفس حاصل شد طولی مان را از عرض
آن شکر رشته امتداد کو تا ه و دیدن آفتاب از سودان سیاه پشته
گذشتن و از ازان نمکنا بنوعی دشوار شد که بعد از غروب خورشید
روشنایی برجای خود بود و تو اکم غبار بجایی رسید که از آمد و رفت
انفاس بر سطح هوا چا و می نمود سه اگر سیاه باریکی چو بالان
بماندی بر سمان نیزه داران با چنان از جوشش لشکر قطعا بود و
که نفس سایه بردوش هوا بود و اسبان تازی را که وسعت کرد
از شوخی رفتار مانند پشخانه بر نگاه تنگ بود و بتایه دل عاشق
بر یک مکان جولان واقع می شد از صفوف آراسته چنانها

که مبدأ و منتهای نمودار ازل و ابد تواند بود بهم میرسد نفیر کرنا و خروش
کوس چون امواج دریا از ان معرکه قیامت اثر راه بیرون شدنی یافت
از تنگه فیزی سوار و پیاده اسم را جای صدق بر سیم می نازد بود و طهور
در فضایی هوایی آن صحرا از تراکم غبار چون تیر در ترکش مال کشوده بپیک
مقام آرام داشتند اعداد دل نگران و خاطر پریشان که اگر کار سپاه
بشمار رسد بچه عنوان از عهده تعداد بیرون آید زمین از تهیج غبار خود
می بالید که جابران از دحاکم شاید که ره خال از کثرت سنان درختان سواران
نمود از قوس خورشید جهان افروز گشت تا میانان را از شوق تماشا
آن هنگامه بیانی رفته بچشم خانه رجعت مینمود آن سلاله دودمان ^{چنگ} ناز
با وجود فقدان بصیرت تماشاگران حاصل میکردید بعد از وقوع
ملاقات آن پادشاه و الاجاه و تقدیم اموری که لازم همان نوازی
باشد بخیمه که جهت آن عالی جاه ترتیب یافته بود نزول نمود و جشن عظیمی را
مطعومات و مشروبات حاضر ساختند و مبلغهای خطیر و امتعه کثیر تسلط
منزبور در قفا تکلف نمود شکردم تقدیم رسانیدند و چند نفر از ملازمان
کاروان را تعیین نمود که در رکاب خان مذکور روانه بایه سریر خلافت میشوند
امرا و حکام هر محل بن این استقبال کرده تخطات می نمودند تا بحوالی
بلده طیبه طهران رسید اعلیحضرت ظل العالی بجهت فرید اعزاز و احترام آن
خسرو عالی مقام بکجهت اخلاص منش کاک نهادنیکو روش عارف غویض
طرزدانی مطرح اشتراقت الطاف خاقانی مرتضی قلیخان انکاف

حاکم طهران را بمحانداری تعیین فرموده با استقبال فرستادند آن دقیقه
 شناس سوم و آداب با استعداد تمام روان گردیده در منزل الوان
 کیفیت ملاقات دست داد از اهلین جناس و طرائف امتعه تقدیر آنچه
 خواهر ارار باب کرم باشد بار مغان گذرانید و با تفاق روانه دار السلطنه
 فروین گردیده حقیقت بعضی شرف رسانید فرمان قضا جرایم نهاد
 بصدور پست که بر کنار شهر سراق عظمی و احبال بر پای بود
 جینی عظیم که روزگار را مشاکل با بین نعیم سازد و سامان نمایند
 خدمتگذاران فرمان پذیر بهیه آن بزم خلد نظیر مبادرت نمودند زیاده
 بوی بچمن و دیده کل تحویل کلاب میان تنک بر بست آوازه آن بزم
 سرور رشک دل همد را شکست و گردانید غنچه از گلبن انکار فروخته داشت
 بیرون آمد بهار و خزان مانند کل عنا بطراحی و رنگ آمیزی الوان
 غایت پست بهم دادند و قوی بچکان را مانند اوراق چنار که از یک
 شاخ برآید تحصیل آن کار دست با هم می شد نقش اقدام بطریق برگ
 که بابل نسیم با شمیم هم پرواز است در راه طلبی راه روان باز نمی ماند
 در اندک فرصتی سایا بنای اطلس رخسار که در طول و عرض
 با فلک ثوابت لاف برابر می می زد و دعوی مساوات می نمود
 بستوهای مذموب کویزه زرین بر پای شد و قالیهای گران بها
 که از جادوکاری اسنادان صنعتگر شمیم ریا عین از کل برگ آن است
 میشد مفروش گردید و بساط پادشاهان گسترده گشت نظاره رسا

انجیرت آن بزم و سبج که از اندازه بیش بیرون بود برغوش
می چسبید و نسیم بهاری شمیم ریاحین در بغل بشک آموذ ساختن هوا
آن محفل میکردید اعلحضرت ظل اللهی بمقتضی تفقد ذاتی که شامل حال خود
و بزرگست بعزم استقبال پادشاه مرزبور دیده رکاب را بنور اقدام میآورد
بخشیدند و مرکبان مصر شعرا و موکبت یون چون باد بهاری در حرکت
آمدند غنچهای پرچم اعلام شکفتن آغاز نهاد تا آنکه اعلحضرت
خدیو زمان با محضوصان و ملزمان رکاب سعادت در مقر سلطنت
نزول جلال داشتند از کثرت سپاه دیده روزگار حیران و رنگ از
هره تماشایان که بزبان کردید در حوالی بنیستان من اعمال ابر
السلطنة قزوین امام قلیخان را سعادت دریافت خدمت اشرف
روزی شد و بجلعتی از نشات شامانه سرافقا را بکوهان رسانید
و مقارن آن حال از اسب فرود آمد اعلحضرت ظل اللهی نیز سوار شده
تا یکدیگر معا نفع نمودند آن پادشاه صاحب در یافت بدیده بصیرت
ادراک ملاحظه شان و شوکت و جلال و بزرگی آن میسر می نمود
بر تری و ینبوع زلال میرومی نمود و قرن خیرت بی اندازه میکردید
چون چشم آن کار دیده امور سلطنت در ایام سلطنت به پیش رسید
اینچنین امری ندیده بود و در حین فقدان بنیای توفیق اودا که این
عطیه یافت و بفرمای زهی عزت خوالی که بدین بیداری است
شکر موهبت ایزدی بقدیم میرسانید و با آنکه یک تن بر سر سلطنت

تسکین بپوشد و القزین را بنظر در نمی آید و در تحکیم عواصف حوادث
از جامی رفت از صدمه شکوه آن دست پرورد رحمت بزدان
چون باند و حتی چشم بسته از صدای طبلش دل شرح اضطراب خاطر می
و چون از طرفین تواند آمد سووم و آواب بفضل آمد سوار دولت آقا
نشان بغان و بر کباب بر کبابی که ریاس کردون آسایشند
و معارف هم در بزم شادی و انبساط نشسته مطعومات و مشروبات
بیرون از قیاس کشیده شد و تعلیقات و حلویات از صد و حصر افزون
حاضر گردید و بعد از برخاستن سفره ارباب طرب پیش نشستند
و در رشته های طنبور و عود و دایم بصید تدر و نغمات الوان کتر آیند
و مطربان خوشنوا برانیدن طبل و زنده صد بلند کردند و بپای
از اعجاز نفس مستعد این سر سبزبان گردیده و ستان سرایی آغاز
نموده به بلند آوازی نشاط لب خاموشی کشاد بعد از استیفاء
این امر عزیمت رکوب بخاطر اشرف تصییم منت بمقتضی فرمان
از پیشگاه آگاه و در دولتمدار مبارک که قریب یک فرسخ بود و بای
زربفت و اطلس و دیبا کسرتده بایست تمام روانه گردیده بعد از ورود
به دولتمدار مبارک با دوشاه مزبور را تحلیف فرود آمدن نمودند چون خا
والا نشان نهایت ضعف بصر داشت و ماندگی سواری علاوه
آن شده بود و معرض گشته که انگشتی که بایست آن اختصاص یافته بود
روانه کرد و صدور اعتماد الدوله و توجیهی با شکی و افساسی بایست

و نظر به آنست چنانچه منزل مزبور رفتند و در آنجا ایستادند
سوی صدریایارکان دولت در کمال آن خان و الا نشان
بقایوان عمارت رفتند و خان را از اسب فرود آورده مراجعت نمودند
روزی دیگر در عمارت هشت بهشت بدستور و شش جیبی عظیم ترتیب دادند
خان و الا نشان را طلب فرمودند و درین روز با پیش ابوان هشت بهشت
خود بنفس نفیس استقبال فرموده باریکه معانقه نمودند و بدست مبارک
دست آن خان عالی شان را گرفته بدرون عمارت آوردند و در جلوی
بیرون از انداز کرده بنوازشات بیکران ممتاز فرمودند و در روز دیگر
امرای فوق را بامیرشکار باشی بدین سلطنت پناه مذکور راه نمودند
ساختند و چون خان را خواش زبارت کعبه معظمه در ضمیر بود و کعبه
زیارت میگذشت رخصت طواف ارزانی داشتند در آن چند روز
که در پای سر ریافت مهربان و در زیارات و طواف کاخ و محفل ممتاز
میکردند حاصل که بیت هزار تومان از نفوذ و اجناس بکلف آن خان
عالیشان در رفقا و ملازمان او مقرر گردید و بدستور احکام و فرامین
باسم امر احکام بصدور پیوست که نزل از مغان در هر منزل حاضر
و خدمت و رعایت ایشان الوازم سعی بقدم رسانند و تا در در سلطنت
فرزین توقف داشتند چهار مرتبه جشن عظیم انداختند و ملازمان
طلب فرمودند و در مجلس اخیر که رخصت یافتند روانه میکردند فاتحه جمعه
بهای محمود دولت اعلا حضرت ظل آبی خوانده روانه شد بعد از ورود

بغیر ششین قزوین علی حضرت جهان بانی بقصد شکار سوار شده بود و دیگر
آن پادشاه و اراجاه و مادر قزوین فرزند ملاقات نمودند و روانه شدند
کردند و بنده را و همه مردم خلایق ازین شب بیهوش و مستوده و بریزشگر گذاری و
جهان بانی و تیرین سپاسداری کردید امید که پوسته این درگاه
بهار پادشاهان و دی شان و معاف سلاطین عالی مکان بوده این
آستان قبله آمال و مطاف سعادت اجلال و متوجه شدن حضرت
نظر الهی بشمار کنگر بال کنایان هوای بلند پروازی و صدر نشینان
محفل سرفرازی یعنی سلاطین و بی شان واکه های دولت بر
مفارق اقبال اعتبار سایه گسترده از صدمه سیمرغ آتشین بال آفتاب
حوادث محافظت می نماید و شاهین اقبال به هر وقت در بصیرت و دروا
مطالعات رب می کشاید و ظاهرها بون پوسته جوای آنت که در هر جای
که باشند کیفیت اوضاع سلطنت و قبض و بسط امور و جان داری و قلم
کشایی و حقیقت بین امور معاینه و بصیرت بوده باشند که کنگر
هر در چشم کشاید از هر خطی سطر و از نایب سلیمان خوانند و اگر
طریق قسری ملحوظ دیده اعتبارشان کرد و آن را زودن کلستان
همیشه بسیار حکمت ازل و اندک عقل از نایب و بانی لنگر آفتاب و کشتی
استماع باشد بای بطور از لوح این طلسم حیرت به شما رسد
و بکر لک تخمین نقاط شکوک و شبهات را از لوح اندیشه تبارک
طوطی را برک سبزی از شجره وادی ایمن که بتعلیم کلام نبایع نزد شما

تصور فرمایند و از بوقلمونی نغامت غنایب مشاهده کسوت طراوسی
 مردمان دیده نراغ را که در عین روز روشن شکردی میکند قلم
 خواست آثار غیبکارند از شیرستان غنیمت المانمار مرشت غنایب
 تخم الوان ریاحین حیرت در گلستان دل خدا شناس کارند و آئینه
 جهان نای اکسندی را که جوغ شهرت آن تا وقت دمیدن نفع
 مصلحت نمی پذیرد و در نظر دانش نشان کار عبارت ازان است
 که هر چیزی از جنایات را مراتب ظهور و امر کلی دانسته از قطره ادراک
 حقیقت دریا و از ذره فروغ میضای و از برک کلی سیر کاستان و از چراغ
 شامشای چراغان تواند نمود هرگاه در نمین رسوخ حاصل شود جوارح را
 مانند مبارزی دانند که سلاح مادر زاد در سر و بر دارد و در تحصیل روز
 هر روزه روی نیاز بجایون نمی آید تبارک الله ازین بوالعجب کسان
 که هر یک در دیده ارباب ذوق بسط حال در پر وازند نخستین
 از شاه شاه باز است که با آنکه بخطیست بی از سایر طویر ممتاز است از موقع
 بال و بر خست قله در و نشان در بر دارد و هر چند معشوق شهریاران است
 البهای عاشقانه بر سین می بخار و عروج دولتش بحدت که مانند
 سلیمان بسند بر هوای گستراند و قناعتش بر تبه که سالی بیک لایس میسر
 در حالت کفر قادی سر بر خزش روی دست شهریاران است و سیاه
 دولتش بسایه های تلج سعادت پادشاهان عمر چشم و در بین روز
 شب بزمین می دود که شبهه سلوک با ملک آموزد و با بیداری پادشاه

در آن پایه که بعد از نور دیدن بساط وحشت اگر در آسمان باشد روی نیاز
 بر خاک الفت میکند و بانی که ز قوتی علی الدوام در غربت بسر برده و این
 در خاطر نمی آرد زهی مردان کارزار که یک تنه بر سپاه خصم می یازند و از هر پرت
 در صحن پرواز علم تصرف می افرازند و دیگر سپاه چشمان موزون حرکتند
 که بشوهد بال فتائی ادای جلوه خوابان می نمایند و بیشتر هر موی چون شوق
 از رک دها می کشاید و جریح هم دامن زن تشنگی شوق و هم در
 چنان نسیم شوقه مانند ببری چهرگان فرنگی تاجی بنا قوس نوازی مشهور
 و همگی چون لعلبان خیال جلوه سازی معروف صبا دانند که از نقوش
 بال و پر بقصد شکار مدام دمام برد و شمشیرند و سالکان توجو و شعار که
 پای در دامن سیر جهان می نمایند از زمین سبک و جی پستها و بلند بهادره شایسته
 بنماید و بمعلمی وحشت فطری از جنبش حرکتگان صبا و خبر و از کلاه عیار
 شان چون کسوت ادبی حجاب خیره نگاهت و بدین دیده و نگاهت
 سرمایه دیده آگاه هی از غایت پختگی بخوردن غذای خام از منت طبع تشنگ
 فارغ نشده اند و بتکلیف توکل از ذخیره کردن رزق مقدر چشم بسته
 بمقتضای این صفات اگر طبع همایون با و نشان و الا نشان تماشای
 ایشان راغب باشد از مقوله هوای خاطر نخواهد بود و اگر نیز ایشان
 بشیر و هوش مال ایشان مایل که در هیچ نخواهد نمود اندک اعلی حضرت خلوت
 که در شیوه و قیصریایی و با یک بینی سر و قریب و نشان است به حصول نتیجه
 راغب گردیدند و اراده شکار کلک و خطر افسر پیدا آمد این هیچ نگار

که نافه کسبه مهار آسمان است ز نام اختیار در قبضه اقدار شاهین که
بسبب ترکیب حیر و صغیر می باشد و گاهی بعد از سر پنجه قوی زور
نعلاب زینش بیانش کلنگان می شود و ب باشد که از غلوی حرص
و شدت غضبی بر بخت خون یکی از آنها نایره قاریش منطفی ناکشته
بدگرایی از آنها پرواز و آنرا نیز در حوصله مشکافی هم پشته سختین سازد
و عموماً سنگار تمام نوعیت که در هر مکان که خیل کلنگ جمع باشند
کارگاهان خبردار و آواره کردار ایشان را احاطه نموده سر کرده و پیشوا
آن گروه با نذاختن شاهین و چپ سرخ سبادت می نماید اگر صیدی اراده
بیرون شدن کند ملازمان از اطراف فریاد و فغان می نمایند و آن ساده
لوحان به تصور اینکه مبادا دانی در راه باشد مراجعت نموده بجانب دیگر
مشوجه می شوند و باین عموماً در آن دایره هجرت سرگردان می گردند و
در آن احوال اند که جملح سلطانی بطریق قضای استسمائی نزول
نموده ایشان را در محام مخالفی آرند علیهم السلام بعد از ملاقات
سلطنت پناه امام قلخان از فریشتین دار السلطنة قزوین بشکار
قمال میروان گویند و به نیروی اقبال مایون فال میگزیران خانواران
و حتی از میان گرفتار و نذاختن شاهین و جرج دست اقدار کشند
و گاهی پیش از هرگز چنان تعجب می نمایند که نبوده بود و نه طایرند
از روزی که چه برادر قضای بال وجود بقدر قدرت کشود چنین سیر
و فریغ کرده اند که پسند بالکای سعادت سالان خوشحالیان

مکان بود و محلی بود جوار حشر و مانند لاله از خون صید و در شب این باغ چون
ذکر فتنه ظهورت در این حستان بار رستم خان و فرار نمودن او و این آتش فتنه
چون حرکات کرد و این و نیز یک بهر بوقلمون منتهج حوادث می باشد و از آنکه
خاطر افکنش و ضمیر مقدس او میزبانی و تفقه سلطنت پناه امام علی
فواخت یافت و از لشکر قبال استیفا و حمله میمنتها کرده معلوم
نمودند مقارن اجماع عراض سلطنت و شوکت پناه رستم خان
والی کرjestان کار نیل متعاقب و متوالی بدرگاه فلک شهبه
رسید که ظهورت والی کرjestان که خفت که نواب خانان رضوان
مکان علین آشیان او را بر تبه سلطنت آن ملک و لکش پر افراز
ساخته همواره به نیروی الطاف آن خسر و خلدیگان ملافت استیلا
و استقلال بنزد درین وقت بنا بر وسوسه نفس آلوده که در کشور
وجود راه زنی قوت علقه می نماید به پختن خیالات فاسد آتش سودا
افروخته و چشم هواشن بحال کار نیل که حکومت آن از دربار اعلی
و درگاه محلی بمشارایه مفوض گردید و وخته و جمعی از خود را یان
بیعاقبت بشکار فرمان بازی که ملک موروثی سلطنت پناه مزبور
و داخل ولایت کار نیل است آمده و باین حرکت ناشایسته
اکتفا نموده تا زایل اوسطا و فراقیانی و بود در و موهم استلاخوژ
که اندر این عهده کرjestان کار نیل زبانی یکی نموده که در توضیح
سلطنت پناه مزبور ایضا امکان که شش نماینده در سلطان و املا

مژبور شخصی بقصد تضییع سلطنت پناه مومی الیه فرستاده بودند
کنکجیان از جمیع منی مطلع گردیده انشخص فراری ناید و چون
همچو چرخ در بر رخ صدق و کذب می باشد رقم مرجمت شیم با هم
لمهر بخت مشتمل تقاعد از امور مژبور شرف ضد و پافته مضروب
نفی بیک بار در کمال ارسا ایافت که اگر بمقتضی سهو و سیاهان که
لازم مرشت انسان است مصدر این امر شده باشد چه وجه اعتقاد را
بزالال انابت و استغفار از ذکر عصیان شسته من بعد مرگ
این قسم فعلی نشود که اگر بعضی مقدس رسد که بار دیگر از کتاب
اینچنین ناشایستی نموده مورد سخط و غضب شاهانه خواهد گردید
و آن و خیم العاقبه از غایت جل و نادانی بظاهر لوازم اطاعت
و انقیاد نفی بیک تقدیم رسانید و تعد نمود که اگر من بعد بر خلاف
شاهانه باشد در باطن همان بشغل فتنه انگیزی اشتغال نموده باز
بولود و کلبه کو رکارتیل که مختار و پیشوای کفر و فریب می باشند فرود
که رستم خان با بقتل رسانند و ملک فور جنس و ولد ملک انا بیک الکاد
سمنخط را درین امر با خود همدستان نموده بودند چون ملک مژبور
اینکه بکتاب استان خلافت مکان است رستم خان را از کیفیت خبر
کفر اخبار نمود رستم خان درین باب عریضه نوشته مصحوب ملک مژبور
مهرگاه خلافت پناه فرستاده از منعی آتش غضب با دشمنی در دست
آمده فغان بهایون شرف نهاد یافت که عادت پناه آدم سلطان

عالم صنوفی که مشیر زنده سلطنت پناه در ستم خان و بشیر و کاروانی فرست
یا اتفاق بکار بجان آذریا بجان دشروان و قوام و ایرودان
و جمعی از یوزباشیان و قهرمانان و غلامان و تفکیک آن که
منزل ایشان در آذربایجان و شروان می باشد بقتل و قتل و
و نهب و غارت کفر طاعنه که نافرمانی فرمان روائی ظاهر را خلاصه
نام بسیاری و ضد انشائی نموده اند روانه کردند امارت پناه در
بنارنج بشفربابوش مشرف و سرفروزی یافته گردیده
روانه گردستان گردید و قبل از آنکه وارد گردستان شود در ستم خان
مردم دین کج بین کله کور را از وطن با لطف چشمتی نه جلا فرمود و در
مجلس قلعه نفیس مقید ساخت و با جمعی از یاوران که بزور اخلاص و محبت
آرامسته بودند بقصد تسخیر قلعه نوفر که در مرات و در سات و درواز
طرق و تراکم اشجار ضرب المثل آن دیار است روانه گردید و در اندک
فرستی به نیروی اقبال بیروال اعلی حضرت ظل اللهی آن قلعه را در صوة
البنیان را بنجاح تیره یکمیلان نموده از و اج و اطفال آن کم کشته
تیره غفلت را دستگیر کردند و در بر عدوت سکال با نهایت برتیا
حال فرار نموده خود را بقلعه جیفه رسانید بعد از وقوع این فتح بین
و تسخیر آن قلعه متین آدم سلطان بالشکر طغر شد و ادا الکاکا کشت
گردید از آنجا که مولا نطالب و آریب این بر گردیده اله به قوی مجاز
ختم صورت می بند طهر شد بمحض توجه عا کر فیزی که اثر مضطربانه

آنکه سبب سلطنت همین خبر داشتن دل لکنه نموده فرار برزیده
اختیار کرد و آن ملک بی آنکه تیغ مجاهدین معرکه خشمگین
جیش نماید مفتوح شد و در سبب بقضوف او بیای دولت قیام
در کمند و زوال ارسطو و لوسم املا خور ادرناست و استغفار
به بیت الامان این خسرو علمایان در آمدند و سایر اماردان و از
ماوراء نهند که چنان که در کتب ساکت طریق خدرو مکر بودند
از کرده پشیمان گشته بمیانجی رستم خان التماس عفو از زلات خود
نمودند و مامول ایشان بجز انجراح اقزان یافته امر فرمودند که سپاه
نصرت پناه مراجعت نموده متعرض آن گروه معذرت پژوه نکردند
و قضیه قتل رستم خان سپهسالار در انشای رفتن آدم سلطان
بکرهستان وقوع یافت و چون تمهید رفتن آدم سلطان قبل از
وقوع قضیه فرموده بود خانه مطلب بکلیه تحریر آن مطلب بعد از اتمام
و سرانجام امور کرهستان قیام نمود و بقتل رسیدن رستم خان اندر
آنکه بکلیه فرمانی موجب حضرت عزت مصر و دولتی را بقدرت بالغه
ربانی از چهارضد که اسطقس عالم آتش بجایی اند فرام آورده از پای
تحت بی نیازی که دلدار احلافه بخرد نام و در عقل بر ایست و محکم
این مدینه آتی تعیین فرموده از حواس ظاهری و باطنی که بوسیله
و لایست اند پیشکاران چاکر بدر بار اقبال این خسرو بی حال
داشت که به نیروی تن فرمان پذیران خدمت اند و در شهر بند وجود است

و بیای حصار هستی پایدار بشنند هرگاه تدبیر این سلطان العالی
در پذیرایی ملک با عدال که باید و سپاه جوارح را با شکر
مقرره خود باز دارد و پوسته از غرور تجا و لطف و عاف میسر می
جاست روایی نموده با الواسبت قلع مشیده قلوب بر روی
و دست اقتدارش بر حصول آرب دراز میگردانند و از حد الش
ذولت که خاتمان کنجیه لغت صورت است بخود در این امن نماید
سایده مقام کند و مطالب بر تعلیم می نمایند و این فرمان فرما
کشور وجودی بر پایه حسن سلوک می باشد که کفین ترا بر روی دیده
شما بین است. یعنی میباید خسته خلوت دل خداست شما را التوا
خیال را سوپر داخته باشد زبان را بند که لغتها در وجه صوفیان غلطی
در حال دارد و گوش را بلند دل را بای کمال آواز که هر نصایح کمال
بعد از ادای شکر و اسب بزدان در اطاعت با شاه زمان که سایه
رحمانست گوشش کند و در بندگی این پرده دارد و امیر الهی بکاشانید
از اینجا است که تا شیوه اطاعت و انقیاد و فرمان برداری مضبوط است
به سبب ترتیب این مفرج روحانی که از خزائن رضای خدای حقیقی و کمال
ترکیب یافته و منع انتقام شما است که جلالی رسای است و اگر از این سبب
فرمان مایه با خواهی شما بطین نفوس بر روی غفلت و بر زوایا که
رجوع نماید راه انابت و استغفار ممکن و بمقاس اطاعت بی فرمان
روایی بی علم و کاست باشد بیای بی غفرت و مغفرت با او شایسته

چندی در عقد اخیر میباید تا زمانی که آئینه خانه دول از زلزل غم غلام
امثال تشایست برادر دول بر تو آلی میسود و کرد که در آن حال سیات مال
در مراتب مکافات جلوه ظهور می نماید مبین اینمقال صورت احوال به تمام
نهایت است که در زمان نواب کیتیستان فرودس مکان بنادر و حوض
و بندگی و کاروانی بر نوبت بسیار و بی صحبت در روش مانی و بی نصیب
یافته بود و بعد از رحلت نواب کیتیستان خلد آشیان بسرای جاو
وز خدمت نواب خاقان رضوان بکان بزایدی اعتبار از اکفاو
اقوان که میسیت و در جهان ربوده بمضبت امارت دیوان و سرکردگی
نقلیایان ممتاز شد و در اندک مدتی از ان مرتبه نیز فراتر شده بخلافت پهلاد
مخاطب گردید و حکومت بکام تبریز و بکلرگی گوی آذربایجان با و عشا
شد و علقی بیک و عیسی یک برادران او بمضبت امارت دیوان
و نسا و بی صحبت و از دایه قرب و منزلت محمود جهانیان بودند از اینجا
که منتهی ای هر بلندی بوسیست در اول جلوس هیئت مانوس بیاباه
بیکران چنانچه بمن ذکر یافت در خراسان تو قصبه اشتم فرمان اثر
با سیم نموی آیه بنفاد بپوست که چون اقبال بی زوال بی بار کما قبل
و بعد از کفایت شرافادی نموده لشکر فیزی اثر را مخص سازد
که بنادر و اعطای خود را بجهت نمایند و آن ایالت بیاه با طار
خود و بیشتر مقدار قرض نماید که هرگاه صلح دولت روز از طرف
نیست و اگر در و بکار خلعت بپنج پاره بوده باشد و رفت از طرف صادر کرد

روانده باشد و الا در درگاه معلى شود رستم خان بهوس آنکه هرگاه در باب
سر بخلافت بود و باشد راتق فائق کلیات و جزئیات امور خلیه
بوز بعض رسانید که توقف او در مشهد مقدس مقرون بصلاح بود
روز افزون نیت و اگر در درگاه خلعت پیشگاه باشد بصواب نزدیکتر
و عیینه را مصحوب نظام الملک و نزدیک خود بدگاه جهان پناه فرستاد
نظام الملک در اثناء راه شخصی که در قم اشرفی را شرح موقوفی نزد
رستم خان می برد بخورد چا پاور امر ایست فرموده باخاق خود بدگاه
معلى آورد چون جرأت زیاده از قدر وسع اطاعت پیشگامین فرمان
پذیر بود و در جمیع بودن زای صواب نای بیضا ضیا از عرض
این مطلب مفهوم میکرد بدینا بر انتظام امور سلطنت و جهان بینی مقرر
فرمودند که سر آن کرد کمش را از تن جدا ساخته در مشهد مقدس حرم
للمطهرین بگردانند و منادی نمایند که هر کس پروا مال و امانی خود بود
سالک طریق خلاف رضای اعلی حضرت ظل اللهی باشد با این طریق
بنیاد استیصال اعمال گرفتار میکرد و معلى قلی بیگ دیوان بیکی بود و در
درگاه معلى محبوس نموده مقرر شد که بقلم کلمات برده در آنجا محفلت
نمایند و ذوالفقار یک نوبت با شیشی فورجیان اجر او را بحسب بری از دیکی او
حیی بیگ که بنیابت بسیار دارد در دار السلطنه تبریز بود و تعیین
نمودند و مقرر شد که ذوالفقار او را از تبریز بقلمه الموت برده
بگوئد ال آنجا سپارد و روزی که علی قلی بیگ محبوس میکرد و دیگران

تا هر قبل از آنکه قتل رستم خان و قرح یار بنابر معصیت بنده کور ساخته
که به سالار بقتل رسیده و اینصحنه بین الانام شهرت یافت
و بعد از آنکه چهارده روز خلاصم رستم خان خلیفه اموی الیراکه
جهان بنه آورده و جمعی از هرنه و دیان را که پوسته جوایبی تقریر
ساختن اراجیفی با شدند و سکنه سخن در بست افتاده افتادند
که رستم خان بهر سکنه بجال درین رفته بود در اینجا از کیفیت فرمان
پادشاهی اطلاع یافته فوراً می نامد و ثانی الحال خلیفه قرجانی خان
بکریکی شد مقدس پاپا سر بر خلافت میر رسید که رستم خان را
روزی قریب ببا و نشو بهرام غلیخان حاکم نیشابور مقتضای
امثال فرمان مقتول ساخته اعلی حضرت ظل اللهی قرجانی خان
بجای و انعامات پادشاهانه متمایز و سرافراز فرمودند و حکومت
و دار السلطنت تبریز را به پیر بوزاق خان پیراک ترکمان که با عجم
بکریکی دار السلطنت تبریز را برودند و رحمت فرمودند و منصب امارت
نیشابور و علاء خدمت مرئوس قلینان بحال و شایسته اقامت گزید
و آنکس خوشنشان که با پیر بوزاق خان بود بهر او و بنیک غلام
خاصه شیرینه قورچی رکاب سفوف شده چون از قلم قتل رستم خان
رویدن بیک فرار کرد و او را شیک افغانی خواجه محمد قاسم نظری
اودارد و نویسنده زبان و شید بیک شکار تو مان بختوان بطریق
تجاف و توالی برده بودند و رشید بیک بیورغال و موی الیراکه

با تمام و شفقتی تمامی تمام را فرزند گردیدند و درین سال بسفند یا خان
 والی اورکچ از دست ساقی کل نفس ذایقة الموت باده اجل تو شد
 پدر و جهان فانی نمود و عیسی اسطوخودوس را درین سال باراده
 کردی و لد امبله خود در دارالطمنه قزوین بقتل رسانید ذکر تجدید
 اعلی حضرت علی بن ابی طالب با خود کار و روم موجب صلح نامه قدیم و سوادان متقی
 چون در سینه پارس بل فیمابین نوابان رضوان مکان و سلطان مراد
 خواند کار و روم و ایط صلیح و صلح بجهت بخلج و فلاح عیباد الله مشید
 و مستحکم گردیده صلح نامه باین شرح نوشته شد که الحمد لله العزیز الحکیم کلیم
 الفتح الذی افتح ابواب الصلح و الفلاح و ارتفع ظلام
 المصائب و الکفاح مصباح صباح الفوز و الفلاح و المصلوۃ والسلام
 علی رسولہ الذی اظهر اوضح الدین کمال لا یضلح و انشر صدر السلام
 بطبیعة السخبة ای انشرح و علی آله و اولاده و اصحابہ الذین هم
 الاشباح الذی ارواح فلاح انشر الضیاء و الفلاح نور الصلح المابعد
 مشیت و ارادت رافع السماء بغیر عما و قدرت مبدع المركبات
 عن الاضداد جل شانہ عن مشاکله الالہ و الیہ مدار نظام احوال العباد
 و منشاء نبات و دوایم عالم ایجاد بادشاهان یا عدل و اولادشاهان
 مکارم عدل حن افاق و اتحکونیه منوط و امر و نواهی الیہ سینه
 انبج و انقیاد لرسم مربوط در که فائقوا الله و اصل ذات بیکم فی شرف
 نوره سلطانین شوکت آئین بهت اصلح مسموۃ العالم کرمیت

وجانب خصومت وكفا صدق عوذت سورة قلوه وتنج خلافتين
ورخلاف وازبايت صاف جانين سر رر ريه صاف اولو كن كن ذلك
فضل الله بونه من بشاؤه الله ذو الفضل العظيم بنا وعلى ذلك منعت
عباد الله جناب جلالتك بطلبه دين بقاء ذات سعادتك
سليمان باركاه خليفة الله في العالمين باصدق مصداق السلطان
نظير الله في الارضين ملا فاعظم السلاطين معاذاكم اخوان
ناصر الاسلام والمسلمين قاهرة الكفرة والمشرعين سلطان سلطان
الدين والبحرين خاقان المشرقين والمغربين خادم الحرمين الشريفين
عين الانبان والملك المستعان
والله في توفيق العزيز المنان لا اله الا الله
آخر الزمان وما حيت المطلب خيام سلطنة مشدود في المنابر الك
حضر تلك طرف اهلاد جلالت مقرون وجانب سبل حاد شجر
كزير في من عقد امور ملك وملت ممول وما زون واختيار صلح وحب
خضوعه فوسيع باينة اجازت بهادون اوله طلة وكالت مطاوعه
نيابت محققه مرحله عاكر نصرت انجاني بغداد دن فالدرويش
على الله تعالى عزم الاله عزيت من الطلعي منازل ومراحل الملكيت
واظهار البوسب ما روي نام منزله نزول الله قد عزيت افوز
تختكم عجم روضاني محالكم جم خورشيد علم دار احشم خلدكم
خداوندكم در يكاي بخر ناصب ادري ذكاي استهان شهر بارك

جزیره عرصه شوکت پناهی کز بد و سفیه باز لوح شاهی فالجی و پناه
 و سخاوت خیر و فلکست بارگاه ستاره سپاه اهل الله علام قدر
 من الملک الی الملک و فرخ همان مجده الی فیه الامان فلاک
 جانب شریف ازین سعادت بود عظمت و پاؤشاه مرخص تیر ستم
 لری و بوجوه مکتوب ملاطفه خواجه لری ابو عمده الامام و قدوة الکبر
 شمسی ازین فلک شک افاسی المیک طرفه کلو شب حضرت تری صلاح
 ذات المسلمین و صلح جانین مخصوصین اراده ابد و سب
 تسکین آتش جنگ و جدل و دفع و دفع غبار حرب و قتل
 التماس طلب تمکین نرداختی و ان نحو السلم قاصح لما نص سر علیه علی کله
 باحد مجل و مفضل ز الوص امن و استراحت عباد الله ابون صلوة
 و رب لایق دولت طرفین و موافق عرض ناموس حسن جانین اولاد
 وجه و جیه کورده احوال صلح فیصل و یکلیک مانند شاه و امام
 حضرت ناک طرف قرن الشرف لری بر محمد علیه کتب توکل پور طریقال
 اذ لم یکن الحان حضور و نجای مکتوب کوندر مثنوی بحاله هذا باطلاح
 و صلح و ربط و ارتباط مصالح موجب اختلاج و استعجاب
 هو این و عهد و تعین احوال سوز و حد و احوان بصلح و صلح
 الی التمام منج شرح قویم معرور و زوره طرف اشرف ساهران
 و کین محمد علیه اولوب نعتا و مصالحه و معاوده مانع و مانع و موقوف
 اولیه و مقدر و الا ان جانب امارت مآب ایالت تضایفه

مصداق عزت ساروخان و ام ساجی المصالح الامان و نما
 نام خزننده کلوب ای دی بایون خداوند کاره داخل اولده قدره مراسم
 و همان نوازی رعایت آیته لکوره بخت نبوت علیه افضل الصلوة
 و النجوة یکسید یک فرق طغور سینه سنده و اقع اولان و زراکم
 و میر میران عالمیتام و ام ای کرام و اقای فوی الماحترام و کجری
 و ای فای اولان ملک و ای و سایر کبری عکرو عظیمان لشکر طغور
 بیکه دیوان عالی اوله سید شار ایضا و کیل معتمد ایضا و خان ایلی
 محمد علی بیک دیوان محمود کنور لوس بالمشا فدی نظام احوال فخر ای عایا
 و ای نظام حال و دایع خانی المزمع سحر طرفین ترتیب اولان
 بقدرات صیحه معاهده بود جمله مشیو نجای شکل حسن قبول پاشی دن
 ابراز و لیکان صیحه و بر این قضا بای مصیحه بود علیه مضای قلم اجاب
 شمول او المشرکه بخدا و الا لاسدن و مدره و سدیلمین و در شکست
 سعادتمند پادشاه مره متعلق اوب مندیلمین دن در سکو و ارکه صحر اول
 محل لر بطور دن ضبط اوله بسط و لیغ شاه طرفیه متعلق اوله و در سکت
 در ستم بر سن نام محل نعین اوله بشیر روحا فیک ضیا و الدینی و مار و ای
 پادشاه کردون و قار حصر طرینه متعلق اوله بوب سره در دوی شاه
 طرفیه قالد در سحر فله که دعا عکف سنده و اقع اوله شدر مقلو طرف
 غنبدیه و اقع اولان کوبلر جانب خداوند کارون طرف شرقیه
 اولان قریه جانب شاه دن ضبط اوله و شهر بر و فر بنده ظالم

قلعه سک بالاسنده اولان داحک قلعه مریوز نظر اولان طرفی بنا
 بادشاهی دن و قلعه اورمان توابعی اولان قریب لرایله طرف شاهین
 ضبط اولنه و شهر روز و جهان کدوکی ستورا و لوس قریب قلعه و توابعی
 جانب شرف شهنشاهی و مهربان و توابعی طرف شریف شاهین
 تصرف اولنه و آن سرحدده نو تو بر ما کتو قارص و قلعه و شهر روز
 و بعد از بصره حاکمه معاذ برد نام قلعه لر طرفین معاذ و مله مواد مرزوب
 معتبره دن ماعدا الحفه و قارص و دان و شهر روز و بعد از بصره
 بدستور لر نه داخل اولان قلاع و بقاع و نواحی و اراضی و صحار
 و برآری و قلال و جبال و دام که شاه حضرت نرنگ طرف دن دخل
 و تعرض و المیوب بغاط فیما بعت و الاحق بر حالت موخض صد و المیوب
 بو جانب لر اخیری سادات و عظیمتو بادشاه مره بوصلی مقبول تو توپ
 طرف هایلون لر دن خلاف عهد و میثاق اول طرفیک ستمی لر
 داخلند و اولان محل لر بو جانب دن تعرض و المیوب طرف لر بندن تجارت
 و ابناء السبیل کلوب کندوب و دستاق اولع ایحوان او شنب
 و ثبته انبغه مشتمله بحقیقه و کالت عام و سابت محققه حاضر موخج کینند
 سبکت نخر برادر نو ایست سال حضور شوکت پناه شاهنشاهی و ابلاغ
 مجلس شامخ ایوان دولت پناهی قلندر که بو شروط و عهود و مرقوم بمتر
 نوموت طرف شریف لر دن و لا تنفقوا الا باین بعد بو کینند نص شریفین
 مفوضی رعایت اولند و دولت و عظیمتو بادشاه همزه حضرت نرنگ

و انچه جانب اشرف لمزندنگ و او خوا با اهدان الله مدكان مسؤلا
 امر شريفه متابعت اولتوب باذن الله الملك العلام بوصل خير
 انجام الى يوم القيام ثابت و دوام لوا من بدله بعد ما سمعه فانما
 انمه على الذين يسبدونه احمد لله وحده والصلوة على النبي من بعده اولاً
 و آخراً و نظاماً و باطناً نواب حاقان رضوان مكان در سالي كه بهر اي
 جا و داني انحال مي نمود مقصود سلطان خلفا را برسم رسالت نزد
 سلطان ابراهيم خواند كار و روم كه بعد از فوت سلطان مراد متقلد قلاؤ
 سلطنت ولايت روم شده فساد بود و در صيني كه ساده سلطنت
 و دارايي بوج و اعلي حريت ظل الذي زيب و بها پذيرفت سلطان
 ابراهيم اصغار حيت جهانگشاي و بلند اقبالي انحضرت نموده بنا بر حقا
 حزم كه سپاه از برق بي امان تنج درخشان اين خديو زمان خرمن
 اسودكي كرده عثمانى سوخته كرد و يوسف آقارا بانام مودت ختامه
 مشتعل بر مبارك باد و تاسيس مباني مصادقت بر افقت مقصود سلطان
 روانه پايه سر چسلافت مبر نمود و ايلچي فرمود در دار السلطنة فروين
 بشرف پايوس سرافرازي هفت و حسب فرمان قضا جريان در تالا
 باغ سعادت آباد در دار السلطنة فرمود چشمني كه هاكنان باغ نعيم
 از ملاحظه آن قرين حيرت كردند آراسته شد و بعد از چند روز ايلچي
 فرمود راجله فرمودند ايلچي مذكور بحالت محفل هشت مشاكل سراقا كيون
 رسانيد و بنويد استغراق مباني مصادق استبقا بخط لا بقا
 الهادي

نمودنواب اعلی حضرت ظل اللهی امر فرمودند که ارکان دولت قاهره
 نیز ایچ را طلب نموده لوازم معانداری بعمل آرند سخت میرزا تقی اعتماد
 الدوله مثلش این امر شده انواع ماکول واصناف مشروبات
 گردانیده و بعد از وجانی خان قوریجی باشی و بعد از معانی مشارالیه
 مرتضی قلیخان اشک افاسی و دیوان بیگی لوازم ضیافت
 بتقدیم رسانیدند و بعد از وقوع امر فروری مومی الید را با نهامات
 و ضلع فاخره سرافراز فرمودند و جواب نامه مشتمل بر استحکام مبابی
 صلح قلمی نموده ایچ را رخصت الضراف ارزانی داشتند و ایچ را
 پادشاه والاحاجه اردوس را نیز که درین سال بجهت مبارک باد جلوس
 هایلون مدبرگاه جهان پناه آمده بودند بنوازشات شامانه بمنازشت
 آقا حسن حکرو دی را بدرافت مومی الیها برسم ایچگیری روانه فرمودند

چون مبعوثان شباه و خانی ماباش که مشاطه چهره عرابس مناج و وزیر پو
 شامان بدایت رکب آمیزگی کارانرا از علی آتش و لاجورد آب
 و سفید آب هوا و مواد خاک نموده هر لحظه از تقاضای الوان مزبور
 طبیعت را رنگی و هر نفس بهیمی را نیز رنگی حاصل میکرد و اگر عنصر آتشی سایر
 عناصر را بمقهور و مغلوب گردانند انسان را میل سرکشی و جباری در خط
 قرار میداد و اگر آب هوا می غالب قد چرخ بردباری بچهره دست
 غرض ما و بهای انطفا پذیرد و اگر میل طبع بجانب آب و خاک گرداید

متجلی بخلق بر دباری و افتادگی شود از آنجا که اعتبار و اقتدار نشانی
و امتیاز زن آتش استیلا می باشد هر یک از باریا و فتنان محض عزت
بهت معروف بر آنست که مانند آتش آنچه بدست اندازد هم کسوت
خود سازد و میسوزد و امری بیکان را تابع رای در دست خود را
بنابر این آنچه معنی فتنه بین حیدر بیک اشک افاسی باشی حرم علیه
و میرزا تقی اعتماد الدوله غبار وحشت و کدورت بالا گرفت و زلال
آشنایی تهیج کرد فاق غبار آلود کرد و بد باعث بر اقدام این امر
انظر فین آن بود که جماعت اهل اللوا و اعلی که جمع و نتیجه ایشان بیو
حاکم ایورد مقررت متوسل حیدر بیک شده ادعای نمودند که
داخل اللوا و اعلی اند و چون جماعت اللوا و اعلی معاف و مسلمند ایشان نیز
می باید معاف و مسلم باشند و حیدر بیک در معاف ساختن جماعت
مزبور سعی نمود و چون معافی جماعت مزبور متمسکی نداشت اعتماد الدوله
جرات بر اقدام امر مزبور نمیکرد تا آنکه رفته رفته با فساد و مفیدان کار
بجانبی رسید که مکالمه غایبانه بکا و حجت حاضرانه قرار گرفت و از
طرفین مکالمات کدورت آید و وحشت انگیز که هر یک به تنهایی
و سبیل دشمنی چندین ساله تواند بود و مذکور شد و حقیقت سخنان مزبور
بعرض پاریس فتنان سرادقات جاه و جلالت رسید و چون بعد از وقوع
این امر رفع مناقشه با وجود استقلال طرفین از مقوله محال است بود
لذا نتیجه انتظام امور جهان داری مقرر شد که حیدر بیک در

مجاهدت بهیچ مظهر و مرقم نور نواب خان رضوان مکان
 اختیار نمود و بعد از ورود به دار السلطنة اصفهان راست اندیش
 درست کرد و صایب تدبیر صادق گفتار مقرب اخاقانی
 علی قباد بیگ ولد میرزا علی سلطان جوله جغای که والد مرحوم
 موسی الیه در زمان نواب کتبی سان خودوس مکان مدتها باین
 شغل معزز و ممتاز بود بخدست مزبور مفتخر و مباهی گردید

چون سر رشته انتظام عالم اسباب در دست کارکنان کما
 ابداع و ثبت و گشاده جزئیات امور موقوفه صنایع کشن آریا
 حدایق اختراعت بسا باشد که گره باز کردن این سر رشته دردم
 باعث چندین عقد و مشکل که گشایش هر یک از آن از حوصله حسن
 تدبیر بیرون باشد بمقتضای اینجی میرقلخ تفکلی افا سی که موسوم
 باقاها هر دو در سلک تفکیان منظم بود و بهیچ وجه بیابطاف یکدیگر
 نواب خاقان رضوان مکان از نا ازل حرقه گشایی پای نخستین
 پایه روشناسی گذاشته از اینجا نیز مباحثت بخت بلند فزاتر
 شده منیکله ش تفکیان چگونگی گردید درین مرتبه باین اندازه
 بندی و خدمت اندوزی داشته منظور نظر التفات می بود
 نادرجینی که در عرض برادر خود که تفکلی افا سی بود در قلم اعداد بلوانیم
 حفظ و مراست مشغول بود بشرحی که در وقایع زمان نواب خان

رضوان مکان مسطور است بعبایت مرحوم میرزا تقی اعتماد الدوله
تفکحی افا سی کردید و بعد از استقلال در شغل خزینور از سکراناده
بهوش بردار دولت جهان کین خوشترام اندازد شناسی را
از دست داد و مانند تنک حوصلگان تنک ظرف نسبت با اعتماد
الدوله مذکور مصدر ظهور اعرای که شایان خردندان بهیار نبوده
باشد کردید و اظهار دوستی که مانند اوراق کل تحرک نسیمی پراکنده
کرد و بصیرت عدوت پراکنده گشت و از طرفین بایکدیگر در مقام گذشت
می بودند تا هنگامی که روح مطهر نواب خاقان رضوان مکان
ترک علایق جسمانی نموده بتسخر اقلیم بقا نهضت فرمود میر فتح را
درین وقت بخاطر رسید که تخم اندوخته جندین ساله را در مزرع
انتقام سرسبز سازد پیوسته با جمعی که کمان معاشرت با ایشان
داشت در تبریز تفسیح میرزا تقی می بود و مصلحت این مرام می اند
تا بفحای العبدی و الله یقدر رابطہ بندگی میرزا تقی در خدمت
اعلیٰ حضرت ظل الٰهی زلفه از انچه در خدمت نواب خاقان رضوان
مکان بود شنید و مسکون کردید میر فتح بغیر سلوک نا بهنجار نموده
در اصلاح مفاسد میگوشتید و بقدر مقدور حفظ ظاهری نمود
چون حال دل با پرده داری تعلقات ظاهری مخفی داشتین
از مستغفات تاجور حین دوستیهای رسمی بان معلّم تقدیر این
ابایت را ببلوغ ظهور و بروز تحریری نمود و این مانده کی بجای

قدم نهند و در جهان منتشر ده کما از مردم زنند و چون سبک
و آهین نقش سوزان شود چندان این بوسه نفاق که بر روی نم زند
تا زمانی که در اسطقت اصفهان که منتخب هر بقعه بجان است
مقرر ایست دولت و اعلام اقبال کردیم جمعی از تفکیکان از سلوک
نا ملایم میر قلی آغاز شکایت و دادخواهی نمودند و عجزی که فرموده
تفکیکی افاسی و دیگران را بقتل رسانیده بودند سرمای آن در مظلوم
مدبرگاه معالی آورده فریاد و نفرین کرد ^{فلک} تلخیر ساینده و روز بروز افتاد
مظلومان از یاد می پذیرفت تا رفته رفت کوش ز دبار یا بختگان
سراوقات جاه و جلال گردید فرمان واجب لادعان که مانند
انجیوان در جدول شریان ارباب ایمان جریان دارد بچشمه سا
نفاذ تراوش نمود که اعتماد الدوله و جانی خان قورچی باشی
و مرتضی قلیخان اشک افاسی باشی و دیوان بیکی و سایر ارکان دولت
و اعیان حضرت بحقیقت رسیده حقیقت شکایت جمیع مزبوره
معروض شده و الا درگاه معالی نمایند جماعت مزبوره در کشانه
برد و تهنیه و مبارک که احضار دادخواهان نمودند و از روی ^{استاد} تشجیه
ثبوت پیوست که مبلغی خطیر از مواجب و انعام تفکیکیان و و بوم
از مال مرکب خاصه شریفه باشد و تحصیل تفک بجان متور شده
حرف نموده و خیر این مطلب کرده بنظر کنیا اثر رسانیدند آن شوهر
بخت بکمان اینکه اجتماع و از دعام باعث استخلاص و وسیله خلاص

می تواند شد با غنایر و هوایان خود که یکی از بندگان محمد صلی الله علیه و آله است
 برادر زاده او بود و سایر جماعت که چشم غفر و کرده انبوه بودند بر خانه
 مبارک آمدند بمضمون اذاجا بالقضاء عی البصر سخی چند که خلاف
 رسوم و آداب یکجهان انخلاص گشتند کورساخت و در سر شد
 سناختن پناه به حیات خود سعی می نمودن تا زمانی که ناله غضب و عجز
 طلال آبی مشعل گردید بجاوش خان فولد اقا سبی را مقرر فرمودند که گفتند ای
 با محمد سعید مقید و مجوس ساخته ممرض فرمان واجب الاذعان باشد و بعد
 از چند روز فرمودند که سران سرشان را بخون آن مظلومان آزن
 جدا ساخته بنظر گیمیا اثر رسانیدند و بارقت و ماو ایشان شعله
 ناله آن عجز منطفی گردید و امارت پناه قلندر سلطان چوله چغتای
 در عرض باین منصب جلیل القدر سرافراز شد امید که سایه این
 خسرو عدالت آیین تا انقضای رشته شهر و سنین بر مفارق احیاء
 دولت و دین پابنده باد

درین سال جماعت بختیاری بنا بر سلوک
 تا بنجار علی خیل خان که حاکم جماعت مذبوره بود با مشارالیه سرکشی آغاز نمود
 و بنا بر وسوسه دیارچیم که در بواطن اشخاص فطانی مقیم است بمطاهرت
 خیال باسیات و اعلام شامحات و دشواری طرق و صعوبت آنکه
 خواستند که قضای الهی را که بمضمون صدق مشون اینا ملول و ایدر گلم الموت
 ولو کتم فی بطنی مضمیحت است بتدبیر خام و اندیشه نامم بشیر و دفع

نمایند غافل ازین که در جنب فوان قضا تو امان اعلم حضرت ظل جان
 جبال و قلال و دیار و بجا کجا بکانت لاجرم بالآخره از گردانهاست
 و اعمال با بایت خود غایب و خاکستر شد اسیر سر پنجه خواری و بسته
 فزاک بی اعتباری گردیدند مفصل این مجل آنکه بعد از اصغای این خبر
 که باعث تیغ غبار شور و شرست فزاد و ای نوع بشر خست بمقتضا
 عدالت که مباد بعد از التهاب تاثره بی امان غضب نخل و جو دکنه هک
 و بیکناه با تشککات اعمال سوخته کرد و جهه اطمینان خاطر آن
 جریست بزرده و دام مشعل بر اینمالت فرستاده قید فرمودند که شیعه
 لریده عدالت هیچ یک از افراد الناس را بدون ثبوت جرم در قفس
 بازخواست نمیدارد چون منشاء این حرکت ناشایست بد سلوکی حاکم
 آنجا بوده بار کتاب این امر که بناچار از ایشان صدور یافته از
 الطاف بیکران نوسید نبوده بدر بار اقبال حاضر کردند تا مقرر فرمایند
 که منسوبان درگاه جهان پناه تشخیص گفت و گویی ظرفین نموده اگر
 علی خان بدر از دینی تطاول کلچین عرض و نامحسوس خوارترین
 خصمی از ایشان شده باشد مقرر فرمایم که بکفر این امر شنیع غنچه سا
 دست از اندام آن پریشان دلخ برون آرند و اگر بموجبی مصدر
 بن امر شنیع شده باشند در ستون بر لال عفو و صفح شسته کرد
 آن قوم بر کشته بخت از غایت ضعفه طالع تخریب اساس است
 باین توطئه ای می نموده سالک طریق ماکامی گردیدند که جلا و سحر

شجاعت آثار قلندر سلطان حوله تفکیک افا سی با فوجی از ملازمان
خاصه شریفه بکمر بکیان کوه کلوده و لرستان و حکام شوشتر
و زوزول و سایر محال فارس به تنبیه و تادیب آن گروه بیجا قضا مور
کردیدند و آن کوه رفسج منیع را بفوجی این ابیات که سه
سنگی که ز قلعه اش فدا دی الهام جرج در رفتن ایستاد دی الهام بر پشت
و بی آسمان نمودی الهام چون بر شتری جل کبودی الهام با جیح اخضر لا
مسابهت می زد و دعوی مساوات می نمود در میان گرفتند و ممر دخی
و خروج بر ایشان بسته شروع در تسخیر آن کوه کردند و شکوه نمود
حسن بصر را بر نفس نا طقه که مصدر را درو می ترخوب و زشت و نفع و ضرر
اختیار نموده از ملاحظه این حال قرین اضطراب و بیچارگی گشته
چند نفر از ریش سفیدان خود را نزد تفکیک افا سی فرستادند و بقیه
استخار و اعتذار سالک سالک طریق بندگی کردند قلندر سلطان
حقیقت عجز و اضطراب آن قوم پریشان روزگار را معروض رکاه
معلی کردیدند امر اشرف نفاذ یافت که چند نفر از ان طایفیان را که
ما بعثت این جبارت شده اند مقید و مجبور ساخته بدرگاه جهان پناه
آورد و تتمه آنجا رفت را معرجه آورد که بوطن اصلی خود آمده از عهده متوجه
دوبلانی بیرون آنچه و بر حمت بیکران شاهنشاهی مستوفی بوده باشد
قلندر سلطان بمقتضای فرمان عمل نمود و جمعی از ایشان که اسم و کسب
تمام و تقاضای نه اشتند بدرگاه خلایق پناه حاضر گردانید اعلی حضرت علی

خود بنفس نفس کجاست رسیدند چون از خلیل خان بعضی امور که غلط
قانون عدالت است بآنجاست بطور رسیده بود حکم باطل
کفران نموده خلیل خان را از ایالت معزول فرموده جماعت فرجوره را
بخالصه شریفه مشوبه ختمه و داروغه ایشان بفرمان بیک یوزباشی
علامان تفویض یافت

خازن مکانات و کبوتر هشتی بکلیت
در هر زمانی کبخی از اسرار عجیبه بدیده مخزون است که بیا بخی حکمت بالغه در وقت
که هنگام ظهور آن گنجینه الهی باشد بعالم ظهور جلوه گرمیازد و بفرجای
الامور مرمیونه باوقاتا تواند بود که بسیاری از خواص مضامین امور که با
مشبه آن بقابلد سیوف افکند گشایان صیانت رای قوی باز دکن
مکرد در صحن توجه اعلام ظفر فخر خاتم لیالی و ایام که موقوف علیها
آن مرام است مانند غنچه کل که از نفس نفیس نسیم سحر و ریش قطرات مظهر
بنای این بیت رسد چو وقت که از کده کشود شود
لیل قطره باران و غنچه کل پس بر آن لعل تبت ترین شکفتگی میکرد و بی
رنیب اسباب و آلات تحصیل آن مطلب صورت انجام می یابد از شواهد
نظایر استقراء انجمنی که بر این استدلالی در بردارد آنست که اگر فرمان
روایان ربع مسکون بجمیع آراء و شکرو اتفاق سپاه و حشر سعی نمایند
در هر هنگام شتا و شدت سرما شاه کلر کی با هر دهن غنچه لعل بستانند
خلوتخانه اسرار قدم بجایگاه لعلها رکند و صورت اسکان نمی بیند

و یکی از بنیات این معنی آنکه زان ارسطا و الکرا و اقلینان که دست تعرف
هیچ یک از فرمان روابان ظاهر یا منفتح آن دیار نرسیده بود و تیغ
افکندگی ای نوآب کیتی ستان خود و مکان که در شیوه کشودن قلایع خاصیت
اشاره انگشت بوسیله داشت از عهد کشودن ابواب بسته شده آن را
بر نیامدنی بجز کباب آلات ملحق و ضرب و ادوات کوشش و حربه قویا و
در صفت کند طاعت و فرمان برداری در آورد و بهدایت قاید تو فین
ساک طریقی انقیاد گردید و با قافیه موثوم استلاخ و کره و نیز در سرکشی
بازال ارسطا و در بله مساوات بود و روی خلاص این درگاه فلک شگانه
آورد و با وجود وقوع و مسیح بعضی امور فیما بین ایشان و رسم نمایان
والی کار نیل به بقا صورت تحریر یافت نزد والی مرز و آرمه
شقیج جرایم و زلات خود بنوده طالب تقبیل ستان کرد و توان
کو دینده و سلطنت بنایه مشارالیه حقیقت مامول ایشان را عرض نموده
بمحصل مقرون گشته از قاصد مطاعه صادر شد که بدل قوی و خاطر
جمع روانه درگاه و الا که دند و در حینی که دارالسلطنت اصفهان
مقررات جاه و جلال و اعلام دولت اقبال بود مشارالیه و بوم مزله
روی ارادت باین مرکز امن و امان که ملجأ و معاذ جایان بسته
هشرف بابوس و مجاست مجلسی هشت آیین سرافراز گشتند و بش
مطالبی که در حوصله آن روزی ایشان نیکنوی پیرمبایات یکدیگر
رسانیدند و بعد از استیفا و حفظ کونالون و انعامات و نوازش

رضیت انصاف حاصل کرده با وطان خود مراجعت نمودند از

درین حال طاهر کجاول ایلمی نذر محمد خان والی ترکستان بجهت تشبیه
مصالحه بدرگاه جهان پناه آمد و بنو انزلیات که تا کنون اختصاص
یافته و ایالت الکا و مشهد مقدس بجهت آنکه مردم محال مذکور از خراج
خان شکایت مینمود و تغییر یافته بایالت پناه مرتضی قلیخان که در ملک
غلامان خاصه شریفه مستظلم بود و تعویض یافت و امارت الکا
سلطانیه و زرخان رود بصفتی قلی بیگ ولد سار و سلطان سیاول
صحبت در عرض که بمهانداری طاهر کجاول ایلمی والی ترکستان
نعین شده بود و شفقت شد و خاندان قلی سلطان نیاول صحبت در عرض
مهدیقلی سلطان حاکم دورق شد و چون رستم خان اوسمی والی قبطاق
سالک ساکک غدر و مکرمی بود امیر خان سلطان قبطاقی در عرض شایسته
اوسمی حاکم الکا و قبطاق و عباس قلیخان موسوم گردید آنرا غریبه که در
سال از کمر غیب به پیشگاه ظهور و بروز جلوه کردند و قوی زلزله بند رساک
عباسی و قلعه اوان بود شدت امر مزبور برتر بود که اکثر ابنیه و عمارات
بفقره و عالیها سافلها منهدم و متلاشی گشت و جبل موسوم بلاصین هما
که تا برین قلعه اوان بر قلعه آن ساخته شده فتح گشت و خلق کثیر و جمع غفیر
از ساکنان آن مکان سر مجیب عدم کشیدند و قراخان سلطان حاکم
بندر عباسی را بجهت آن زلزله تزلزل در ارکان بنا و بهیچ راه یافته

مسافر و ادوی بنیعی شد و الکاه و مشایخ و الیهمیر جمال سلطان تغویض رفت
 درین سال سید منصور خان والی عربستان بسبب قتل و ناسازی
 مشایخ اعراب با جماعه مرزبوزه در مقام مقابله در آمد مشایخ اعراب که خان
 ولد مشایخ الیه و مدبر کا و جهان خشنه آورده استدعا نمودند که در عرض
 سیاحت پناه مشایخ الیه متکفل شخص حکومت آلی محال شود حسب حکم جهان
 سید منصور خان با تسلیح نامه مقدمه تا معین ضامن رفته و در اینجا
 ابعادت و و حاکم و اولم و ملت پر و زافزون قیام نماید

شرح این وقایع آنست که هر یک از افراد و الناس از نیک و بد و درست
 که سلاطین و بیگانشان منظور نظر گمیدار میشوند و در از بکمان مناز میاند
 آن شخص را بمقتضای حق نمیشناسی مکن و مقدر و باشد و ضبط
 تألیات و استخلاص مطالب است و بولای سبی موقوف و بولای
 رسانید بعضی از آن کرده برهنه و دانش و معلی خلوت با وجود ضبط
 و قابل امور با بختیابی و رعیت به نوعی سلوک می نمایند که عموم خلایق
 از ایشان راضی و خوشنود بوده نام مهمام بخشا کشن مناقات
 خزینه از نام نمیکند و جمعی دیگر سخت گیری عباد الله را قایل کار می
 و اید ای خدایت را ضبط و نسق نام کرده غافل از این معنی که شاهین
 ترازوی عدالت بکفین لطف و عنفت راست میگرد و غافل ماند
 مرحمت پناه میرزا تقی اعتماد الدوله بزمیر و بهایت سلطان و نقصان

خسرو اند استیاز با فته کوس انا ولا غیر ی بنزد بستی کس با ده هوش
 پرواز ویر سالی و تخت قوی دستی و بلند آفتابی سر رشته
 خوش ملوک را از دست دادند امرا و سپاهی و رعایا طریق رفتن
 و مدارا ملوک نمیداشت تا آنکه بنده کوچ فیما بین مردم مزبور و جانی
 که پیوسته با اتفاق یکدیگر فضل مهات و معاملات کلی و جزئی
 میدادند غبار رفتار و کدورت بالا گرفت و اهل نزدیک پیوسته
 در کین که هر گشته منتظر فرصت می باشند وسیله انجمنه
 سبب فتنه انگیزی بدست آورده سرگرم برافروختن آتش
 فساد گردیدند و جان بستان تورجی با شتی نمودند که اعتماد الله
 بقتل تو تصمیم عزیمت نموده آن سفینه بمحض سخنان دروغ
 ارباب غناد از راه رفته با عفا و خود چاره کار منحصر در آن
 که اعتماد الله و له را بقتل رساند و از نیمه یعنی غافلانه بکس را
 برضای اعلیحضرت ظل الهی قدرت افشاندن قطره آبی نیت
 چه جایی ریختن خون شخصی که در زمره ملزمان رکاب سعادت
 انساب مستطیع باشد با اتفاق نقدی خان بکلرگی حاکم کلبویه
 و عرب خان بکلرگی سابق شروران و ابوالفتح سبک حمه دار بای
 و عباس قلی سبک اسجله تورجی ترکمان و علی میرزا بیک سجاد
 که از غایت دانی چراغ اندازی پیش بینی را در طاعت آباد چهل
 بعضی جزئی پرورده ای منطقی ساخته بودند تا سرخ روز چهارشنبه

بسیستم شهر شعبان بسند هزار و پنجاه و پنج، پنجاهم صبح بمنزل مرحوم
مزنور گرفته از سیاست اعلیحضرت ظل الهی که بمشکافان شکستن
پای موری ناخن از بنجه شیران برمی آوردند و بشه نکرده اند آن
مرحوم را بقتل رسانیدند و بعد از آن کتاب این جرات از کرده
پیشانی کشته شمشیر در کردن و جان بر کف بدر و تلخانه آمده اظهار
ندامت و پشیمانی نمودند حقیقت این واقعه ایستادگان دربار
اقبال معروض بپادشاه سلطنت معیر گردانیدند اعلی حضرت شایسته
بنابر مصلحت و وقت که مبادا آن گروه نافرمان که بخون مرحوم مزنور
دست از جان شسته اند در آن مستی باده عصیان و مرتکب فساداتی
گردند با فراوانی ایشانرا بجلالت تحسین امیر مصلحت گردانید بلفظ
که بابر فرمودند که حقیقت سوادک ملایم او بر مرآت خاطر قدسی سزایر
بر تو ظهور نمیکند بود هرگاه مومی البصاحه این اعمال بوده قضیه
مزنوره موافق مصلحت روز افزون واقع شد خاطر جمع دارد که بجایزه
این عمل مورد توجهات شایسته گردید انجامت را از مرده شفقت
جمعیت حواس و آسودگی خاطر بهم رسیده فارغ البال بمنزل خود
مراجعت نمودند و روز دیگر برگاه فلک اشتباه آمده انواع توجبات
مشاهده کردند و بجهت مهمام امام اعلیحضرت شایسته ظل الهی منصب لیل القدر
وزارت اعظم را ببردند و اقصای علوم طراز آموز و یا فستکان و
و بیستم مجمع البحرین حسب و نسب مطلع النورین دانش و ادب منیر

مبتوع معلومات الهین سلاله خاندان سید المرسلین ابرار مدارک
سلطان العلمایی که در زمان نواب کبیری سنان فردوس مکان ولایت
خاقان رضوان آشیان نیز در میانین شغل عظیم مبتدیان شدند
و با وجود فضایل کمالات حسی و جسمی بر تبه مصاهره نواب کبیری سنان
ممتاز بودند تفویض فرمودند و چون در عرض ایلی که ترک اشغال نیویا
نموده بودند پیوسته با فاضله انوار فاده قلوب طلبه علوم راز
علمت شک و شبهه می پرداختند و بنوشتن حواشی و تالیفات
بر کتب معتبره مثل شرح مختصر اصول و غیره اوقات گرامی مصرف می
و با وجود موانع و عوایق توفیق زیارت بیت الله الحرام یافته
بودند همیشه مرکز خاطر ایشان آن بود که بغیر از مطالعه و مباحثه
و دعا و دولت روز افزون اعلی حضرت ظل الهی بشغل دیگر اشتغال
نموده اوقات عمر عزیز را در مضامین الهی صرف نمایند بابرین تقلید
منصب عظیم القدر و وزارت راضی بنیکر دیدند تا آنکه با لاغری و ابتلا
اشرف اعظم عبادات و اشرف سعادات دانسته بپایان امر فرمود
کردیدند و در چندی و تبه او و و سه روز یا استقلال کاملاً از رو
جمیع خاطر بدو لتاحنه مبارک آمده با اتفاق نواب ابرار
برقی و وفق امور قیام و استقامت رواج حمایت از کلشن تمیز
اعلی حضرت جهان پناهی نمودند تا آنکه صبح روز یکشنبه شب یکم
شهر مذکور که چهار روز از آن قضیه گذشته بود چهار بر اعلی حضرت

سلطنت و خلافت تیغ خورشید فروغ انتظام از بنام مدارا برآمد
و بصواب و یداد خلاص گیش دانش منش راست اندیش نیکو روش
منج زلال تدابیر صائب اهی سهام افکار ثاقب مقرب بخاقانی علی
تجرب و یک جویختگی اشک افاسی شاهی حرم علیه عالم که اقبال شاه
بر درگاه فلک پیشگاه ساکن بود ارقام مطاعه با سم صوفی صافی
نهاد روشن ضمیر پاک اعتقاد امیر الامراء و مرقضی قلینان اشک
افاسی و دیوان سبکی و غلام با اخلاص این آستان خلافت نشان
سیاه منش خان قولکر افاسی و فدوی اخلاص امان قلندر سلطان
جولہ فتنگی افاسی که شایستگی انجام این خدمت داشتند صادر کرد
و مقرر شد که حلیقه و یک کسان بطلب جماعه فرزند فرستاد
قدغن نماید که با آستان خلافت مکان حاضر شده در انتظار آستان
قرمان باشند و بنا بر زیادتی اتهام جانبازات آمار فوجی ل
تهور شعار و واقف دقایق جلادوت فارس مضار شجاعست
و بمالت محرم خلوت انس مجلس محفل قدس مقرب احضرت داد
مهر رکاب خانه خاصه شریفه و بیشتر و سر باران سپاه صافی نهاد
شازب رجب پاک اعتقاد ی برق خرمن سوز هسینی جرأت
کیشان سحاب نیان آمال مزاج خیر اندیشان محور رضا جوئی
ظل آتشی مستغرق بجار بر کنی جان پنهانی حق نظریک که بمعانی مکان
اشرف ممتاز بود با فوجی از جرأت نشان کارگاه که در فزون مبارک

تمام و شاکردان خلفه الکبیری تان بودند و هر یک در روز چهار
دستان و سام نربان را باز میخیز میزدند مسلح و مکمل در دست
اعلیحضرت خدیو زمان حاضر گشتند که اگر امر اشرف صادر کرد
در امتثال فرمان کوشش نمایند بعد از فهمیدن این امر فرمان قضاوت
با حصار جانی خان نفاذ یافت و یکی از چاکران باین امر مامور گردید
مشارالیه را حاضر گردانید آن تیره روز را غرور دولت علاء و خوب
غفلت کرده اراده داشت که برافت سلطان العلماء بدست
در کشیکخانه حرم علیعالیه برجای مقرر نشسته مصلحت پیشاپوش
جزئی و کلی باشد مرتضی قلیخان از قهای مشارالیه آمده بیکطرف خنجر
سر رشته حیات آن مغرور را از هم گسخت و بعد از تدار
ایالت پناه مشارالیه باین امر چند نفر از غازیان مثل امام و بدو
حوله و غیره کار آن نامام را با تمام رسانیدند نقدیجان بعد از قتل
قورچی باشی آغاز ناسف و سوگواری نمود ابدال جوله و چند نفر
دیگر از غازیان متوجه شده شمع حیات او را بآب تیغ درختان
خاموش ساختند و جمعی از عساکر منصوره مامور گردیدند که سایر
شرکاء جانیخان را بقتل رسانیده سرهای ایشان را بدرگاه فلک
پیشگاه حاضر گردانند و عثمان و عباس قلی بیک و علی میرزا بیک
در اصل شهر اصفهان بیا سارسانیدند و انبوا الفتح بیک در حین
قتل قورچی باشی در میدان دردولتخانه و مبارک خان و بعد از

استماع این اخبار بامید آنکه شاید جانی بیرون برد و از برقرار اختیار نمود
عناقل و زمینمندی که هر کس بیادین آستان فلک شان کرید
بسر از گشت نماید بالاخره جمعی که از دنبال او رفته بودند آن مخدول را
در قریه بزرآباد که از آنجا تا اصل شهر چهار فرسخ است دریافته بقتل رسانید
و سرش را بر کاه علی آوردند و ذی‌سرخان بگلرکی کوه کیلوه و لد فدیجا
با سنا و آنکه از مقدمات مروره اطلاع یافته تحقیق را بعضی از
نرسانید مفید و محسوس کردید مهد یغلی بیگ و لد مرحوم اخور لو خان
اشبک اقا سبب باشی سابق بگرفتند و از آن برادر قورچی باشی که
در آن درخسان سردار بود مامور شد و قلیچ بیگ را بقتل کلانی
مشهور با قاسی و لد مرحوم امیر کوه خان قاجار که در شیوه و دو بگم انداز
و مفتی ثانی نداشت مقرر گشت صفی قلی بیگ نوزاده مرحوم حسان
استیلا و ضبط اموال قورچی باشی که در قریه علوی همان بود اختم
یافت و شاه نظر بیگ قورچی تفنگ جهت ضبط اسباب و اموال که
واقع کرمان موی الیه گذشت الخ خان برادر او معین شد و اسکندر
قاجار بمقید ساخن موسی قلی بیگ و لد عزیزخان و اژه شروان
کردید و ضبط اموال شروان عزیزخان نریمان بیگ پوزباشی
توشچیان مرجع کردید و در آن روز ایران مداری سلطان العلماء
بارکان دولت قاهره تاشب بهکام بفضل مهام کلی و خبری و قری
و قریه معاملات و تنظیم و منسق ممالک اشتغال نموده ارقام

و احکام و فراین مطاعه بهر محل از ممالک محروسه صدر می یافت
 وراقسم این حروف نیز در آن روز یاد و خدمت گزاران مستظم و
 مسلک بود بعد از چند روز مرضی قلیخان بجایزه این خدمت پسندیده
 بر تبه بلند قورچی باشیکری و تولیت هزار کثیر الاوار خاقان
 رضوان مکان سرافرازی یافت و منصب اشک فاسی باشیکر
 بابالت پناه مهاد قلیخان و امارت دیوان بعالیجاه بعزله
 غلام خاصه شریفه مرجع گشت و ابالت کوه کلبه به بقولکر افاسی
 شفقت شد و موجب مغرب انخاقانی علیقا و بیک مبلغ سجد
 تومان قرار یافت و الکاد ابرقوه به تفنگچی افاسی مفوض گردید
 و داروغلی دار السلطنه قزوین کرجاسی بیک و پس بصفی قلی بیک
 شیره باشی و بزد بام میردی بیک و شیراز باده بیک از سطا
 دیوز باشی غلامان که در آن روز خدمت شایسته نموده بودند تقویض
 یافت و سایر جماعت از فورچیان و غلامان و غیر هم که فدویت
 و اخلاص از ایشان بطور رسیده بود با نعامات و خلایق فاخره
 سر بلند گردیدند و این فضیله عظمی که جرج در سال بان غرابت حاکم
 مشاهده نموده بود به نیروی اقبال میزوال علیه حضرت ظل اللهی علیه
 و آسائی گذشت و آنجنان خیار فتنه که بهر صربی پروائی با دهمایا
 در بیجان آمده بود بشیر سیاست ضد یو جهان فرو نشست امید که بهر
 و سادۀ سلطنت و سرپرست وجود فایض انجودین بر تیره خاق

مرآن تمنا بسته بوده درگاه این منقر نایح و درهیم طجاء و ملاذ بادشاهان
هفت قلم باد

زوق بکاش محمدت حضرت عت کاروان حروف و نقوش را که
زجاده خام روانه کشور شهودند مانند فوج مور که بر شهادت پور نمایند
ای رفتار بسته محلات و مجوس صلا و ست صحبت مبارز و فخر اله ثم حمدا له
له پس از اعطای شریعت محمدی و ملت احمدی پیوسته این کوهر الارا
مخارست با سببان هشیار مغربا در دل عقل کامل از ناراج سارق شک
و لصی مهم حافظ بوده بشودن ابواب پنا راه دخول بیت المعمود
خدا شناس برین دزدان قوی بازوی سپهر ساس مسدود نموده و لای
حضرت مرتضوی و اولاد اطهار را خط اجازت بر گرفتن این دره التاج
ایمان ساخته و از فروغ این آفتاب بی کسوف طابن ارباب شکوک
و شبهات را که اخته ثانی اثنین بیت احرام را از فیض تعبیر خدای
آن خدا شناس زبید آبادی گرامت نموده و بصیقل سحی فرمان دهان
حق بین کنایه ازین مرآت خدا شناسی زدوده و بهره صدق
و حق را از هجوم نامحرمان در تنق نقیه محقق و محبوب بدور باشندان
جافسان برگزیدگان این سلسله جلیلی چون مهر جهان تاب طلوع
ظهور داده و از جوهر تیغ درخشان روشناسان این دودما
والا بجان و دم و رراه اقتصد ارلال لطایف نهاده مرآت بین
این عرام آنکه از بد ظن و از ناراد دولت همیشه بهادر علی حضرت ظل اللهی

همواره طبع این حدیقه طراز حسن اعتقاد به پیراستن کفان شریعت
 محمدی علیه آله افضل الصلوات و التحیات سرمایه مشککی گرامت
 نموده چنانچه گردش سحر را در مذاق رغبتان دوران جام زلال
 شریعت مطهره را کیفیت افلاح مدامت همت بلند و نیت ارجمند
 پیوسته در ایام سلطنت و الامموگادرین ایام که مسند وزارت
 بوجود نواب سلطان العلماء آراسته است خصوصاً معطوف
 بر آنست که دارالملک شرح از دست اندازر هزمان لا ابایی مصون
 بوده زلال طاعت باری و پرهیزکاری اخبار آلایشن پیردورین
 ایام که این بیت علیا مانند نیک باهنگی کسب حلاوت می نمایند چو
 کمال پوشیده فرمان هایون شرف نفاذ یافت که دختر زر که از
 بی بدی و خود را بی بانیک و بد و خوب و زشت رابطه اختلاط دارد
 بای در دامن کشیده از جلد بی پروزن قدم جرأت بعشرت آباد
 و آینه خانه و سینا و هو دج بیاله و خیابان کردن صراحی نگذار
 و بسر که جبین و ترش روی دندان آرزوی واسع شربان بی تکلف
 کند سازد مینا را اندام صغای انیمینی قالب نهی کرده و بهانه را بای کرد
 از کار ماند سو بد و دست بسر چسبیده به بختن اشک خونین مذا
 عذر خواه گناه شد بطک در لجه بی پایان حیرت چون کشتی طوفان
 زده قرن اضطراب و بیقراری کردید پس نه را که رفیق شهاب وزی
 اده است ازین دشت خنده انتعاشش بربل خنک نموده بزم خمار

رود که گشتی عیش میکشان بران جراین دستا نف سموم این حکم نافذ
 هم آواز موج شراب ساخت نوع و سدف که از تطابق ضرب و انطق
 سر حلقه از باب اصول بود گوش از گوشواره جلاجل پرداخت کمانچه
 هدف تیر تغافل و پمانه از خجالت نبی دیتی مهر نمک ساغر گل ستارده
 تاک بنمک مغنی قسم خورده که گردستی نگرود و کباب باشک خون آلود
 الزام نوشته که داخل بزم میکساران نشود از بسیاری ریزه شیشه و پنهان
 بیک خیال مدتها بتوهم انگه مبادا افکار شود از سیر وسعت آباد اصفهان
 باز مانده و در زوایای تجا و لیف دماغ اندوا کرده بود دل عاشق از
 طلب معشوق در تنگنای سینه آرمیده هوا از تراکم شمیم باده لعلی که بر جفا
 بی اعتباری ریخته مانند سحاب شفق پوش و سنگریزه را بر دیوانی
 حقیق بردوشش و نسیم شمیم آلود می بازیم انگه مبادا تهمت مستی گرفتار شسته
 احتسابش هفتا هی شود از قلعه بی در حجاب سر بر نمی آرد و انبار
 با حسیاط اشتباه صوری آب فراغت نمی خورد با لجه ماده بی التفات
 شاهنشاهی خاطرهایون از نسق این امر که در زمان هیچ یک از پادشاهان
 صورت وقوع نیافته بود بالکل فایز گردید و چون پیوسته ماده
 کساران و میکساران را سلسله عیش بدست بلدی زلفین
 شاهان بازاری و پنجاه آریان محفل پرکاری و ناپرهیزکاری
 آراسته می باشد ازین رکندر فویشن نیز رولج و رونق تلمع هم
 بود و حیرت نایاب و محلات بشغل مقرر و معاضدت ابالسه

که دشمنان جلیبی نمی آید و غدا نیامد استغفار استغفار استغفار و از اینجا که نفس
 بهیمی با برفوت عاقله جبره و سستی حاصل است و تخریک سلطان الهی
 مستقیم عدول می نماید جمعی کثیر گرد آمده مسلحی خطر سرکار دیوان بصیرت
 مال بعنوان نرجان میرسانیده اندامت و الای اعلم حضرت علی
 وجه مذکورند که مبلغی کلی میشود سهل انگاشته امر فرمودند که آن کار را
 از امر فروری نهی نموده گذارند که منی بعد مکتب افعال پیشین که روند
 و بجهت لذت و در فواج شریعت مطهره مقدیده آرامت را نیز از شغل
 پوستین دوزی و فروختن به قسم اجناس که شایع شده بود و بسلا
 می فروختند منع فرمودند و با آنکه بجهت ممانعت مبلغها بجا صه شریفه
 میرسانند بشف اسعاف مقرون نکرده امید که پوسته ارگان
 شرح مبتین و ملت مبتین بتقویت رای مبتین این خسرو مقرب نشاید

چون از روزی که دهقان قضایا نهال مایع را در بوستان قدرت
 کا مله غرس نمود هر نهال منبتی ثمری و هر شاخه پذیرای بری است
 و شمول به معنی و عموم این امر بر حسب الیت که هر گیاه در این بوستان
 آن کشته و در آن هر یک بنوعی صورت و قیام آن را بنماشا بمان
 المثنی ایجاد نموده هرگاه محسوسات ظاهری که حیز از آب و گلند نشان این
 و آن باشد تخم احصا من اعتقاد را که نیست آن زمین بلکه آن انش نیست
 قیام این معنی بزرگوایم و اکمل تواند بود و کند و این امر محسوسات بزرگوایم

اخلاص این بهتدار به بیرونی خلوص عقیدت و صفای طوبیت و زینت
 سحر لطاف خروانه لباس حضرت و نصارت پوشیده بر تن
 مجلس نوبی برافرازی گفت و نویسه علاقه بندگی این مستان
 خوش نشان سرافتخار آسمان رسانید به بسته مامل و ممول و ممول کنت
 که بر نهایی نمایند و پیشوای توفیق حق سالک طریق مستقیم
 رضا جوئی اعلی حضرت ظل الهی بود و نقد جان را بر وسفیدی عرف
 خدمات لایق دوی نعمت که صلاح و فلاح فائزین بندگان
 در ضمن آن مندرج است که جواهر واقعات ترمان ابد تو امل
 در ملک تخریر کشد مانند صدق با وجود بیزبانی سر ابادست
 و فاشده از سیحان یمنان و محبت حضرت عفت است
 در آری و لای منطوم و منشور چی نماید که با وجود کلم بصاعتی از
 این امر شکر ف بیرون نواند آمد امید که چون تپی دبی بصاعت
 تحفه مبارکاه که بر جان است از دربار الهی بحصول آرب مبا هی کرد

چون موجود ممکنات بمقتضای حکمت لغو صاحب دینی را از افاضات
 بنی فوج انسان که بهترین نتیجه کن فکان است برگزیده مشتوخ نتایج
 امتیاز ساز و هر روز امری که موجب آزد و پاد و نمودار نماید و به با
 مشاهده دیده ارباب بصیرت میگرداند که در اوقات انیمین فردی
 از خیر و محال اهل نمایند و یکی از علامات دولت بیروانی علی بن

ظل اللهی التاج و سلطنت پناه نذر محمد خان والی ترکستان است که بعد از
 برادر خود امام قلیخان که آمدن مشارالیه بترکاه معالی سبق ذکر پذیرفت
 روی نیاز باستان خلافت نشان آورد قاضی ابن جمال نکه سلطنت
 پناه مشارالیه بعد از امام قلیخان بر سند سلطنت آن محال از روی استقلال
 ممکن گردیده کوس اختیار و اقتدار بر بند آوازه گردانید و چون در
 همان ایام اسفندیار خان والی اورکچ پدر و جهان گذران کرده
 بعالم بقا رحلت نموده بود از و طفلی که شایسته تقلید سلطنت
 باشد نبود نذر محمد خان محمد قاسم سلطان نواده خود را باکره و انچه
 آن حد و فرستاد بی ارکتاب به نیت آن محال را بحیطه تصرف آورد
 و قریب این امر موجب ازدیاد شان و شوکت او گردید بنا بر محض
 برادر خارق و دواجناس همگی همت مصروف بر آن میداشت که از نظر
 امتعه و اجناس آنچه هر یک از امرای سپاهی و رعایا را باشد نقل
 سرکار خود نموده در ضبط این اتمام نمایند باین ازا سب و شتر و املاک
 و غیر ذلک آنچه نزد هر کس میباید بجا میکی خود منسوب میکرد و انچه
 مانند امرای بجا را که همواره باین ایشان و جماعت پنج بنابر هم چشمی قرار
 مدورت و اتفاق ارتفاع داشت تحمل سلوک سلطنت پناه مذکور نماید
 و باقی بوزر الکیل از امرای معتبر او ذبکیست بر آنکه متعهد که در حدود
 مرز ربه اطاعت کشیده سالک طریق نا زمانی گردد و باقی بوزر
 نوبه و تمهید ملتوش و سایر امر اعمل نمود نذر محمد خان بن خود و ذبکی

بسرکردگی و لد خود عبدالعزیز خان بدفع باقی بورنامہ مذکور اہم اہلین عرض
چند منزل پہنچوہ در سہ منزلی بخارا توقف نمودند و ما فی الضمیر خود را
باجد عبدالعزیز خان در مقام اعلان آوردند تخت عبدالعزیز خان از سبب
ابا نمود و بالاخر بوساوس شیطان وجبت جاہ و ریاست کہ محبوب
انسان است بتقلد امور سلطنت راضی گردید و الامان او فیک
و اجامہ بخارا کہ اخس ناسلخ بمحض اصفا، این خبر شروع در تاراج اموال
و اسباب نذر محمد خان نمودند کہ سلطنت پناہ خان و دیگر مجال توقف
در بخارا نماند بر جناب استیصال روانہ بلخ گردید و عبدالعزیز خان
بایتنوش و امرا داخل بخارا شد و در اندیشہ آن بود کہ نذر محمد خان را
انہ بلخ نیز بیرون کردہ و ولایت ترکستان را بلا مانع و مشارکی تصرف
نذر محمد خان بعد از دخول بلخ با معدودی چند از امر اکبر باقت
آمدہ بودند در تدبیر استخلاص ملک مسعود ناچار ابواب داد و دہش
بر لشکر کی کشودہ در تالیف قلب و استرخانی خاطر ایشان سعی می نمود
چون رشتہ اتفاق احوال و از ہم سستہ بود ہر یک نے ملازمان
کہ استیفا و حظ می نمودند بلا توقف نزد عبدالعزیز خان میرفتند
و چون سلطنت پناہ مرزور را و ثوق بر افعال و اعمال ایشان مانند
بودار کتاب تردد کمتری نمود و بدین سبب عبدالعزیز خان
و تبعہ او بجزیرہ دستی آغاز نہادہ ہر روز محلی از محال بلخ را تاخت
می نمودند بعد از وقوع این امر سلطنت پناہ نذر محمد خان را رای

برین قرار گرفت که از پادشاهان هندوستان استمداد نماید غافل از آنکه
 ورود آنجا تحت ازدیاد پریشانی مشارالیه خواهد شد تا اینکه پادشاه هندوستان
 مراد بخش ولد خود را با علیمردان خان و جمعی زامرا بصوب بلخ فرستاد چنانچه
 مزبور بر محل از محال که وارد میکردند مضابطان ثغور و مستخفان قلع
 بنا بر آنکه معاون و معاضد ایشان خواهند بود ایشان را در قلع بلخ
 میدادند و نذر محمد خان بسبب اختلاط اوضاع از حقیقت کار پیش از آنکه
 جماعت مزبوره داخل بلخ کردند مطلع نگردید بعد ورود بلخ از کیفیت
 اطلاع حاصل نمود دیگر توقف را مجال نداشتیم آستان عرش نشان را
 وجهی هست گردانیده با اتفاق قتل محمد سلطان ولد محمد قاسم سلطان
 بنیره خود که حاکم اورگنج بود بعد از اختلال احوال نذر محمد خان از اورگنج
 بلخ آمده نرغزان مزبور می بود روانه درگاه جهان پناه گردید

چون نذر محمد خان از لشکر هندوستان فرار نموده ما ولد و پسران او خود
 و محدودی چند از او بجان بکوالی الکا، مرور سیدند علیقل خان
 بکلر یکی مرو غلام خاصه شریفه از ورود مشارالیه اطلاع حاصل نموده
 جمعی را بجهان داری تعیین کرده تحقیقت معروضی باین سر بر خلافت صیر
 گردانید و او علیحضرت ظل اللهی که مرحمت و کرم مردی و غریب توان
 ابا عنجد شیوه کریمه ایشان است محمد بیگ ساول صحبت را با مبلغ
 یکم از لوتان تبریزی اشرفی با استقبال سلطنت پناه مزبور فرستادند

وارقام و احکام با سم بک بجان و امر و عظام و کارکنان ممالک محرقه
صادر کردید که بهر منزلی از منازل که سلطنت پناه مزبور وارد گردید
تعلیم و تکریم و توقیر و تجلیل بقیم رسانیده در لوازم خدمت کتاری
و طعام و ناهار و حقیر و غیره کذا داشت نمایند و نامه محبت خالصه با
پادشاهت پناه مزبور مثل بر تقدسات کونا کون عرصه و یافت
و نظارت و اقبال پادشاه محمد علی یک نظر بیوات است که مدتهای مدید
هر زمان نواب کیتیستان فردوس مکان غلین آشیان و ملا خاقان
رضوان مکان از بار با فتحان بساط قرب و راق و فاتی امور بود
بخدمت هماننداری سلطنت پناه تعیین فرموده مقرر داشتند که با
نفوذ و اجناس بقیاس متعاقب محمد یک روانه شود و ایالت
و شوکت پناه مهدی قلی خان اشک قاسمی پاشی حاکم الکادر تبریز
مقرر شد که بعد از نظارت پناه مزبور روانه شده در حبس که سلطنت
مزبور وارد الکادر او می شود لوازم خدمت و میربانی بقیم رسانند
مشا را لیه را بدرگاه معالی آورد و چون سلطنت پناه مزبور بر سبیل استیجا
روانده بدرگاه معالی بود در الکادر و دو سه روزی پیش توقف
نموده بر سبیل اینخار روانه مشهد مقدس معالی شده بود و محمد یک
و مشهد احرار ملاقات خان مزبور نموده با اتفاق روانه درگاه
جهان بنده گردیده بودند مرخصی علیخان بکریکی مشهد مقدس و بهرلم
علیخان حاکم فیما بوز و محراب خان بکریکی استرآباد در حین ورود

مخدوم تر بود با کمال متعلقه باینان هر یک با قشون و لشکر از صدافزون
 استقبال نموده پیشکش و هدایا، لایقه گذارند و نظارت پناه
 که بمهنداری تعیین شده بود و در الکاربظام اوراک ملاقات
 سلطنت پناه مزبور نموده نفوذ و اجتناس مشبار که از دربار اقبال
 ارسال یافته بود و با جندین راسلیمپ دزین برین و لجام مرصع بجا
 قیمتی به قدر محمدخان مزبور رسانید و مشارالیه را از مشاهده اینجا لایستقا
 مالا کلام بهم رسانیده و آمدن سارعت می نمود تا وارد الکاداشک
 افا سی با شکی گردید و ایالت پناه مزبور نیز نزل و ارمان بسید
 و تحف و هدایای بیشتر از نفقه و جنس و اسب و شتر و غیره خلک گذارند
 و اوزم جد و اجنبه و بتقدیم رسانید و با تفاق روانه درگاه خلک
 پیشگاه کشته حقیقت بموقف عرض رسانیدند فرمان همایون
 بقا و پیوسته که طوایف احم و اصناف بنی آدم از سادات و فضلا
 و سب پاهی و رعایا و اهل اصول و نعمات و ارباب معارک و فوج و
 بمقابل خان مزبور شتافته ابواب عیش و طرب بر روی آن خان
 کرامی نسب منقوح سازند و تهیه چراغان اطراف میدان نقش جهان
 آتشبازان اشکال و تماثل ترتیب نمایند که در هنگامی که مقرر شود
 هر یک انجمن به کاری خود دران امر بمنصه ظهور رسانند و از منزل
 مرحوم میرزا فتحی اعتماد الله و له که بجهت سکنی سلطنت پناه مزبور میآمده
 تا قریب دولت آباد که مسافت آن سه فرسنگ راه است اجتناس بکران بها

از زینت و مجمل و دیبا فرش نمایند بعد از انجام این امور معروض
باریافتگان سرادقات جاه و جلال گردید که خان مزبور وارد قریه
دولت آباد شده گروهی از مردم با استقبال شتافته از درون خان
مبارک ناقریه مزبور در رویه تفنگچی از سوار و پیاده صف کشیدند و با نوا
بنوعی که امر اشرف عرض و ریافتنه بود گسترده گردید و اعلیحضرت
خل اللهی نیز همکاب دولت و همخان اقبال بادرگان دولت اعیان
حضرت و نهاصان و مقبولان سوار شده استقبال خان مزبور نمودند
و در اثنا راه ملاقات واقع شده بر روی آب یکدیر دریا
و چون مرکب خان مذکور بجهت طی مسافت بعید مانده کی و فرسودگی
داشت یکی از جلوه های خاص که مزین برین و لجام مرتع قیمتی بود بجا
زی شان عنایت فرمودند و با اتفاق متوجه شهر گشته در اثنا راه
بصاف کلکات و پذیرزنگ کلفت از آئینه خاطر آن خان **جله**
میزد و دندان اسیر سلسله آلام و مقید دام حوادث ایامها
بمفتاح لسان اعجاز بیان از قید کدورت بر می آوردند و در
روز کثرت سوار و پیاده بمرتب بود که آسمان خورشیدان نور
در خاک پنهان کرده بود و دیده روزگار روز رستخیز را برای العین
مشاهده می نمود و ابیات را قلم بر زبان می راند و زمزمه
درین جایگاه از شش سوی شد برنگه بسته راه و شمار سپه رانان
کس با هوا غلط بود و برای نفس با و دران روز بموجب فرمان

واجب الاذعان در بلاغ خاصه شریفه مشهور بقوشخانه واقعه در دروازه
طوبی بنجم شاهانه تراسته مطوعات و مشروبات بی انداز
میا و آماجه گردانیده بودند نواب اعلی حضرت ظل الهی با اتفاق خان فی
در بلاغ مزبور فرو داده مشغول صحبت و عشرت گردیدند از باب
جرب هر یک که در فن خود با بدو عصر نه میگذرانیده بر آن
نکته و نایبیه مختلفه امید حاصله در کوشش کشیده و اعلی حضرت
ظل الهی که شیوه فصیح زیاده و شنوایی از تاجران جهان
ممتازند هر گونه مطلبی سخن در پوسته بنوادر کلمات اعجاز
آن بادشاه کهن سال را غریب بجز بحر خیرت گردانیدند چون محل خیرت
نبوده باشد که بروشنمایی خرد و در بین در عفوان زیلعان شهاب
حادی چندین مراتب کمال که کتاب هر یک از آن خردمند
دانش اندوز را در مدتهای متماوی بدستواری حاصل میکرد و شنیده
و بعد از کشیدن مطوعات و مشروبات و انقضای صحبت سواد
شده زولنه شهر گردیدند تا در دولتخانه مبارک همراه بوده خان
ذی شان و از اسباب روانه منزلی که چنانچه ایشان تعیین نموده بودند سینه
شرح آتشازی و روانه نمودن خان ذی شان نزد محمد خان بصوبت کستان
چون جمل غ و دولت هر یک از فرمانروایان که بصبر حواش منطقی
شده پوسته از شکوه اقبال الهی الضیاء این دو دمان والا مستغیر
و مستفی گردیده و هر یک از فرمانروایان که با قبایس لولیه دولت

بروی نیاز باین استند که مرجع کمال جهان است زورده اند
الوان انعام و حسن یافته اند بربطی که ضمیمه الاله با نور یکبار
الهی روشنست چنان بر تو افکند که خلوت دل آن خان والا
شان را که از دغان و اوست روزگار تیرگی اندوده بود بتفرج
چراغان و اعجاز به کاری استخوان آفتاب ز طبعت ز دوا و فروغ
بخش کو دند و شب هفدهم شهر رمضان المبارک بموجب
فرمان واجب الاذعان هنگام این تماشاکرم کردید عمارت
میدان نقش چوب ترا که در وسعت و منبت نمود آسمان است
از روی خاک تا سطح بزم که مقارن کنیز افلاک است کواکب
مثال بشمع و چراغان آراستند چراغ افروخت از انداز
بیرون و در آن شب شد زمین بچشم کردون جهان کردید کاش
برآمد آفتاب از خاک کوهی از دلمه کردیم دیده رفته بیکدم
کشتی مشکفنه استخوان اش با ز اشغال و تماشیل جهان را
که مرتب ساخته بودند از شراب شفقی رنگ بهمانه سنگ و آهن و
نقره ستان و دست افشایی سماع صوفیان میکردانیدند اعلی
طلی آبی با اتفاق خان مزبور در مالار و ونهانه مبارک بزم افروز
و هنگام آراشته تماشای آن بزم غریب می نمودند آن خان
و الا نشان و منسوبان از ملاحظه آن جشن پذیرتجبات نموده خرم
عنمای اندوخته را با تش دل کرمی آن هنگام میبختند تا نیمه شب

باز در جشن و سرور کرم گردید و بعد از انقضای صبح که هنگام آسایش
و استراحت رسیدند محمد خان با منسوبان و سوری خواسته
روانه منزل خود گردیدند و بعد از وقوع این جشن هر روز بتقدیر بازه
و تکلفی بی اندازده خاطر خوبی خان مزبور می نمودند در همان چند روز
بنابر کبر سن و طی مسافت بعید مزاج نذر محمد خان از منتهی استقامت
عادل نموده حقیقت این معنی معروف من بار یافتگان سرادقات
جاء و جلال کشته بخت حکمت و صداقت پناه جالیوس الزامانی حکیم
محمد حسین قمی طبیب را که تجربه اندوزی را با دانشمندی فراهم آورد
و مورا سهند که بجای استتفال نماید و چون قدم میمنت لزوم
اعلی حضرت ظل الهی را در شفا و تعلیل مزاجان دار الشفای امکان
خاصیت انقباض عصبی است مراعات خاطر همان را بر زمین است
فرض عین و عین فرض میباشما رند بقصد ملاقات خان مزبور دید
رکاب از فیض مقدم شریف روش کبدانیده روانه گردیدند
و نذر محمد خان از استماع این مرزده دلپذیر خوش دل و خندان شدند و بجا
انداز لایق گسترده استقبال نمود و بعد از احراز خدمت زبان
بعد از شفقت های کوناگون گشوده شراب بیکجندی تقدیم رسانیده و بمن
قدم صحت لزوم خمر و آنکه عارضه احان مزبور زایل گردید بعد از چند روز
کس فرستاده مطالب خدمت انصراف و کومک شد اعلی حضرت ظل الهی
فرمودند که بعون غایت الهی و نیروی اقبال بیروال انجلی حرام.

ان سلطنت پناه وجهه بهمت و لایست اما چون عسکر فیریزی اثر پناه
نصرت پناه بنا بر وقوع امنیت و اطمینان که بدست باری الهی
آلهی و اقبال مستنای حاصلت در اقصای ممالک منتشر اندست
چنان می نماید که چند روزی مشغول عیش و نشاط و سیر و شکار بود
مردم حال شنیدند که فرامین و مناشیر باسم امراء و حکام مهابت اجتماع
عناکر منصوره صدر یابد و بعد از جمعیت لشکر قیامت اثر نقصان
ملک موروثی روانه گردند آن خان بی اطمینان بجهت بریشان
و شوریده حالی با نمعنی ترا ضعیف گردیده سالک طریق نبالغ و کالج
گردید چون بهیچ وجه من الوجوه قرار نمعنی با مومی الیه صورت امکان
نداشت بنا برین نفوذ و اجناس سبکیان و باد پایان مصره باین
و لجام قیمتی که در وسع امکان بکفایت آن سلطنت پناه فرستاد
و ایلالت پناه ساروخان طالش که بزور تدبیر صایب آراسته
سردار لشکر طغران ساخته بزفاقت سلطنت پناه مزبور روانه
گردانیدند و احکام جهان مطاع عالم مطیع شرف صدور و عز و رفو
یافت که امراء و عظام خراسان که جمعیت ایشان بهولت صورت
امکان دارد نزد سردار مزبور جمعیت نموده در استرا و دولتی
موروثی سلطنت پناه مزبور و نمکن او بر سر بر سلطنت سعی نمود
بطور رسانند و سلطنت پناه مزبور نیز یافت بخت و بهوش
وصول حاج و تخت از راه مازندران بهشت نشان روانه گردید

و در ماندران بهشت نشان که داند کرمید غیرت افزای جان
 در شک فرمای کلشن فرز کون آسمانت بسیر و سنگار شغال
 نمود از طرایف اجناس قیمتی که در عمارات و پذیران خطه
 ارم نظیر از زمان نواب کبیری ستان الی الان میا و اما ده است
 آنچه خواهش خاطر رقم انتخاب بران میکند بر داشته بعنوان
 ملکیت تصرف نموده و باین عنوان با ساروخان روانه خراسان
 گردید در مشهد مقدس معلی محل اقامت انداخت طرایف فلماقی
 و سایر طرایف اذ بکیه که از ان خان ذی شان روی گردان شده بود
 از بیم پنج بی امان عسا که ظفر نشان کس نزد محمد خان نرسد
 اظهار اطاعت و انقیاد نمودند و نزد محمد خان بمطهرت و معافیت
 سپاه ظفر پناه مستطرد گشته در حوالی ماروجا قی بجاعت فلماقی
 ملحق گردید و در اندک روزی بسبب قحط و غلامی لشکر بند و ستان
 بتسلیم آن ملک فتح انقضا رضادادند و بر سبیل تعاقب و توالی
 کس فرستاده نزد محمد خان مطلق نمودند و نزد محمد خان بمطهرت
 اقبال روانه گردید و آن ملک را که اندیشم فتح آن بدشوارگی
 می نمودند باستانی بدست آورده بر مهند سلطنت متمکن شد و درین
 آمد و شد سواي ملکات موروثی که به تصرف آن سلطنت پناه
 گردید امید که پوسته آستان خوش استغنیان فریب پنجاه هزار
 تومان از نفوذ و اجناس بسیار از سرکار خاصه و اصل سلطنت پناه

که ز فلق جید که پیوسته آستان عشق نشان طهارت طهران جهان و
خوابین ذی نشان باده باشد داستان آمدن جان نثار خان
و ارسلان بیگ ایلیمیان پادشاه هندوستان و شرح شکار و جویان
چو آن دلا بخت پنج بهتری که بسن ذکر یافت بتصرف منصوبان پادشاه
هندوستان در آمده سلطنت پناه نذر محمد خان بر یافت توفیق
احرام طوایف آستان فلک نشان بسته روی ارادت بدین درگاه
معالی آورد و خفقت مانع کنی گوش زد پناه شاه بند و ستان شده
بعد از کاشش تدبیر قرار بر آن یافت که شخصی را بر سبیل حاجت
روانه درگاه جهان پناه گردانند که از اجانت خان مذکور مانع
آید بیجا برین عیسوی را که بنزد زبان دانی امتیاز داشت برآید
حاجت نزد سلطنت پناه نذر محمد خان فرستاده جان نثار خان
که سیه هزار بی منصب داشت با ارمان و سوغات و اجناس
قیمتی فوج ابر کران بهار روانه این درگاه ساخت و بعد از آن
آن دو سخن طراز ارسلان بیگ را بنزد بیگ قبضه شمشیر مرصع بالما
و جواهر قیمتی و نفایس روانه ایران نمود و خبر ورود ایلیمیان مذکور
بالکاه مالک محروس بعد از آنکه نذر محمد خان کامیاب گردید
روانه شده بود معروض باریافتگان سمرقانات جا و جلال
گردید و میرزا محسن صفهائی بسنوفی حاکم که در دیوان خاقان
مکان مهمان داری صفدر خان بلوچی الیه مرجع بود و جهان داد

جان نثار خان معین گشته روانه شد و مبلغی خطبه بجهت اخراج ابدست
ایلمی مزبور و توابع و لواحق و اسب نازی بازمین و جام و برلق
و خلایع فاخره بمصوب بموی الهیه ارسال یافت پس از محبت از راه
دارالعبادینز در روانه شده در الکا و طیس ایلمی مزبور ملاقات نمود
مشاریه را با مقامات شائمه و الطاف خسروانه منعمال
کردانید و باتفاق از شوق عنیده بوسلستان خلافت نشان
سجده در جبین رفصان روانه گردیدند و در ساعی که خاطر خواه
ایشان بود باتفاق در سلان بیک داخل اصفهان شده بهنگام
که تعیین نقشه بود نزول نمود و بعد از چند روز بنظر پای بوس
سرافراز گردید و نامه محبت بخار و ارمان بشار بنظر اعلیحضرت
خل اللهی گذرانیده از صحیفه الزمان که کتاب سیرالایت گزارش دوستی
و یکتا دلی و نسبتی که دو دمان همایون بادشاهان هند را با این سلسله
والا محقق است نموده مستدعی از دیار حصول این معنی گردید و از اعلیحضرت
خل اللهی بنوازش ثابت کوناگون اختصاص یافت و بعد از چند روز
که بر مودید برده است همان میهمان بود و مبلغی خطبه شفقت شد و چون
در هنگام بزم ملاحظه طور نشست و برخاست و گفت و شنید و گفت
و مجلس گذاردی شده بود و لازم نمود که یک نازی و تیر انداز یک
و شمشیر زنی و جید افکنی نیز ملاحظه دید و اعتبار سلطنت بنام مزبور
کرد و دو سه نوبت که هوکب اقبال بنحسب حکمت و آیه بود و یک نوبت

و سایر و جویش و بطور نضت می نمود مشارالیه را از مکر زمان گناه
همایون شمرده همراه بردند و در هر شکاری از جایک سوار می
و سبک نازی و صید اندازی بشوید چنگ با عیث تعجب نظر کن
و شوارب نند تواند بود و بطور رسانند و موجب حیرت تماشا
کشت نخستین در شکار عرض می بخور که شکار که می فراهم آمده بود یک
مهره تفنگ در تم انتخاب برد و صید که از هم کمال دوری داشتند
کشیدند بی اختیار صدای تخمین ایلی در قفا و اوج آسمان رسید
همی که این شبیه بآئینی تقدیم رسید که دعا را در کوچه این بستان
منظور توان نمود و همان تفنگ خاص بالچی مژدرا تمام فرمودند و چون
از رکود مرور و عبور بحال شامحه و اعلام ترا سید با دکان و اهرار
ساختن صید بر وجه امیر بنیکر و دیگر در خور خواش و شوق صید افکنی
فراهم نیامده بود حکم نافذ جوان یافت که در حوالی و درون دام
شکار از حلقه جبر که برون از چند و چون کسره کرد و وایافته
و آداب آگاه بی منظور انظار خیالات نامتناهی شد هتاهلی
مقرب الحاق فانی و الله و دردی یک امیر شکار شست و کار دلان صاحب
نهادنایست خدمت صاحبان عدل و داد مقرب حضرت سلطان
قلندر سلطان تفنگ آقاسی بترتیب و انتظام آن هنگامه مامور گردید
و در شکار شری بیضا نشسته ذاتی لطف و نسق را که نقیض نگذیراند
چون سرنگی بی صورت و اتحاد پوشیده و در پرورش احوال

مردم جر که که از سی فرسنگ راه دایره گردا لب نماده پیوسته
پیش میرفتند کوشش فراوان نموده در بودی بی آب تهیه آب
وضو زیات ایشان کرده بنوعی سکا نش آن کار نمود که بیابان
غبار غشش بر دامن لب و دمان نه نشست و برشته تیر آن کار
آگاهان دایره جر که مانند عقد کوه اساق و انتظم یافت و شیر
شکار یان بدایمی که یک فرسخ در یک فرسخ گسزده بودند منتهی گردید
و آن کار آگاهان عریضه شغل بر تمام کار و جمعیت سکار بدر بار آسان
اشتهار فرستادند و موکب قبایل فرین جاوه و جلال در حرکت آمد و مقرر
گردید که ایلمی مزبور نیز در کباب نظر انساب بوده باشد و بعد از
وصول بصیدگاه دایمی که اهوی نظر از طی طول عرض آن فرسوده گردد
بر اندر عماغه الان ملحوظ گردید و اعلی حضرت ظل اللهی با چند نفر از خاصه
داخل ام گردیده باقی عساکر از خارج دایم مکتوب دیگر ترتیب دادند
سوار بر دایره آن ترکمان خوشنوار با صف ترکمان نمود و ترکمان را
در آن هنگامه انداخته کوزمان با دور خستادن خشکی شد نمایان با بالجمعه
اعلی حضرت ظل اللهی با فدویان و بکرتان مشغول سید افکنی گردیدند سیل خون
غزالان روی زمین را بر بنیان آل پوشید و در هر سوی فواران آب
علی بدخشان پوشید و دامن ابل دایره مانند ماه از خون رنگین بود
و چشم سپاه غزالان در آن زمین شکر کون چون دایره ایلمی
اعلی حضرت ظل الرحمن از ننگ جانستان زخم را با بچشمی مقابله نمود

و از غلظت خون نخچیر لاله و گل بر زمین میکا شتند سه سبک دست
ز انکو نه بروی به تیغ ایا که و صید را جان نیامد در بیخ ایا و در اشتهار شکا
بخطا نیارک بر تو افکند که در شیب و حکم اندازی موسکا بی کار و
فرمودند که تو اندو که بر از و ساختن کچو به تیر و کوه را بر دیده صید
به میزان هر کشیده کرد و مستمعان را زبان اقرار با متناع این امر گویا
کردید متقارن این حال جیدی نمودار گشته نواب علیحضرت ظل اللهی
در خانه حکمان در آمده گفتار را زیور کرد و در پوشیدند خروش و فغان
از جن سبب اران با وچ کیوان رسید چنان یافت تا وک
رشت سسش کشاد که در خانه خواند آیه ان یکا و الله متقارن آن حال
حکم اندازی فغانی ای که موسکا ف و قایق رموز غیبی است
سمت ظهور پذیرفت تفصیل این احوال آنکه از وقوع این معنی مقرر فرمودند
که امر او ملزمان رکاب عزت در خدمت اشرف کما نذاری بناید
در اشتهار آن حال بی بی را بخاطر میرسد که اگر کجانی مناسب بازوی
عنایت شود بقدر درین کار نایل جهد تواند نمود متقارن این سبک
اعلیحضرت ظل اللهی از کما نذاری ص کجانی موافق بازوی موسی الب
عنایت فرمودند و نظر بر این امر غریب تعجبات کونا کون دست
داده ایچی زبان به ثنا گسری و محبت سکالی کشود و چون از فردا
خون صید لباس موسی البیه آلاش بر گرفته بود بخلای فاخته سر بلند
کردید و بعد از آنکه خاطر از شغل صید افکنی فارغ شد و اوصاف نامم

بصید اندازی، رخصت یافتند سویی آنچه هر کس از آن گرفته
 بدست افتاده تصرف نمودند عدد و صید بیش از هزار رسید
 و در نهایت کارانی بمقر سلطنت رجوع نموده ایلمچی را رخصت
 انصار از آنانی داشتند و ایالت پناه او و مار خان را تعیین
 نمودند که بر سر حجاب روانه بند و ستان شود و ایلمچی در نهایت
 خرمی خوشنودی گردید و نفوذ و اجناس بهمه جهت در عرض آمد و رفت
 فریب پانزده هزار تومان و اصل ایلمچی مزبورست که بهیچگونه بشمار نماند
 در کند و جان اعدای مانند اجام حیوانات شکاری از سهام
 جانکوار مجروح و مستمند باد و قایق مستنوع درین سال ایالت
 و شوکت پناه نتیجه الامراء العظام مرتضی قلیخان قاجار خلف
 محراب خان که مدتی بایالت موبعد از آن بایالت مشهد مقدس افزوده
 بود بنا بر خدایت لایق که از مشارالیه و والد مرحوم او درین
 دو دمان خلافت مکان بمنصه ظهور رسیده بود بر تبه سپسالار
 ایران و ایالت قلمرو علیشکراستباز یافت و ایالت الکاء مشهد
 مقدس که بموی الیه مرجع بوده بدستور بایالت پناه قریب جانی
 شفقت شد و تولیت استانه مقدسه منوره مطهره و خوش درجه
 امام ثامن خا من که بر همت پناه میرزا محسن رضوی مرجع بود بسیار
 و بجایست پناه سلاله السادات و المجتهدین میرزا باقر رضوی
 که بصفت کمال آراسته است تفویض یافت و کلرگی الکاء

حجوه مسجد کبیر و خان جلوس که از مرتبه بوز با شکر بی غلامان بر تخته سیاه
صفت سرازیری یافته بود و شفقت شد شرح ساختن عمارت سارک
دولتخانه موسوم به چهل ستون بر ضمیر برداشت مکان شخص کمال که در
دولتخانه هیچ امری فرو گذاشت مگر در اندیشه پشیده نخواهد بود
که افتادگی تخمیت بر و منقح کاری بایست بعایت بلند نماند
و دهقان از چشم و دامن بر خاک بی اعتباری بیند از و علم خضری نشود
بنام رک نیفر از کمال است که کثرت و کد از تن در نهد آئینه سازش
آئینه روشن سازد بمقتضای تمنی درین سال باید نعت زمین
که افتادگی وستی را ببطاق بلند نماند با آسمان رسید و لواهی هر ترکی
خاک با وج شریک نشید یعنی این خسرو نشان و معمار ساری
قلوب جهانیان بموج بنا و دولتخانه معلی گردیدند چنانچه نزد سیکه
مغربیه از پوست پرده کشای دیدند بینندگان میگوید و بعد از آنکه
این پادشاه عزت علوی این دولت ابد مدت دوران عدت بر عالم
ظاهر شد افراشتن این چنین بنایی بلند پای از خاک کم ظرفت شکم پر باد
همانکه کد و از تخم کد و حاصل کید یا منبذ از دانه بال فرونی کثرت عقل از
نماشای این دنیا جلالت غریب محیرت است که آیا آسمان بر زمین است
یا زمین بر آسمان رسید امهات سفلی از آبا علوی تا اکنون خلقی که
شبه بر تو اندو و برین عنوان نزاده و برزگی و برتری را چنین
نقشی تا امروز بر خاک بنفاده صیحه و خیال بر نقش بستن تمثالش

تنگ و راف فکر را بی سرعت در طی طول و عرضش نکست به کلاه
 شرق و غرب که از دور تو بین تماشا می این قبّه زرا ندوده یا فیه
 اقلیم رابع را آسمان چهارم می پندارند و این زیبا بنا را خوشید
 عالم خاک می شمارند سدا موج خلک هست زبالاش کم اهل قیاس
 از آن پشت نموده است خم با بسکه بود و سعتش از حد قرون الحرف
 ز رفتن از آنجا برون این کاخ زرا ندود و قصر مذهب در سینه
 تنگ و راف فکر را بی سرعت در طی طول و عرضش نکست به کلاه
 آن تواریخ گفته با لباس فکر کوهرهای آبدار معانی سفته اند از جمله
 این مصرع بخاطر و قادیان ماری سلطان العلامی رسیده بود
 که مبارک ترین بناهای دنیا و بالفعل بهین تارخ برکت به آن زیبا بنا
 منقوش است و راقم حروف را نیز این تارخ بخاطر رسیده که
 مرجه دولت ساری خروا برانیا الهی مبارک منزلی عیش و نشاط عباد
 کی توان گنجاند شرح و سعتش را در سخن با کونه از انداز و عرضش و بطول
 بیان با در حش بر زمین هرگز نمی افتد سخن با انداز که فرش آسمان
 اوست سقف آسمان با هر کجا باشد تماشا می تماشا ممکن است
 رفته همچون صیت خویش از قیروان تا قیروان با کفتمی که ابد
 و انتها میداشتی با سایه او را سولد کشورمند و ستان با
 هست چون اینجا از شاهی که چشم عالم است با سال تا بخش از آن
 خانه چشم جهان با دنیا دیدگان جهان کرد که چون جریح که سال بر کرد

کره خاک کشته اند منق اند که نوع و سی چنین از مادر خاک در وجود
شایده و دلبری بدین زیبایی کلک و بهر با بندگی بر عذر مردم فریبی نماند
زمینش و خشن و قبیله اش گردونشان نسبتش از خاک و نازش بر آسمان
امید کند قبیله گردون در اضطراب دوران است این بنای راسخ البیان
منزل دولت جاوید این خسرو کمان باو داستان نهفت همایون
بقصد فتح دله القرا قندهار و فتح آن ولایت بناید کردگار
سلطان قدرت کامله از دوتونا که ملک جهان و شهرستانین
و آسمان بر نیروی فرمان شوکت و جبر دسی عدالت و سیاست
انظام دارد و معموره رنج مسکن را که سجدگاه صدر نشینان
پسر بوقلمون و مضاف محمان محل نشین گردون است بمیانخی اقبال
پروان شهریاران و توسط بخت بلند تاجداران از دست اندازندگان
و تاملنج گنجینه های محافظت و محاربت می نماید از نیجاست که دیده
و دایره قیام و دانشش از دوزان صاحب یقین و اکتفا گاهی
سلطه این عدالت آئین را در محاربت اقلیم سلطنت و پاسداری
و ابر اختلاف خشم بمنزل باغبان که بآب و دست سحر و پایا نزود
ظرافت بخش و نصارت اخوای ریاضین خدای سکر و دوزخ
چنانچه از سنه و هوسف باری و خبرداری باغبانان هجوم لشکر بکند
سبز کلاه و درو جا بر شا هوان بوستانی تنک می سازد اگر یکی بزمند
آلبان و فرمان روا بایان دایره بزم و زنی نشاء هوش برد از صبا

دولت دیده آگاهی بر فراش راحت مانند چشم صورت مشغول
خواب غفلت کرد و در این سه واسن کلهای اجلال از دست انداز
خار اختلال آسوده و فارغ بال نخواهد بود و الله اعلم و الله که این سایه
حضرت رحمن و آفتاب سیاه و دانش و عرفان از آغاز ابراق
نهاد دولت و دیدن از اهریمنان سرای سلطنت پیوسته
بمعاضدت بخت بیدار و دل هوشیار از خوردن آب هر برک
این حدیقه همیشه بهار خبر دارند و در اوقاتی که خاطر از تنسیق
امور جهانگیری و جهانداري فراغت حاصل نموده طالب قراری و آرام
می نماند بنشیند داستانهای پاستای و استماع شرح اطوار
و آثار سلاطین که آباء علوی و امهات سفلی را فرزندانشان غلظت
اوقات ثمری صرف می نمایند و از آن نسخه اعتبار که تفسیر نقوش
بل و نه است در سکه های میخوانند و بهر تنهت و الانهت
مصرف بران میدارند که تلاقی خزان و جبر نقصان که در ملکوت
واقع شده باشد کرده شود و درین سال که سنه ساج جلوس
برادر نیک سلطنت عظمی و دارائی کبری است چون خاطر همایون
بالکلیله از جانب آذربایجان و شیروان و آنحد و دج جمع گردیده
بر مرآت خاطر خطر جهان ارتسام یافت که ملک قندهار را که در
زمان خاقان رضوان مکان علیین آشیانی بسبب کفران نعمت
علیه و انجان بشری که سبق ذکر پذیرفته از آبادی تصرف کارکنان

این دولت ایستادن بیرون رفته بحیطه تصرف و قبضه تسخیر آورند
 و چون نقد فرصت بدست آمده این جنس گرامی پیش ازین درگز و وقت
 نگذارند و مقتضای و شایسته درهم فی الامور ارکان دولت و اعیان
 حضرت را طلب نمودند و درین البواب استعلام آنچه مقرون بصلح
 دولت ابد مدت دوران عدت تواند بودند نمودند پیشکاران
 کارگاه خلافت تصویب رای ازین و پیش میداد و درین
 اعلیحضرت ظل اللهی نموده معروض داشتند که شاه مطلوبی که در
 آئینه ضمیر منجر بسوء پذیرگشته از رحمت نقض معرا و از شایسته
 نازیبا بی مبراست بنا بر علی هذا الاتفاق فرمان بجا یون نغذا
 که لشکر طغران و سپاه قیامت حشر که در اطراف و جوانب و بلاد
 ممالک محروسه منتشرند در چین بطام که از نیلاقات خراسان
 بحسب وسعت و فسحت امتیاز تمام دارد جمعیت نمایند و درین
 ارقام مطاعه باسم بکلر بیکیان عظام و امرا که ارام و قوچیان
 و علما و سایر ملازمان سرکار خاجه شریفه صادر کردید و خود
 بنفس نفیس در ساعت مسعود که ملک المنجین ملا محمد شفیع منجم اختیار
 کرده بود با مقربان درگاه و ملزمان رکاب سعادت از دوار
 السلطنة اصفهان نهضت فرمودند و قریه دولت آباد را مقر ایستاد
 جاه و جلال و اعلام سعادت و اقبال فرمودند و بیرون راند
 جرن انیسپا مان سپاه داشتش دولت آباد آرا مگاه

از آن روز خود زین مفرود جست که دولت بفاش گردید نخست
با آنکه سوای جماعت همیشه کشیک که همیشه بر درگاه جاه و جلالت
اقبال مثال حاضر می باشند سایر عساکر منصوره در اقصای بلاد
ممالک محروسه و محال تپول متفرق بودند و حسینی که دیده رکاب را
از سر نه اقدام شریف بدین عزیمت روشنی می بخشیدند از کثرت
درخشیدن سنان کوه خاک نمودار حسن آسمان و بیض زمین
مشابه دریای بیکران گردید و نمودی سپاه سعادت لوا را
کلانی از پرچم نیزه ها سپه موج زن بود در دشت و غار و جوی سیلا
بر کل بفضل بهار البعد از ورود دولت آباد چون بجهت تهیه اسباب
سفر افراد سپاه و احاد لشکر را بشهر رجوع میشد سه روز در قریه
مزبور توقف نمودند و صبح روز چهارم بهمعانی دولت همگانی سعاد
روانه گردیدند و روز پنجم باغ مبارک تاج آباد مضرب خیام
سراوقات جاه و جلال گردید در آن مکان حلد نشان که از
جیشیت اهتر از هوا و بی اندازگی لطف و سرشاری صفای
سایر بسا تین روی زمین است بسیار دارد و تا پنج یوم اقامت
نموده بسیر آن باغ دلکش و تماشای آن روضه ارم فضیلت
نشاط اندوز و فرح افزا بودند و چلویم از آن باغ پر آب و قنات
که بتوان گرفت از هویش کلابا شراب کلن جام شبنم عیان
جو کیفیت می ز چشم تیان المودان باغ کزوی خزان پاکشید و زبان

نغمه بلبل از گل شنید که گویم گل و غنچه خلد چمن با چو منقار بلبل بود در سخن با
نهانست در برک گل غنایب با چو در پرده ساز صوت غریب با نوران کمانی
نمیزد حساب که گل میکند کار جام شراب با کفم نسبتش که بخت خطا
تفاوت به بین از کجا تا کجا است با بزم و خوشیش هشت فردوس نشسته که چون
شاه مروی ندارد بهشت با چون آثار را پیش از رسیدن دارالملک کرد
بریدی از از ناز دلکش می باشد در جهان چند روز عریضه درستم خان
والی کرjestان و جمال خان قراقرز در کاه جهان پناه رسید شعر با نکه
طهورت خان والی کرjestان کاخ که از زمان نواب کیتیستان
فردوس مکان تا امروز لای غدر و مکر افراشته ساکت مستقیم شاه راه
اطاعت و انقیاد می بود و درین ایام مهیج خبار فتنه شده بداعیه
تاخست کار تیل عازم اینخود شده بود بعد از وقوع متقابل و متقابل
و امتداد مجادله و محاربه ناب مقاومت جوش منصوره نیل بود
آواره دشت اذبار گردید و داود میرزای ولدا که بزمید جرات و جلا
معروف و مشهور و استظهار طهرت خان و سائر کفره کرjestان
کاخ بدو بود در پنجاهی که بجهت گرد آوردن سپاه روانه محال
فقد بوده در اثنا راه دو چارچال خان و غازیان فضا فکر کرده
و از طرفین دست جلادیت با استعمال سیف و پستمان و زوهرین
و تبر و کمان کشوده بعد از وقوع کیر و در مغلوب سپاه اسلام میشوند
و داود میرزا با چند نفر از صاحب وجودان کرjestان از ساغر سرشار

شمشیر درخشان غازیان مست شراب ناکوار نیستی میکرد و بسبب
وقوع این فتح مبین کل کرستان کاخ بتصرف اولیاد دولت
قاهره درآمده حکام و مستحفظان بجهت ضبط ثغور و تنظیم و تسبیح
الکاف و مزبور محل محل تعیین نموده و بر رُوس آن گردنشان نیز عنقریب
متعاقب عرایض نظر گمیا اثر میرسد از رسیدن این خبر مرثیه اثر
که از مبتنیات حصول مرام بود کلهای خوشدلی و انبساط شکفتن
و غنای دل قلوب منسوبان این دولت والا بر شاخار شکفتگی
و انتعاش نغمه سر اگر دید علی حضرت ظل الهی بن مرده فرخنده را
انوار انمار مطلب دانسته از راه کرماب و سیاه کوه متوجه خوار
گردیدند و بجهت و فرصت و شکار و ملا حظت اسپان هر صرتمک
آهوشعار که در مراتع آن محال پلان میشی می نمایند آسودگی کرماب
و سیاه نصرت آثار الکاف و مزبور را بیت روز مضرب سرادقا
و افراسیادات فرمودند و در ایام توقف هر روز بقصد شکار روان
شده و ادعایش خوشدلی میدادند و رای می که محال مزبور مضرب خپام
اقبال بود و خسر و سلطان و با با حاجی سلطان و سایر پرنس سفید
ایل ترکمان که در الکاف رنج بسر می بردند و در حین انقلاب ترکستان
و آمدن نذر محمد خان بدرگاه گردون توانان بابکا و خراسان
آمده بود بشرف تعلیم سباط عزت و تقبیل استعانت سلطنت
سراغوازی یافت مورد الطاف و اعطاف شاهانه گردیدند و در

بهین ایام مهدی خواجہ الہی نذر محمد خان کہ بنیروی احرار سعادت پند
این آستان بعمد و بارزہ سلطنت ترکستان منتمن گردیده بود و
ابوالغازی خان والی اورکنج کہ اونیز خدی در درگاہ فلک پیشگاه
بسر برده در سلک تبعواران نوال نظام داشت و بعد از فوت
اسفندیار خان برادر کلان خود بمعاذت این دولت والا برادر نک
سلطنت خوارزم اعتلایا فتنہ مائدہ خلاص آئین وارد کردید و سجدہ و بوس
اشرف مفتخر و مباہی گردید و چون خاطر ولایت مزبورہ از خبر توجہ کب
مسعود بہمت خراسان در زلزله ورنک چہرہ صبر و سکون شان ازیم
انہیم و ہراس لحظہ فلحظہ در تغیر و تبدیل بود الہی ابوالغازی خان
مشمول خلایع و انعامات ساختہ رخصت الضراف از زانی داشتند
و تفرشد کہ بعقب بیک قورچی خاصہ شریفہ برفاقت الہی مزبور
نزد سلطنت پناہ مذکور رفتہ اورا از اسحکام مانی خلعت و
استقرار قوا عہد نمود اخبار نماید و چند راسل از اسپانیزی
نژاد خانہ زاد کہ بہرحد سواری رسیدہ بود با امر و اعیان
قیمت نمودہ بقلاوزی بخت و راہنمایی اقبالی در حرکت آمدند
و در اثنا راہ سپاہ نصرت پناہ و لشکر ظفر اثر از امر و قورچیان
و غلامان و اقامان فوج فوج مانند جدول و انہار کہ داخل دریای
بیکران کردند بمسکون ظفر اثر می پوسند بعد از ورود قضیہ طیبہ بطحا
چون آن بلدہ منینو نظام بکثرت مباح و و نور از مارا شہدار

داشت در آن مکان رطل قامت انداختند و چون در حین عطف
عنان بکران عزیمت بصوب قندار و از راه اراده جهانشناسی و
اقلیم گری در اطراف و کناف انتشار یافت بمساح قریب
و بعید و دور و نزدیک رسید سلطان ابراهیم خواند کار روم
از عالم حرم و دور بینی که مباد این سیلاب قلع و بلاد منجم
بعد از بوده کلخ شوکت آن سلطان و الا نشان را خراب ویران
نماید و ایلچی کاروان بر سبیل تعاقب توایی بجهت تشیید مبانی و داد
و استعلام احوال روانه درگاه جهان پناه نموده و یکی از انجمنه در قصبه
بطرام وارد شده نامه مشتمل بر رسوخ قواعد صداقت و الفت
و طلب فیل که آنرا تقرب فرستادن ایلچی ساخته بود بنظر اشرف رسانید
و منظور اظهار رعایت و التفات و مورد انعامات و خلایع
پادشاهانه شد و محمد قلی بیگ ولد قاسم بیگ برون بشارت
و رفاقت ایلچی مزبور بعین شده نامه مودت ختام چنانچه از
مجهنمین شرح دوستی سزد در حیز تحریر در آورده ارسال یافت و مقرر
شد که یک زنجیر فیل که در دار السلطنت قزوین بود با جمل زرین
و سایر اسباب تکلف و چند نف فلکان که لازم باشد بر سر راه ایلچی
مزبور حاضر سازد که در حین وزود با تعاقب نزد پادشاه و الا جابه
مزبور برند و در همان ایام لازم نمود که سایر ایلچیان سلاطین را که
در بابی بخت خلافت چند روانه نمایند حسن قوش یکی ایلچی عبدالعزیز

بانعامات خسروانه و خلیج ملوکانه سرافرازی بخشیده مهدیخان سلطان
 عرب را مقرب فرمودند که با اتفاق مومی البه روانه شود و دلبی سبک
 ولد مرحوم فراق خان بکلر بی بانی استر اباد کجاست نذر محمد خان
 و رفاقت مهدی خواجه اختصاص یافت و چون والای نیست
 و سرشاری جرأت نمی پسندد که بی سبق اشباه و اتکا بی نصیب
 البقی از خضم را بنید بخاطر ملکوت ناظر جنین خطور نمود که سخت یکی
 از طرزدانان آداب سفارت را بانام مودت خاتم نزد پادشاه
 هندوستان فرستاده طلبت فدا کرد که بهرسته در تصرف منسوب
 این دولت عظمی بوده نمایند که اگر بلا منازعه آن محال بدست آید
 بنا مودت طرفین از طرق خلص مصون و محروس ماند و شاهد مرهمی
 ارتکاب مشقت و آلام در آغوش حصول آید باشد و اگر از کیفیت
 همیون اطلاع یافته باشند و نام مشعر معانی زبوره بدین ترتیب
 در سبک تحریر آمد نقل نامه که مَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاتِ
 لِيَلْزَمَكُمْ أَيْكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
 چه اهرز و اهرنایش بیرون از قیاس و لالی متلا می محبت لایتنای
 اناس که در مقیاس رخ و خرده بین دقیقه شناس بر لعل و مایه
 آفتاب ماه راج آید تا ربا رکاه مالک الملکی تواند بود که دور کردن
 اضداد را از جامه خانه تألیف و ترکیب با سراسر اتحاد و التیام

پوشیده که بخور کنوز اسرار و خازن رموز استوار گردانید و او را
 پریشان وجود انسان را که مخالف کتاب حکمت الهی و الواجح طلسم
 خدا شناسی و آگاهیه انداز رشته النیام شهریاران عدالت
 بشیر از امنیت و عافیت رسانید سالکان طریقه امکان را
 که سرکش گمان تیرتند بمیانجی ضیاء شمول و عقول انبیا و سلاطین
 بعراط مستقیم اطمینان و آسایش دلالت نموده بناخن تدابیر
 فرمان رویان خیر اندیش که هکلف و هجرت از خواطر عموم خلایق
 کشوده بعضی از سلاطین فی شان با بعبادت امتثال ان الله
 یأمر بالعدل والاحسان شادمان و سرور و برنجی را بمضمون و اذا
 تولى سعى في الارض ليفسد فيها ويهلك الحرث والنسل والله لا يحب
 الفساد و از شمول رحمت بی غایت دور گردانید نکتت ریاضین
 بستانی را که هر یک لباس امتیاز جداگانه در بر دارند از
 گردش چمانه نسیم بهاری در ساحت گلستان و جبر تمویخت
 و آتش کل و لاله را بجهت گرمی هنگام خوش نشینان چمن از زلال
 حکمت با بعه بغوا ای الذی جعل لکم من الشجر الاخر ناراً و من بیتانی
 افروخت سوساخته از لطف بی خالیان، اچار صد باغچه کن فکان
 کشته ام این باغ پر از رنگ و بو، یک کل رعناست شب و روز از
 قدرش آلوده برون بی تعب یا یوسف روز از چنار یک شبنم
 یک کل روست ز باغش بهار، یک ورق از دفتر نوروز کار

و درود نامعد و برصد یقظ از کاشن ایجا و شمع شبستان مبداء و
 واسطه نزول رحمت الهی محاک عیار دانش و آگاهی همین نمره و
 برومند گشتن شهود و یکتا کو هر حدف کون و فاد سهر کبوتی
 کریم اذکر و انعمه الله علیکم اذ کنتم اعداء قال
 بین قلوبکم فاصبحتم بنعمة اخوانا سید تعلیم و پیشوا
 خافین بسحر کاذب ابد هر چه هست از آرایش نام او نقش بست
 و برآل و اولاد اطهار و اصحاب کبار و دایم الیل و النهار باد و بعد
 بر مرآت خاطر و الا و آینه ضمیر علی محجوب و مستور نخواهد بود که هر نعمتی
 از نعمای بی متناهی الهی انگری خاصست که بدون اثبات آن از همه
 شکر گذازی و سپاسداری آن احسان برآمدن مستعجل متعذری نماید
 چنانچه شکر اعطاء نعمت ثروت و مکتب بیدل و اتفاق و نوازش
 ارباب طاعت صورت می بندد ادا و شکر بیرون از قیاس ^{عظمی} سلطنت
 و دارائی کبری مقصود بر آنست که با وجود اشتغال جهان بینی و کمتر و تو
 و ادعای ملک بی پروا و هوش احوال سپاهی و رعیت نموده ساکنین
 متعاطی بین هر یک از مدینه بنیای نفقه و نوازش ملاحظه فرموده
 در انتظام حال و انشراح بال آن کرده که مستحقین انبار نفوذ و رفاه
 و مراقبت اند بیدل جبهه بیدار و ساندیده رقبه جهان بینی را از شغل
 ذمه این دین الهی سبکبار سازند و چون از روزی که کارکنان
 مبداء کبریا قبض و بطلان علم هر را در قبضه کفایت و درایت

این محلج الطاف الهی گذاشته اند بنا بر فحش و دوستی ملک
 محروسه و مشغول ببا بر اشغال ضروریه تنظیم و تبیین مکاره اسان
 بر حسب دلخواه صورت انجام یافته بود درین ایام خسته آغاز فرخنده
 فرجام شوق زیارت آستانه مقدسه مسوره مطهره رضیه رضویه
 علی ساکنها الف الف السلام والنجیه سلسله جنان کشته الویه دوت
 و اعلام نصرت از مقر اقبال و موطن جا به و جلال بقصد احراز این سعادت
 در حرکت آمد که هم دیده شوق را از کل احوال خالی آن آستان
 عرش نشان نور و ضیاء فراید و هم غنچه آمال ساکنان آن دیار از بهر
 نیم عنایت شامله بر وجه دلخواه کشاید و بنا بر قرب جوار و تاس
 مبانی اینلاف و اتحاد آبا و اجداد عالی تبار و الامتدار بر ذمت
 همت حق شناس واجب و لازم نمود که استعلام احوال آن بنگی
 اراک سلطنت عظمی و جالس سریر دارایی کبری نموده در رخص
 مبانی خلعت و صداقت قدیم کوشش نماید و تشیید این بنا در کمال
 اساس که بمحض اتفاقا و تاسی بسنت سینه سلاطین سلف و روال
 دوستی آبا و اجداد خلف از مفرضات و متحتمات بود بنا بر تخیل استبداد
 صفات آن پادشاه و الا تبار نیز بر صفات حمیده زیاده بر آنچه
 مرکوز خاطر بوده واجب گردید و یکی از جمله صفات حسنه و اطوار
 پسندیده آن محیی مراسم صاحبقرانی که محمود و همکاران و محمود
 خواطر بر جوان گشته نوازش سلطنت پناه نذر محمد خان و تقوی

ملک پنج و سایر محال ترکستان است که با آنکه آن ملک دلت
بی از کتاب محنت و مشقت در خطه تنجیر و تصرف جویند و معود
در آمده بود بنا بر رعایت سلطنت پناه مزبور و اطفال و نوازش فتنه و
از صحران مطلب عظمی به نیروی همت الابر خاسته آن ملک
و وسیع را بر سلطنت پناه مزبور مسلم داشتند لهذا زبدۃ الامانی را
والاشباه شاه قلی بیگ و لد مقصود بیگ ناظر سابق بیوتا
که از طرز داناان رسوم سفارت ر وانه خدمت والا و محفل
معلی فرمودم که بنده از مراتب دوستی و یکجادی را که پیش نهاد یمن
صدق مو اطن است بزبانی گزارش دهد و سلسله جنیان و ملا
و مصداقات قدیم که از بد و طلوع و ظهور این دولت عظمی مانند
خورشید و ماه جهانی را به نیروی معاوضت یکدیگر قرن ضیاء
داشتند کرد و چون حجت مغایرت و تنق منافرت
بتحریک نسیم وفاق و اتفاق بالکلیه مرتفع گردیده همه جهت
طریق مابینت و یکجائی مسدود است و در نیت همیشه است والا
براستی فدا و استقامت این معنی که انتر ضاء خاطر خالق و خلایق
در ضمن آن مندرجت معروف و معطوف و بهیوسته مراعات
این مراتب که موجب رفاه حال کافه رعایا و برآیاست مطمح نظر نیز
اساس بوده مناسب جهان میداند که شطری از مخزن ناسخ خط
در معرض اظهار و اعلان آید بر خاطر دریا مقاطر که مطمح اشعه المفا

قدس است و اصح و لایح خواهد بود که از آنجا که همواره بهمت سلاطین
 معالت این به تعمیر بیت المعمور و مستی و ولا مقصور می باشد
 دیده دورین بهمت بلند و نیت ارجمند از امعان خیریات
 پوشیده در تکیه و تشبیه این بنای الهی بجهت ابناء ذکر جمیل کوشش
 میفرمودند که نظر بر روابط پدر فرزند می نمود خرابه قندهار را
 باین فرزند صداقت کیش صدق اندیش تفویض نمایند و در خیر
 ملک فتح الفضا دوستی جای دید که هر دو در نور نصاریض ایام از
 طرق خلل نقصان مصون و مأمون خواهد بود که شیده جنان
 که معماری رای رزین آن خمر عدالت این بنا را رفیع
 صورتشید و ترصیع یافته ساکنان ممالک طرفین درین بیت
 الامان از نواب دوران و تابش آفتاب حوادث فرین
 عایت و رفاهیت و امان باشند علی الله هو رب العالمین
 قرین الطاف ملک متان و مورد عابری و جوان خواهند بود
 انتهی و شاه قلی بیگ دلد مقصود بیگ که در طی نامه فرمود
 مذکور شد بجهت تبلیغ رسالت معین گردید و مامور شد که رسم
 ایثار روانه شود و بعد از فراغ اقبال از پذیرائی امور مزبور در
 ساختن اطمینان بدستور مقرر هر چند روز با خاصان و مقربان
 سیر و شکار چمن بستان و سلاق ابر که بحسب لطافت بیان و نوا
 هوا و کثرت کلمات و حضرت سبزه و زبانی صفا چنانچه اشعار این

قاهر البیان بدان اشخار می نماید چه منزل هم شک و خاکش بپاشد
 هوایش خوش و آبها خوشکوار از منش نخل مرغ طایوس بر
 درو که هاجر طایوس نزد از بر جنگی بود آن کو هزار زیر سربا با همجو
 بهار ملور آن سبزه از رفعت مرز بوم با جوثر کان بگر در چشم نجوم
 ز جوش کل از بخت نیست جا دنیا یا زان کوه بیرون صد الهجان لب
 با فغان تو اندک دال که از داغها لاله اش هر مدان سر کوه تیغش
 که پر میخ بود ابران گمشان جوهر تیغ بود با چکرم زیر آبی
 آن هوای لاله از وی جو که هر در خند صفا اشفتهاش از بس بود مهر فام
 بر آید دو صد صبح از جیش نام با جو کل کز لب جوی سر بر کشد از جیب
 شفق آفتابی دما پی نوع و سحر جان جرخ زلال اشفتهاش از بس بود مهر فام
 زوالای آب از موج هوای لاله می پرست دلو کوئی که همه نیست
 بنام بمان آتش خور و دال که این باغ زیباست هندی او با
 ز کوهش که از وی شفق زاده است فلک ساغری از خم باده است
 ره نمیش اینجا ز حیرت کم است که خورشید خشت سر این خم است
 انگشت نابوده توجه می فرمودند و چون تنظیم و تنبیه اسباب
 و قورخانه و آذوقه که در عرض ایام محامره وفا بکساکر نماید از لوازم
 بود قلندر سلطان حوله تفنگی قاسمی اسبجه ملا حظه ی راق و توکجا
 روانه شمس مقدس معلی نمودند و محمد بیک یکدی بیجهت بیرون کرد
 شتر از محال قریه عراق روانه کردید و مبلغ بیست هزار تومان از

خزانه طاهره تحویل محمد قلخان چغی حاکم سابق ابروان شد که از محال
مشهد مقدس و توابع دارالسلطنه هرات و فرات و سیستان غلبه
ابتیاع نماید و در جهان ابام سرهای کفره که جستان و وادی
با اعلام و کرنا و سایر اسباب ایشان بنظر اشراف رسید بعد
از جمعیت سپاه انجم شماره که فضا بنین پر از دعام ایشان تنگ
و اقدام بیک اندیشه از طری طول عرض آن لنگه بود از بیطام
بقتضایارت آسانه مقدمه از راه سلاق کاپوش که بر فود
و علف انصاف دارد و حرکت آمدن احوال آن طریق فسیق که از
فراز و شیب علام شامحات و جبال ریاسات مانند طلال در اوج
و حیض منباید هر چند از رکب زلزله است مکان بروضات جهان
میشود اما سالک آن طریق را از کثرت احجار و تراکم اشجار و ارتفاع
جبال و اعتلا و تلال و دشواری کم و در صعوبت عبور چنانچه این
ابیات را تم حروف بران ناطق است سه ذبت و بلند آن ره
بیکران به بچشم آمدی همچو وضع جهان به نمودی از ان راه پر پیچ و خم
لواکب جو بر پشت ماهی درم به کشد تا بجنه از شستابنده زود و حوادث
که آیند از ان ره فرو و عجب نیست که فیض نشو و نما از ان کوه چون
بنور و دید صدف از شمس که بر روی کدرگاه بود تا زمان را از ان رشنه
لونه بود و شب و روز کفنی به پیرامش با بلیکست خوابیده در دامنش
از ان روز و در بهار شمس خزان که نکلش بر سینه زارش زمان

بران شد بالا شد کامیاب! نمودی جواز آسمان آفتاب! چون
 پویندگان صراطی آن بی ارکاب تعب الهم و مشقت مالاکلام
 میسر کرد و اما از آنجا که پشت بلند فله بنفام سپهر در پیش جویان برق عینا
 مهر و نشان یکسان است در آنکه فی طی آن سافت نموده بنسطلان میاید
 که بر سر راه افق تهنیت خدای فرمودند منزل شناسان طریق بند
 و در حله بنمایان بودی فرخنده یک بعض رسانند که یکی از طرق
 فرجوره بسرو لایت مشهد مقدس منتهی می شود و در کوی ازینجا پور
 بکعبه یا مول که عبارت از آستانه مقدسه منوره بامی پیوندهد
 و اما راه سرو لایت بحب قرب و کثا و کی و همواری ضربت تمام
 دارد از آنجا که زیارت قدمگاه حضرت امام اجن والانس از راه نیشا
 بحصول می پیوست و اعتقاد و آلاهی حضرت ظل اللّٰهی که کم بای پس
 آن حضرت بود دوری و بیت و بلندترین راه را بر خود هموار ساخته
 مقرر داشتند که آغوش و احاطه انفال از راه سرو لایت روان
 شود و خود با جمعی که ملزم رکاب نصرت نقاب می باشند شکارگاه
 از راه نیشا پور روانه گردند و بشوق تمام و آرزوی مالاکلام
 جز زیارت سنگی که نقش بای مبارک آنحضرت بران مرشم است
 سرفرازی یافتند فروزنده سنگی جو شمع یقین! بران نقش بای
 شده مشتمل! رسیده بعیوق از برتری! شده شیشه ای دلش
 مشتری! از پیر دجرا بر سپهر جلالت! که از نقش آن بای دارد و بال!

زنی سنگدل لای که هر شب از کله پا جفت کرده بر آه او بی تاب و مستغنا
 فیوضات و ادای مراسم بندگی و طاعات و سودن روی نیاز
 بران قبله آرب و حاجات و روائه مشهد مقدس معنی گردیدند و در
 وصول طرق که سواد مشهد مقدس سرمدش درین نظارگی میکرد و کند
 مرقه منور مانند جرم چشم که در شب چاردهم در جشان باشد از آن سواد
 مری میشود از جا بخاک دیده دور بین ازین کل جوهر ابراهیم پذیر
 از باره آسمان عنان چون بر تو مهر فروزان فرو آمده روی نیاز بر خاک
 گذاشتند و سجده شکو از این سعادت و ادراک این موافقت
 بتقدیم رسانیدند و همچنان پیاده متوجه سرافات عزت گشتند
 و روز دیگر که اختیای ساعت مسعود بجهت دخول مشهد مقدس شده بود
 بدستور با امرا و خاصان پیاده متوجه شدند که حاجت او هم
 داشتند از در آنجا که بال ملک گشت تا او هم از کرد راه به نقیض شده
 سینه آن آستان خلد نشان فایز گشتند و بعد از ظروف مرقد مطهر
 و منفع منور و ادای صلوات و زیارت پیاده متوجه دو تخته مبارک
 گردیدند و قریب پنجاه روز که مشهد مقدس مقررات دولت
 و اعلام اقبال بود اکثر اوقات بزیارت آستانه مقدسه که بر پشت
 اعتقاد فرض بود اقدام می نمودند و پس از ادای این شغل بمقرض و امر
 متختم اوقات به بلون به مناسبت و تنظیم اسباب قلعه کبری صرف نموده
 درین امر بنی بجهت تقدیم میرسانیدند و چون اعلیٰ این را مراعات

سپاه از لوازم نپوش حال این کرده از فرایض است فرمان هلیون بنهاد
پیوست که وجهه واجب سپاه نصرت معقون که تعداد آن از انداز
تخصیر نیست از خزانه عامه نقد داده شود و ارقام و احکام بام
سرخیان و پیش سفیدان و پیشوایان ایل و ایماقات خراسان بصدر
پیوست که هر یک فراتر حال استقامت شتر بجهت حمل و نقل اسباب
تو جان و قوتخانه در مشهد مقدس حاضر ساخته و در سکا لشکر این امر که خدوا
بر میان بند و امرو فرمودند که در جمله توپهای صاعقه که دارد و فرج
نعبان شعار که در مشهد مقدس نیستا بفرستد و قبضه توپهای هم
آورده شود چه گویم از آن توپهای کران که از آن سر شده و
استخوان نهاده بهر تخریب هندوستان به پنجاب این پنج دریا
روان از بخت جوان خرو و نامجو نمایان پنجه برافت دست عدو
اگر قلعه و رزاکه کسار بودا بر لغزه اش سبیل و دیوار بودا نشود که
بانگش از کوهسار با جواز غنچه کل نسیم بهار از بانی سرا با کله و در صد
سرا با یک انگشت قلعه اندر اندم که با خضم شد و بروا بود عاشقی
جنگ معشوق با و نه یعنی که از اضطراب برون که دل ز سینه تنگش
افتد برون نمایانست در عاشقی نام او و نفس گشته فریاد در کام او
بگیر و صدایش بسط زین الهو بیرون کند دست از سنین نمایان از و جا
چون کمکشان نماید بچند صدایش در آسمان الهو چون پیش ازین
خوان شود با دل دشمن از وی پریشان شود و الهو گوید نه هندوستانی

برخ بشکند ز شک شک **خمن** ده فروختند دندش زکوه کران پاک
 از ساید و سفید خاک دارد فغان دانه بند ساهم بخش غوطه زانسان
 بسک که کو بی فروشد بد بر لکشک و انجام این خدمت
 بعده تفکیک لاهی سیل حاصل در ایام محدوده توقف بشهد مقدس
 جندین امر عظیم از اقباع غله و نسق سوریات و سویت بشهر اوجاق
 و ایضا لهوا جب پناه نصرت پناه و ساید و هات که مرا انجام هر یک
 از ان در عرض یک حال ممکن بود و بسا چي حمید ایران ماری سلطان
 العالی صورت حصول فت و باعث تعجب و الا ابصار کردید
 احق شاهد امور مزبور که رای دزین و عقل و درین این نظم منظم
 دولت و دین در پذیرائی آن بذل چند نموده اگر برای تجسم در بر کرده
 بدیده ظاهر جسد و کرد و نقوش بدیده که کهن باستحاله و استماع
 انکت ناست چون خوی خجلت این چنین بیستون ریزد و بهر مرتبه
 شناس بجبهه کتمان و اخفا صنایع آن صنعتگر خبا خجلت و بی اعتبار
 بر چهره نقوش و تماشیل آن بجزا که بدیده معنی بین که موشکاف
 رموز و قایق است ملاحظه نمایند پوشیده نخواهد بود که این نیز از
 رسائی اقبال علیه مرتبت ظل الهی است که همه وزارت بوجود کار دانی
 جنون که حاوی مراتب کمال و جامع فضل و اغضال است آراستگی
 دارد و بصیقل استاق و انتظام امور فرمان والا نفاذ یافت که مرضی
 قلیخان سپهسالار با بکر بکیان و امراء عظام و عا که نصرت فرما

قبل از هفت هجایون روانه گشته قلند سلطان با تفاق تفکیک آن صفا
تشریف بعد از روانه شدن سپهسالار و امرا عظام هم بدین تو بختانه
روانه شود و در اثنا و تنظیم و تمسک امور بجهت ناگواری میباید
و نا سازگاری هوای شهید مقدس مزاج اقدس چند روز از منجم
صحت عدول نموده صاحب شش گردیدند چون هرامر عظیمی را
فدیه در خور آن میباش که کار گذاران حوالم لاهوت که مدبر کاغذ
ناموس اند روح مطهر مریم مکانی غلده اش بانی والدۀ ماجد
نواب خان رضوان مکان را بفدیکه ذات مقدس علیحضرت
نخل الهی بفخوای سه تن شاه باید که باشد درست هاسن و جبار
کر شود بایست نامار تم اختصاص کشیدند و ذات اقدس
حاجی صحت که مطرز بطراز خلود و دوام باد پوش بند چون سهام
و های صغیر و کبیر و جوان و پیر به دفلا جابت رسید و مزاج
اقدس و طبع مقدس بصحت گرایند و خاطر والا از نسق امور لطیف
حاصل نمود و ریایات عرش و اولویها کنش بصوب مقصود در حرکت
و هشت روز در ظاهر مشهد مقدس توقف واقع شد و بعد از انقضای
ایام مزبور از راه جام و خوریا ن روانه دار السلطنت هرات
گردیدند و چون دار السلطنت مزبور از معظم ملای و ممالک محروا
و بانی تخت سلطین سلف بود بجهت آنکه در ساعت مسعود و خل
و دار السلطنت مقرر شوند و در روز در بلده خوریا ن بحسب نیاز

هوا و غدوبت میاد و حضرت و نصارت سیزه و دود و صید و شکار
امتیاز تمام دارد و توقف تعلیم واقع شده در ایام توقف هر چند
بجمله تنقیط خاطر اقدس و طبع مقدس متوجه شکار شده تحصیل
اسباب شادمانی مینمودند ولی محمد خان پادشاه زاده ترکستان
و عباس قلچیان بکلر یکی خراسان و ساروخان طالش هر دو لشکر
خراسان که در دلاور السلطنه هرات می بودند در حین ورود و موکب
مسعود بغور بان بایونس سرافرازی یافتند بعد از انصرام ایام
مربور در ساعت مقرر داخل دار السلطنه مزبور گشته ولی محمد خان
و عباس قلچیان و امراء تا بهین و ساروخان و مردم دار السلطنه
مربور تا بهین تمام باستقبال شافه سیاهان مسلح و تکمیل از دو جا
صف آرا گشته ارباب معذک متعبداً و دلکش تماشاگران
آز ملا حظت آن سرست بی اندازده حاصل تواند شد هنگام آرا گردیدند
اعلیحضرت ظل رحمن با عمارت تو امان در نهایت استقلال نشان
تفرج کنان و شادان داخل شده در عمارت بیرون شهر مرحوم
حسن خان که با نهایت در نهایت صفا و مشیت بر نه رعایت و کسب
تسلیم آسانز ولی نمودند و در عرض ایام توقف بمیر کاغذگاه و نجف
و سفر و تماشای سایر مترقات سبک عثمان و کریان رکاب
میکشند و در همان دو سه روز محراب خان بکلر یکی استرا با در
بر نیمه چرخ میباش یکدیگر سرافراز فرموده مقرر داشتند که پیشتر

از لشکر قباغت شعار با نفاق نظر علیجان حاکم دارالارشاد اردبیل
و عباس قلیخان حاکم کرکس و جمشید خان حاکم سمنان و منوچهر سلطان
حاکم صوفی و علیخان سلطان شقاقی و بوذاق سلطان جوانشیر
و محمد سلطان اسپر و جلکم سرب و مهدی قلیخان سلطان و امام قلی سلطان
سپاه منصور و جمعی از قزاقیان شاه سیون روانه شود و چون نعل
عزیمت اقلیم کمری و کشور ستانی در آتش بود با وجود جان مکاری نریا
که نماشا در خلوت دیده ارباب بصارت از سوز دیدن آن ناشکیبا
زیاده از بهشت روز توقف نموده سلسله جنبان نقل و تحویل از آن
مکان خلعت نشان کشتند و ملان که درد و فرسخی شهر واقع بمضرب
سراوقات جاه و جلال گردید و بابران که معروض شد که نستان کنار
هرات رود و که در جوار بلبل زور و واقعت نذر و و کار بسیار است
خاطر اشرف از حبشیت میلان شکار کرد از سه روز تسويف عزیمت
فرمودند با حاصص عام سپاه بقصد شکار سوار شده هر فرمودند که
لشکر میان اطراف نستان در میان کرفه بخروش و فطن و صبح و فریاد
رعد نشان آن خوشی نژادان را از آن مکان بیرون آوردند و در
بعضی مکنه که تراکم بی راه نرود بر سوار و سپاده هم در و ساخته
که از آن راحصی حصین و دیواری متین است آن نشانه نشان نستان
نمک دارند و چنین وادبا سخ که فرمان بران به یکدیگر اطراف آن نستان
که از بیم پیکان خارا که از آن مکنه چون که از آن نستان فریاد و با بهر

شتابند از آن جایگاه باشند و حلقه لشکری و ام را تا بعد از آن بهوب
 نسیم آن فرمان شعله آتش سوزان در آن نستان سز با وج کیوان
 رسا کید کرانان را و یکم حال توقف در آن مکان مانده از مضایقی که
 از انبوهی بی وسبب باری آب و کل مردجا بکس و اسب تیز تک را
 منع و دخل میشد رخت افامت بصحرای کشیدند اعلی حضرت ظل الرحمن
 بهام جانستان و خذنگ اصابت نشان آتش زن خرمن
 هستی دوان میکرد بدند و کمانی بیاز و و تیری بدست داشتند
 بهر سوی چون شیرست با فکندی شش هشته کشور گشا بهر سو پیش
 کرازی ز باها کرازی که کردید پیش نه شیر باز دیدار و شتی از جنگ
 بر برای خون شد شمش در زمان با یک تیر مانند کشتی روان تا بعد از
 صید تیز و کرازد و استلذذ شکار فکلی شاهین و باز متوجه سرافقا
 عظیم و جلال گردیدند و عزمیت شکار اعظم و صید معظم که عبارت
 از استخلاص قندارست نصیم یافت و چون مر نصی قلیان سپهسالار
 با و نود قاهر و جنود با بهره با تلافی بکلر بجایان و امر او اعیان پاه
 بیشتر از نهضت موکب مسعود روانه و فراه شده بودند فرمان و الا
 و حکم معلای بعد و بر پوست که در حین و در و الی و دولت و اعلام
 نصرت با سپاه ظفر پناه بترتیب و نسبی که در روزیجا و او آن جنگ
 و غوغا صف آرا میکردند صفوف آراسته با استقبال شتابان و خطبه
 وض لشکر و ترتیب آیین سپاه و لشکر آرازی و حسن کار و دانی

آن ایالت بنا ملحوظ کرد و خان مزبور بموجب فرمان عمل نموده درین
ورود ریاست نظرات با صوف آراسته باستقبال شایسته
کره زمین از فروغ سمان جان تیان و تنخ درختان چون و فصل و شید
سرا بالمان کردید و گرفته با قبال صاحبقران با زمین اسبیه آسمان
سنان با آن است که و نیزه و نیزه با جهان نیتان پر از شیر بود
کراندیش بود و در فرض آن با نه بید بطول زمان عوض کن با دوران روز
هم مرکب و هم سوار با در آهن بهان بود همچون شمار با در آهن بهان
چو و یکسر سپاه با جو برق درختان در بر سایه با یکف تنخ شان
بود یک قطره آب با که چون سیل کردی جهانی خراب با در آهن
چنان غوطه زور و کین با که چشمش چو مراض گشت آهین با و چشم
پیاو و از دحام سوار و کثرت کرد و غبار راه بر مرور و عبور یک
انظار تنگ شد به نبود از هجوم سپاه و سوار از راه انگه از سنگ
شرار با علمها چو خوابان چین و طراز از زجر جسم بغل کرده برفخ باز
شده کوی خاک از سنان سوار با پر از خار مانند بار چنان با و
ز بس لشکر بشمار با صد جای چیدن از کو هسار با فضا با فلک
کوه از غبار با دران مهر و سینی را شرار از کرد و انجان داشت رخ
تار و بود با که چشم و نکه سحر و رسته بود با و مان و لب و دانه شده
خفتلین شده چون دمان سب با شدی نه فلک کرد وادی ز کرد
شکجه با اگر رنگ در روی و دانه شد از کرد و بریز از انسان بهر که رخا

مأمور شد روی مهر او را خاکی از گردنای شده با انگشتها همه تیرگی
شده با با فلک گردش رسیده ز خاک با لک با کج کلما دیده
قبل از آنکه اعلام نصرت فرجام وارد فرکوه کرد و عرض سپاه
نصرت بپناه دین شود علیقلی خان بگلزیکی لرستان معوض شد
که سپاه لرستان که مشارالیه با وجود بنوته بعیده و مسافت
بی پایان در رکاب سعادت تو امان حاضر ساخته منظور نظر
واحسان کرد و وجوب الامر لصف آری مامور گردید و در اثنا راه
مسلم و مکمل صف آرگشته از پرچم اعلام سپه فام روز روشن را
نمودار شب ظلام گردانید سوارای علمهای مشکین بر نهاده بودند
که در دژ آتش بلند با بزر علمهای ایشان زمین با چو خالی نهان
در خط خیزن درخشان شده از علمها سنان با جو در تیره شب
گردش اختران با لولای سپه بود در فوج با جو بجوی که غنیر بود و
کفتی که نیزگی روزگار با ششی با چراغان نمود آشکارا تا نشان
نزد دل فروز با چراغان شب دیده در عین روز تا ازین سر
بدن بچشم آب داژد عروس ظفر طره را تابان با علیحضرت
الحسن بعد از ملاحظه آن سپاه نصرت نشان علیقلی خان را
خلع فاخره سر بلند و با نقات پادشاهانه بهره مند گردانید
بعد از ورود فراخ و ملاحظه عرض سپاه قیامت دستگاه سوار
تفاق محمد سلطان چکنی حاکم بنر وار و اسفراین و حسن سلطان کوب

حکام جام و روشن سلطان مکرزی که جهان از احسان جمعی نیز با شایان
و قورچیان و غلامان و تفکیکیان و میران احسانات که دولت خولای
نموده بدگاه جهان پناه مرزبور پیشتر از نهضت موکب مسعود با اتفاق جماعت
مرزبوره روانه گردید و زیارت نصرت آیات نیز با کمال عساکر طغرلانیان
متعاقب محراب خان و ساروخان روانه شد در اثنا راه عیاضه محراب خان
بر رگه جهان پناه رسید که مستحفظان قلاع دلارام و طنگ و کرشک از
بخارا و از هند و موکب مسعود و استماع توجه و فوج محمود قلاع مرزبوره را
بی چشم محاصره و ارتحاج محراب به تسلیم نموده سالک طریق اطاعت و انقیاد
گردیدند و سایر قلاع جزئی که در هر یک از بلوکات این محال و دهر
اولیاء دولت روز افزون درآمد اگر ابرار شرف صادر کرد و جهان
یکران غنیمت بصوب بُست معروف دارد در باب انباشتن محراب خان
و محصور ساختن بُست رسم اشرف صادر گردید و در حین که کرشک
مضرب بر ادقات جاه و جلال شد منوچهر یک یوزباشی غلامان
خاصه شریفیه برادر محراب خان که قلعه مرزبوره را بنظر گمبیا بمقتضای کفایت
و کردار او مفتوح شده بود اسمعیل خان کوتوال قلعه مرزبوره را بنظر گمبیا
رسانید از غلبه نصرت ظل محسن نعین عنایت و التفات در حال ایشان
تکلیف باز را از اخلاص کشی و اطاعت اندیشی که از ایشان بطور رسید
بود مشمول عنایات خروانه فرمودند و بلا توقف و تاخیر متوجه قندهار
گردیدند و مقرر داشتند که دلیران کار از ما نهند و بی یوزباشی

در بر کرده و منایای کارزار کرده اند سه یکوم از آن خسرو شیر که ملک
 برش شیر و جفا پیر از برش مشکبک دل دشمنان آسمان شد بر سر
 آسمان آتش و چرم کا و زمین چاک چاک آتش که سر پادشاه افروخته
 کشد شعله رزم چون تیغ او نه شود آب نول در بر کینه جز باقی ماند
 آن شاه و الا با آتش میاید نهی سنگ آتش از شر آتش بختش مهرمان
 رز جایی که در او آتش بر سر پای پایی آتش برادر از جایی که ز کمر آن آتش
 بود که در شش آسمان آتش از کف میزد از شش در شش آتش بود به جسم
 راه که زین آتش میزدی آن که در خورشید چهار بر و کشته هموار و وضع پیر
 بکف نیز آتش که سرشت آتش بر سر ویت به طرف جوی پیر
 و با سپاهی آتش که عارض آسمان را دیده دیدن گری جان
 بود آتش و آتش در آتش هم شعله آتش در ساحت مسعود که فتح ملک المبین
 بود و نظر بر قله آتش در آتش آتش که در جوار قله آتش و آتش
 نزول جلال واقع شده چون طرف مغربی محصور بر کوه لکی و جانب
 شرقی از بسیدی آب و گل بر تپه بود که برودن سپهر مشعر بود
 فرمودند که طرف شمالی و جنوبی بکندن جز و برودن سپهر بقیام شد
 و به طرف شمالی که بیانی که نزول جلال واقع شده متصل بود
 به بعد از تمام مرضی قلغان قورچی باشی و سیاوش خان قورچی
 و آله و رومی یک بر شکار باشی و سپه که منسوب با حلی حضرت علی
 بود بعد از عیسی یک برادر در ستم خان سپه سالار که قبل ازین در قمر زده

خدمه و قلع بخار گردیده بود که بعد از قتل رستم خان در قلعه الموت
منجوسن بود و بعد از آن بمقتضای عنایت شاه رستم بر سر گردیده
نام او کشیده و در زمره نزدیکان مستظم گردانیده بودند که با کل
قوزجیان و غلامان و نقشبانیان و عمده یوگناست سرکار خاصه تنفیذ
و قوزجیان بتقدیم امر فرمود قیام نمایند و طرف جنوبی منوط
به عزانت برای و اصابت تمهید بر رضی قلیخان سپهسالار و بر بوداق
خان بکلرکی آذربایجان و مهد علیخان اشک فاسی بانی حاکم ری
و کلب علیخان افتار حاکم اهری و قزاق و او تارخان حاکم این جنگل
و آقاخان مقدم و برام علیخان حاکم نیشابور گردید سپهسالار
و دو قسم تقسیم یافت که از آن جمله چهارده قسم بقوزچی با سنی و قوزچی
و شش قسم بقوللر فاسی و غلامان و دو قسم باقی بعمیر شکریه
و عینی بیک متعلق بود و سبط طرف مقابل بخش نظامی
سپهسالار و بر بوداق خان و مهد علیخان و آقاخان و او تارخان
هر یک بسکاری قسمی معین گردیدند اهل قلعه از ملاحظه این حال
ابواب قلعه را مانند درهای رحمت آبی بر روی خود بسته شروع
بالتشافتی نمودند و نشستند آن تیره روزان چو دود و دود
منزل شعله مانند دود بود و لیران فریاد و غن آواز بردن جرم نموده
خاک آن سرزمین با آب ساینده با دود و دود و بزرخم تیره رخا از آن
بشت کا و سینه نامهای در فراش آوردند قلندر سلطان که آورد

توب مامور بود آن امر متعسرا به نیروی اهتمام مثبت داد و قبضه
 از توبه‌های کران در دست گذاشته سه قبضه دیگر معجزه اقبال قرین
 رسانید و باز این خدمت بخلع مرا فرازی یافت یک سپهر زحمتهای
 و کار ذاتی او مقرر شد بجان الله غریب هنگام بود که با انگه چون
 بطاقینه در آب شسته بودند همان شیوه آتش دستی بجاری بردند
 و با قدام آهین بیل و کله طریقی فتح و نصرت می‌پسودند در کم زبانی چون
 هیأت ثر این در ابدان باطن آن خاکدان مشحون بطریق پیچیده
 که از هر یک دیگری راه نرود و آمد شد تواند بود کرد و بد و بدین
 جد و اجتهاد سپاه نصرت پناه چون خون رفیق که از منافذ کس
 بدل رسد آب بنجد سیف و سنان بدن قلعه و حصار رسید و راهها
 پنهان و چنانکه یک اندیشه پای تردد از آمد شد عرض و طو آن
 فرسوده کرد تا پای حصار که چون حصین فلک دوایر بغایت
 استوار بود بدید آمد عقل و برین شاهراه دو لاش نام نهاد و خود
 خورده سنج شایع فتح و نصرتش نماید پای حصار را سر باز چید
 و دل نارین قلعه بر خود لرزید پای نباشش بر خم تیشه و کوه سنگان
 فرما دفن از جای رفت و سراسنجا مثل از ضرب آتش افشانی
 توب از دما صولت حصار کشای هر کرم همدان شد توب در دست
 با و از بلند پنجم اجل کوشش محصوران میر رسانید و ضربت زخم
 افکن دامن حصار چون جیب حبیبیان چاک میزد قد اندازان در

له بر چشم مورد در شب تاریک می نمایند چهره تفنگ وجود در انداختند
 هستی خلاصی میدادند و کمانداران صافی شست بآب بچکان های دلدار
 در بنای عمر عدو شست بریدی آوردند بچکان را از خون گرمی و خلوت
 بی در و دیوار بود و عقده سردرگم مهره تفنگ که از رسته باستی
 میکشود بهر تخی که در زمین ابدان از مهره تفنگ کشته شد جز اجل مری نکشید
 و هر خدنگی که بخون ریخته پرورد غیر از فانی ساختن بری نیاورد
 شده و سیاهان هندوستان باهر برج و باروی دیارستان
 بیات سحر که کرد حصار افتاده چو مژگان شب زنده دار از بانگ تفنگ
 حشرت استخواند از خواب بیدار چشم حصار لایلان از دو جانب شور
 و شغب باهر بر سر بسته چون روز و شب با جوینده دیدی بهر چه هزار
 نمودی بچشم اندران کارزار نصف هندوان و سیاه و لیر
 چو دود و چو آتش ز بالا وزین لعل ابروی خوبان شده فتنه جوی باهم
 تیغ خوابانده از هر دو روی باهر انگ که از خیل ایران سپاه دوران
 روز بود از عدو کینه خواه بچنان سوی هندو شش آنک بود که با ساء
 خویش در جنگ بود افتاده زمین هندوی چاک چاک با پر از سایه
 بیدار دیده خاک اگر بخواهی و گر پر بود از و ناعدم یک ستر بود
 در آن قلعه بر اهل هندوستان بهمان تنگ شد عیش از بیم جان
 که از نسبت رنگشان نیرو شب با بلب غنچه صبح نکشود لب
 سپاه هندو و دشمن آتش فغانی می نمودند و در لجاج و عناد می نمودند

چون آن قلعه فتح الفضا مانند کوه غر با وجود ستانت و احکام مجتهد
 که ثانی دریای محیط تواند شد محاط بود و در حین استوار شدن محلی خندق از
 ملاحظه چنان بحر عمیق گشتی اندیشه غازیان لطف نشان در جابریه
 هر یای حیرت افشا که آیا عبور از آن بحر بیکران با وجود بارشش که
 تفنگ و سحاب کمان بچه عنوان میسر خواهد شد بعد از اندیشه بی پایان
 و فکر بیکران از ابرایان قرار گرفت که برین جن جو ب خاک و آب شدن
 آن بنگاه عبور نمایند به نیروی اقبال بیروال در اندک زمانی آن بنابر
 استوار و حصین است شعار مانند روس عادی دولت بر سر حجاب
 در همین ایام محراب خان عرضه داشت نمود که بموجب فرمان واجب الادعا
 دوز و زور و دلبست شرعی در حضور و بردن سپه نموده و به نیرو
 اقبال بیروال آب خندق را که از رود هیرمند منشعب گزشتن از آن
 بمنفع بود بحسن سعی و اصابت تدبیر خالی کرده عبور نموده بیای حصار
 شیرجانی محسبه آن چون ارتکاب یورش بدون فرمان واجب
 الادعا نمی توان نمود اگر امر اشرف بوده باشد یورش کرده در
 لوازم سربازان و جانفشان بذل جده تقدیم رساند رقم قضاییم
 بعد و ربوبت که هرگاه مصلحت دولت روز افزون در یورش اند
 توقف و تاخیر نداشته بدینچه صلاح دولت ابد مدت دانند بعمل آورند
 محراب خان و امرا بعد از صدور فرمان واجب الادعا بضرر
 توپهای آتش نشان بروح و باور با خاک یکسان نموده بهیأت محوئی

پهنگ حصار بنودند بر دلجان حارس قلعه مزبور و سایر افعانان را بشمار
ایران پای ثبات و یارای قرار نماده فرار برقرار اختیار کرده بارک
قلعه مزبور بر حصن جت و آن قلعه منین که مشتمل بر چندین حصن حصین
بمقابل اقبال خسرو روی زمین مفتوح گردید و بعضی محراب خان
محمودی بر و قح آن فتح مبین بدرگاه جهان پناه رسید و فرمان شمر
نفاذ یافت که بر دلجان و تبعه او را از تسلیم بیرون آورده بدرگاه
فلک پیشگاه آورد و ساروخان سردار بکش خراسان که به تسخیر قلعه
زمین داو را مأمور بود و بعضی سید اسد الله خان کوئال قلعه دار زمین را
بدرگاه جهان پناه فرستاده بود و مضمون آنکه چون قلعه مزبور از توابع دارالفر
قدوس است بناچار تاج قلعه مزبور بنا بر حفظ طاهر مملکت میبخشد که بعد از
تسلی قلعه مزبور را بلا عذر تسلیم نماید در جواب مقرر شد که ساروخان
بدون سپه و جبر را موقوف دارد و نگذارد که احدی از احاد قلعه
مزبور تردد و آمدش نماید منتظر فرمان باشد که بدانچه مقرر شود
بجمل آورد و با امر اعطام که بمحاصره قلعه قندار اشتغال داشته
قدغن فرمودند که در قلع و قمع بروج و باره قلعه سعی نمایند و آن
خدمت سکا لان فرمان پژوه که بغرب تیغ درختان تاراج
تکلیف کوه بنمایند در امتثال فرمان بکندل و کینک بان گشته در وقتی
که چشم بخت عدد در خواب و دیده فتنه انگیزی بیدار بود آتش فشان
و دشمن را بادا کجا شسته صرصر تا بصوب بروج و باره قلعه در

آمدند و از طرفین نیران جنگ و جدالی بر داشتند که محصوران
نوار بر فرار اختیار نموده از حصار شیر طاجی باصل بدن پناه بردند
و در آن روز بسیاری از آن قوم طبعه شمشیر مقام گشتند و هر کس از
لشکر منصور در آن آشوب جای نقد جان در سر سوخت و ای رضای
حضرت ظل الهی که ده در خاک شده بود او را و احداثش بنمید عتبات
از خاک بر میخاست سعادت عاقلی که جنس بدن خاکی را بنقد عتبات
ابن ظهر و اقبال این فروخته مناع نعیم جاودانی که جنسی پس کبر است
خریداری نمود و دولتمند صاحب دلی که بخت اقامت این همراه
بر بسته در کلان ناز و نعیم آن جهانی گشوده بعد از وقوع فتح چنین
که دیده و در بین آسمان در بیض زمین از آغاز ترکیب و تخمیر باطن
آنچنان فتحی ملاحظه نموده بود و مصلحت سنجی عدل رسا که بهر کس از افراد
انسانی از مهر درخشان بشکفته رویان کلان مهر با ترست چنان
اقتضا نمود که یکی از زندگان را باندان با فرمان واجب الاذعان
نزد محصوران فرستاده که از کیفیت فتح قلعه بگفت و استیصال
بر دولتان اعلام و اعلان نماید و رقم اشرف که این خدمت گزار
ذیان پذیر بتلقین و تلقین عبارات و استعارات آن مامور بود
باین طریق با سم دولتان صادر کردید که نقل رقم شناسی
آبالت پناه دولتان بدانند که چون اندر زواری که معارفضا و قدر
قلعه ذات البروج جرج اخضر را رنگ سبزی ریخته و از لیس و نهاد بر

دولتی برین حصار استوار آویخته مفتوح ابواب مغلقه این حصار را
بدست کارکنان نشود و بر کزندگان ملک فیج الفضا وجود
یعنی رسول مختار و خیر کراز و آل اطهار و کذاشته اند چنانچه
کشایش در بیچ ماه بکلیه انا مل اعجاز کامل خیر البشر دیده و این دور بین را
بر صندق انجمنی نشاء است بر دوشن و بر افتخار قلوب از باب
وضع مقر بدست قدرت قاهره خانی کوثر بدین دعا و یلمینت برین
ولله الحمد و المنة که این مفتوح جهانگشای از ابا عظام و اهداف
گرام دست بدست بنمایک سیاب هایون آب رسیده و این
کل همیشه بهار از حدیاتی آمال با بیلری لطف آبی و نمیده از غایت
تنسم نسیم جاد و جلال ابواب مرام بر چهره بخت ظفر فحام ما باز
دوست و بیخ افلیم کیری و جهان ستانی ما بر عالم در اوست و با وجود
نمرویی سر پیچده صاحبقرانی و قوت بازوی اقبال سلیمانی پیوسته
هست و الا و نیست معلی بمقتضای عدالت کامله و مروت شامله
بران معروف است که موزعینی بغفلت بی سپهر مرکب ماسک مسعود و خنود
نامجد و دشت نخت بر شحات زلال لضا یح و مواعظ چشم غنودگان
خواب غفلت را سوا به انتباه و آگاهیه کرامت فرمایم و ابواب
دخول دارالسلام امان بر روی آستانه و بیکانه کشیم که هر کس را بهمان
دیدار بیدار خود را باین مأمین جهانیان رساند از تصادم خلل تعرض
خواری و ذلل مصون و محروس ماند و اگر باخواهی تیره بختی و بر گشته

روز کاری ازین سعادت محروم ماند اسیر سنجید اسنبل و اقدار
 سپاه نصرت پناه کرد و در بوم الشکر که عدالت پیشکان از زمان عیش
 و سرور و ظلم اندوزان را ظلم شب و بجزرت و امان اعمال غبار آلود
 و بان کمال نباشد و لهذا در صحنی که الهیة دولت و اعلام فتح و نصرت
 یدر میضوب در حرکت می آمد نیر ووزان بست را که لوب قبال نشان
 از ظلمات جهل مرکب در محاق بود بحض رضا جوئی خانی و رفاه حال
 خدای گنج از زور بازوی شوکت و چیره دستی خود فتح و نصرت آگاهی
 فرمودیم و آن گروه خدلالان پشروه متانت حصار و رصانت دیوار را
 پرده دیده آگاهی و قفل زبان عجز اندوزی و عذر خواهی خود ساخته
 فرماق واجب الانفعان را تلقی قبول نمودند تا آنکه مقتضای نوا میس
 سلطنت عظمی و خلافت کبری جمعی از جنود مسعود را بدم آن بنیان
 و افنا و اعدام آن کم کشندگان تیر غایت و عصیان نامزد فرمودیم
 و چنانچه حامل حکم والا و فرمان علی که یکی از محصورین و معصومین است
 مشروطاً تقریبی نماید ابواب آن حصار تو بر تو بمقتضای یوسف در غنای
 سپاه جنگجویان و دست تسلط لشکر قیامت اثر بران قوم بی بی
 و سردارز گردیده میان وجو و صغیر و کبیر و جوان و پیر ازین سیل بی باکی
 ویران و کل خجرات و جبارت پرودان آن فرج با قاتل بیکان
 و چون اخبار و انداز شیوه این دو دمان والا و سلبه علی بن قاسم
 بانار سلافا الکرام بر دست همت عین فرض و فرخنده عین عید غم

که آن ایالت پناه را نیز از کیفیت تسلط قوت قاهره و چهره دستی آفتاب
زاهره آگاه می فرماییم که اگر گوش هوشش با صفای فرمان واجب
الاذعان کشف و قبل از آنکه کار به پیشش میخکشد عساکر منصوبه
بهجای آن بخندناهم الغالبون تصرف در بروج و باره قلعه و حصار نماید
از در اطاعت و انقیاد در آید بازاء اطاعت پیشگی و خدمت سکایی
آن ایالت پناه را با فضاخج مطالب و اسعاف مآرب هر یک
بخشیده هرگاه هوای خدمت این آستان خلافت مکان در سر
و پرواز معارج سعادت جاوید در نظر داشته باشد بقبول حکومت
محلی از مجال ممالک مجر و سه که صاحب صوبه آن محمود امثال و اولاد
بل امرا ایران و هندوستان تواند بود متماز و سیرافراز فرماییم و اگر
آرزوی وطن مآلوف عنایت این عزم صوابش با تابعه و الحقه مملو
عنایات خروانه و الطاف شاهانه فرموده رخصت انصراف ارزانی یار
و در نظر کارگزاران و دانش منش و درست اندیشان نیکور و شغل
و روشنت که قزلباش نصرت تلاش از گشته شدن محابا و پروا
نیست و بر جمیع اعلام را بر سر راه مقنون شاهان چین و تبار و آنچه
قبایل دشمن را بر کفتم نسیم بهار ترجیح میدهند و مع هذا و فور حوش
قاهره و کثرت جنود با هر دو مرتبه البت که حصر آن بر خیال دور اندیشان
منعقد و احاطه ندارد آن دست یاری اعداد لایتناهی متعذر است
و منصرف و دی چند که معاضدت ایشان در داشتن این چاره نادر

است نظهار و در و در برابر سپاه ایران چون نسبت قطره بدریا و ذره
ببحر و سلب جهان آراست شرح قلم مبارک ابروان در زمان
زآب خاقان رضوان مکه ای و استخلاص آن ملک و لیدر ایلان
تصرف در جهان که بگزشت لشکر و عدت سپاه نو بان در جهان
بسامع پر و جوان رسیده خواهد بود و پیداست که این توفیق
که بنا بر آن چند روزی پای ثبات و قرار افتاده در پیش چاه
ایر و پیش منصور که با صد مات امواج بجا و شورش سیلاب بهلد
دم مساحت و لاف مساوات میزند بای ثبات و قرار نیست
و عنقریب بعون عنایت الهی این مشت کل نیروی ارتش ستمی قضا
بر اندازی خواهد شد سرشار غازیان نصرت شعار که یکی نقد جان
بر کف از معدن فغاند و صدمات تو بهما باز و ماصولت اثر در جهان
که این را از تصادم ایشان علی در ارکان و بروج قلم مانند بروج
چرخ گردان در دوران است لزم ریخته و پاشیده آفتاب
از افق سعادت و اقبال طلوع و لامع خواهد کرد و یقین که طرفین
و عطیان و وقوع سود و نقصان آنها ملاحظه نموده بود و شناسایی
تسمیع خود و خود را با من عافیت خواهد بود مانند که بعد از فوت
وقت بمضمون آید که به فلم یک نیفهم لما را و با سنا تخم عجز و استغاث
بی اثر و نیرند امت و حسرت بی اثر و انانی و مذهب محمد یک
علام خاصه شریفه یسلا و ل حجت فرساده شد و ارتحام بطا و با

شاد بخان و کاکرخان و نوراحسن و نوری خان و میرک حسن نیز مثل
 بروعد و وجد صد و رفت اهل قلعه از فرود امان سمعاً و طاعتاً
 گویان پذیرای فرمان شسته از بدوی تضرع و ابتهاج بجهت تهنیتی
 اسباب سه روز استمهال نمودند و در روز سوم میر عبد اللطیف
 دیوان قندهار را با فیر و نامی که نسبت قرابت بدولتخان داشت
 با چند دست باز و بعضی جناس بدرگاه جهان پناه فرستاده استعاض
 نمودند که یکی از علمایان خاصه شریفی از دربار قبال و بارگاه اهلایان
 تعیین شود که در حین خروج آن قوم در تقصیر بادی تسلط غازیان
 کوشیده بتقصیر از خود راضی نشود و جلیس بیاطرب خاقانی عالی قاپی یک
 دیوان یکی که بعد از وقوع قضیه رستم خان بسجایت مفید آن
 مجبوس بود و در حین نهضت موکب مسعود حکم بر اطلاق او فرموده و فر
 داشته بودند که روانه درگاه جهان پناه شود و در حین مجامعت قلعه
 مزبور وارد گشته بشرف پاپیوس و الطاف شاهانه سر بلندی یافته
 بود بانجام خدمت مزبور مأمور گردید از حسن اتفاق محراب خان
 بموجب فرمان واجب الماذعان بدولتخان و تابغان او را انذکر
 برآورده با امر او اعیان در روزی که فرار یافته بود که بدولتخان
 و سایر محصوران بیرون آیند یا بغیلان و اسباب و رؤس قبیله
 اهل اردوی همایون گردید و عریضه ساروخان مشتمل بر نصرف قلعه
 زمین داور و برآمدن سید اسد الله خان بدر بار آسمان شعار

رسید نخستین کسی که از محصوران کوی اطاعت از امثال و اقران
به چوکان مسافرت بود شاد و بخان او نزدیک بود که با نابعین خود
که فریب به قصد و شست قصد نفر بودند از قلعه بیرون آمد و بشرف
بایموسس سرازیر گردید و سایر ارا و اعیان نیز بر سبیل تقابل و ابوابی
با اموال و اسباب و تبعه و طقه بیرون آمد و بقضای خواهش خود بیک
سمت اردویی محلی در حوالی باغ ابوابی که در جانب شمالی قلعه واقع بود
فردول نمودند و بعد از دور و زرد و تلخان نیز با ملزمان خود درخت
اقامت بیرون کشید فرمان واجب الاتباع بصدور پیوست که چینی
عظیم شان که البصار دقیقه شناسان از و فورماز و نعیم الکرک
مواید چنان نماید ترتیب یابند و از ناکول و مشروب آنچه بخواهند ترازی
ناب بر تافتن آن داشته باشند سرانجام دهند و چینی چنانکه دیده

دور میان از ملاحظه طول و عرض آن حیران بود انجام یافت
و آن باغ وسیع الفضا از الوان حلی و پیرایه کسوت گلستان
پوشید اعلی حضرت ظل اللہی که محیی مراسم کسری و جمست بائینی
که سربلند آن را از روی زمین بوس چون فروغ مهر و ماه جبهه
استقنا بر خاک نیاز مالد بر و سادۀ بلند پایه بر تری جلوس فرمودند
بکلر بکلیان و امارا و حاجبان و مقربان و انباء الملوک که در کنار
اقبال میباشند در حریم قرب و حضور نشستند و سایر اعیان
و ارباب امتیاز از دو جانب سرداق عزت و اقبال تا در باغ

صف آرا گردیدند و از دریاغ تا حوالی خلمه که قریب یک فرسخ بود سپاه
نصرت پناه مستغرق آهن و فولاد اژدو جان به کشتند و دولتهان
و سایر همگان صاحب بیج و بنظر کیمیا اثر رسیده بشرف پایوس
امتیاز یافتند و در همان روز مهران و امراء عظام و رفقاء مشایخ
پرومخان را بر روس مقتولان بست فیلهای کوه شان کرنا و کوس نفیر
آن گروه از نظر کیمیا اثر گذرانیدند بعد از استماع لغات و لغزین مطبوعه
هند لیجان و کشیدن الموع و اثر به دولتهان و سایر امراء خست
یافتند و سواي دوزخیر فیل که دولتهان خود بر سبیل پیشکش وارفتا
بنظر این خدیو جهان رسانید دیگر سایر اجناس که داشتند بر ایشان
مسلم گردید و عیسی یک با جمعی از جنود مسعود بیدر قبی آن قوم معیش
که ایشان را تا حدود کابل ساندند مکه از نکه فردی از افراد ایشان نسبت
بایشان نقصان و خسارتی واقع شود و شادینخان بهدایت تو فبق
توطن بستان برای ایران اختیار نمود و چون طبع مقدس خط اقدس
بنابر حسن نیت و صفای طوبیت متوجه آنست که زلال دوستی
و ولای سلاطین سلف ایران و هندوستان که از منبعی یکجا
تراوش داشته از هبوب نسیم غداوت غبار آلود و تیرگی اندود
نشود بجهت تشدید مبانی خلعت قدیم نامه مشکین حمام که این بی بضای
بنکارشناسی نامور گردید باین شرح در سلاک تحریر کشیده شد که
گوهر الفاظی که جوهری اندیشم آنرا زیور اکلیل مقال اند و لعل آید

معانی که میری ادراک نکته بجان مینمود و شایسته آفرینش ستانید
شایسته آن بودند بود که کرسی بلند پایه سخن را بدان چو این راه
تر صیغ داده نام نامی و اسم سامی آن بادشاه و االاجاه بران
سند علی نشانند و از ما همیشه بهار یکجاوی را بشکند و دستان
آن سرگردون نظیر از تنم نسیم اعلان و اظهار بر اطراف برزم
و بلا افتانند که از شمیم غنبر الگین این رباعین دماغ نکست شمع
گلشن و داد تازه و صغیر عنایب ارتباط و اتحاد قدیم بلند آوازه کرد
نهاد احمد و المته که اگر چه بحسب ظاهر فایده نعمت عدم البدل مجالست
و ادراک صحت آما پیوسته در عالم معنی الواب این بوستان بره
قلب دوستان نشاده و اسباب مکالمه غایبانه که بغارت نامه دینان
خاص حاصل میکرد آمده است امید که همان شاه را مبتدا و انتخاب باز و دست
حصول آرزو برین بوستان بی خزان در از باد بعد از انطباع لغو
موت و لا بر مرآت ضمیر خورشید ضیا که از اشرفات غنیمی مستفی
و مستبیر است بر لوح ابلاغ می بخار د که چون از آغاز عروج معارج دارا
ایران و ارتقاء مدارج عنایات حضرت رحمن پیوسته در خاطر حق
شناس و ضمیر حقانیت اساس مرکوز بود که دیده شوق را از خاک استانه
مقدسه منوره عرش درجه سدره مرتبه روشن سازد بنا بر کسرت مشاغل
جهانبانی و شواغل کشور ستانی از احراز این سعادت عظمی و عطیة
برای محروم می بود درین ایام سعادت انجام که مهام کلی و جزئی انجام بود

با کفایت و اعتدال حاصل گردید مناسبت نمود که رقبه همت و الانست
از بدنه این دین و اقبال و آرزو ساخته باین قریب نزدش
احوال سالکان خراغان نیز که بسبب بعد مسافت مستقر خلافت
از استفاضه انوار رعایت شامله چنانچه شاید بهره ور گردیده
بودند بنوعی که مقتضی عدالت کامل باشد کرده شود و در حین ورود
این دیار بجهت رعایت قرب جواری و ارتباط و التیام آبار و التیام
لازم دانست که بار سال صحیفه که مذکور شد ستوده دوستی و اتحاد
قدیم باشد و حرک سلسله ارتباط گردد و چون همین و معین است که
و ایان ممالک مودت بعد از تشدید قواعد صداقت و الفت و
ارتفاع حجب بیابانیت و منافرت در بود و نبود ویرانند که بر کف نگاه
سبب حادثات است با هم مضایقه نخواهد بود در آن مذکور یکجستی
و یکتدلی اشعاری بخوابش قند ما شده بود مطمئن بن متیقن
بود که نظر بر روابط بر نموده همت و الا آن عم بزرگوار در انجلیح
ما مول بقدم قبول پیش می آید بنا علی هذا با خاصان و ملزمان
رکاب نصرت انساب متوجه اینچنین و گردیده و چون بعد از ورود
الیه سعادت باین ولایت منسوبان آن دولت الا از میرزا
استخوان این دو دولت محکم بنا را غماض نموده چنانچه با بیگانگان
سلوک نمایند سد ابواب اطاعت نمود بقصور فاسد اینکه جدایی
در میان این صدق اندیش صداقت کیش و آن عم بزرگوار و الا

هست در حجب نافرمانی محنتی گردیدند و معارضه باین دوست
صادق الولا در آینه حقیقت صورت تحلف فرمان آید و الا
عظیم الشان داشت بر ذمه همت فرض گردید که سپاه نصرت را
بنایب آن گروه شتاق خذلان نامزد نماید لکن حکم نافذ بصدور
پسوست که اطراف آن قلاع محکم بنابر مرکز آسا بدیده احاطه در آورده
بفناج جلا دبت در کنایش ابواب مغلظه آن سعی نمایند غارت
ظفر توانان که تشنه اشتغال فرمان اند در اندک فرصتی بمجا بید سیف
وسنان در دمی آن قلاع گردون توانان را از هم کشوند بعد از
ظهور استیلا و اقتدار بر آن قلاع گردون آثار گرویی از محصورین را
که در حین محاصره سالک ملک ادب و آداب بوده از صراط مستقیم
حد خود شناسی عدول ننموده بودند بکجا دی که به عفو و اغماض مشمول
عنایات بی غایات گردانیده رخصت انصراف ارزانی نمودیم بقین
حاصل درجا و اثنی است که چون بمعنی از غایت استیلا و نهایت ارتباط
صورت وقوع یافته خبر را نیکزمرات ضمیر خورشید نظیر نخواهد شد
و ولایات مزبوره و سایر محال ممالک محروسه را متعلق بخود دانسته
جدائی بنمطور نخواهند داشت چون عرض انسداد ابواب گفتگوی
ماسدان این دو دولت ابد توانان بود زبده الاشبهه شاه
بردی بیک را روانه خدمت والا فرمودیم که حقیقت صدق اند
اخلاص کیشی این مخلص را آن عم بزرگوار خاطر نشان نمایم و خورشید

مسلطنت و اقبال از افق جاه و جلال طالع و لامع با دشتاه و زین
مژده بخت است معین گشته با تفاق دولتخان روانه گردید و حکومت
دولت را بر هر جزیر و بحر ایتان جرجی با شکی و محال بست بدوست طایفان
زخمه و زمین و اداریچک سب سلطان چکلی تفویض یافت و بعد از فتح
و کشتن قلع در عرض ایامی که در ایالت خاوه و جلال بجهت سرانجام بود
مردید و دولت را بر هر جزیره و جزایر جلال داشت و دست و ثبوت بنفس
بارکان دولت و ایمان حضرت بدرون قلع شریف برده ملا خطه
بروج و جدار و کیفیت قلع و خصار نمودند و در ارک جلاس فرموده
بساط خوشدلی و انبساط کفر و جوی خاوه بدیج کنار تعبد تحریر فرمود
و وقایع زمان ابد تو امان نموده بر ذمت همه مطلب بخار و احسان
که انچه کنی وقوع این قلع کردون فضایی آسمان بنا بر جی و در سلک
تحریر شد که ناظر این اوراق را دیده بین کلچین تاشای این
تجربه گشته بجهت دستی اقبال زاهره آفرین خوان و مدح سرا
کردند بر ناظران مناظر ایجاد پوشیده نماند که این قلع کردون آسا
که مشعل بر هفت قلع و صبح الفضا است در دامن کوه لکی که از
غایت رفعت و اعتلا با کنبه خضر لاف مساهمت بزمند واقع
و تنج آن کوه مسج محصور بحصاری رفیع عریض که ارتفاع آن
نخمس شش ذرع تواند بود شده که یک سواد احاطه آن نموده با
بود در وسط آن خصار و صبح زمین مر نفعیت که قلع حاکم انشین

موسوم ببارک است بر بالای آن واقع شده و از دیوار شمالی قلعه
 حصاری مشتمل بر سنگ انداز و مراغل و در و عریض متصل بدیوار
 ارک کشیده شده و در منتهای دیوار مذکور که متصل ببارک است
 دو دیواری یکی نیز حاجی و دیگری بدن محاذی بهم در نهایت استحکام
 و خندقی عریض عمیق بدیوار شرقی قلعه اتصال یافته و از هر کناری
 ارک نیز بهین بیست و دیوار متصل بدیوار جنوبی قلعه منتهی میگردد
 و جانب غربی ارک که کوه لکی و در آن سمت واقع شد مشتمل بر سه
 دیواریست عریض است که بمحاذات یکدیگر بمفاصله بسیار کشیده
 چنانچه تا بین هر دو دیوار قطع و سطح عریض صورت حصول یافته
 و هر یک از چهار مزبور غریب از حصار جنوبی قلعه کوه لکی
 اتصال یافته که از کشیدن حصارهای مزبوره هفت خلاء متین
 محکم که هر یک از دیگری مفروز و به نهایت استحکام موصوف است
 بهم رسیده و در هر یک از قلاع مذکوره بر کما و بار که ساکنین در
 از هر یک در عطش تعب نباید کشید میباشد و چنین قلاع همیشه
 که دیده میشوند کان از مشاهده آن حیران و فضل مستحقانند
 آن در بادیه تعجبی کرد آن است بجا یک درخت بخت جوان این خور
 همران در عرض پنجاه و دور و بر تصرف اولیاء دولت قاهره
 دسوی کلب علجان انتشار که بضرر مردم باولج پدر و جهان گذار
 نود و یک از امرا و علای را اسپین رسید از غریب احکام

که بنگارش از لوازم هند آنت که بطریق سلسله زبان میرزا محمد تقی
میخیم خاصه شریفه از جگه کلبی اوضاع نجوم تشخیص و زینت و تعیین آن
نموده در آن باب نوشته تعلیم بندگان اعلی حضرت ظل رحمت بوده
بودند در باب طبایع سلیمه را در باب فتح این قلاع مشیده
الیه بیان تواریخ بخاطر رسیده در رشته نظم و بیان کشیدند
از انجمله این مصراع که بود اولین فتح صاحبقرانی بخاطر حبش
خان ذی شان منقضی قلبان خود جی شاهی بر تو ظهور افکند بود
آنکه کلید ملک هند قدما رو علی میکشاید و قدما رو دست طلب
مرد نمود و نیز بخاطر سایرین در همان رسیده موسوای تواریخ
میرزا میرزا سنج طلب یاری هر یک از اهل طبع و بخاطر رسیده بود
که اجتناباً من التطویل بنگارش آنها اقدام نمود و از متمات این فتح
مبین امری که در مرات غرابت جلوه ظهور دارد آنت که درین
ورود شدند مقدس معلی معروض را با فنگان سرادات جاه و
کردید که محمد قلی بیگ نوزاده جاجم خان والی سابق اورکنج را که
در حقیقت از خانه زردان آستان خلافت نشان است جماعت
انگیزی نموده نزد خود برده قریب به بیت هزار خانوار زرداد
جمعیت نموده اند چون بمعنی مذکور اطلاق مینویان درگاه که درین
روی نموده بود با آنکه عریضه محمد قلی بیگ مذکور مشتمل بر اظہار عجز و عود
بدرگاه خلیای پناه رسید پوسه ضمیر آسمان بپوشد و پیش آن دشت

که سخت آن آواره پیدا می شد خود شناسی را بقیه و تا در پیشگاه
 بعد از آن عطف عنان عزمیت بصوب مقصود نماید و از اینجا که
 تصرف و تخریب این ملک و ایندیرایم و حصول آن در این عالم و شهرت
 کسبی ستمانی بر مدیحه صاحبقرانی انعم بود و تنهائی آن کرده و البعد
 اقبال به حال نموده عنان عزمیت بصوب مقصود نماید و از اینجا که
 کسب خوشخام هست بصوب این مقصد استی و مطلب علی محط
 داشته بود و نشان محاصره عرض کند و بدید که آن مخدول تیغ سپید
 اجل با سلاستیده شیراز جمعیت ترکان از هم گسسته بر گشته و
 بودی تفرقه گشته اند زیجی دولت بلند پایه و چنان اقبال آسمان
 پیرایه که این قسم امور عظیمه که در نظر ظاهر بنیان از غایت صحت
 و دشواری در بله مستغاث و محال است بحضرت به باطن قدسی
 موطن و ضمیر عالم پذیر بی از کتاب فرستادن سبب و استعمال
 نیزه و شمشیر ساخته و پرداخته میکرد و امید که همیشه بخت بهدار
 این خروالابار جوان باد شرح اقبال ابواب عیش و باد و کسار
 اعلی حضرت ظل باری محمان تقی اسرید و روز خوانان صحابه
 اسرار که از بالیدن برک کل در خلوت غنچه و از بسنت با دگر در بند
 اشجار خبر دهند بهیترگی اندیشم و جاد و کلری خیال و وقت پیش
 رگاه تصویر ارمی بر صحیفه ظهور غایت خون سواد خوانان المواجه
 لبی سواد آن نفوس شش طن انداز خواندن و دریافتن مضمون آن کتاب

الطمانی نیت بدی که طبابت نفس مطمئنه و ادیان معجون رصا
 و تبلیم در تدوین مرض جمل مرکب کوشیده این علت غیر العلل
 بسبب نموده اند بدون آنکه از علت معلول انتقال نموده باشند
 بساکن بیت المعجزات فیما بین باشند و گویی که از نادانی در افزاین
 آن مرض مزمن کوشیده اند چهره خیال را با خن فکر محال بخشند
 و همواره سالکان طریق اطلاع را این فعل وارزون بر شش پیر تفکر
 بسته و نقش اندیش مانند نقش کلین هر چند در ظاهر معکوس نماید
 در واقع درست نشسته است و معلم لبان حکمت الهی خضر نبی علیه
 السلام که خواننده صحیفه سجده غیب بود و در عین مراقبت بروانه
 شمع قرب یزدان موسی عمران علی نبینا و علیه السلام بدین آیین
 ملی طریقی تعلیم می نمود و هر نفسی که بخامه دانش از آن کتاب مکتوم بر لوح ظهور
 منقوش میساخت چون شادمان اندیش از بر تو تعارف عاری یلها
 هر دم مورد و معروضی تازه میکرد و درین هنگام این خضر طریقی خدا
 شناسی که بمعلی طریقتی خوانای پشت در روی او راقی بود
 و بروز انداز انجا که ارباب ظاهر هرگاه عار جان معارج دولت
 متحلی بر یزد و صلاح و خوارق عادات بینند این گروه والا را
 بوزراء ثنائی شبهات و قصور مدارک جالس نهر پادشاهت دانسته
 در درو طاعت عطا ملک می یافتند بنا بر ارتکاب اقل فبجسین درین سال
 ارتکاب شربت نام که منی خاص تمام از این فرموده بودند نمودند و بدین

غبار شبیه از صفای قلب است اعتقاد آن زدودند اگر چه
نخست این امر نظر بر مراعات قوانین شریعت مقدسه مطهره
که پیوسته بر ذمت است والا امثال آنرا فرض میدانند مستبعد
اما در مرتبه اخیر که ملاحظه مراتب فرور صیقل زن مرآت است
جمهور گردید اعتقاد ایشان در باب داری حصار استوار شریعت
پروری این سطح اشعه فیوضات الهی افزود و اول مرتبه این امر
بر کنار رود و میرسد در صحنی که ابواب مسدود و قلعه قناری را
بفتح جهانگشایی گشوده مراجعت نموده بودند واقع شد هر چند
مقدمات شرایع تعبیدی است و دانایان را در آن با محال
گفت و شنید نیت اما چون دانش به پیشگان را کاهی در تشخیص
بعضی امور تشبیه بقیاس منصوص العله می باشد اگر اندر اعلی است
که انکار است حکم بر بخیز خرم نمایند ظاهر میگردد که دانایان اعمال
این خدیو زمان از ان کتاب امر مزبور غبار آلودمان و مانعی جابجایی
نمیکرد و اگر از صبح تا روح از عبوق تا صبح بی فاصله مدام
بشراب افداح روح قیام نمایند چهره سکر از مرآت جهان نمایی
و جنات مبارکشان مرئی نمی شود سیه اگر چه در دماغ مستحضر
جورستم و خمر زبا بود و زور داشت و از اول شب کرمی آشامیدند
چو ماه چارده از صبح تا شام از خندین جام لبریز بیانی نامبر و غالب
کرد و نشانی ملائیکه همیشه جام حاد این همیشه وقت از زلال

کامیابی مالامال و کوه کبکادت و اقبال بن خسرو بهال پسر وال بد
شرح آمدن شاهزاده اورنگزیب خلف پادشاه هندوستان
بر سر دارالقرار قندهار و بی نیل مقصود مرا جعت نمودن
چو لقا نظم کارگاه امکان و رافع کرسی نه پای مرصع آسمان هر یک
از افراد انسان را که از جهانیان برگزیده مستداری اورنگ طاه و جلالت
وزیرت افزای اراکس سلطنت و اقبال بگرداند بفرجای السعید سعید
فی بطن اهر بپوسته معاضدت عنایت کفایت حال آن خسرو
بهیال نموده آوازه کوس بلند اقبال آن شهر یار عالم مدار را بسامع
غریب و بعد میرساند و سکا شل عادی را در پذیرایی امور مانند
کرهی که اطفال بچش کشته آنگشتایش آن نمایند فضل انجلی
تأرب بسیار و همین این مقال آنکه بعد از آنکه شاهین اقبال
بپروان شاهجی مرز و بوم قندهار را بحیطه تسخیر درآورده بحان
یکران عزیمت بفرجی و اقبال بصوب دارالسلطنه هرات معطوف
فرمودند پادشاه هندوستان را بچرفضائی که بر نیزگی تقدیر روی داده
بود در خاطر هم نشم کشته خواش استر و آآمد و چون در حین نهضت
در ایست نصرت آیات بصوب هرات شاه حسین سلطان ابدلی
بابر نقیب خدای و عدم اتهام محراب خان بکلر کی قندهار در دروا
آن معتن فرار نموده در مدینه هندوستان و بابرکان دولت آنجا
خان حاضر نشان نموده بود که اعلیحضرت ظل کد کار بعد از فتح قندهار

بلا توقف روانه دارا السلطنت اصفهانی گردیده اند و درین دیار کبکی ملک
و مدد قندار نمائند هرگاه داعیه استرداد آن ملک نصیم یابد
لا محال مرات حصول چهره نمایی شاهد مامول میکرد و با و بشاه هندو
شاهزاده اورنگ زیب خلیف رشید خود را با عهد نامی دوست
و ایمان حضرت جمعی کثیر و جمعی عفیرو کرد و بی انبوه و قیلان کوه شکوه
روانده قندار نموده خود نیز با اتفاق شاهزاده درازا شکوه به کابل
خود که بر تبه علی عسکری است میازد و در روانه کابل که پید و شاهزاده
اورنگ زیب با سایر عسکر وارد قندار شده هر چند از بیلا حمله
اعلام شامحات و جبال ایسات و بروج متبینه و جودان رفیع
استنباط نمودند که ابواب غلقه آن قلعه کردند و شعار را بغیر
از نایب کردگار کلیدی نیست اما بمقتضای المأمور معذور شرع
در حفر جبر و کندن لغت و بریدن سببه نمودند و قلیچ خان و قباد خان
و خنجر خان و اسد قلیخان را بمحاصره قلعه بست فرستادند و بطحیر
ظل اللهی که جال شاهان حوادث فردا در آینه هیچ امر و زنی میند
عقبت امور عز و نور را قبل از وقوع برای العین مشاهده فرموده
در دار السلطنه هرات رطل قاست افکنده مقرر داشتند
و دند که لشکر حضرت اثر در اطراف ولایات خراسان منتشر گشته
نزد فرمان نشینند تا آنکه عریضه محراب خان شمل بر جالات مذکور
بیا میر و خلافت میر رسیده فرمان هجابون نفاذ یافت که

نظر علی بن یحیی که حاکم دارالارشاد و دیوبند و نجف قلی بیگ
 میرآخور با شش پسر از سپهسالار بسم منغلای روانه شده بوقت
 قلیخان پیردازند و مرتضی خان سپهسالار و سیاوش خان قوللر اتفاقاً
 و مرتضی قلیخان قورچی بلشی بسر کردی عاقل منصوره روانه شده کتس
 داده بسر کردی سپاه نصرت پناه قیام نمایند و حاجی منوچهر ابر
 محبوب خان که از شجاعان زمان است آمده عاقلان و حاجی
 از بکالدان عرصه هستی روانه کرد و ملتمس و شرف قبول یافته
 با جمعی از علما مان خدمت نشان روانه گردید و در مسجده
 بر اقوان سابقت حبه با چند تن که عداوتشان از پنجاه نفر تجاوز
 نبود بیشتر از لشکر قیامت اثر روانه شد اتفاقاً در حبشی که قلیخان
 خورشان برادرزاده خود را با قباد خان و الله قلیخان و لد بنگاش
 و سه هزار سوار با خشت کر شک و زمین داور فرستاده بود
 و او در کر شک شده و دو چار جماعت فرور میگردند و از نظر فین
 و ست جلادت از آستین جرات بر آورده با استعمال آلات
 حرب و ادوات طعن و ضرب استعمال می نمایند و حاجی منوچهر
 و رفقا پشت بر حصار کر شک کرده داد مبارزت میدهند
 پنج خان و همراهم را آرا بران قرار می باید که روانه زمین داور
 شده بناخت و تاراج آن محال قیام نموده بعد از مراجعت سپاه
 زلباش معاونت نمایند و بعد از تاخت زمین داور که بهوس

نبیل این ماسول روانه دگر شک میشوند بخت قلی بیک میرا خودباش
که مقرر شده بود که بسر کردی که هزار نفر از غازیان جلاد دست شمار
بیشتر از نظر علیخان روانه شود برسم ایغار روانه شده با چاه صند
بالضد جوان که اسب ایشان همراهی نموده بود و او را در میگرد و با اتفاق
جایی منوچهر و رفقا استقبال بخیر خان نموده دستش مجاری مشغول میکرد
امیر آخورباشی پای ثبات و قرار افتاده ازان کرده بعضی را با پاشی
تغ درختان حریق و جمعی را غلغلی آب نهر میزند میگردانند و چنین
که خاطر اقدس منوجه کیفیت احوال لشکر غنیم بود و عرضیه میرا خورباشی
مشغل بر بوق این فرستاد و فرستادن روس و کرمانی اعادی بدگرگاه
فلک شکاه رسید و باز این جلاد دست مشمول نواز ثبات خورانش
و قلیخان را از اصفا و این خبر ارکان اصطبار و قرار منزل کشته
منوجه قندا میگرد و بعد از وقوع این مقدمه ارقام مطاعه با سم
علیخان شرف صد و هفت کلاه باقی میرا خورباشی تا ورود امرای
عظام در محلی که خاطر جمع بوده باشد توقف نموده قبل از ورود امرای
و عساکر حضرت مانند ارتکاب جدال قتال نمایند و اگر باعث
اطراف و جوانب و سد شوارع و مسالک آن جماعه بوده باشد
بطریق که چشم زخمی واقع نشده مقرون بصلاح دولت بوده باشد
بعمل آوردند نظر علیخان صفی قلی بیک شیرازی پاشی وزیر و سلاطین
لکزی با قوچی از شجاعان تاخت اطراف و جوانب ورود نمود

نعمت نمایند غازیان طغر نوامان تا بابا ولی که کن را ردوی جغتای بود
 رفته علم حرات می افروزند بعد از رسیدن ابن خیر سرشت
 رقم اشرف با اسم امراء عظام صادر کردید که عا کر نصرت آثار را
 با اتفاق سپاهش خان روانه ساخته سپهسالار و قورچی باشی
 در کنار میرند یا محلی که مناسب دانند توقف نمایند شانه را ده آورند
 بعد از ملاحظه جرات و جبارت غازیان چون بهادر خان افغان
 نقد حیات را بقا بصل رواج سپرده بود در شرم خان دکنی را سرافراز
 نموده با اتفاق قلیچ خان و جمعی از امراء و فیلان کوه بنیان
 روانه می نمایند و امراء عظام بموجب فرمان واجب الاذعان
 سپاهش خان را با سپاه کران روانه نمود خود توقف میانند
 و در ثانی الحال مرتضی قلیچان قورچی باشی را از استکبار بخاطر میرد
 که عنقریب بنیان ثبات و قرار لشکر جغتای منهدم خواهد شد
 و انبغی با سهل و جوه ب حصول خواهد پیوست توقف ننموده خود را
 سرعت تمام بعسکر طغر اثر می بیدارسانند که این فتح مبین با اسم دیگر
 منتشر نکرد و در تصمیم عزیمت نموده با اتفاق سپهسالار بکنجند مسعود
 طبعی مکرر و در تصویر مصفوف نموده امراء عظام در قلب لشکر
 ایستاده نظر علیحده را که حسب رقم بجز حیکری معین بود پیش فرستاد
 میرا خور باشی را یکو مکات معین می نمایند و بپیرایه قلان را برنال
 بجز حیکری آغاباجان را با بعضی از امراء و قورجیان عظام بطرف راست

و غلامان خالصه شریفه را با جمعی از احرار بجانب حبس مقرر میدارند اتفاقاً
 در آخر همان روز تقارب فائین و تملانی فریقین واقع شده و بین
 اجماعین آتش محاربه اشغال می یابد میراخر با ششی با اتفاق شاهین
 آقا و قزاقان بیک وجائی بیک یوز با ششی غلامان و نجف قلی بیک
 و لده فراق خان و سایر جماعه بر سپاه غنیم حمله آورگشته نقد جلالت
 و مردانگی را بسکه بنوت مسکوک میازند و در اثنای گیر و دار بر بودا
 خان بضر سهام مخالفین از پای درآمده آن گروه هجوم کرده دست
 بر می آورند بر بوداق خان پای ثبات افشرد و با جمعی از مبارزان
 کفایت شریانشان کرده سوار اسبی که در کتل داشته میکرد و در
 اثنای سارو خان طایش با جماعه طاش کومک بر بوداق خان
 سبکشان گشته بجماعات متواتره عقد جمعیت غنیم را برانگنده میسازد
 بالآخره میبایچی شب بخور انظر فین دست از جدال باز داشته
 با رام جایی رنج می نمایند و جماعه چغتای حنان نافه بمعک خود ملحق
 میکردند بعد از ورود جماعت فرور شاهزاده ورنک زب
 طبل رحیل کوفته مراجعت می نمایند و امراء عظام در حین که تیغ جانشان
 مهر خشان از نیام مشکفام شب بر می آید بر حقیقت حال واقف
 گشته سیاهو شخان را با جمعی از دلیران کار ازما از دنیال
 فرستاده حقیقت معروض میدارند چون این خبر بمسابع بار یا فکلمان
 مرادات جا به و بطلل رسید ارقام مطاعه با ستم امراء عظام

عز قصد دریافت که تا نباشتن جبر و نقیضی که چنانچه گفته اند تعیین
نمودن جمعی بحیث محافظت قلعه در آن حدود توقف نموده
بعد از فراغ قیام مذکور روانه درگاه کردند و رایات نصرت آید
بفرزنی و اقبال روانه مشهد مقدس گردید و بعد از وصول در ساحت
مسعود انظری که بک فرسخی شهرت با مراد خاصان پیاده باستان بود
روضه مقدسه سرفرازی یافتند و امراء عظام هر چند بعد از ورود
احراز سعادت ملازمت نموده کامیاب خدمت گردیدند و از تدارک
محاصره لشکر هندوستان ناصین مراجعت بجهت آنکه سپاه نصرت
در اطراف ممالک خراسان منتشر گشته بودند و جمیع ایشان
و رفتن قندمار بجهت بعد مسافت بزودی میسر نمیکرد و دید بدست
چهار ماه کشید و الحی در عرض دست مزبور محراب خان بکل بکی قندمار
کمتر جد و اجتهاد بر میان جان بسته با وجود تامل قیام و گرمی
هوای آن ملک که رک سنگ مانند نبض میاید در اضطراب می آورد
بنفسه متوجه هر فردی از افراد قلعه گشته روزی یک مرتبه بر دو فرسخه
که قریب یک فرسخ است میگردید و آنچه لازم بتوقف بوده باشد
بعملی آورد و در عرض ایام محاصره مقرر داشته بود که سدا بواجب
نموده بدستور محدود باز گذارند تا آنکه بغجوی صدق انتم
کل نفس ذایقه الموت ده روز قبل از مراجعت غنیم با حل طبعی در
جهان گذران نمود و از غرایب امور آنکه در عرض ایامی که محراب

رنگ فرمای بباط آراسته آسمان نموده رنگ بگفت نماند نه ضمیمه کنان
غیر بصیقل ضیاعین فرمان روانان ملک از دوده بنوعی که فیما بین کواکب
یکی از فاضله الوار خورشیدی زبان زرد پادشاه و کدا و دیگر یی بهمان
اکثت نمانت کسور خدایمان نیز از فاضله احسان بدین عنوان تفاوت
مراتب افراستیا بر سر نهاده مانند نور عالمتاب که محیط مرکزین است
کره خاک بقبضه تملک اقدار ایشان داده با بینی که هر یک از اجزای
و نبات بقدر استعداد و قابلیت هواد کسب فیض از روشندان عالم بالا
می نماید افزون بی نوع نیز از خط شعاعی احسان پادشاهان که کلیه مخزن
آمال است فرغ و حال فضل از ابواب مآرب میکنایند محمد احمد که اعلم حضرت
ظلال الهی را از تجلی صفات مژده بر مانند ضیای سیفای عالم آرا که حاجی آثار
انوار که اکست از زمره تاجداران پیرایه امتیاز در بر وافر فقار بر سر
مژده و صدق از شوق کوهر شاهیست جودش چون دل در سینه عشاق
بیاب و دلکان از بیم جود کیه پروازش مانند دریای آبست حاصل محقق
پیشانی دهقان در ایام جودش چون ابر نیان کوهرست و کیه باغبان
از زرباشی آبادی کرش مانند غنچه گل بر زر مایه کرش کر سینه چشمان
فاخره از تماشای کنج شایگان سیر نموده وسایل بیخامان از کنج خوشی
عطایش در سایه کوه در بهم و دنیا ساز تا بش آفتاب فقر و عفا فایده
خنده کشکول کدایان مانند طلال از فاضله نور خورشید بر کمال بی
طبق طلائیست سرشار و غلبه سینه ریشان خار خار احتیاج از شکفته

حدیثه فعا پیش کل بیت بی خار کاتب بولت احسانش خط بنخ بر آثار
حاکم کشیده و صیت زر پاشیش چون فروغ مهر نیز از مشرق تا مغرب
رسید هر چند زبان خامه زبان تحریر توصیف احسانش بر صحنه زمان
و دفتر اسکان ناممکن است اما برخی از ان بجهت اعجاب نظر کنان در
پایان انتظام می باید که شن مستعان کوهر این حکایت را در گوش کشیده
و بباطن خواهش شنیدن اخبار قاتل را در نور و دزد برد و افغان رموز مستور ماند
که بعد از مراجعت سفر خجسته اثر دارا قهر و قندار و استخلاص آن ملک
و پدید زبعا بیت حضرت کردگار مشهد مقدس مقر ایات نصرانی
چون طرز ادائی و خدمت سکایی زبده راه یافتگان سراق اسرار و عمده
بندکان فدویت شعار مقدم نشین محفلش هفتاهی بار یافته و
خاطر اقدس ظل اللہی مجمع کمالات ترک و تازی یک رمز شناس
معانی بار یک ساک طریقی بذل نزدیکی مایه مراتب ^{صفائی} سیر
و نیکی رسیده دارا الملک سانی منتخب دیوان درست اندیشی و ستوده
محبی مراسم جاکی و شجاعت مشید اساس شهامت و بسالت گردید
خلط اعلی حضرت صاحبقرانی متفرد شیوه مردم شناسی و قدر دانی نشان
رجحان الطوف شهر بار مطرح اشعه خیا است کردگار الله و در کمال
ابرنخار با شتی بسند خلط در با معطر افتاده بود و موسی ابریه را خطاب
مستطاب مصاحبت از انکاف و اقران انشعاب از بنجیده و بکر یکی گری
دار المومنین استرا با که بعد از فوت محرابان در وجه احدی

و انعامی بی اندازه آن شایسته العفات را بر هاراج افتخار ترقی
می فرمودند و از جمله عطایای آن خسرو اقلیم کما انعام فرمودن
کمه چندست مرصع بشش قطعه لعل آبدار و نخی مزین بپو اقیست
شاهوارانجسم شعار که محاسبان را بای اندیش در احصای بیت
جواهران چون مویک فرسوده در قطع سنگستان کندوزان بیا این
در توصیف و تعریف آن چون تیغ از کشیدن سنگستان تندست
بی شایسته اغراق با وجود تنج کتب بیروشنیدن اخبار سلف سمیع
نگر دیده که این قسم انعامی از هیچ یک از پادشاهان نسبت برندگان
بوقوع پیوسته باشد اگر مجموع بالشمای بخشیده فائز را با این سنگهای
کران بهادر کف میزان نهند چون موازنه برکای کوه کران خواهد بود اگر
همه عطایای عالمی این بخش حساب بندمانند سهام در پیش خرید جهان را
سخا دهند و الحی با کریمیت این احسان در میزان اندیش کران است اما
قابلیت منع لایه که مورد این لطف بکران گردیده صد جذا است و گوشتها
حدیثی که در خطا کردن آن جواهر شمین از بحر بکران ضمیران خسرو سخن آفرین
بغواصی مطابقت آن خان دقیقه شناس با اصل مدافعت که در سنج
که امواج در بای بهت پادشاهانه مشطور افوق را بدمان استحقاق آن
کان مردی می افتد تا آنکه حلالان معروض میدارد که چون قیمت
اینست تخم که انبیا انلان بر ترست که در مخزن حوصله خدایت کالان
کعبه شایسته چنان هست که طراز کریبان و زیبایان خسرو صا حقران

خردان استقراری باید که خانه عطار از در و قمر خسته شود و دوام
 نه فرم کرداند و اگر نه بودن کوهر که اینها در خانه شهر باران و بحر
 عمان بجان است حتی از ثواب صدق این سخن بر آمدن که هزار سال
 از بدشان است که یکی از چهره های خوشه تابان و دیگری بزرگ
 ابرینان رطب اللسان است و اگر این در صلب معدن مغزون و آن در
 مختلف کمون بودی بر نوین بیان بر روزن استماع شود مکان
 نتافتی صیرفی جوهر ابرار معانی داند که در میزان اندیشه نین این سخن
 از هر چه داده شود که اینها بر تو در دیده بینایان با بهار است چون در
 بد و سخن تشبیه اعلی حضرت ظل رحمن در بذل نفوذ بیکران بخورشید درخشا
 کرده شد و خورشید درخشان را احسان برود و کوز می باشد یکی بازا
 قابلیت مواد که بسبب آن سنگ در کان و کل در بوستان کسوت
 عمل بخشان می پوشد و دیگری انعام را یکان که بیایان بالاحوال بیایان
 خون بینائی از فیض آن از عروق نگاه می پوشد بر ذمت خانه داستان
 طراز کارش انعام عام این خسرو کیخسرو غلام نیز از فقر قنات است تقصیل
 این اجمال آنکه روزی در حین توجه مویک مسعود بشکار میزبان می زیارت
 میزبانی معروض داشت که مبلغی زمال دیوان که بتجول لایک ملازم
 مقرر بوده بر رسم ساعده باز یافت نموده بسبب ضیق حال و کثرت
 عیال قادر بر اداء آن وجه نیست و محصلان دیوانی مطالبه آن می نمایند
 و از بیعت در درام غاب و شبکه اضطراب گرفتار است بر زبان و

نرجان که نشدند که مجموع وجهی که این کجیل از بیگانه ملایم بیک
متوجه مردم است و مطلقاً نمی نمایند مبلغت ارکان دولت
قاهره معروض داشتند که مجموع وجه مزبور قریب بسصد هزار تومان
می شود که بتحصیل محصلان مقرر شده که بوصول رسانند و اکثریت
ثروت و مکتب موصوفند چون ضمیر از جند و نیت بلند شاهنشاهی
راضی نیست که کام آرزوی جمعی از شهدای نعام شرین و طبع گرویی از این
مردان امید پندارند و بگویند باشد تمامی آن وجه را که مرایه معینان
خراین جندین پادشاه صاحب دستکار تواند بود بتخفیف و تصدق
مقرر فرمودند و بنا برین جهت کرده اند که عالم کشورند امید که پوسته
سحاب احسان این مطلق رحمت از دریای بی پایان که هر بار باد
فوت مرحمت پناه میرزا حبیب الله صدر کائنات محروسه و توفیق ابر
مزبور بصدارت و سیادت پناه میرزا مهدی ولد مرتبه پناه موی الهیه
برینزل شناسان طریق حیات و سالکان فراز و نشیب طوایف
پوشیده نیست که خیمه بدن و کلخ تن را خایم صفت حضرت بزرگان
با و ناداستخوان و طناب زوده و شرابان و استوانه و انفاصل
نسیمیست و زان بر بای داشته از قوی و حواس فراتان قوی است
برین خیمه حساب است و سرای بیمیان کاشته اقامت درین منزل لغز
چون خانه از برین بجهت مسافرت و تمکن متکلمان و در آن حاصل از برای
رحلت هر چند این بنا عجیب در نظر جمعی که نگاهشان از بساط ظواهر

نکشته در عین بزم چون بنار همان استوار است اما در خشم کردی
که خواص بحار در یافتند همگان سبب بلباب بهار است اگر پاره دوز
وقت جاذبه آن فانیان برشته مشروب و رفقه ماکون در صد در قی
و فتن آن در نیاید این لباس چون خرقة گرد باد از هم پاشیده
و ریخته و گرد فنا بغزال اندر این برجیب و دلمان آن بخت میکرد
و اگر فراش نفس کیدم دست از رفت و روب آن باز دارد این
کلخ در کرد عدم ستور مانند حباب برداخته از هلهله در ریاضت
معمور میشود بنا برین امر ناکزیر درین سال رحمت پناه غفران کجگاه
بیز را عجیب الله صدر ممالک محروسه که عالم انسانیت و مردی
و جهان فرشته صفاتی بود سفر جهان را بر لوطین این زندان اختیار
نموده بیاری رحمت و راهنمایی مغفرت روانه بخت شد منصب
جلیل القدر موی البیه از مارنج فونت بستنج کجالات حبسی و نسبی میرزا مهتدی
خلف صدق آن کان سخا و مروت تقویض یافت ذکر
ایات نصرت آیات بد بلاقات سیرم و بهمن نرادر استعالی عیش
و عشرت و بیرونشکار سجاده بدایع کار خالی از الفاظ عربی کاشته شد
در هنگامی که طبل فروردین در مای شکفتی بر روی روزگار کشوده
و طاق کل اند نهانخانه یعنی بر فرازش اخار هستی آغاز پریشانی بود
من بر این درخشاں هدان پوشیده و بیاد دامن ابر بهاری نشین
یا دور کل فرودان کردید نه در استخوان چون یکدندان از سلاطین

سرمست و بهوش و چون شام بران گلشن از آرزوی هم آغوشی محفل
خوش نواد در جوش آمد که بندگان کو کو نواد و زند خوانان بلند آواز سر درخت
تا بهنگ ساخت و شش آغاز نهادند پادشاه فرمان روار که پوسته
کامیابی بپزید و تیغ جاکیری و دشمن سوزی خونریز باد خواهش آن
در دل پدید آمد که در مقامات سپاهان و شیراز و دیدن کلهای برنگار
و شکار مرغان آسمان آهنگ شادی اندوز و بهنگامه افروز گردیده
در روزی بخیلی از مرصع توان گفت افزون بنیروی اخترهای یون
درفش در نشان جلوه طاقوسی نمود تخت بلخ میسر شد کوه هرگز کرد
لشکرهای یون دیدن نرسید چمن افروز و تپایی پیش کشید و نوای
این مژده بگوش خوش نشینان آن کستان بهشت نشان رسیده
به پنج روز آن رشک بهشت برین از جشن پادشاه روی زمین مانند
میزه زار آسمان که از فروغ اختران لاله رنگ بهارستان بپزید
بکلهای تیشی چراغان آراستگی داشت و با چه بزرگ آن کلان
منیر و جلوه افغان آراستگی داشت در با چه بزرگ آن کلان از بر تو
چراغان و سیاهی کردان و جنبش ابروان مال رنگین تدریون
پدید آمد گردون گردان را از رشک آن هر خون اختر درین
فسرود آسمان با آن هستی در از آهنگ آن پنج روز را در شمار زنگار
خوشتر و چون روزی باده کساری بخوشد لی بپزی گردید به نیروی سخت
و بلند پای به تخت از راه چشمه با بی روانه سیلاب چشمه و درگاه

و سیم بر و بهمن زار شیراز گردیدند راستی آن دشتی پناه و
 نازیب باری گلهای رنگین چون دامن گلچین بدیده میشدگان در
 می آمد و از افروزی رستنیهای رنگارنگ ناشای را کمان میشد که
 مگر چه زیبا رخساریت از تاب باد نایب گل شکفته با کاروان
 بهشت را از کرباناریت بارگیر در میان راه خفته آبی روشن تر از آینه
 دل بهر بخت روی سبزهای زنگارگون روان و هوایی مانند دم
 جان بخش عیسی برزده کردن افرودگان گل لاله بهر سو گردان هر روز
 سر پرده برتری که مانند آسمان خانه کردانش بخت در کشتی کردن
 سر بندی می پذیرفت و در کلزار مینو سرتی با آسایش می انداخت
 بنزدان درگاه و راه یافتگان بارگاه در بندگی آن برگزیده خرد
 بام تا شام و شام تا بام یکبشیدن ساغلهای دوستگامی گردانده
 از لایحه دل می شستند و چون نهال که از بادبار در جیش افروزی لایه
 از فروزی بندگی آن سرور دمدم بر جو یا بر زندگی میراستند
 گاهی بزم افروزی باده چون کشتی بر آب شنا میکردند و پاره از
 سواری باره باد تک آب رفتار کوی پشی از سپهر تیز کرد
 می بردند بدین آیین روزها پموده شد و دشتها در زیر پله
 اسبان نور دیده آمدنایک هاجون و لشکر از شمار افزون بسیم رسید
 و آن جایست و لکشت و بهشت در زیبا بی درسا چشمه آبی از فراز کوه
 که آن شهر بر دامن آبت روان و از سر آن کوه از زمین کشته بدین

ریزه‌ت کمان‌خوان کرد که ابی‌باین بسیاری و آبشاری باین
 بلندی درجائی دیدن سپند تا از جهان کرد آن و پیر سال شنید
 چنین بار برکت از چشمه و پای آب راجش داشتند ساغرهای بر
 نهی ساختند و از برای سنگار بنج بر کرد آن دشت بر گل آخته کاهی
 باین مکان که راه یافتگان بارگاه گردون پیشگاه اند سوار می‌نمود
 و برخی با گروه پوشیده رویان که مانند آب کوهر در پرده بر سر آمد
 بنج می‌فرمودند مذکور رحلت نذر محمد خان والی ترکستان
 جوان چش از روانه شدن بدان سویی بر نکتی نوشتجات
 زمینداران مرز خراسان بپای تخت گردون نشان رسیده
 که نذر محمد خان پادشاه ترکستان دیگر باره از نیکویی سپهر گردان
 دور از خانان شده بوسی دریافت بزم برتری روانست
 و شاه نظر بیک اوزبک برای مهمانداری با کهنه ارتومان اثر
 و مناسقات بشمار فرستاده شده بود و در همان روز فرستادگان
 نذر محمد خان دریافت بپای بوس نموده نوشته از و آوردند که چون
 از رکذ کرکس سالی دشوار دارویی او را روی نموده و امید آن
 نذر که باری دیگر جامه هستی را آردان زندگی از سوختگی این درد
 بیرون آورد آرزو مند این می‌باشد که پس از روانه شدن کشور
 نیستی بیک او را روانه خاک پاک مدینه نمایند و از بهر مانعان او
 آنچه ثانیان سپند بدکان گوی دریافت باشد بجای آوردند

هنوز فرستادگان او در درگاه خسرو گیتی پناه بودند که نوشته
پشاه نظر بیک در باب پیرو نمودن پادشاه ترکستان جهان
گذران را به پای اورنگ جهانگشایی رسیده و فرمان خدیو جهان
از برای آوردن سپهک را دوباره باز ماندگان سپاهان نوشته کرد و پیشانی
والا بسوی بهمن زار فرستاده شد در آن سرزمین هر روز سوار
بتاختن اسب و باختن چوکان و انداختن تیرو برداشتن بندکان
و نواختن سازهای دلکش و گرفتن جام و کشیدن باوهای اندوه
همگامه فسر و بزیم خوشدلی میکردیدند و در همان روزها میزاهند
صدرایان از برای دادن آتش نذر محمد خان دستوری رفتن سپاهان
یافت و باین پیشی و شبیه سخت پادشاه فرار و اکامران
و کامیابان خوشدلی میدادند تا هنگامی که تاراجگران هوای مهوای
جامه گل مبنای بهار را از پرده زکار بردارند و هزار دستمان
خانه پدری گلشن را در بسته برغان بیکانه ببردند هوای شهر
جلوتاب آرزوی شاهنشاهی گردید و هوس گردش دشت سپاهان
بپی در دامن کشید سراپرده شاهی بسوی سپاهان روان سپاهان
از خوشدلی چون زلیخا جوان شد روزی باین پیش از برای کجاندازی
هوشیاری فرمودند چون تنگ کشیدن تنگ یکران را از سبکی چون
بناشدند ازین رودران کار سخت کوششی بجای نرفته بود از آنجا که
کاری که روی نمودن آن ناکو برست هر آنکه روی می نماید و حکم

کمانداری که ژوی نمودن آن ناکردیست با و شاه بنیک اندیش
ناچار زور برخانه حکمان وزین بایست نمودنند زین سمنه بادنگ
آتش رک بنیکوی در جیش آمد بست نرم شیوه جالاک و بهادری را که
جان پنجاهی که باد سبک پرواز ما مجال دم زدن نمی ماند شاه باز
بند پرواز از فرازین بسته خود را بر زمین گرفتند جان جانداران
از بیم چشم زخم لرزان و شیشه دلای بندگان در کوره قفسه ^{مماس} محاسن
که از آن بود هدیه لیلان در دود آفرین بر دادار جهان آفرین نام
که این که دشوار با سبایی کشاد پذیرفت و پیکرهای پرموده و دهان
افزوده از لولجان خوشدلی گرفت پس از آن با سخت فیروز و دختر جان
افزوده روانه سپاهان شده روزی چند ما آن شهر دلبزیر که جان
خوشدلی و کامرانیست درآمدند و در میان خانه و والاکه آسمان
بند پایه را از پس سرافرازی بست و ناز می دانستند
در بازماند های نذر محمد خان و مردم نذر محمد خان زمین بندی بوی
بسیور عالی سرافراز گشتند و بشیوه سختین شاه نظر بیک بابا باز ماندگان
آن پادشاه بلند جایگاه با خواسته بسیاری که از آن خروماند
بود و بهای آن زیاده از صد هزار تومان میشد بسوی ترکستان
فرستادند و نامه در گذشتن آن پادشاه ازین سرای سپنج و جای در
در پنج خانه همیشگی بنده درگاه در رشته نکارش کشید نامه که در
تغریت نذر محمد خان بسلط پناه عبدالعزیز خان نوشته شد

عالی
 تا اساسی آید عظام از وجود اخلافت کلام باقی دارد و حلا و حلا
 میباید اشتها را شجاری باشد بنای مسکه چکنیز خانی و خاندانی
 عظیم شدن قایمی از وجود سلطنت پناه عبد العزیز خان استوار
 و اساس این دولت والا بدعالم اقبال آن خسرو عالی تبار پادشاه
 بعد از طریقی و ظواهر محبت بیکران و مودت بی پایان که مکی تب
 دوستان را عنوان بدان آراستگی میدارد بر لوح ابلاغ و اعلام
 می بخازد که از اینجا که بنیان ابدان انسان را معمار وجود انس جهان
 بر آب روان عمر گذران گذاشته و خیمه هستی ابدان فراخ صنع
 بطنا بثریان و ستون استخوان برافراشته پیوسته این بنا
 رفیع اساس از تردد انفاس در زلزال و این خیمه گردون حماس
 از بهوب نسیم حوادث در اختلال می باشد اگر با فکندن کنکاشند
 اطباء و حذافت پیشه کشتی حیات انسانی از صدمه چار و موج این بحر طوفان
 ایمن توانستی شد متاع هستی انبیا و مرسلین و ائمه راشدین و صلوات
 ماضین غریب بحر زخار نیستی نمیکردید و فردی از افراد ناسل این گیس
 ناگوار بر سر نمیکشید هر چون این منزل و نشین جای توقف و شایسته
 تصرف نیست پس ندیده ارباب هموس تواند بود که انظر ایف
 این دکان پرزیب و منزل پرفریب دل خود را که همین تخته آن
 متاع بی پایان و آن منزل جنت نشان است برداشته بقدر معین
 هستی که از بهار باب احسان رازق انس و جان بدان موظف است

فطاعت نموده بر فروع مطلوبی و تلف کشتن مرغوبی متکلف و متابع
 و دیده مرارت امور نسبتی را چشمه‌ی دلساط قیمتی حیات را چیده
 و بر حسب دینی دانده زر رشته نفس پاره پاره معلوم است
 که دل بهستی ناپایداری نتوان بست اگر و بی که معلی لطف یزدانی
 شرح کهن اوراق ایام ما خوانده و غبار مال اندیشه‌های باطل از
 دهن ضمیر افکنده اند از گران خوابی دایه دنیا بردل لاری وار چیده
 آبی علوی بر خاطر خبری ندارند بختین حاصل است که آن سرگردانی
 ارباب بی یافت نیز از وقوع قضیه ناکزیر سلطنت و مخضرت پناه
 که در حقیقت دین واجب الادی حیات را بدامن محصلان لیلی و ایام
 شمرده کو هر خورشید فروغ نفس شریف را از زمین ترکیب غضری برآورده
 آینه خاطر را غبار آلود کلفت نخواهند گردانید و عمر عزیز را که قدر آن
 شناختنی است از روی آگاهی در تحصیل مزیات الهی صرف نموده
 ایام حیات را بسخن شدی و کامرانی خواهند گذرانید و دوستان را
 در وقوع این قضیه شریک غالب خود تصور خواهند فرمود چون
 در چینی که آن سفرکرین ملکات کارکنان قضا حطف عنان
 اند از غرور بر برای سرور میفرمودند و خواهش آن داشتند که
 نقش مطهر ایشان نقل بدین مشرفه علی ساکنها الف الف السلام النجیه
 کرده شود و قیام بقدم و صایا بمقتضای قوانین شریعت غایب
 رضای او دنیا و وصایای باشد لهذا بر ذمت همت لازم نموده که بی

که بصفت زبانی موصوف باشد بر یافت سلطان و سوبان سلطنت
 پناه مزبور نزد آن زمینده اوزنگ سلطنت فرستد که تحقیق
 و تعقیبش ببلان خاطر والا در نقل نعلش آن مسافر بقایا نماید و اندازند
 الاشباح شاه نظریک را روانه خدمت سامی نمود که بد آنچه
 رای آفتاب ضیا اقتضایا مقرر فرمائیم که پیشکاران دولت والا
 بعل آوردند کواکب آمال از آفاق اقبال و اجلال طالع و لامع باد
 و قایم مسنوعه درین سال محمد علی بیک ناظر بیانات و دلالت
 نموده واقف و قایم خدمت و بندگی محمد بیک معز الممالک و لد مرحوم
 حسین بیک قباچی که بشرف قرب اختصاص داشت بمبض مزبور
 برافراشته خدمت معز الممالک بحسن بیک برادر مشارالیه
 مرجع شد و هم درین سال مرحوم سپاه و شخان امانت نقد حیات
 مجتهدان آن سپرده تولد افاسی لری باایالت کوه کیلویه
 بوافف رموز خدمت سکالی الله و ردی خان امیر شکارباش
 نفیض یافت و ایالت استراباد که باایالت پناه مزبور بود بمحمد قلیخان
 ولد سپاه و شخان عنایت شد شرح آمدن شاهزاده اوزنگ ز خلیف
 دشاه هندوستان بلر دیگر بقصد استرداد و دارالقرار قندار و مراجعت
 رکنه سخنان دقیقه شناس پوشیده نخواهد بود که دادار بخانینده
 مزاین که انتظام مهام جمهور را هم و عموم اصناف بنی آدم منوط و معطر
 خواست و اراده است رسته و شیرازه افراد و کتاب حکمت را

له عبارت از انسان خاک بنیان باشد با وجود تبارین خلق و خلق
از نام و خدائی که اطاعت فرمان فرمای ظاهرست نموده و رضا جوئی
و خدمت سکالی ایشان را بر عموم برآید واجب فرموده در صورتی
که این عاملان را در سلطنت و خرویی بمقتضای طلیت حضرت باری
مروت پیروی و عدالت شعاری نماید از هر دست دعای تحصیل
ستونی متین جهت استقرار و رنگ بلند بایه بانانی مینمایند و از آنکه
که بهر ستم کار این بر لرزیده کرد کار بی میانجی گیر و دار و از آنکه
و قال فجاءی حدیث نبوی و جناب مصطفوی که ~~بعضی~~ عیث
مسره شهر ساخته و عرصه هستی از وجود مخالفان پرداخته می باشد
تفضیل این اجمال و مبین این مقال آنکه بعد از آنکه رایات نصرت
و اعلام فیروزی مار را از بیلافت سیرم و شیراز برگزیدند
و مفسر سلطنت که عبارت از دراز سلطنت اصفهان بوده شد مرآت
واقع شد چون در ستمه سابقه که لشکر جتائی بقصد استرداد اقلار
فقدار در حرکت آمده بی نیل مقصود برگشته بود و خاطر انشرفان
بجمیع گراییده و لهذا بهر ستمه بعیش و نشاط و شکفتن و انبساط
اشتغال نموده اکثر اوقات بملاعبه جرید بازی و چوکان و تاختن
بکران و شکار جریخ و شاهین و باز و لوز سنگامه آرد و عشرت اندو
می بودند و بجهت رفاه حال لشکر و سپاه قیامت حشر حکم بجمیع
یاده و حرکت مبارزان محکمت بنایه نفرمودند تا آنکه پادشاه

هندوستان را دیگر باره هوس استرداد و در امپراتور قندهار و در خط
سر برزده شاه زاده اورنگ زیب با عساکر بیشتر و قیلان
که گوه کردار و تو بهادر و ما امانت خوانده رفتند و مار نمود و امارخان
بکلر کی مذکور و رودش که هندوستان را بپایه اورنگ سلطنت و سر پرده
غرض نمود بعد از تحقیق این معنی مناسبت و فریاد بجمیت سپاه نصرت پناه
صدور یافت که در حرکت آیند و علیقلیان سپهسالار بیشتر
از ریاست جاه و جلال روانه شد و علیحضرت ظل الرحمن در ساعت
مسعود و زمان محمود بیلغ مینو نظام عباس آباد از دار السلطنت
اصفهان که انتخابت از کتاب هشت پشته خلد برین نقل مکان
فرمودند و تا فراهم آمدن سپاه از اطراف واکنا فمالک محروسه
عساکر هند هفتاد و یک روز مشغول محاصره بود بیرون لقب و جبر
اشتغال نمودند و در آن امر بقدر مقدر سعی و اهتمام کرده بعد از آن
مدت مسطور استماع نمودند که سپاه نصرت پناه رسیده اند و کوس
سعادت کوفته مراجعت نموده اند هنوز الویه دولت و اعلام سعادت
از عباس آباد در حرکت نیامده بود که خبر برگشتن آنها رسید و انعام
مشتمل بر نیمه معنی با ستم بکلر بکبان و امرا و حکام ممالک محروسه صادر شد
چون هوای دار السلطنت اصفهان بسبب فطرت از منتهی اعتدال
سرخف شده بود و بهر دلیلی و اقبال بصوب صواب بلاق بره
در چشمه زاینده رود روانه گردیدند و در آن سرزمینها که بعد از

نیاه و کثرت گل کلاه مذکور السنه و انوار است اقامت نموده در ایام
اقامت آن مکان نزاهت اثر کا بهی سحر چشمه محمود که از غایت
صفای و غایت منشا و تعجب نظار کسان صایب نظر میکرد در روانه
بعضی اوقات بشکار یکبک اشتغال میفرمودند و درین اثنا سمع
ابنمادگان کریم کردون اساس خبر آمدن کلکک شبیه نشین
عنان غزیت بد انصوب صواب معطوف گردانیده بخوشی و خوشی
از شکار کلنگان آسمان آهنگ استنداد فرمودند و در میان
بالتو علی باب و الی ملجی عبدالعزیز خان پادشاه و الاجاه ترکستان
که بجهت تشدید مبانی دوستی ارسال نموده بودند بانامه صداقت و شمیم زمین
بندگی نمود و بشرف محالیت مجلس خلعت مشاکل سرافرازی فیه از سیر
چراغان سرخسند کدمان و آتش بازی غریب که هرگز جهان تماشا
ندیده تعجب اندوز گردید رخصت انصراف حاصل نمود و اسنان
شکار نمودن نیران بحسن سعی خان روزدان ابد و دینان امیر شکار با
لله الحمد و المنة که از فیض سحاب قبال این آفتاب بهر کمال و سایه
حضرت ذوالجلال امور غریب و رسوم تازه که در هیچ عهدی از ازمنه
سابقه سلاطین فی شان را توفیق تماشا ای آن نشده مانند
شاهنشیر و نوخیز که در فصل بهار بر اینهمای قوت نامیه سراندر یکجهت ظهور
بر آورده سوکش دیده بیش نظار کسان مشکل پسند میکرد و دوپرونده خفا
از چهره نمود کشوده زین بخش محفل امکان و زینت افزاینگاه

{ خشکیان میشوند ز بهی فطرت بند و نیت ارجحند که دقایق امور
 آیه موخکان را در حل آن ناخن اندیشم سخنة و بازوی قوامی
 بسته است بیک گوشه ابروی القات این خرواقیم کشا بکشتا
 و مسافران اقلیم وجود را قبل از وصول بشهر بند امکان در طریق
 بالقوه کی تماشایان کلشن ایجاد می نمایند آری هر که در سن استیلا
 در دبستان تأیید آتی خوانده باشد از استادی نیاز و شبوهای
 سوده اش در تازی و غراب تازی آئین اعجاز است تفصیل این
 و مبین اینحال آنکه بر نکته سنج سخندان که بمیانجی نتایج کتب سلف
 و شنیدن آثار حلف اطلاع بر احوال خروان ذی شان از امور
 تا زمان حکومت پیشادیان یافته باشند ظاهر است که در هیچ زمان
 از ازمنه باستانی نبود که خروان کرد و عثمان بران را سگاری
 نموده مانند بوزان معلم دست آموز و فرمان پذیر نموده باشند
 این امر غریب و شبیه عجیب که در زمان دولت این خسرو و خسرو غلام
 رایج گردید جهان بود که والی عربستان و سایر خوانین ذی شان
 چند قلاده بچه شیر اضافه پیشکش و ارعاجان نموده بهر بار آسمان
 فرستاده بودند چنانچه رسم پادشاهان ذوالاقتدار می باشد در
 روزهای جشن و هنگامهای بارعام مجید عظم شان و توهم که در کشتن
 شیر از ابر در اقبال می باشد تا آنکه بخاطر اقدس و ضمیر مقدس
 بر تو افکن کردید که چرا نتواند بود که شیران را بطریق یوز تعلیم صید افکنی

نمایند و کوی تفوق از سلاطین سلف که باین فکر نیافته اند نمایند
هر چند اجمعی در نظر قاصد در کان کوتاه بین که بدر ساجی نگاه شان
در سباط رسوم و عادات مبتذل نگذشته بسیار بدیع و بعید نمود
اما از اینجا که در نظر دیده دقیقه باب حضرت ظل اللهی غایب کیم شاید
بویافته و خالق طرز دانی محرم بزم ضمیر علیجست خاقانی الله در
مصاحب و قول آفاقی و امیر شکار باشی و بکلر کبی کوه گیلویه امر فرمودند
که یعنی آنی که مقرری باشد در شکاری نمودن سیاح مزبور بذل جهد
مبذول دارد که چون سیر متزیات مانده در آن بهشت نشان سلسله
جنان عنم و الاست در هنگامی که آیات نصرت آیات بقصه کما
در حرکت آید بنی مامل منشور باشد حتی آن آشنای فطری
غریب امور درین امر عجیب بدو ملوایی بکار برده در اندک مانی بردن
مدعا سرانجام نموده معروض گردانید که بطریق که بخاطر اشرف و ضمیر
مقدس پرتو افکن گردید بود مطلب حاصل و طلسم تعجبات مردم بلل
کردید و هم در آن آوازان آیات نصرت آیات را از ایلای
براجعت واقع شد و دوست هر روز در باغ عباس که دو قفسه
بی انگه داخل دار السلطنت اصفهان شوند متوجه مازندران بهشت
نشان گردیدند و امر فرمودند که بشیرانرا همراه آورند که در شکار
گاههای آن ملک و بزم که مشحون بجنوف و خوش و انواع بهائم
ملاحظه شنبه صید افکنی آنها کرده شود و در هر منزلی سیر و شکار

اشتغال نموده و بواسطه آنکه که نواکند بدان تقییم از داخل از مردان
 کرده اند و در آن مکان زیست بنیان هر روز بهر و شکار و شکار
 شکارهای سرشار و تماشاها باغ و بهار بزم افروز و طرب اندوز
 بودند تا آنکه روزی از روزها بخاطر اقدس خطور نمود که چون بپایان
 تاب و توان حمل شیران نیست که بطریق یوز بدان عنوان در شکارگاهها
 همراه باشند و نیز آمیزش شیر و اسب معذورنه محمدا بر روی کرده اند
 ترتیب نموده همراه داشته باشند و مدتی بدین عنوان بشکارگاهها
 بر میآمده همه وقت از ملاحظه صید افکنی آنها بطریق انبساط و انبساط
 می سپردند و چون بعضی اوقات عبور کردند و آنها از آب و گل شوار و بچه
 امر اشرف از محمدن نفاذ صد و ریافت که محض شیران را بر روی
 فیلان کوه بنیان که در حین فتح دارالفرار قندار محیطه و تقر
 در آمده نصب نمایند که همه وقت همراه باشند و چون را قن این داستان
 غایبشان نیز به نیروی بنی کی از بار یا هنگام بزم قرب حضور
 همه اوقات ملزم رکاب منصوری باشند بی شایسته اغواق
 و ارتکاب استغراق کبر شکاری بدین خوبی و صیدی بدین مرغوبی
 در عرض ایامی که سایه شمال و دنباله دو موکب جاه و جلال است و بهروز
 ملاحظه انواع شکارها مینمایند و دیده و از جهان دیدگان و در سال
 نشینده بصید شیران مانند عافلان دانش پیشه مشتمل بر رعایت
 شیوه ستوده حرم و پاسداری مراتب احتیاطی باشد و دروغ

مغرب خشم از چوبه زنی بر آهنگین بردوش و در ترک مری
 بی صدف پویی هزار پند عاقلانه در گوش کند در هنگام کرم تازی
 باد را مجال نیست که معنائی نماید و هر صیدی که بغفل چکال در هم بست
 منقاج تدبیر هیچ چاره جوش نکشاید در پیش تیزی چکال آتش
 جامه آهنگین چون پیر این حریر بی نبات است و گرفتار سنجید قهرش را تو
 از خلاص و نجات در بزم ظهور صید بندی رسیدن برد و پیش
 مقدم نشین و در بساط انتظار فرصت انداختن شکار را بارده اش
 جلیس و قون قطع نظر ازین معانی کرده شهر یاری چنین را زنده
 چنان می نماید که شیران بجای کلاب علم هنگام از شکار ~~در~~ ^{نظر} ~~نظر~~ ^{نظر}
 زبان زد آیند کان کثورات و ادوار باست در اوقات شکار
 این بوالعجب یوکان امری بغریب متصور شده کار شناسان تجربه
 اندوز را در بحر حیرت معور ساخت شرح این داستان ^{نشان} ~~نشان~~ ^{نشان}
 چنان است که یکی از شیران را که در کتب صیادی توأموخته و صحراء
 شکار ندیده و تجربه نیند و خسته بود میخواستند که بدارا و استکی
 آشنائی صنعت میاد و ما هر شیوه استادی سازند لهذا
 منظور نظر خان رموز دان آن بود که سخت بکار زماوه که از صلاح
 جوشن گزار عریان و باب چنگ و دندان نوا موحکان است
 با صطلاح امیر شکاران است لوی و ده که مبادا در نخستین مرتبه مباد
 که هنوز ادراک لذت صید افکنی ننموده از بیم نبرد معرکه مبارزت

زخمی شده بعد از آن چنانکه شاید اقدام برین امر نماید و بسبب اتفاق
 اگر از زخمی که بعلت حدیث سن و نور سید کی سفید صبح است نشی
 از تیره شب کام و دمان طلوع نمایی نداشته از بغیر برمی آید.
 امیرشکاران را بعلت بعد مسافت چون بعد از امان فشان از
 دندان او ملحوظ نمیکرد و بیشتر نو آموز را مطلق العنان میسازند و چون
 رسانیدن آن اثر دای شیر لدام تمام بود مانند رفان سبکت زردی
 اینک آن گراز نموده بی باکانه اش در قید چنگ و دندان در می آورد
 و بعد از رسیدن شیر با آن که دندان عدوی بی ایمان را ملاحظه نماید
 از بیم غلطی که نموده بودند مضطرب میگردد قضا را بعد از تفحص و دقت
 نظر معلوم میشود که دست امیرشکار قضا بریش و خست که غذای مقرر
 گراز است دمان ابل رسیده را در هم پیچیده و استوانه اش از انبساط
 نوع بهین کار برگزیده است حتی نظر کبان را از چال تعجب و تعارف و
 و غذا ساز بودن کارهای این خسرو اقلیم کشت در مرات عیان
 بهر فطرت و بعد از تکرار شکار شیران از دما کردار خسرو قدر شناس
 امر فرمودند که فلاد که مرصع و زنجیر طلا بهجت ایشان ترتیب داده
 مختار بلا جورد و طلا ترنمین نمایند و بیکر ایشان را بهجت امتیاز
 بجهای زربفت آرایند امید که تاثیر گردون کردن است این خسرو
 شیرشکار را نصرت پیرو و اقبال همعنان با و شرح و قانع و آموز
 که در حین توقف بر ایات منصوره در مانند و در آن لا و نموده و در اوقات

که مکان نزارهیت بنیان و کلشن جنت نشان مازندمان محل
نزول آیات نصرت ائمه بود در آن خطب ارم بطیر هر روز در کجاست
مرغوب و دوست تابی مانند چهره شادمان محبوب بکشیدن ساعت
سرشار و گرم کردن هکانه عیش و سخاوت و نوشدلی میدادند
و از بلاد جنت نهاد آن مرز و بوم بلبله طبله اشرف با قامت انحصا
یافته هر روز بشکارگاه اطراف آنجا که مطاف جهادی بهشت است
توجه فرموده بضرع نیک و دشمن که از تابش نرن بنیان حیات
کوزن و کزله آن سرزمین میگردیدند و از جبر سمانی پر کل با خنجر
پرسنل که غیرت مرغوله زلف و چو قنار گل است گلهای و خطاطی
و کاهی شیران سخاری چنانچه سخن ذکر یافت صید کوزن و کوزار
نموده طریق عیش و نشاط می نمودند و چون عباس آباد بهشت نهادند از راه
بر و بر باد در باجه آسمان پناه و کلهای فرمیده تماشا بسیار بر منظر
آنجا نفوق دارد حکم بر چراغان اطراف در باجه آن مکان مینوشتان
نمودند و آسمان چراغان اطراف در باجه عباس آباد بر سواد خوانان
صحیفه تماشا و نظارگیان چراغان کنند خضرار و شست که روز
کردن شبهای باده کساری بفروغ چراغان دو چندان ساختن
روزندگانی و غازه رخسار شاد عیش و کامرانی است گرمی
این حکامه را بر لطافت در باجه و درونش خاصیت عرق دوانته
شراب شیلوز و فروغ این بزم را بر عباس از اهرام دی بهشت

و فرورین زبا دینی کرشمه و ناز سست سلاطین ذی شان را
که گذرانیدن اوقات عمر کرامی بخوشی و شادکامی میسر شد
بنفوی عقل و بقیه ستماس مجوزیت که نه بعنوان خوشدلی و کامیابی
گذرانند و کردی از ایام زندگانی و جوانی که از گردش ایام و گنجینه
دو اسب در گذشت بنمانند لهذا اعلی حضرت ظل اللهی بجرغان
در باجه عباس آباد اشرف که قلمه ایست از باغ جان با نیت
از روضه رضوان اشاره فرمودند خدمت گذاران در اندک زمانی
اطراف نژاد آره کردار با شکل مناسب جویندی نموده یا تمام
رسانیدند و بعد از اتمام آن اعلی حضرت ظل الرحمن در تالار وسط
در باجه بدولت و اقبال ملزمان بساط اجلان بطوس فرمود
حکم با فروختن چراغان فرمودند آتش بی دود باده کلرنگ نیز چراغان
کردن و باغ مجلسیان در خیدن آغاز نهاد و فروغ چراغان
از کلبه تابست چرخ کرده ان حکایت میکرد عکس چرخ
در آید از سر و در ستیامکان حکایت می نمود و در مطران در
آتش می مستیز و اچ نعمات و باغ جان را معطر میکرد و امید و شگفتی
بزم با بوه عقلی مصلحت سنج و در آتش حیرت می نشانید آتش که در
حقیقت و در عیش و نشاط بود بدین طریق بگری کردید و ساعت و باده
گروش یا خورشید میگردید که پوسته ساعت و نشاط این خورشید که در این زمین
دولت ابدیت چون شمع و جبهه افان میوزان و گریان و گریان

شرح تخریب قلعه که کفر روس بر کنار روس نواحی است نموده بودند
چون والی ممالک روس از زمان نواب کنتیستان فردوسیگان
نماهایک آوان اهتر از بهارستان دولت و اقبال ظل حضرت
رحمن است پیوسته با این دو دمان نسبت دوستی و روابط آمد و شد
شد و منجم است و هموار ایلچیان ایشان بپایه سر ریخلاف
و تخت شهر یاری و سلطت آمد و شد دارند و فرمان رویان
این سلسله بجلیه نیز مدام مراعات خاطر ایشان نموده است و الا
بناجی مطالب و تأرب ایشان معروف میداشته و در آغاز زمان
جلوس میمنت مانوس پادشاه ممالک روس قلعه در حوالی ترک که سامان
الکار روس و ممالک محروسه است احداث نموده بود بنا بر مراعات
مراتب مسطوره باغراض مقرون گشته و در ایامی که طعمورث والی
کرجان چنانچه سبق ذکر یافت از لباس سلطت جیوش منصوره
و جنود قاهره هراسان و کریان کردید الکار متعلقه او برستم خان
شفقت شد از راه هم نمایی مثبت بوالی روس شده نموده
کلان خود را نزد او فرستاده طالب نظارت و معاونت گردید
و بمصلحت دید مکر و حیل آنها نمود که اگر چند قلعه دیگر در حوالی قلعه قومی
ساخته شود که راه آمد شد چرخ ممالک محروسه مسدود نشود
اگر از جانب روس کوکمل بکار کرجستان آید بسهولت میسر باشد و
بصواب می نماید و حوالی ممالک روس نیز فریب غدر و خورده

فلبعضه چند در محال مزبوره احد است و جمعی را بیجا قلمت تعیین نموده
 بود و حقیقت اینجمنی را خسر و خان بکلوی شیروان بموقف عرض رساند
 امر قام مطاعه باسم حکام چو ز سعد و قرا باغ وارد بیل و استنما را
 و سایر محال آذر با بجان صادر شد که جمیع نموده نزد خسر و خان بکلوی
 حاضر کردند که بدینچه مقتضی مصلوحی است باشد بعمل آورد و امر مسطور
 حسب الفرائض واجب الاذعان در وقت مقر جمیع نموده خسر و خان
 بنیروی اقبال بی زوال ثابتهی تا سبب جناب آبی با اتفاق اهل
 میزبور و حاکم باب الا بولیب در بند و سر حاجی خان سمحالی اغتای
 و عباس قلچان ادبمی و جماعت زاخوری و غیره روانه شده
 با جماعه اروس و بغای و غیرهم که از طرف والی روس بمحافظت
 قلع اشتغال داشتند صفیة اغیر از صدمه جوار باد با و خروش که در
 نمودار صحن قیامت گردید غبار معرکه بیجا چون ناله مظلوم برآید
 غایت نسیم فتح و نصرت بر برچم اعلام جنود مسعود شیروان
 و ابروان و زیدیه کفره مردوده آواره دشته را که دیدند و شکرت منصور
 نامت آن قلع را ویران و با خاک یکسان ساخته مراجعت نمودند
 و چنین فتحی عظیم سهولت و آسانی فرین حال اولیا روز افزون گردید
 شرح آمدن ایلیان سلطنت پناه عبد العزیز خان با استدعا
 رخصت شاد و ولاد سرایه درین سال شکور بیک و تار بیک
 جوره آقاسی ایلیان عبد العزیز خان والی ترکستان بقصد

استدعا رخصت شاه فولاد برای بدرگاه جهان پناه آمده بودند
تفصیل ابن اجمال نگه شاه فولاد برای که یکی از اعیان ترکستان
و نسبت قریب به یکنگوش داشت در حدی از حد و ترکستان
حاکم بود بنابر رواجی لغسانی و وسوسه شیطانی از او به سرکشی و خود
در خاطر میداشت و عبدالعزیز خان بطایف الخیل او را بدست آورده
بجهت مفاسد آن خرد و بوم بدرگاه جهان پناه فرستاده استدعا
آین نموده بود که در مالک محروم بولنه باشد و حسب الاستدعا
پادشاه مغرب و مراعات قوانین دوستی مدتی در دارالملک شایان
تعلیم و دارالسلطنت قزوین توقف داشت و درین ایام
بجهت استرخاء خاطر یکنگوش از خدمت اعلیحضرت ظل الله بوسط
ایلچیان خرد و بر استدعا آن نموده که شاه فولاد را رخصت حج
ارزانی داشته بعد از مراجعت روانه مالک ترکستان نمایند
بنابرین پشار به راه مرضی ساختند که زیارت بیت احوام شود و ایلچیان
مشمول نعمات خلعت گردانیده و حضرت انصاری ارزانی داشتند
و ایلچی ابوالغازی خان والی اوکچ نیز با ایلچیان والی دایان
و باشی اجوق و پادشاه و الامانجا و خزینه و ایلچی بروس که برسم
چاپر بدرگاه جهان پناه آمده بود و عبدالرحیم یک خویش حسین
باشاه حاکم بصره که حامل عرائض و پیشکش او بود درین سال بزمین بوشلی
فایزگشته مشمول عنایات و خلعت فاخره گردیدند روانه شدن

رایات منصوره از بلعه اشرف بفرخ آباد جوان مذیان تو
 بنده طینه اشرف نمادی یافت و کردار شکار شکار کاهمای
 زند استیفا و مظهر نمودند هوس شکار کاهمای فرخ آباد و سیر
 امواج آسمان پنهان مطالبای عزیمت را بصوب فرخ آباد
 جنت بنیاد کشید و همکاب دولت و همعنان سعادت متوجه
 کردیده شکار کفان بدامنگان خلد بنیان رخت اقامت افکندند
 و درایم توقف کاهی سوار ی کشتی و میر دریا و رکوب بارکی
 و تفریح صحرا و شکار رنذر و ان آسمان پها صقل زن مرآت ضمیر
 اقدس میکردند تا آنکه هوس مراجعت مقر سلطنت عنایت
 عزیمت کشته بلده اشرف را حیات مجدد حاصل شد و قایم
 درین سال میرزا قاسم وزیر از نذران بهشت نشان از خدمت مزبور
 معزول و وزارت آنجا بمیرزا صادق مستوفی بقایا شفقت شد
 و بکار یکی کربی استر اباد بتعبیر محمد قلیان بجای منوچهر خان برادر محراب
 توفیق یافت شرح دادن شاهزاده دارا شکوه و بی عهده پادشاه هند
 بالشکر کران بقصد تسخیر دارالملک قندهار و مراجعت نمودن
 از دجهان آرا که بمقتضای شکر فکاری بیوسنه امور خیران نمارا
 مخزن کوهرهای کران بها سود بی منتها نموده بفرجای عسی لکن نگه
 شنبه و جو خیر کم لکند اندوختی ارباب عناد و راجون تیرگی
 که باعث اندویداد و فرج نامه حوستان مکرر و منشأ انتشار است

خسروی و آوانده سرافازی و برتری و اسبک سیاه نخل آلهی چنانچه
برافراشتن رایت دو و دیربان کشیدن شمشیر شعله آتش سوزان
بنیاد از آمدن سپاه هند فروغ فتح و نصرت و فیر و زیر این
خسرو خورشید نظیر پیش از آنکه نقاب حجابی چهره کشاید مانند رقیب
خوشنید که قبل از طلوع چهره افروزی می نماید معلوم میکرد و تفصیل این
احمال نگه در اوقاتی که مازندران بهشت نشان میخیم سر ادوات
جاه و جلال بود بعضی مقدر رسید که پادشاه هند وستان بدو
نخت قصداً ستر و نو خندار نموده سلطان داراشکوه را به پیشاپیش
و وجوه سپاه و عساکر و توپها و از در مشاعر صافه کرد و در ویلا
کوه بنیان فرسج ارکان روانه دارالقرقند نماید کرد و انید
شا هزاره مذکور با بعضی امرا و عساکر از راه ملتان و دوکی و جوبالی
روانه گشته جمعی از عساکر از راه کابل روانه نموده و در حین ورود
الکاء و دوکی و جوبالی دولت فغان حاکم آنجا که متی بدید از آتش
خواران خوان آسان اعلی حضرت ظل حسن و عین الطاف شاهانه
بجکومت آنجا سرافازی یافته بود اطاعت آن کرده و وجه همت
ساخته با ایشان پیوسته سلطان داراشکوه را از نیمه معنی قیمت
طامع افزوده بکمان آنکه قند مار نیز بهین طریق مفتوح می تواند شد
قلعه قند مار را مرکز و ارباب لیره احاطه در آید و چون به غلط
اطاعت او تارخانی وار رسید حکم بدون جز و سینه نموده و این

اجتماع و برکمرخواستن استوار ساخته بعد از رسیدن اخبار و ورود
لشکر هندوستان بمسامع باریا فغان سراوق کرد و کون آثار و
جایون با ستم بختان بیک غلام خاصه شریفه صدور یافت
که با اتفاق جمعی از عساکر نصرت مآثر که بسر کردی مومی الیه در دلاسلطه
هر است قلاقی نموده بودند و بعضی از اماران و خزانان رؤ
مقصود شد رعایا و اویماقات و اخانات اطراف از بغیر
سپاه بکانه محافظت نماید و منوهرخان بکراکلی اهراباد را نیز
داشتند که قبل از علیقلیخان سپهسالار با جمعی از شیران همیشه
بیچاره روانه شود سپهسالار نیز با گروه انبوه متعاقب بر رفتن
و مورکشته ارقام و احکام باطراف ممالک محرومه بجمیت عا
منصوره ارسال یافته محصلان سامعی تعیین شدند و رایا می نمود
نیز از ماندندان متوجه فیروزکوه شسته از راه الکاه هزار حریب
متوجه بطام گردید و چون او تارخان مکر حقیقت بد سلوکی ولی
سراخامی مهدیقلی سلطان عالم بست را معروض درگاه خلایق پناه
منوده بود امامقلی سلطان سپاه منصور حکم اسفرائین را در
عوض مومی الیه بر تبه امارت بست مرافراز فرموده مقرر داشتند
که بر جناح استعجال روانه شده بمحافظت و محاربت قلعہ عزنوبر
اشتغال نماید سلطان دارا شکوه از استیلا این اخبار خبردار گشته
رستمخان دکنی را با فوجی انبوه و منبلا کشتی شکه همه

که روانه بست شده از طرق و شوارع خردار بوده باشد و اگر سپاه
نصرت پناه وارد کردند در مقام مدافعه درآید و اگر قابو یابد قلعه
بست را نیز دست آورد و در ستم خان با جمعی از مردان کار و آلت بیکار
روان شده قبل از ورود امام قلی سلطان بمحاصره بست قیام
نموده و مهد بقلی سلطان که در مرات سلوک ناهموار خود چهره باز
خواست اعلی حضرت ظل سبحان را بعین البقین مشاهده می نمود
ایل لشکر چغتای کرده قلعه بست را تسلیم نمود و سلطان در آن
از وقایع این امر بیشتر از پیشتر سرگرم احراز مطلب گردید و امارضا
با اتفاق غازیان نصرت نشان از اقصای ممالک ایران
پای اصطبار در دامن و قار کشیده دست برات از استین
جلادت برآوردند و در یک توپچی باشی در آتش بازی
بیل خجالت بر جبین ابر بهاری میکشید تا جمیع سپاه نصرت
از اقصای ممالک ایران غنیمت بغل محاصره اشتغال نموده روز
از جای یورش کرده و کاری از پیش نبرده بر میگرددند چنان
بیک پادوسه هزار سوار از عساکر که بسرکردگی او مقرر بودند بر
جناح استیصال روانه شده چون صرفه در جنگ صف نینداختند
هر روز تا تحت اطراف و جوانب ایشان کرده شد شوارع و قطع
آمد و شد آذوقه ایشان می نمود و هر روز جمعی از پادشاهان
ملازمان اندودوی خان امیر شکار باشی را که با اتفاق مشالیه

در خراسان قتلای نموده بودند بتاخت اطراف و جوار آن
۱۰ ایشان فرستاده بسیاری از آن گروه را بدست آورده بی فاصد
سرورنده بدرگاه میفرستاد و در حینیکه بختان بیک با
جماعت خود در نوزاد توقف داشت رستم خان بکثرت عدت
لشکر خود گمیده متوجه اردوی بختان بیک گردیده بختان بیک
بمقتضای مصلحت ^{وقت} بجهت محاربه ندیده از نوزاد متوجه فولاد
رستم خان رفتن او را از جمله آمد کار خود شد شمرده باز گشت
در کنار رود هیرمند اقامت نمود و هم در آن روز منوچهر خانی
که ملقب احوال و اقبال نشده مجاز به سوار با یلغار روانه فراموش
بود با دوست همراهِ نفر که نژاد جمعیت نموده بودند داخل اردو
بختان بیک شده متوجه مقصد گردیدند و علیقلی خان پهلدار
بزرگوار شده روز بروز افواج قاهره مانند امواج بحار
داخل اردوی محلی میگرددند رستم خان دکنی از استماع این اخبار
در میان خوف و جبار و زبکذرا نید و منوچهر خان بآن جمعیت
بیل از بسیاری لشکر غنیمت مند بشیده بمعاضدت اقطاع و روانه
نمده در نیم فرسنگی اردوی رستم خان نزول نمود رستم خان از
بیدن این اخبار و در دو سه پهلدار و تاخت هر روز بمصلحت
توقف ندیده کیفیت احوال را بسلطان دارا شکوه اعلام نمود
شاهزاده بصالح اندیشی از باب حل عقد رستم خان را

طلب نمود و مشارالیه انش در قلعه بست زده روانه اردوی شاهزاده
شده و غازیان متعاقب و آنه کردیدند و بعد از ورود ایشان
و خبر رسیدن منوچهرخان و علیقلیخان سپهسالار شاهزاده نیز
طل برجل فرود گرفته روانه هندوستان گردید و سپهسالار جمعی
متعاقب ستاده و دوزخیر نعل و برخی اسباب و امنه بدست آورده
مراجعت نمودند و این خبر در قریه بست در هنگامی که رایات
از بسطام بصوب قندهار در حرکت آمده بود بمسامع جاوعلال
رسیده ارقام اشرف با اسم سپهسالار و امراء عظام صادر گردید
تعمیر و نسق ضروریات قلعه کرده بعد از هموار ساختن بجهت
عساکر امرخص نموده روانه درگاه شود و بمبلغ پنج هزار تومان تسلیه
با خلایق قیمتی بجائز خدمت شایسته که از او تارخان بطور
بمومنی الیه شفقت فرموده مشارالیه را موسوم بذوالفقارخان
گردانیدند و پانصد تومان بکرجاسی بیک برادرخان مذکور کرد
قلعه خدمات پسندیده نموده زخم تفنگ مرده داشته بود شفقت
و چون آوان برودت شت نزدیک رسید و شاهزاده ماندن را
از خانه کلهای رنگارنگ آتشکی حاصل شد از سایر مشروبات لک
محمود نزد یک تهر بود رایات منصوره از راه جورولی و استراباد
متوجه آن حدود گردید و حکم اشرف با اسم ذوالفقارخان شرف
صدور یافت که جمعی از عساکر را که از ایشان خدمات پسندیده

بمنصفه ظهور رسیده باشد بایه سر بر خلافت میر فرستد که فراخور
خدمات مشمول نوازشات شایسته گردند بعد از روز و خطه

جنت نشان باز نذران بیک که در قلمه داری زیاده از وسع
بشری جان پاری نموده بود تلکیم آستان اقبال نموده منظور انظار
غایات کشته بلقب خانی سرافرازی فیهتم الکاء شفت به
بنیول او شفقت شد و سایر ^{سنگ} پادشاهان و دیوزباشیان
و قورچیان و غلامان و تفنگچیان نیز به سبب تعاقب و لالی
شرف پاپوس دریافته از انعامات و احسانات سر بهاب
با وج کبوان ^{بسیار} پنداختی در ایام محاصره که فریب پیشین ^{بسیار} است و با
زوال فقارخان و سایر مستحفظان بنوعی کوشش نمودند که در هیچ

نظیر آن استماع نیفتاده و بسیاری از سربازان جلالت پیشه
در ایام محاصره با آنکه سدا ملک و مرم و مدخل اطراف نموده بودند
داخل قلعه شده مژده رسیدن عساکر مذوال فقارخان و سایر قلع
داران برسانیدند چنانکه یکی از غلامان جنگگر که سواره و تاج بیک
بی آنکه تفرغ و طع نماید و در اثناء روز علانیه داخل قلعه گردید و چون
ببب استداد ایام محاصره و تصحیح حاصل قندهار تنگی در آن
هم رسیده بود و صفی قلی پاشا و صحت ^{بسیار} و استرا با و
رسیده از قلم مطاعه صادر شد که مقدار پانزده هزار
روز از غله حمل و نقل و ایا انفرادی بر نماند توجه رایات نصرانی

جهان ستانی باز نذران بغایت ملک نشان
ز آیات جهانگشای اقبال و اعلام کرد و نای جا و جلال و زمرستان
این سال در باز نذران که رشک فرمای در وضه رضوان و صدایق
جنانست نزول اجلال داشت اخی صباغ باد مهرگان لباس اوراق
درختان را بالوان مختلف در نظر بینندگان جلوه داده و از آراستگی
عروس خوان داغ رشک بر چکرشاده لاله رخسار بهار جانچه ابلهست
راقم شعر برآنت نهاده بود سه سرخ کردید برک برک چار
چون گل نشین بفضل بهار با پری چهره بود سرکش با دستهارا گفتم
بر آتش با همجو دستار باوه نشان تاکی با از سر شاخه کشتان بخا
هست چون دام را بگر خیا با او فاده در روند و بهار با کاش از
بر کما مرصع پوشش با بوتهها به بوتهها در خوش اندران بر زم خاص
سرستان با که بود به چو روضه در رضوان با لویی از شاخه های مرصع
دست موسی بلند شد بدعا با هر درخت آتشی با و در دلا آرزو کریم
جا و در دلا هر درختی بسج کلزارش با به چو چک با با کما با پوشش با
صوت چکش زیر آهنگی است با جنبش با و ناخن چک با با شاخ بر
برک است سر کباب با بوکی و پیش چک با با خواب با با آن باغ
بر کل که با جان با با صبح طلوعی از کلهای رخسار بهار فضل فرست
از رنگ با با نوعی جلوه گوگرد و نیده که نگاه بینندگان را مانده بود و آنکه
در بزم بهر اغان افتد سرشته با انتخاب از دست مهفت و روزگار

از سببصال عدا و خوشی جدا و بوقلمونی دامان صحرا و آغاز شباب
خسر و جهان آرا و بادیه مروی مصفا و حصول تمنی و انواع نعم و التقدیر
و لاخصی بطریق شایدهان هر هفت کرده دل اندر پیرو جوان می برد
خسر و کامکده متفرج دامان صحرا سوار شده داد و خوشدلی و کامیابی
میداد و چون هر مکانی را خصوبتی و بادیه هر تاشا را کیفیت جدا
می باشد خاطر خیر اعلی حضرت ظل اللهی توجیه میر فرسخ آباد بهشت غیا
که بحسب کشادگی و وسعت از بادیه ازم نظیر اشرف امتیاز قرار
کر دیده سوکب مسعود بقصد سیر متفرجات آنجا در حرکت آمد
و آن را به که سه منزلت و در هر منزلی عمارتی ساخته و اسباب
آنرا بفرموده آن بزرگوار چنانچه اندک به پنج شش روز همه جا شکار کن
طی فرموده بدار استلطنه فرخ آما در نزول جلال فرمودند این خدمت
و هشت نهجین بر کنار بحر آبگون واقع شده و هنر نیمه رود که در عز
و فریب تماشا ضرب المثل جهانیان است از وسط شهر روان گشته
چون دست فرویان و ذیل دولت طلیحمن بدانان آن بحر بیکران
پوسته و چندین هزار مرکب خوش عنان سفاین بر کنار آن رود است
قابلیت مکان قبل از ورود ریایات نصرت تو امل از خدمت
حضرت رحمن استدعاء و قوع چراغان بر کنار نیجه رود نمود
فرمان بایون دران باب بمقتضای پوسته و در عین ورود اسباب
آنی کار علیه حصول پوسته بوده بعد از دو سه روز با قامت

چراغ آن جشن روشن و صفی آب از عکس چراغان گلشن گشت خسرو
 نهافذا افزایان با خواص بندگان در کشتیهان نشسته و ماغها را از نشاء باز
 تعلی چراغان نموده نظر فحالتی بود که بزم با ده دران هنگامه چون بباله
 سیکردید و مجلس بنیان چون رود مطربان با همک می نمایند بعد از آن تقضا
 سیر چراغان چند روز دیگر دران مکان لدم نظیر توقف فرموده کااهی سیر
 طرف دریا و برنجی بشکار و تفریح صحرا عیش اندوز و طرب افزایی بودند
 تا آنکه میل مراجعت مرکز اقامت از خاطر سر بر زده بفرموده العود
 احمد متوجه بلده اشرف گردیدند و چون در سنه سالفه بنشیند راکه
 در رفت نمودار آسمان و در استداره اطراف شبیه حنج کلا
 بود و در قرب شهر انتخاب رسوده با ختن بنیادی بنیالای آن فرمان
 داده بودند و این کار صورت انجام یافته بود و در این اوقات لازم السعادت
 نیز متوجه تمام آن شده و بحضر دریاچه و کل کاریس و سایر لوازم فرمان افند
 و آن مکان شریف با بهایون تپه و سوم فرمودند را با طبع را
 و در باب تمام آن بنا توارنج بخاطر رسیده بود و از بنجه تارتی کیمین را
 با قرچینی وزیر قورچیان کفیه بود و ثبت فدا و فیض فوت مرحمت بنا و صیغه
 در آستان آن عیش و نشاط و شکفتگی و انبساط نوش از زندگانی محرم
 بنه غفران دستگاه بحر پر کوهر دانش و علوم فوت نامه بهار ستا
 آداب و رسوم مجمع البحرین علم و عمل جامع السعادتین و ذین و دول
 شایسته ریزش مابار غفران خلیفه سلطان که بمنزل شایسته

از منازل زندگانی رسیده بود بر در آمد و مطیة النفاس عزیزش
از نام انتظام آمد شد از هم گشت خسته مستقر ترکیب جفری و پیکر
هیولانی را که از اضداد اربعه فراهم آمده بود بمطالبان آن باز گذاشت
و طوطی بر وحش قفص کا بدر که مرصع بحسن صفات بود در هم شکست
ناگه باین جهانی را که سنگساره و صولت بجا گذاشت و طوطی بر وحش
دل دانا را که زاد راه روان سفر دور و دراز است بخواهی شعر را تم از
جهان گذران با خود برداشت سه نوشته نیت درین راه از اینجا
بردار از راه نو دل تست زدنها بردار از کمر داب و از پدایش در خوشن
پنهان کردید و بکشودن چشم بینا حجاب آنها از دامن تعلقات بریدار
و بود بدن را دست التیام از هم جدا شد و زمان غیبت گیری سفر بی حجت
در ز کردید پوشیدن دیده بظاهر عینک تماشای جهان کبریا گشت
و بر احوال از بافتادگی ازین نه کردید مسدوده الشوارع در گذشت
خروش خاموشی آن زبان دان آدمیت خفگان خواب غفلت را
بیدار ساخت و بجزان بزم هستی را از پذیروری ساغر فنا و پیمانه عدم
خبردار گردانید حق تعالی چشمی بینای عیوب نفس غدار و دلی تشنه
تخصیل رضای حضرت کرد کار کرامت کند شرح وزارت جناب این
مداری محمد بیک مجلس نشینان بزم آفرینش و باده کاران پیمانده پیش
نه از ساز بلند آواز سلطنت و لوای فرح افزای دولت خبر دارند
و میدانند که از گشتن تاری نمود عیش و نشاط باده کشان بزم کامیاب

چنانچه بطله آواز سطران محفل کا مجھ ہی نازل نہ کر دے قطع رشتہ
 حیات کا رکناں مہام کا خون دولت کے اکستن ماری و سفر فرست
 کرم کنان ہنگامہ کار و عمل کا خون خسروی را بردن شرارت کی
 کروہی را کہ صافیات حیات بازی در کتن باشد از تکلیدن مرکبی از
 عناق چہ ملال و در بای بی مست ہنارا از شکستن سفینہ، حسابی
 چہ کلال آفتاب جہان تاب لازم و چون چو انی چہ تیر کی زیاد و خاطر والای
 رفیع ارکان را از بر خاستن غباری چہ کدورت افزاید اما مجید
 برینم کشنہ ساز لازم و تعمیر بای مردم تین منہدم متعم است و چون
 بسبب اہدام آن قصر معانی رکنی از ارکان سلطنت محتاج
 بتعمیر و بنائی از ابنیہ دولت بمقتضی تجدید بود آگاہ دل صاف نیست
 روشن ضمیر نیکو طبع زبان دان صوت قریع تیغ و صریح قسم نفس ثنا
 جنبش فی نیزہ و قلم زناک امین حکمت و شجاعت کدش جلالت لیں
 و در ارت صلاہت تیزی پلارک حکم رانی قوت ناطقہ و خامہ ژباں دان
 رفیع خطرات بلند مقام بھی حضرت خیر الانام مخلص بلا اشتباہ
 حضرت ظل العمدہ مقربان در کاه محمد سبک ناظر ہونامت کدرد قیقہ
 شناسی از بار یک بینان بغایت پیش و از سالکان طریق
 قرب و حضور بر اصل شئی و در پیش بود باین منصب والا سرفراز
 کشتہ لباس امتیازی جدید و پیرایہ اعصابی تازہ آراستگی
 بافت جامہ خلعان پز و ہش خلائق پوشید و دولت دیدن کارنا

جلای و بکریافت و خدمت نظارت بصفتی عالی بیاول صحبت
غلام خاصه شریفه مفوض گردید و همبرین آوان علی قلی خان پشما
و سایر امر او غیر هم که از قندهار مراجعت نموده بودند بر زمین نوبس
بندگی سرافراز گردیدند و با نعامات و احسانات و خدمات
سرافرازی یافتند و چون خرمخان بکریکی شیروان درین آوان
استمال دعوت راجعی نموده بود و بختا خان باز از خدمت بکریکی کری
شیروان ممنا ز گردید و چون هوا های مازندران از منبج اعتدال
عدول نموده روی بکریکی بنساده بود و رایات جهانپانی بقصد دار
قزوین در حرکت آمد و چون ابلهچیان پادشاه اروس نیز درین اوقات
بپایه تخت سلطنت آمده بودند بعد از آنکه تحف و هدایا پیشکش بایشان
بنظر گیمیا اثر رسید ایشان را روانه دار السلطنت مزبور گردانیدند
شرح روان شدن رایات نصرت آیات از مازندران بهشت نشان
بخط استیرین دار السلطنت قزوین چون از مارکی که نهضت های یون بقصد
نخیر دار الفراقندار واقع شده عرض سپاه نصرت پناه و لشکر
قیامت اثر دیدن نشده بود و متعجب و تشخص آن بر ذمهت ماکمال
از فرائض و لوازم مینمود این امر اہم و مطلب اہم در دار السلطنت
قزوین کہ وسط ممالک محروسه و بوفور اجناس و ارزانی ماکولات
و مطعومات از سایر محال امتیاز دارد و بحصول می پیوست عبت
بمیان و طالع های یون بقصد دار السلطنت مزبور اندکاه دار السلطنت

فتح آباد و ساری متوجه گردیدند و چون تعریف بار فرسوده و عملاً
آنجا که یکی از امثال ما زنده داشت مکرر بسمع اشرف رسیده بود از محفل
علی آباد متوجه محل مزبور گشته سیر باغات و عمارات آنجا کرده بسمت
مراجعت کرده روانه فیروزکوه گشتند و دو سه روز در بلاق فیروزکوه
بجهت آسودگی و رفاهیت دوای توقف فرموده از راه قرآن جانی
متوجه ما وند شدند و چون هوای الکا، فروز در نهایت خوشی و اعتدال
بود در محل مزبور اقامت واقع شد و از آنجا متوجه بلده طهران شده
در بلده فروز نیز حسب روزی آسایش فرمودند و چون خاطر شرفیست
اداری سن را از مقوله فراغ واجب میدانند از بلده فروز بقصد
زیارت امام زاده واجب العظیم امام زاده عبدالعظیم در حرکت
بر اسم طواف زیارت قیام نمودند و هم در آن مکان شریف
در ساعت مسعود شروع در دیدن عرض سپاه نصرت پناه فرمود
همکاب دولت و همگان اقبال روانه دارالسلطنه فرزین
در ساعت مبارک داخل شدند و زبان خاتم را قلم باین ابیات گویا کردند
سه فروده فرزین را که شد رایت منصور آشکارا نو بهار رو یکراست
که فصل بهار را بی غلط زین مرده فصل رفته کل بازگشت ما تا بیکر دیروز
کرد راه شاه کامکار داشت گویا روز استقبال شد در نظر ما
بوی گل و فنی که شد بر باد نور و نری سوار از روز اول کرد فرزین جبر
نقصانهای خورشید را همچو مخموری که یک طیش بر آرد از خمار الجون زلفا

از و عارضه نجاب یوسفی عالم از کف رفته باز آمد بدست این پادشاه
خاست قزوین روز استقبال شاهنشاه ز خاک پادشاه که شد ز آمد
شد مردم بلند از جا خیزان اعتبار افزود مردم را ز کرد راه شاه پادشاه
آبرو شد بر رخ هر کس که نشست این خیار میرود بالاد عا و فیض
نازل میشود کار کا بهی شسته کردون بسته بروی بود و تار پادشاه
شرح و قایع ایام توقف در السلطنة قزوین و دین سان عساکر نصرت
بعد از ورود داخل شدن در السلطنة قزوین و آراستن شاهان
آن ملک به پیرایه تزیین همه روز از طلوع آفتاب جهان آرا
تا وقت صبحی اوقات شریف صرف ملاحظه عرض عساکر نصرت
تاثر میفرمودند احتی انجام این کار بر آنز مودکان و قایع لیل و نهار
بسیار دشوار بود چه دیدن عرض لشکر ظفر اثران مقوله شماره
قطرات امطار بحر زخار ممتنع می نمود با وجود این ارقام شریف
هر یک از محال ممالک محروسه نیز صادر شده و جمعی را متعذر
فرموده بودند که از ایلاف و خدشات جمعی را که قابلیت ملازمت
داشتند باشند بنظر گیمیا اثر رسانند و فوجی بسیار و کرد و بهی پادشاه
زین را بگذر نیز هم رسیده بود آن برگزیده رحمن و خالق
نس و جان بنفس نفیس متوجه گردیده بحقیقت احوال احادش
افراد عسکر رسیده عراض مطالب ایشان را بنظر امعان
احاطه نموده هر یک را فراخور خدماتی که از ایشان بمنصه ظهور

به شمول انعامات خروانه میفرمودند و در اثنا، ملاحظه عرض سپاه
 بمقتضای عدالت و رعیت پروری بحقیقت احوال رعایا و برابری
 نیز رسید و داد عدالت و مظلوم نوازی سبب دادند و چون رعایا
 اکثر سپاه و رعایا مشتعل بر ظلم و تعدی و سلوک ناهنجار علیقلیان
 سپهسالار بود اکثر اوقات غریب و فغان شاکیان او بمسامع
 و جلال میرسد از اینجا که ظالمان مظلوم نما که با وجود ستمکاری
 در لباس ستمدیکان در می آیند بسیار می باشد بمقتضای ششم که
 احتیاط که ستوده و پندیده ارباب دریافت آرقم اشرف
 بجهت تحقیق چگونگی سلوک آن مست غفلت باسم امینادار السلطنة
 تبریز که به نیول او مقرر بود صادر شد و علیقلیان بیک علام خاصه تفرغ
 به تفهیش آن مامور گردیده و قسم دیگر باسم امرا و حکام و عمال
 خراسان شرف ضد و ربافت ابراهیم بیک خلاصه شریفه باین
 خدمت نامزد گردید و در اندک فرصتی حقیقت مظلومان باصفای
 مضاعف آن از طرفین معروض گردید و آن مدبر اختر بیادش
 اعمال اصواب که فائز آمده از منصب معزول و در قلعه الموت
 محبوس شد و حکمها باین نهاده پیوست که آنچه از هر کس بخلاف
 حساب ستاده باشد بعد از نبوت اموال او باز دهد و باین
 برادرزاده او نیز که در دار السلطنة تبریز نسبت عم خود و گمان ظلم
 کشوده بود بر خفاقت عم خود مخصوص گشت و عیسی برادر او نیز که

سردار خراسان و مهرآب دارا السلطنة صاحب جهان و در سلوک
ناخوشش برادر اعیانی علیقلی مرزور بود و مغضوب گشته متصرف شد
که بقلم کلاست برزند و پیش از آنکه بقعه رسد با جل طبیعی سالک
طریق رفت کردید از وقوع این امر بآزکی صیت مظلوم نوزاری و
رغبت پروری این خسرو عدالت کسرت با طراف و جواب اقتضا
یافت نهال اعمال ضعیفان در چمن امیدواری بیخه در آرم یافت
و بعد از این اوقات بر ذمت همت عدالت پرور لازم گردید
که در ایام هفتم سه روز دیوان عدالت فرموده بکر و زجاجا و لشکر
و افراد حشرو بندگان و غلامان بعضی مطالب حصول لرب
مستفیض کردند و بکروزربغا و برابا و مظلومان و ملوکان کما
محرور و مظلومان خود را بعضی رسانیده از چاشنی مظلوم نواز
و ظالم که از بی شیرین کام شوند و یک روز مخصوص گذرانیدن
پیشکشهای ملوک و خوانین و سلاطین اطراف و الکاف
باشد بشهادت کتب میر و اخبار سلف بشبوت می پویند و کلتج
از فرمان و مان از من سابقه را بنحشایند و سعادت دارین این
نوبت ارزانی نداشتند و هیچ فردی از افراد کامجویان ملوای
داد بنحشی باین عنوان که کافه انام از ان استظلال نمایند
بنفرشته نادت ضعیفان بدادن عراض دراز است اوقایار اعطایا
نسلکوتاه و ناقص حجاب از چهره خورشید فروزان داد کسری

نفع نشه روز سحران مسبله است بمقتضای طلعت حضرت رحمن
افراد انرا چنانچه عرض مطالب بحجاب کبریا بمسئولین
ادای مقاصد بخیر و کامکار میر و رسیدن بفرمانهای امانی و امان
را تبه مقر است توجه را بایات نصرت بایات بشکار کلان
در آو قای که در السلطنه قزوین موقوف را بایات طفرایات بود
و زبنت بشکار کلان مستوجب کات دار السلطنه قزوین
در دفعه نخست مزاج هجایون را از رنکد در تصرف هوا رخا فانی
روی نموده مراجعت فرمودند و بحسن مذا بمرحمت مانتر حکمت
و خداقت پناه جالینوس زمان و انیس خلوت برای قریب
حضرت خل رحمن صاحب دریافت دید میرزا محمد سعید فی طبیب رفیع
آن عارضه شد چون حکمت و خداقت پناه جالینوس فی قلم
محمد ذکریای جهان حکمت بار یافته و بزم اختصاص هر روز خیران صاحب
میرزا محمد حسین حکیم برادر بزرگ حکمت پناه مومی البیر روانه زیارت
بیت احرام شد و دربار حاضر نمودند جناب حکمت مآب عز و بزرگوار
ار کتاب علاج نموده ذات مقدس بر پایه صحت پوشیده و در
تاسال و خیار ج توجه شده بجای معلومه و دوام کوه کلانک ساری
مید فرمودند و در اثنا سواری و جولان بکران آباد عمان را حطای
رسید و از مرکب مانند فیومات آسمانی بر زمین نرولی فرمودند
و در اندام چترانی گفت که بر غلامان و فدویان که پروانه آن شمع ابد

گذشت اما بحمد الله والمنه که بفرمانهای فرشته ات بدو دست و پا
نکند و در بیان واهی عظمی و اقصیه کبریا بخیر و خوبی گذشت و گزندی
بان کامل التجیات نرسید بعد از مراجعت ایلچیان پادشاه اردک
که در درگاه جهان پناه بودند با نعامت و صلاح که ناپای
بهر خواستار ساخته رخصت انصاف ارزانی داشتند و خاندان
سلطان حاکم سابق و ورق یا یلچیکری اروس مخصوص گشت ثمر
اموری که در بصره درین سال روی نمود هر آن اوان که دارالسلطه
فرزین مجسم سر اوقات اجلال بود احتمال احوال حکم بصره بهم رسید
به نیروی انتساب این دو دمان خلافت مکان با صلاح آمد بفضل
این اجلال آنکه حسین پاشا ولد علی پاشا که از زمان افراسیاب
جد مومنی الیه ممالک بصره در تصرف ایشان بود و در حقیقت
والی و حاکم مطلق العنان آنجا شده اطاعت خواند کار روم نمی نمود
در عرض خود که اجابت دعوت اربعی نموده متقلد شغل حکومت
گردیده بود و چون عناد و سرکشش اقربا ستمی نیست که تبرایق حسن
علیج تواند شد احمد بیگ فتیحی بیگ اعیان پاشای مزبور مدتی
اختراع حکومت او زودانه مشغول شده تحصیل زمانی از کار گذاران
همام خواند کار با ستم پاشای بغداد کرده مراجعت نمودند و حسین پاشا
بعد از ارضای این خبر حکومت محبت کینه مشغول بر آنکه اگر از طریق مخالفت
مجاوبت و زبیده روانه بصره کردند و در حکومت اسبیم و شریک

خواهند بود و در سلک تحریک کشیده نزد ایشان فرستاد و ایشان نیز
از طریق خلاف رجعت نموده روانه بصره گردیدند و بنا بر تحریر باب
فنا و دیگر باره کعبه بنی مالیشان بر تخته حصول درست نشسته
عبار فتنه بد نسیم انفاس سخن سازان در هیجان آمد و حین باشاد
صد و قتل ایشان در آمده بعد از آنکه بنا بر موانع ارتکاب آن امر
مستکن نتوانست نمود مقرر داشت که ایشان را با اسباب و متعلقان
حمل ششیمانوده نقل الکاء دهند وستان نمایند و آن دو خون گرفته
کال باعث عن چغه عطف عمان از سمت طرغه هند وستان نجاب
اشکارده از اینجا بصوب بغداد روانه شدند و پاشا بغداد که پیوسته
شترنج عشق غایبانه بصره میباخت و رود ایشان را منصوبه تکمیل
شمرده با سپاهیان بنوه و توپها از در شکوه متوجه تخریب بصره گردیدند
حین بادش را از ملاحظه این حال و میلان خاطر بعضی از مردم بصره
بجانب احمد یک و فتحی یک بای ثبات از جای رفته عریضه
مستعمل بر بندگی و تسلیم نمودن آن ملک و پس بر بغداد مان خسر و خیر
برگاه فلک پیشگاه فرستاد چون در زمان نواب خاقان
مکانی علی بن اشیا فی مهابی صلح و صلح بجهت رفاه و فلاح علی بن
فیما بین نواب خاقان رضوان مکان علی بن اشیا فی و سلطان
مرا در خواند کار مردم مشید و مسکون گردیده ستون نامه انظر فیین در سلک تحریر
در آمده بهمان بیان تاکید یافته بود و علی حضرت ظل اللهی از نقص

و میبشاق اجتناب ننموده بدان معنی اقبال ننمودند و بعد از ورود
پاشا بغداد فتحی بیک و احمد بیک بجوار قلعه دار آن حدود
بقدم اطاعت و انقیاد ایشانرا استقبال کرده قلعه را تسلیم نمود
وحین پاشا را مجال قامت در آن ملک غنای روانه و ورق و جزیره
که داخل ممالک محروسه است گردید پاشا ی بغداد آن ملک بآرزو
خواسته را بی میانجی منازعی در تصرف دیده و فتح احمد بیک فتحی بیک
که رقیبان معشوق حکومت او بودند و همه همت ساخت و شجری که
داخل بصره میکردند روز حیات ایشان با تمام همت رسانید
و این شعر را هم عالی آن دو خون گرفته کردید
و آن نکند و همچو پروانه بجز سوختن جویش نداشت و اعیان
بصره را در موقع بازخواست اموال اسباب حسین پاشا داشته
بشکنجه هتک عرض ناموس رسانید و کما شکان و منصوبان او نیز
در قلعه جوار زاین شیوه ناستوده را دستور العمل ساخته در صد دواز
دمانت و بمطالبات زیاده از قدر وسع و مقدور درآمد دواز
ر یکصد و نود و آن دو بیگناه و آزار و امانت خلق الله عموم خلایق از آن
اخذ ترس بر گشته بخت اهل جوار را اتفاق نموده حکام هر یک از قلعه
انجارا با تبعه و لحقه بدار البوار فرستادند و قلعه را بدستور سبانی
بحیط ضبط و تصرف در آورده کوس فاق حسین پاشا را بنوا
خالف مخالفت پاشا بغداد بلند آوازه ساختند و حوام و عوام

بصره نیز طریق اهل جوارز را مسکون داشته نوشتجات مشتمل بر استعداده
مراجعت حسین پاشا در طی تحریر و درگذشته و نزد متنازل الیه ارسال نمودند
در آن هنگام حسین پاشا و اردو که کیلومتر شده عزم دریافت تقبیل آن
عزیز داشت و عبدالرحیم بیک خود را با تحف و هدایا و عرضه محتوی
براسته عار که یک بیکار فلک بیکار فرستاده بود بعد از ورود
بدغدغه آنکه مبادا فرصت از دست رود با جمعی از ملازمان امر آن
برسپیل بلغار روانه بصره کردید و پاشا بغداد و قبل از آوازده و هو
جمعی از ملازمان خود را به تنبیه و تادیب مردم جوارزان صدور و
نموده بود و کافه سکان جوارز را اتفاق نموده با آن جماعت در مقام
و مقابله و داده آتش بیکار از دل سنگین و پیکان سهام همگین
آنوقت از مدینه و اعیانیت با عطاء فتح مبین سرفرازی یافته بود و
بقایای آن لشکر میسر شده راه مراجعت بصره نیافته روانه بغداد
و بعد از رسیدن خبر وصول حسین پاشا که ثانی جز شکست بود ساز طمینان
و اضطراب پاشا بغداد از نو افتاده در پرده شب آهنگ فرار نمود
و حسین پادشاه با و نت اقبال بیروال حضرت ظل الهی بر ملک روح
که کشتنی بود از خار نفاق مدعیان درونی و بیرونی پرداخته داخل شد
شرح اختراع آلتی که نواسب ایران مداری نمود و اند
برابر باب دید و دریافت و صاحبان تحقیق و شناخت که کنایه
انظارشان که شکاف خواص عالم ایجاد و مبین سرفرازی و احاطه

بوشید ه نیست که شرافت نوع انسان و تفوق و برتری این نوع
بر سایر انواع حیوان بآنت که بقوت عاقله که محک حیات خطا و صواب
و جوایب و مسبات از اسباب تا علل در مصنوعات الهی نموده جوایب و مسبات
مکتومه امور غریبه را بمفاتیح شعور بعرضه بروز کار و پیشگاه ظهور آورد
و غوره اساطین حکما و دانش پشته و فلاسفه و درست اندیش به صبح
مسلم است و امتیاز بدان است که بهیچ طایر بلند پرواز از انظار
کردون مطارشان بر سدره المنتهی امور دقیقه طیران دارد و آنچه
امروز آئینه بهره نای حسن افکار آن طبقه جلیله تواند بود آلت است
با سطرلاب که بجای دو کاری اندیش دقت پیشه احوال فدا کلمه
و جزئی و کواکب ثابته و سیاره و اجرامی عروض الحوال و یکی تقویم
واحوال در مقدار کف دستی مندرج گردانیده اند بنا بر عظم قدر این حجم
صغیر حجم از بدایت انشاء و اختراع آن که سی ششمان چهار پایه دانش
در سطحگان اهل پیش که عروه و فنی صاحبان و کائنات و علوم و احوال
و ابوالآبایان و علاقه تفهیم آن در ضمیر دارند و بنفین عناکب بی اعتبار
برز و ابای آن ناممکن بشمارند فرس فراست و جیاد و درایت هر یک
در صحایف صفای آن در جولان طایران نظارشان از نقصین
بلیدین بر شاخسار عقاب و آن در طیران است خانه و دانش
بن آن آبادان میدانند و سایر علوم طینه غیر مفیده را فلسفی
بستانند و الحی ازین آلت ضیفه الساحه مانند آفتاب و ماه

از تعلق شمس و مریخ و تفکر و اصناف آن معلوم و علوم و ادراج در بیان
شان مفهوم میکرد و هر چند از فطرت انسان وضع الی چنان
از غریب و نادر است اما با وجود تفرع علوم هوئی و مهارت
فنون هندسی و تلاحق افکار و تعاضد آرا چندان غریب نیست
که صاحب در یافتنی بمعلم فطرت و استنادی بصیرت بی آنکه سابقه
باین قسم علوم داشته یا مشتت تحصیل آن کشیده باشد در صد و ابداع
و اختراع این قسم امری در آید بلکه چندانیکه دیده را در نمودن
بر آینه عزیت حاصل است موضوعه منحصره آن صاحب در یافت
زیادتی بر آن حاصل باشد و حل این معما و محاصل این مرعا آنکه بموجب
منتخب چهار ارکان نظریافته علیحده ^{طریق} ^{علیه} ^{رحمن} ^{اعتماد} ^{الدوله} ^{العلیه}
انحافاتی که خلیفه مکتبانه فطرت اند با وجود کثرت اشغال بواب
و نوافل اشغال بر آن در مبادی اوقات استراحت چنانچه ناکره
ابناء ^{نوع} ^{الانسان} است که تا بردن خواب متوجه نصیج اموری که در خاطر
جلوه گر آید میباشند متوجه اختراع الکی که مستغنی از اسطرلاب
جامع کثرت منافع و غلت مؤنه آن باشد کردیدند و آنچه بدقت
و تدوین دیده بصیرت شان از لوح عقل کل در انار لیبی و دیگور برکشیدند
شمع مشهور مطالعه میفرمودند علی الصبح همچنان طلوع خورشید
بیاختی عبارت را بقه بر توفیق بر روزن استماع اهل این فن می انداخت
و با وجود مهارت مستمعان و جودت ذهن ناظران از قایت دقت

مطلب محتاج بکوار اسماح می بودند تا آنکه بعون الله صورت اتمام یافت
از جمله زیادتی که این مآدره مجموعه غرائب را براسطه لاجل حاصل است
و خامه فامر بیان تعداد حصای اندکی از بسیاری آن می تواند نمود
آنت که ارتفاع قوچیاں شامحات و اعلام راهبایست و اعلامه اسموک
جدران مرصوه البیان بدو نشخص مسقط الحجر و تعمیر ادویه و آثار و قریه
و بعد مسافات یکت علو ثوابت و سیدرات بمحض ریت ازین نه
حقایق نما بمحض دیدن چشم حساب و نشان کردن کتاب معلوم میگردد
اگر این امر غریب نیز از نتایج اقبال بی زوال اعلی حضرت ظل و اجمالی
شمارند و راست چه در عهد هیچ یک از اساطین سلاطین مملو و می
جنین از امهات انکار قبول رجال که آباء کمال اند در وجود نیامده
امید که هوائ آثار فروقی و برتری اقبال این سلطان بهال در نرید
و کلب سخت اعادی از انقی پس ای در نقاب تباعد باد شر
تقدیر منصف مرداری باند در پیکان جوان بشری که رفیع و کمال است
شد علقه پهلار را بمقتضای شیوه ستوده عدالت در دست برد
و شمر کریمه منطوم نوازی و داد گستری از سپه سالاری و کلگری
آذربایجان و ایالت دار السلطنه تبریز و نواحی معزول فرمودند و
احوال سپاه و لشکر اسباب نظام پادشاهی و آلات سیزند با نظام
مهام خطه دلاویز تبریز بر دست همت انتظام بخشی و جهان آرا
لازم گردید و چنانچه تنبیه و تادیب بدکرداران و ستمکاران بر فرغان

ز رویان نافذ الغمان فرض است نوازش جمع انظر ز دمان هرات حسن
سلوک و بندگی نیز بر رقبه قهر خدمت دانی و جهان بانی فرض است
لذا منصب الای سر داری سپاه نصرت توانان علاوه مناسب
و یافتن دقایق خدمت گذاری دست پرورد تربیت ظل حضرت
الهد و درخیان مصاحب قول را قاسمی و امیر شکار باشی و بکلر کنی
کوه کلبه بنده و مقرر شد که روانه خراسان گردید جمعی از سپاه
منصور با جلیط اینکه مباد از دست گیرند و سان حرکتی واقع شود نزد او
جمعت نمایند و آن اخلاص شاعر ستوده اطولد بهر اهی حضرت نمایند
روانه خراسان شد و ایالت تبریز به بنده براسخ الاقفا و آسان
خلافت مسکن و خانه زاد قدیمی در کاهک نوان مرتضی قلیخان قوچاکی
منوی هزار کثیر الانوار نواب خان رضوان مسکن بر صدامت شایسته و
ترددات بنیاسته شفقت شد و الکاهمهان که به نیول او مقرر بود
بخا صواب گردیده وزارت آن محال قلیخان بیک تفلیض
یافت بی شایسته تکلف که نصیب دوکاروان غلبه لبیان بر جرات
سلوک ناخوار آن متعین ناخوش زبان مرهمی بود شایسته و داروی با
بر دقیقه شناسان حل عقد امور پوشیده نخواهد بود که هر کاری که
بوقاحت و سفاکی انجام تواند یافت مردمی و مدارا و آهستگی نیز نیست
می باید چنانچه مضمون این شعر اقسام بران مطلق است که توان
کردن به نرمی کارهای سخت گیران که از فضل آنچه می آید نوموم مهری آید

مکرمه بعضی وقایع این بحث و ستام و بتن نظرات ابان اثر پیوسته
 که در آن پنجم هر دو قلمی فکری بر یورنیمین ارباب تیز صورت قبول
 میاید پس معیار کار در این است که ترازوی عدالت بکفین لطف
 و عفت آراسته بازار دولت خدا داد در ابدان کرم سازد و بان
 میزان عدل از یکنان کردن است باز از فرزاد که عند الخالق و الخالق
 مرضی و مشکور باشد چون نواب شریع بعضی از قضا بای لرستان
 و تفویض آن ملک چون نواب خاقان رضوان مکان در تاریخی که ایالت
 الکادر لستان را بعضی قلچان بازار حقوق خدمات حسینیان
 و شاه وردیخان جد و اله و تفویض فرموده بودند علی قلچان را او اولی او
 نشو و نما و او آخر زمان کودکی و صبی بود و معتمدین کلام و رفت
 زمانه با جماعت لستان سلوک می نمود و مقتضای سه کسوی با بدان
 کردن چنان است که بد کردن بجای نیکو دان با رفته رفته پله حرارت
 و مراتب جارت آن قوم بالا گرفت هر شرارتی بی غرضه کشی هر
 اخروی از روی خرمن آشی شد و این معنی ترا بدی پذیرفت تا آنکه
 بجای رسید که کار آن ملک منحل و وجود او در آن ولایت منقرض شد
 و درین ایام که خاطر هما یون حضرت ظل اللہی پیشتر از پیشتر متوجه نظام
 و انتظام ممالک بیکلان و در فام همدان است موی الیه ازین منحل
 معزول فرموده مفرد داشتند که در مشتمل مقدس بوده بدعا و دوام
 دولت روز افزون تعلیم نماید و ایالت آنجا را بنویسند و علم شایسته

که در زمره ملزمان بزم قرب و حضو منظم بود تفویض فرمودند و بعد از
ورود منوچهرخان بالکاء برستان بفخاری القاده کالطبیقة الثانیة
جمعی از بزرگان لرستان که در حقیقت بغزل علقی خان از ابا لب
معزول شده بودند بمان این که عوض تیغ نسق منوچهرخان خواهند
بر خلاف مشارالیه اتفاق نموده با گروهی از سفیدین بحجبت تلم نمک
شیطنت و بی اعتدالی نمودن چون در آن وقت هوا خولمان و ملازمان
منوچهرخان هر یک در طری پرانده بودند با معروضی که نزد مشارالیه
حاضر بودند به فتنه ایشان قیام نموده حقیقت معروض درگاه جهان به
کردانید و عریضه اعلام لرستان نیز که باید و در مقام مجادله بودند
مقارن آن بپایه سر بر گردون میسر رسید و رقم اشرف باسم
انجماعت غاصد دریافت که اگر از سلوک منوچهرخان شکایتی داشته
باشند روانه درگاه معلی شده معروض بسنادگان موقوف اقبال رسانند
و تا معین ورود در قسم اشرف سلک جمعیت تبعه منوچهرخان منظم
و اساس پاداری انوار منهدم شده با جمعهم روانه درگاه معلی شود و
الکاء لرمان شامان که بنیول شیخ علی خان رکنه مقرست گردید
و ایلک پناه مزبور حقیقت عرض داشت و مقرر شد که چند نفر از پیش
سفیدان در شب با بزرگان جهان پناه فرستند که چون سائر کارهای این
من بعد با منوچهرخان در مشورت و استیلا و بیرون رفتن الطاعت و انقیاد
که گروهی بیگانه و ظالم توانان آوردند از تیغ انتقام استخلاص

یافته اند و در سلک بندگان منتظم شوند و سایر آنچه است
مستلزم باشد نیز ایالت پناه و پناه آید فرستاده بخداست مقهور
قبایل نمایند و در قسم اشرف با ستم جو چرخان صابر شده که تقیر این
مقرون بعفو و اغماض نموده در چند قطعی بنوده باشد و بعون خدا
آئی و با قبال بیروال حضرت ظل الهی امیر اخلاص و در بخود و خواه منتظم شد
تعیین میرخان افشار و همدین آوان اعلیٰ شکوه و شکوه
جماعت افشار که تجلی خان حاکم و راجی از ایالت معزول و معزول
بمیر علیخان عم او شفقت شد و محمد قلیخان ولد سید و شخان
نولرا قاسمی که حاکم سابق فراه بود از ایالت عزل شده و لیکان
باصلاحان یوزباشی غلامان خاصه شریفه معفوس گردید و ابدال
ولد قلندر سلطان در عوض حسن سلطان توکل که منوفی شده بود
بر تبره امارت الکاجام سرافرازی یافته و حسب الا بهند علی
بمیران قلیخان سبابت حاکم بنشای بورایالت و الکاجا و او با بر این خان
ولد او معفوس گشت و میرزا جعفر قزوینی وزیر یکیلان به پیش اعلیٰ
شکایت رعایا از بغل فرور معاف گشته منصب او بمیرزا آقا
که از علو استقامت و از سلطنت جرات شفقت شده با روز و روزی اعلیٰ
ظل الهی مولانا خلیل الله قزوینی را به قزوین کردن کتابت کلین
چون خاطر بایوان و ضمیر میر خیریت مقرون پیوسته متوجه بلخ
در وقت درین مبین دولت تعیین می باشد و فضلا و عظام را که بدلت

علوم انبیا و جانبان ملت میضایند و توارده تجلیل و تعظیم و اکرام میفرماید
بعد از ورود در اوقات ملت قزوین جامع علوم معقول و منقول کشف
موسوزات فروع و اصول مولانا خلیل الله قزوینی را که از اجداد علمای عصر
و توحش الشیخه ان در هرست با سابر فضل و طلباء علوم مجلس اقدس
و بزم مقدس طلب داشته با آن گروه تراست سرشت افطار فرمودند
و در همان مجلس مولانا خلیل الله را بخطاب مستطاب سرافراز ساخته
فرمودند که کتاب کلینی را که دین قویم و الماس و مبین و بیت المعیور
دین مصطفوی بدان آگاه است بفارشی شرح نمایند که عموم سکان این
که اغلب گفت و گوهای ایشان بلفظ فارسی است انتفاع حاصل باشد
و نیز رقم اشرف باسم مولانا محمد تقی مجلسی شریف صدور یافت که
کتاب من لا یحضره الفقیه را بدستور شرح نماید و چون فضیلت نامه
جماعت به پیشگاه بنیر میر بر تو و ضوح افکنده بود رقم اشرف
بطلب عالم ربانی و موبد بنا به اذات آسمانی سالک طریق این حق عفا
و لد شوارح ایتقان مولانا محمد محسن کاشانی نقاد یافت شرح
احذات تو بهانه که بخاطر اسم خایه علی حضرت ظل اللهی رسیده
بدریا فتگان و رای اسما را بر او سواد و فولان نقوش و لواح
بل و نهان که محومان محافل انس و ذبقة شناسان غوامض عالم قدس
به بینائی دیده بصیرت و روشنائی عالم حقیقت دیده و در دست
که پذیرای امور سبک گشتان کرده خاک و اقامت گاه چنین این بر خاک

بکار گذاری و همسازي ست مکانی خلل و علی و قاطنان عالم بالا
که خبر است از نفوس خلکی و روشنان جهان علوی می باشد و کثرت
که در این کارگاه رنجه و سکا بهر قدر علم تقویر میکرد و در دنیا طایفه
و صفی بیولی اجسام غلیظت خلقتی که می باید و چون ضمیر تمام صفا
و خاطر خردمند سنانی پادشاهان و فیض ایشان از علو نسبت اکثر
فلک بنیاد و آسمان پهن می باشد لامحاله نفوس عالم آریایان که در
جیل ایشان و طبقه و طبقه مکان را که اندوخته که در یک و آنجا نیست هر
صفت نخل کابل و غصه های جاری دارد و با صد پستخندان بزم بستند
عالم کون و فناء نسبت شما رنگ مبین و معین است و اولی خجاست
که از اوجه و انبساطی این طبقه و علیه را آنچه شغل کرد و شما هر مطلبی که
مغشول پوشیده بهر بهر هفت قبولی می گویند و از غلبه حق تعالی
علل و اسباب که باعث نظارت و ملاحظه عالم خاک آب است
آنکه درین سال فرخنده مال را که را با است جهانگیری و کشف کجایی
از دلاسلطنته قزوین در حرکت آمد و در الامونین قم مقرریا است
نصرت که در این مکان تربیت بنیان و بعد از ورود و در سلطنته
اصفهان اموری که موجب فناء عالمی و انشراح مال بیروان
کرد و ملاحظه های این پر تو ظهور افکند و آنچه نخت با اتفاق ملهم غیبی
بقرنخت درخت بنیت نقش و قیاس است آن بود که متعینه کرده شود
که مانند دل شجوان که با وجود محصور بودن خصم را بدانت قلم را

و پیر مرداران و پیران و اندر بود و اندر فرمان والا و حکم و حضا مضامین
 پذیرفت که چندان علم که شیر حاجی حسین حسن آهین صفت جنود
 مسخود و توند بود و ترسید و او به بر هر یک چند قصه توب آهین که
 به سبب است با چند نقل و نقل و کثرت اثر اند تو بهای کلان امتیاز
 و آن نیز از نیت ساج طبع و قیود و ذین نقاد است نصب و بر بخت
 بر یکدیگر و فصل نمایند که حد وقت بکار و هنگام کبر و دارم دور با
 من پناه اشک و هم پناه مرصومه البیان لشکر عزرا بود به
 احق این کارنامه و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 زیرا تمام پوشید و بعد از تمام در در المومنین قسم بکنایه و بود
 فضایی و سنج و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 توب و تفنگها و با و از بلند زبان بنفین و اعادی و وعای و فتح
 و حضرت شاهنشاهی که شود شد و از بر آمدن و دود و خوش
 آتش بر و زور و شن نمودار شب و بجز چراغان کشته گردید و
 این اول و چون صیت اقبال پادشاه جهان نواز و زور کوه بلند کرد
 بچید و از صد و این صدا و لهای مخالفان چون همیشه حجاب
 از زور و نفس شکسته گردیده و هم درین اوقات بمقتضای دین
 و بر بزرگاری که بموجب رضا جوئی خالق و ترغیب عموم خلافت
 مسجد جامع شده افتد با جمیع الفضائل مولانا محمد مجتبی کاشانی
 نموده با و ای نماز جماعت قیام نمودند بغیر ای الناس علی دین محکم

صف صحره جهانت اين خسر و خدا شناس پيرايه اتفاق ايل جهان بعبادت
وطاعت و لزمي اين محكم شرعيف بونه، اخلاص خلوص نيست ارباب
ملت و خلعت گرديد و از دست دعاي دعاكاران و اجرة ملائكت هفت
آسمان لباس خود و دوام بر قامت عمر اين پادشاه خدا شناس پايه شده
چون تحصيل رضاي جناب الهي با طرق متعدده مي باشد دخولين دارالامان
كه درج آئين جان و ايمان است از راه ويكر وجه همت ساخته مقرر فرمودند
كه سه روز متوالي غريبان محتاج و متوطنان كشور احتياج را بخوابان
احسان و مائده برو امتنان ميدهان سازند كه ثوابك بروي مطهر
و نفس منوره ثواب خاقان رضوان مكان كه ساكن آن مكان كو اكب
دري آن خاك آسمان شان است عايد كرد و در رمضان اجابت
دعوات بزيارت آستانه و مقدسه معصومه كه محل قضا و حاد است
رفته بسجود درگاهي نياز جبهه والا را نوزاني كرد و استخاره و فطره
فولخ اشتغال باجي سيرة باغاست جوالي و انباشت مكانه عيش و نشاط
و محافل جشن و انبساط و سیر متنزات بيرون حصار و كرم كردن كفا
بجز و سكار نشادي اند و از عجزت افروزي بود و توجيب باده
كه ولد المؤمنين قم سطر عليت نصرت آيت بود و غزل الملبه شايان
روح و ذيل حوالم امرار نشان جان حوتن مزاج فلان اشخاص
صحت و مرض حقيقت فلان جواهر و عرض صاحبان فركند و است
و و يدكليم محمد حسين و يكليم محمد سعيد از اشعه نوزاني بناسايه پروردگار

و بهین نتیجه که پیش لیل و نهار رشک فرماید بر تو خورشید که جهان را
سرمایه دیدست که دیده نور و ز فیروز جهان افروز نیز زمان مکان
جشن ملوکانه و هنگام خسروانه ترتیب فرموده خوشدلی که را نیندازد
هر روز ایام عمر طبعی این پایه حضرت رحمن نور و زو بهیسته بر عادی این
و دولت بظرف و فیروز با و تمیم داستان بر کشته بختان ارستان
چون شرور و خیرات بر کشته بختی و سعادت در کفشن امکان و محو
وسیع الاجاری کن فکان مانند پیش و ماه و پروین توام رسته و شادی
هر یک از افراد انسان با اندوه دیگری مقابل نشسته است و رسته ایست
بشری که دست نکارش یافت ابالت و حکومت محال جنت نشان
رستان که بهشتی است اشخون بفارس جمیع و میسا طیت آراستی
صحن آسمان خضرائی پراز سوهان روح بمنو جهان لر و لو حیضان
تغیض یافت و جمعی از صاحبان اختیار آن ملک که در ایام آیت
علیقان حال که باقی بسبب غای حنان و مدارای زبانه از حد
ایست این لغوی سه با بدان مشکلی بوی بار آورده انجوان و در
المر که در قهر و کوس نام و لا غیر زده خان را از جمله جا که آن خود
میشود و منظر و باط و قو و بعد و معاهد خان لاتی را زنده
بزرگ و عقایب سرکن دانسته با آنکه در آن اوقات چون تاب
رشتهای مختلف هر یک برای میرفتند مانند رستهها که بعد از بافتن
برای اتحادی پوشند با هم گلی گشته بطرای با فوج و خاندان آری

نهال بخی و عبادت اشتغال نمودند و مدتی کوس در سواهی و بدنامی خود
در برده نواحست بعضی از بدباطنان را زندان با خود و هلاکت
ساختند و بعد از آنکه بافتن و ناقص خود داده سودا در دیکه دماغ
بخت آن کار را بکام و آن مقدم را بسر انجام تصور نمودند چنانکه
شاخ بر شاخ کل کرده و طبع بنی صدای بیدایی بر آورده و کمال
عمقان با اتفاق شاه بار و منصور ولد قباد برادرزاده خود و املا
برادر خان وزالی ولد پهلوان زالی سایر مفسدین جمعیت عظیم نموده
با سپاهی آراسته که عدد ایشان از دویست هزار متجاوز بود
بر در سراسر خیانت از دام نموده بر خاستن و غوغا و شور و شعل و جوا
آغاز نمودند و صلابت باالت با اسم ابدال با و عا و آنکه از عیان سپاه
حضرت لایزال مآب سرافرازی یافتند و در غرضه مشغول
بجهد و مسکت مدبر گاه و الا فرستند و ندخلند و سوار باطن این
نفاق ذایل از جنس طینت ارباب شقاق غافل در بستر جمعیت غل
آسوده و غار خیال مرفه و منشراحال غنوده بودند که ناگاه صدای
سواران و صهیول سپاهان سلسله جیان و جغت کشتن و نایاب
با چندی از ملازمان که ملزم خدمت شهبازی و جیبی شده
بجهد دفع سائل حصار بی شده بمیدافعه مشغول گردیدند و آن خلوت
تو اما آن باندان تن تفنگ دست و قاحت کشته و دوسه نفر مانده
شراب ناگوار و سی میوه می بخشدند و آنروز تا شام عیان را هر

و همیشه شب که پروه صل متنازعین و موجب اصلاح ذوات البین
 میباشد میان در آمد لران که درین امر شیخ با یکدیگر خلیف بازنده
 اخبار اراجیف بودند جمیع نموده مشاوره آغاز نهادند که عترب
 بقو روی اندودا کاذب مایر محاک افتار سبده پرده سخنان
 منته ختم با بصیرت افاس مخبران صحیح القول برهم دریده عتد جمیع
 لران برانکند و نهال اراجیف که از جویا بر روی بالاکشیده افکنده
 نخواهد شد مصلحت حال دران است که طبل رجیل کو قنبر بجانب بغداد
 نمانیم یکی این رای را مستحسن شمرده همان شب در حرکت آمده عازم
 مقصد میکردند و روز دیگر جمهور سکه لرستان را بر مواضع ایشان
 اطلاع حاصل شده بخان می پیوندند و مانند خرمن آتش که از جراح
 افزوده کرد و دفته رفته جمیع خان افرو و احوال لران فراهم گرفته
 جمعی از ملازمان را با نسا و طرق و منافذ خروج ایشان تعیین نموده
 خود بر خیل خنسی عجل روانه می شود و طلبا ب و زقار را بسبب تن
 نسبت از جایگاه اندیشه کوتاه شده لا علاج نزد شیخ علی خان
 نزدیکی عالم کاهر بنام می برند بعد از وقوع این امر بشرحی که سابقا
 بجا پیرایه بیان پوشیده و شیخی خان و منوچهر خان شرح حال
 آن بخت بکشتگان را بتفصیل معروض بار یافتگان سرادق
 باده و عیال گردانیدند و فرمان والا نفاذ یافت که وجوه و اعیان
 لرا انداخته خان بدیرگاه جهان پناه فرستاده منوچهر خان نیز شخصی

ایسی از جانب خود تعیین نماید که دیوان عظام بحقیقت احوال الاما
طرفین رسیده احقاق حق نمایند و شب و خجانیان منصوب روزان و
از سرکشگان باو بیخندال را بدرگاه جهان پناه خواستاده
وزیر دارالموئین قسم که جناب ایران مداری حسب الامر المالی
باتفاق امر اعظام اجلاس نموده بحقیقت رسید بر ارباب دست
منوچهر خان و جنت طینت ایشان ظاهرا کشت و آن کرده را در دست
جبر و را آورده فروانی یافت که نزد عالم ایشان این بودند و این قسم
آتش فتنه و شورشی که بسبب خار و خس خیالات غایبه ناما
اندیشان زبانه کشید و بود و زلال المظالم الی بی آنکه اسب
فرزند اول پیام جاری کرده اطفا پذیرفت و روانه شدن ولایت
نصرت آیات بدار السلطنة اصفهان چون خاطر خیر و قیقه مستحس
و ضمیر منیر خورشید اناس از رکع را عادی بی دین و تیره دلال
یاری از آن نوزد ایت و یقین عموما و کرده ظالمی هند و ستانی
خصوصا جمع کردید نهضت صوب مرآت مقرر سلطنت و محلا
رجال خلافت یعنی دار السلطنة اصفهان از خاطر اشرف
سر برنده و بتاریخ همچون و زمان نمایان این عزیمت و الا
نصیم یافته متوجه مقصد گشتند چون در او فاتی که الویه دولت
و اعلام سعادت و عزت و در مختصات فرخ آنا و بهشت بنیا و
و کشتن جنت قرن و دار السلطنة قزوین پیرایه خلک و میمون افلاک

بود اخبار ملوک و نجاران بر مقام بنام یک باغبان دار و نغمه دار السلطنة
اصفهان چه ملازم که در عدم اتهام منع نثراب که در آن باب کلم
شایسته ای با منصب فرمان الهی تفاویضه و چه از موقوفات
بیجا که متشا و بختان و خردش را عاید شده بود و تعرض محض می
و از وزارت السلطنة قزوین بخت قلی نیاب لیوا و ل صحبت بجهت بن
امور مزبور معین و فوج آن بشواید و ذلک معین شده بود
بعد از ورود و اولیو متین کاشان برست و بخت قلی یک
بجهت تنبیه و تادیب و ساز و سامان جراحان لغو و دوازه
خودت ایل بل که در محلی است نواب کیتی متان شده و
اصفهان شد و در تصاریف بعدی ا و از روز نخست در عاید تقصیر نمود
مرا تمام امور بچاقان چا بجهت شایسته اتهام خدمت سکا لان
باشد نموده و با لوی و دولت و اعلام فتح و نصرت بقرصوب
دارالت سلطنة اصفهان نهضت نمود و نور سعادت سعید ساکنان
آن دیار را از ظلال اعلام جاه و جلال جیش جدید برترانی فر
روز و خول ملک منصور و اعلام بغیر و نیکو بشوید اصفاف نام
و افرو بنی آدم از وضع و شرف و اکابر و عالی و افاضی ادا
کرده که در فرامین انبوه با استقبال ملک مسعود ششما فتنه نشکان
دیدار آفتاب آثار را از چشمه امید انجاست بگوشتی آمد و تیز
دزان جوان خدمت بهایون و احوال و اسما فی معنی آفتاب

نورانی روشن گشت زین باده و چنان خاک بهی که در درون
دیدار خوشه پدید میآید بر آستان سوده از خاک برآید
و نقش در درون سده سال عالم بالا که چشم بر لعل اجواهر غبارها
اعلیٰ خیزت ظل اندوخته اند موافق نشست سرود سرایان و مهر که
طراز این بشوهر آواز نوای زیر و بم ساز در کوی بهکانه نشاء کلاه
و پروان مانند بزرگ و شکوفا دست و پا زندگای دوام در
گشوده بر شاخاریات جوشیده آمد کار ساکنان آن وید
بهر این اعلام نصرت شعار آید و از دست رفیق موطنان این ملک
با قلم نویدی مردم رفت خروشی که طایران بر ستمانی را بهنگام
و میدان صبح صادق در آینه از آرد محوم سلبانی از خواجگان را
پیدا ساخت و انتقامش در شگفتی که بهنگام رسیدن نویدها را
جامه خضایی مادر را و بیرون آورد و لاهی جابجی لان را مانند
اوراق گل از سینه بیرون انداخت بسعادت در باغ مبارک
خوشخانه نزول فرموده بهنگام عصر تماشای چراغان خانه ازین را
ز شاد فزای بیت الشرف خورشید ساختند و بعد از ورود
چشم چراغان چون چراغ چشم مردم اصفهان روشن کرد و فلان
برافروختن چراغها بهنگام عیش و نشاط گرم شد ساغرهای بیخ
از رشک چشمتی شک از دیدار شمعها روان میساختند و دلها
تشنه لایان صبار از مزاج بر و اصطلاح می برداختند و درین

و زود وقت معین که ساعت پیرایه سعادت در بر میگردید
 و زمانه لایق تخت بهنگامه آراستگه بعیش و نشاط مشغول
 فرموده برخی با طرمان ملک کاتبی سر امر خیابان چراغان نمود
 و بعد از رسیدن ساعت و التماس از عیش و عشرت به و تها
 هما بون تشریف شریف طرانی فرمودند امید که همون چراغ
 عیش این خسرو اقلیم روشن و محفل ویش از سیاهی لاله عذر
 سرقه گلشن باد

بعد از ورود و در سلطه اصفهان و انکسار چهار بالشت فرمان
 بطریق که شمه کرمه عدالت و خوار داد سنجیده رضیه عدالت
 از روی عدل و احسان لایق بر و امتنان بر روی جهاتیان
 کشوده سه روز ایام اسبوع را مخصوص اداری و مظلوم نوازی
 فرموده بنفس نفیس فرادس بنایی و امارتی رعیت را بحصول ناکام
 کام و استلذذ شهید حرام شیرین کام میفرمود و در هر اوقات
 رضا جوئی حضرت خالق و زرافه حال جنایات را نصب العین میبرد
 انور داشته بقوت بازوی حق شناسی و حقیقت دانی و در قضا
 منو شکافی در موز خانی میزان عدل صوبت و قسط است
 خیف و میل عدالت را بر پای دهمشته و او خلیای داده در
 عوین بنجاب الهی عرو دولت و بنکامی و عدم ستاده ذخیره
 باقی می انداختند و بعضی از اوقات سامی را نیز بلا حذر عرض

باقی سبها که بنظر کینیا اثر نرسیده بود معروف میشدند
روزی بطریق مقرر و قاعده مستمر بر مسند عدالت طراز نشین
نشسته قطع و فصل میام چون رفته آمال و اعمال طالعان نموند
درین اثنا یکی از موطنان الکام او را می که به نسبت والای سیادت
امید داشت از محمد علی خان عالم انجا بکنجا بست آغاز نمود که بر سر
جور و سب و قطع بدشته بهیاست برادر او نمود و کاس حرارت نمود
جور و جفا با تخاصی بروی پیوده با وجود ارتکاب این امر شنیع فعل
قبیح احوال اسباب او را با تشنه و بیداد سوخته و از سودای
سود و زیان نشانی خود اندوخته پوشانید و کتر و شهرت بر رعیت
پرور بعد از اصحاب این خبر با صباط انگه بساد و بقدر قلب اقبال کاو بر
بروی اندودی نظم بعبار صدق گفتا خنجر فرو نهاده باشند از فروخته
که دران والا با سم و زهر نایب بکمر بچی آفرین بجان عدا و اصداد یابد که
بحقیقت صدق و کذب امور معروضه رسیده معروض باید سر بر
خلافت و قوا و کرسی سلطنت نمایند چون بعد از نقیض و تحقیق محمد
مقال آن منکر الالبال بر مرآت ضمیر بار یا خنجران بهر اوقات چله و چله
صورت و قوج پذیرفت محمد حسین بیک و لید با و کار سب سلطان
رو طو با و رد آن بدینجه درگاه پادشاه اسکندر در بر فرمود
معین کرد و آن در غیر ملک بجهت باز و دی جهل و اونی طالع بنیان
ایالت و حکمرانی خود کرده بود و در اندک فرصتی درگاه خلیفای بنه

حاضر گردانیدند بعد از چند روز مجدداً بنفس نفیس از دقایق آن کارها بهخارج
استغفار فرموده بعد از شویکت حکم جهان طاعین بفرموده است
که در عهد تاهان اموال آن مظلوم که در عهد نهیب و ضعیف و ناتوان
باشد بیرون آند بعد از آنکه و جلب آن وجه مقتضای شریعت باشد
مطلوبه مضطوئی بدست داشت مقتول سپارند که بحک فغان
شمع انوار بر سر و جلای خود رسد از تقدیم بشود منتهی که باعث
اظهار سعادت جاودانی و منشاء نظام و نشانی امور جهان باشد
و کشورستانی است دست ظالمان اطراف و انکاف از گریبان مظلومان
چون رشته آمال خود کوتاه و هر و بدبختان چون نموده اعمال سیاه
اکنون از بیم عدالت شاهنشاهی نقش بای آهوی زردمان مار بنظر
در می آید و از بیم آنکه مبلد او بفرزداد خواب بیند کرک بر شمشیر کلان
می آید و از بخار از رفتن به بای برهنه پایان چون پارسایان بمیکند و چنانچه
دارد اگر سیلاب گذرد و برانده افتد چون قطره در شوره زار قدم جرات
پیش نمیکند و ترکف نکو بماند و بفرزداد و لبر می آید و چنانچه نامش خود
نیمجری و بای سرکشی و پول ربائی که غنای پریشان و دلکیر است
و غنای ظالم چون دایغ بلیک سیاهی نمی آید از دوا و آب و نهوای کشور
و ادوری جز مظلوم و ملوف یا مزاج دیگر نمی آید و و عجز و نامرادی
زمان تسلط و اقتدار بر سیده و ناب حیوانات ضاره چون نش
عقارب بر در گریبان و در دیدار با چای ظالمان از خواب محض بترسند

پیشکشک پادشاهیهست که درین شهر است و اگر پیشکشکمان نبودند
انجیات در کار گیر و هموم افغانی را اخصیت شربت است چون نتیجه حاصل
منظوم نو از زیاده است و در دولت می باشد یقین که در دولت
آن ضرر عدالت نیست باطل و در دوام هم آغوش و خلاف کاری بود
کردن از خاطر فراموشی خواهد بود شرح سخن سحر بر زانده رود
و احداث در پایه از بردنی که نهال خست و بود این خاستن
کاشن و بود از ما معین علیت الهی با کشیده و رنگ جانش
و بوی زندگی در تار و بود ادراک از کار که به حضری این خاک
دمیده دست خود را بر خیزد و رانست کفایتی در تار و باز نموده
و روزی در مکتب که با جز نبک کلام صدق و منتظم نشود هرگز
در شیر صفتی که از پستان خامه میچند آب خلا فضا خل کرده و
بدین شیوه تا مستحق عرض و فوج صریح و آبروی سخن را
بزرده پوسته قلم در بنان میجان پیش جان بوده و آنچه
از طریق صانع و انهای کوشش الفا یافته اند هیچ وجه از دل
نشوده از این ادا قایل که ذریه و باور چای می چون نوزد هر رخ
از بلور زبان و از لایف غرای می بود و پستان پیرانی نه
صحت از ستم که زبان است از تبیین این مرام و تفصیل آن
کلام مطلب است که آنچه درین صیغیه میجان خالص میاید
دور و نزدیک و شایسته غایب میسازد از محبوب عدم و فوج

بای و معروف نقوش و قوالی الفاظ از مغز درستی کفایت نماید
اوقات نبعا و نمدان و زمان ابرجندان که در اوقات خلوت است
مقررات دولت آسمانست همواره اعلی حضرت ظل الرحمن و خلاصه تاج
و ازمان بقصد سخا و سوار شده سیر اطراف و جوانب می نمودند و
عمده اموری که زن کنایه کلفت از اینیه ضمیر و حرکات طبیعت تواند
ملاحظه آید و آن که در اشخاص نبات و حیوان طرازند و برای جان
می تواند بود بخاطر الهام ترجمان خلوص فرمود که اگر سدی بر زنده رود
بسته شود که بنیزد کاین امر آت تماش و حازمان فرج امید یاباید
زداخت پیوسته میباید باشد و هم موجب سیر نیزگی بوستان
انتعاش نظر کیلک و هم باعث آگاهی اصفهان خواهد شد لهذا حکم
نموده از ملکن فرمان و حاجب الان بصدور پیوست که کار کنایه
درین کار گشایش بعمل آید به نیروی فرمان و اجاب الان در کمال
از آوردن سنگ و سایر محتاج کوهها در حوالی رود و سرعت
بر آسمان سود و هم در اندک وقتی بمیانجی سبک دستی محتاج آتش
صرف بشن سکر دیده بازین هم داشتند از فور فتن این کوهها
در خاک آید و چون کوه بلند سر رفته انداشت چنانچه بنفند
کمان شد که زنده رود و دریا در بغل داشت ریشه طول نگاه از
دیدن بعضی آن کوهها و بازوی امیر و طی منافات آن دریا
فرموده مشن نامت سحاب بهاری و از ارغی ترا راه دور و دراز

رفتن دریا از پیش بابر خاست و شربی اجناس کراهنها
از وقوع این معنی غلظت شد که در آب گشت چنانچه کثرت آب
مشاهده کثرت سیاه آبار و چون اطراف میگردد زلال محلی از
جویا بر زبان مردمان بهر تارخ این کارگاه تماش در جویا
و آوازه این انجوبه کاری چون صیت گلشن طرازی سحاب بهاری باطل
و آن ف عالم دود از جلد تواریخ که خام بکارش آن رطوبت لسانی کرد
تواریخ مسطور است امید که پیوسته آب سعادت اقبال این سایه
زد اجلال در جوی حاصل فیوضات و سعادت بر دور باران خرمین
در تردد و تکیا بوی با شرح شکار کندان و نزول پرف باران
رای انتظام بخش جهان ظل حضرت رحمن و ضمیر واقف بر کون
فرمان فرمای دوران که پیوسته در فکر اصلاح احوال جهانی است
اغلب اکثر اوقات مصروف تدابیر صایبه امور ملک و ملت
و انتظام معاملات دین و دولت میباشد و چون منتظران
انام را از کثرت اشغال و تراکم فضل اعمال چون شیخ آید از کثرت
بریدن محتاج فسان شود با چار است که تشخیص هنر بکار خطه را مشاغل
افزایند بر بفرمای اجمع این اعلی حضرت ظل سبحانی در غلال اشغال
مردمیه کاهی بسیر و شکار آید و شکاری و بولور و ان بری کا کل
مثل موقوفاتی اندازی و جریده بازی رغبت بفرمودند و زمانی
از تماشای کوه اسپهان خان زاد و منعت بر عازبان غریت شکار

اخلاص نهادن و نسیب فتنه‌های امور دنیا جهان میبود و در چون نانی
 داشت خال شاغل نمند که در بر قطع و فصل نهادم انام با خبر رسید
 رسیدن فصل گذار طبعان و کثرت بشکار را و در مزاج و کزمان
 با آنها می توانی و بشکار خروجهان و عین اعیان نوع انسان بر خاست
 چون علل موجب این مرابرا جمع و موانع و حوائق با کلیه مرفع بود این
 اسد عا بعد از آنج و شرف قبول رسید و در اثنا تصمیم این عنایت
 و در سوخ این نیت بار یافته محفل ضمیر قدس موزدان خاطر مقدس
 الله و در روحان که قسم اشرف آمدن او صادر شده بود وارد
 کردید و از آنجا که قرار خاطر والا آن بود که چه کیان استعاره غفرت
 و بهشت نیده و اولین خدای محبت که در حقیقت فرقان فتنه داده با
 شریعت اندر قید حصار برآمده بال و پر افتاد این است طوا و ابطال
 توانند نمود زنده مختصان خدمت پیشه و نقل و بندگان دست
 اندیش صفی قلبی یک ظاهر و ناسبت مقرر کردید که با تفاق جمعی از
 بین باستان و یوزباشیان و تفنگچیان خاصه شریف پیشکش
 موکلب معهود رخت اطراف و جوانب از تو کور و انانیت خالیان
 و عالیجاه امیرالاعزاء و العظام مرتضی قلیخان قورچی باسپه
 و بکلرکی اندر باجیان بهنگام سوادیا علی حضرت ظل رحمن بهمین سوره
 پرورازد بعد از آنکه پادشاه فرمان روایان با بر دگیان حرم سر
 بمنزل رسیده رخت آویخته اندازند بندگان و ملزمان گدا

سعادۃ نشانی بر او این شدن مخلص مازند بعد از خروج و باری
السلطنة اصفهان بجای است بقول الله تعالی اولئك هم القادرون
عمارت کر سکان را از غبار موکب پیون و نزول کایون چشم پوشید
و چون زیاده از یک شب توقف در ظرف حوصله او نیکبختی روزگار
عمارت با سعادت جوین که مکان شکار و جای جود افکنی و پادشاهی
جوانخ اعجوبه کار است حال دولت و معدن این سعادت شد
دور و زان مقام و منزل اعلی حضرت ظل رحمن گردیده روز سیم بزم
اجتماع پیان کوه واقع شد و بعد از دو سه روز توقف در آن باغ
و عمارت که در حقیقت جای خوشدلی و فراغت عمده مختصان
حرم دولت و مقدم بزم بزرگی و عظمی است و الله اعلم العالمین العلیه
محمد بیک ابجد تمشیت مهمان نام و ملاحظه جمعی از مرموع و السلطنة
اصفهان که مقرر شده بود که در سکن تفکیک آن عظام نظام
دهند و اندک شهر فرموده ببارکی و سعادت از راه مبارک
بابا شیخ علی و کتلی رخ متوجه رار و مزوج و کتب دمان گردیدند و در
اتنای طی راه و بعد از رسیدن بشکارگاه در هر منزلی از اقامت
شکار بجهال مید و دام قید مری آورده و در هر منزلی از محال
رار و مزوج که باصناف حیوانات شکاری بهخون است یک روز
و دور و زرافاست میفرمودند تا بهمان دولت و همکار بقتال
قرینه چقا حوز محل حال قبال شد و چون خوش شکار و گرمی گذار فرشته

فرمود که این را بگو و هر که در میان خدای و اعتدال میکند شکر کند
والله اعلم بصدق کلماتی و هر که در میان خدای و اعتدال میکند شکر کند
از آنجا که غایت بگوئی هوا در دست کار فرمایان قضای باشد و
همچنین شناسایی نو وقت و هر که در وقت میسریت در او خط
عقرب که هنوز در میان زمان نزول برف و قیام سرما مانده بود و آن
از موجب سحاب نمودار جبهه سر که چسبان شده و تنگی هوا حکایت
از دم سردی و ام خوانان نمودار در زم لقابون زمان و سواران
آوار آورده که بر ریزان قطرات باران چون کج قارون در
طبقات زمین فرو رفت و شب و یکدیگر باران برین عنوان
باران و سول از سینه خیال بدانان حاروان بود و بنا بر آن که
خیام اقبال شانه های بر کف زد و در مجرای سیل واقع بود و اراده
نهضت بجای کند مان که مثل بر جوارات آسمان بنیان است
تصمیم یافت و صبح همان روز که نقل و تحویل واقع میشد سردی هوا
باران را کسوت بنده دار برف پوشیده شدت باران و سرما
روی در زاید و تری نهاده بعد از نهضت هوک مسعود کجب
جریان فرمان قصه چند نفر از مردمان بی سرو پا از هر که در
و سرما تلف گشته اند حتی در آن روز سبلا بی شکر از کثرت
ریزش باران و برف جاری و برده پوش او و به چهار بی
بود چنانچه بینندگان کمال می شد که اجزای ارضی و هوایی

ببینا کاری نیم روی اندود برف کست آبی بوشید
و مانند عرق از اندام مهربان باغچه بجا از هر جنبه نور و بین چشمه
جوشیده با وجود چنین امری باین که از هر یک در بازش سحاب
و ابل بهم رسیده با وجود نواب اعلی حضرت ظل الله بیا بخی
سفینه حفظ خالق سفید و سیاه بمنزل مقصود منزل جلال
فرمودند و ملزمان در کاه و احاد سپاه بعضی معارف و در
پادشاه فیروز و برجی فردای آن روز رخت افادت بسال
منزل رسانیدند و شاه خورشید عالم افروز بنمودن روی کرم
نملانی چند در راه اختفاء اختیاب نموده سپاه سفید پوش بر
از شهر بسبب وجود به تیغ درختان فروغ بیرون کرد و قوی
و حواس که چون انکشتان سرا خورده با وجود قرب جوار ترک
آمینش نموده بودند بکمال سخت خویش را بر آورد و بعد از اطعام ناره
بر دوت عزم مراجعت مقر سلطنت عطف عنایت یک آسمان جولان
بکمال خصلت صفهان نمود و در ساعت مسعود رجوع واقع شد و بعد از
استقرار در مرکز خلافت بملوک و فواید ایوان اسامی جمع را که در یک
برد و سرا در دایره پاس دایره و کنگ خرو فواید روانه بجلال
کوشن برآورد و از خدایات بآورد و تفصیل نموده بنظر کیمیا اثر رسانیدند
و هر یک فراخ حال بنا به حاجات نیاز فزانی یافتند و جمعی از
امراء عظام نیز که در کنگ بودند بخلایق کو انامید سرا فراز گشتند

و از آن جمعی که در آن روز خلوت گزین ز اویۀ خاک شده بودند ازین
 چو دایم جد و انجاک بر خاستند حکمت الهی این امر مکرره نمای جز
 از عالم تخم سرزوح که منت از دود و بار و ریزش و دستخیز معمری الحال
 جهانی نمود اسپ که بای وجود دشمنان این دودمان خلافت
 مکان پیوسته از سیل بی امان حوادث دوران خسته و خوششان
 در عروق مانند بقم بقیال سرد مری دوران بسته باد
 شرح ابن سبند چشم بدور که نوع و نسل صفهان را
 هر هفت نای حاصل و برایه است یاز و بیشتی کامل است چون
 زیبار از تالم و حرزی که منع اسابت عین اکمال نماید با چار
 و تحویل و افغ کردند ضرور و در کار است لهذا مقتضای رسم پاستان و طریق
 پیشینان در هر سال که می بکامه جشن سپند بود ای قلم و شمشیر
 دوستان را پسند آتش شوق میکرد اند آواز و عشرت و سرور و جشن
 تا هید میرساند و طریق کرم کردن این هنگام آفت که در هر سال روز
 اول ماه اسفندار سد منافذ و داخل شوق کرده شب و صلی
 در عین روز روشن ظاهر میبازند و بساط عیش و نشاط در هر یک
 و کاکین می اندازند و بهشتی طلعتان حوری الفا و بیری سرشتان
 ماه سیما مانند اکب در کشتان و لعل و با قوت در رک کان در
 رشتا بجای پدران در رک کان نشسته بدل دادن عاشقان و دل
 بدون اسیران مشغول می باشند و کثرت قنای و شمع و جلا

بر تبه میرسد که درون اسواق مانند باطن فانوس روشن دارد.
غرائب و صفای آتش رنگ برق خرمین هنوز نو بهار و گلشن میگرد
هر چند تماشای این جشن مکرر میگردشند به بینایی که دیده و در
اوقاتی که پروانه مثال را یافتند بزم قرب و حضور است سرمد
این آیین بدیده جان بین رسیده اما هرگز بدیده نیایی نشاید
این تماشای چهره نفروخته و خوشدلی بدین ازلای و دوفریای
بشتران خواهشند نفروخته بود درین سال در سه موضع بساط نشاء
بجته جلوس علیحضرت ظل الرحمن انداخته و اسبابی که از سرکار
ترتیب یافته و از کثرت ظروف مرصع و فروشنده نمودار حسن
و کواکب درخشان گردیده بود و بساط جشن دیگر در برابر در قیصریه
بصدور کینی کلان ارم حبه طراز مجلس سوم در کنگره درون قیصریه
باین شایسته بهر جانب کشیده خوش و از این و معرکه طرازان و لای
و او با اصول نعمات هر جنس دسته دسته و خواتین بازاری
مانند گلهای دسته دسته بنوبت برقص و سماع نوربخش ابصار و
افزای استماع میکشند و شیشه و بهانه باده گلگون مثال در شین
و شنگ مجلس آرای قیام داشت این جشن ارم مثال از در و درگاه
مبارک که در مدرسه مرحوم ملا عبداللّه کشیده و بساط انبساط چند
بود درین سال بهر مخزن که از غلای و املاوی که در میان است در مکان
مربوطه بزم بساط نشاء بود و از غرایب آن جشن بدید که نظر آن

در آینه خانه تخیل و تصویر ملاحظه کن و بگو: تعجب بر تعجب می افزود
 امید که همیشه چراغ عیش این سرور و این خسرو به مثال تابان
 و جلوه دشمنان پروانه این شمع درخشان باد شرح شکار خوش
 و پران شدن تیر بادشاه بهرام ز دراز دو کوره
 بعد از مراجعت از شکار گدمان و نزول جلال بدار السلطنة صفهان
 خاطرهایون العلی حضرت صاحب قرآن ظل الرحمن متعلق انتظام مهام عساکر
 نصرت تو امان بوده بعضی اوقات فرخنده ساعات اصراف
 ملاحظه عرض غازیان طفرغان که از نظر کیما اثر نگذاشته بودند
 بقانون مقرر پادشاهی و مظلوم نوازی اشتغال بنمودند و بمصقل
 عدالت زنک که در دست آینه قلوب صغیر و کبیر میزد و دندون
 زمان بر آمدن شاه محبوب نوهار از نقاب تراب زد و یک سینه
 و جد اول را بر خط بر کرد لب نودمیده بود کبک آسمان بر
 فلک جولان سکار باغ کوم و وحش کران رکاب و سکنان
 کردید و چند روز در باغ کوم بسیر و شکار اشتغال فرموده بعد از
 التذاذس که در مرغان آسمان جولان خواش سکار کوزان
 و کران عطف عمان خسرو صاحبان بجای باغ وحش نمود
 و با جمعی از خاصان و میرمخوان و سایر عظام در حستان که قریب
 رکاب جایون بودند داخل باغ شده فوجی از کوزان و آهو و کران
 بدایره احاطه در آورده سخت بشیران شکاری صید کوزان و کوزان

بنموده تعجب افزای بزرگان کو چو بستان کمر گزینان
در صیدگاه خیال ندیده بودند گردیدند و بعد از آن متوجه کاخ
شده آمدند و عظام و بزرگان را چو بستان بزرگوار بکار بردند
و در حینی که خیل کور مجاذات خسرو شیر افکن بهرام زور رسید خانه
کمان در آمدند و جو در جریخ جاجی کمان رفت شاه را نوگشتی که در
بهج قوس است ماه را جو از شست بختا و خسرو که از هر گوشه برشت
آواز زده و او خدنگ جان ستان خسرو صاحبقران ماند و نور
از حیرت و کور صاف جسته برخاک نشست و درین حال از
سرعت انتقال خدنگ خدنگ چارپرو و ناوک جگر و وزخا که در
بکمان را کمان شد که بکر شهاب قبا آسمان اصابت از رهگذر
سرعت سیر کو خط افتاده با عفا بسم جان ستان و زارغ کمان
پیش از وقت بال صید افکنی کنده تا آنکه جتن خون از دو جانب
کوران کلک و زرخار حن اصابت و طراز بهارستان اجماع
و غارت گردید و بدیده را قمر حروف را این بیت بخاطر رسید
س منجمد پیران بدانسان ناوک شاه از دو صید که از دو جانب
نگذرد صاف آنچنان نور نگاه از ملاحظه این امر غریب از
که در ثانی اثنین اعجاز است صدای تحسین و انگشت به چنان
بیگوار بلند گردید و صیت این امر غریب از کران تا کران جهان
رسید امید که پیوسته سینه دشمنان در فای این سهام جان ستان

وزیرت انفرای ورونچ بخش امور جهانیان بدو شرح محاربه حاجی
منوچهرخان بکمر یکی استرآباد با جماعت قلاق شکست یافتن اهل نفاق
برگشتی نشینان سفینه وجود و ناصیلان بحر هستی بود که خواجی
کو هر تجارت نموده پوشیده نیت که در اطراف و جوانب
ممالک بی پایان سلاطین سلیمان نشان که بخت و وسعت
ثمینی در یای محیط و عمان است کاه کاه بسبب بهوب بلج
آراء مخالفان که بطریق راه زنان و دزدان جویای فرصت می باشد
مانند کت رجار شورشی حادث میگردد تفصیل این اجمال آنکه نفوذ
مرد قلاق که با انبای نوع انسان مشابهت صوری و با سباع
و بهایم استخوان مخوی دارند بسبب استیلا و یکدیگر بر بعضی از الوسات
ترکمان ایشان را حاصل گردیده بسبب غریب جوار سبیل استرآباد و
و اینچون هم رسانیده اند و در سوانی که کثرت نزولی امطار موجب
خفگی در زیر بیشمار میگردد و ایشان را آمدن محدود استرآباد
میسرست لهذا درین سال باغرا و اغوی جماعت ترکمان آن
بی یونان بقصد تاخت بعضی از الوسات ساکن استرآباد و درو
و حرکت آمده به شرفه روانه و درون شده بقیه آن محاذیل که
به جهت و این صوف بودند اندامه استرآباد می نمایند و چون
طایفه طایفه مزبور در سرعت میر با صبا و شمال خویش و از کرد
و لک خود در پیش میباشند منتهیان حقیقت را دیده نا بهنجار از

بعد از آنکه بعضی از محال و الواسات را نامخت کرده مراجعت نموده
بودند بجای منوچهر خان بگلربی استرآباد میسرسانند و حاجی منوچهر
با تفاق جمشید خان سالم سمنان و طایفان حاکم استرآباد را با هم
کرایه ای و جمعی از قورچیان و علما و خاصه شریفه که بچشم منوچهر
جماعت مزبور در سرحد استرآباد جمعیت نموده بودند بدرون آنکه
بخند و اسباب و آذوقه سفر همراه داشتند باشند اکتفا
بنوشته توکل کرده تعاقب آن طایفه نمودند و یکماه مسافت را
بسته روز قطع مینمایند و در یک منزلی پیر قشلاق بان که کشتگان
خسرت بیات بادی ضلالت میسرند آن گروه خدلان پشوره بعد از
ملاحظه رایات عساکر فروزی مآثر بقعه کوهی که راه صعود به خارج
چون طریق روضه بی بی زایان تنگ و اندک فرت شبیه فرزند
نمودار از پشت تنگ پناه می برند و پای شب است و قرار
افشوده منتظر جنگ و پیکاری باشند حاجی منوچهر خان با
امراء مزبوره و بعضی از اعا و لشکر که اسب ایشان را در آنجا
بی قوتی پایی رفت و بشکال بی قوتی نهیسته بودند و با یکدیگر
فسج و جل منج میسرند و بعلت دشواری آن مضیق منوچهر
را بی فکر و غمتسم کرده که پایی را بر گرد یکا جمشید خان و
بقدر تمیزد که از آن راه تملک شدن بر تعاقب منوچهر خان و بند خود
پیاده شده اند است و یکرا به بعد و می چند مانند شعله آتش

سرگرم خروج نکنند با جرم میگردانند و اشیاء را استحکال لغزو نمودند و
با خدا حقن بر و انصاحت و سایر آفات جنگ و فریاد تمام گشت
و در اقصای فریاد و استیجابی منزه خلیل پاک و سلوک صفای
آن کس تالی خلیل بوده و بجز نبی منزه غفک از پای در می آورند و
معنا خلیل نور نشان و سایر عازمان بهر حفظ الهی و اقبال
بی زوال علی بن اهل الله و قایم خود ساخته روی از طلب
مقصود نرفته بقوله آن کوه گردون شکوه بر می آیند و از علم سا
آتش بکار گویای فتح و نصرت بر می افزایند دست را با گریبان
اتصال برانده بحال حاصل میگرد و دوزنکی لغزو اسلام بر آید
ایوان به عمامی پوشیده مسلمان و کافرانند و دیده و عینک تکلیف
نعمت به چشم بر خیمه میدهند و بر بی نیزه و تبر آتش بجای می افروز
منسوب بملال نمیشود و این مشرکان خورشید فیروز می نام
تیغ فرقه را بجهت اهل اسلام می باشتد بودند کثرت درون
آن طلسم بر سبی شک مای صدق اسسم چون هرنگی
و مصلحتی و هر مصلحتی فیضی در قفای باشتد نسیم نصرت از
حسب است بر چو چرخیم اعلام و اهل اسلام و دیده را
با عادی که کوشش در و زیادت نشان نیز عوام میگرد
و تیری از شمشیر عادی منزه خلیل در اشتهار دارد و کیر بر غفل
در پیش و اسلام را اهل نصیر آید مالک طلق لود و سایر اعلیم

بیش از هزار بیکر بود و کفره با این ملاحظه این حال بیخ تسبیح و نکر کند
بمطابق قرار شد که دیده که نیکو به تسبیح اختیار می نمایند و نیکو
و فیزی قریب حال اولیا دولت برود افزون می شود و حال
و افعال و دواب و اقسام و شمر این شرکان را با دیده واسه
و غیره که اندک الواسات باخت نموده بودند بدست آورده آتش
بجهت آسودگی غاریان در آن مکانی توقف نمودند و روز دیگر حاجت
می نمایند در آن محن و ضرب و زرد و خورد از امرای قلیه جان طالش
یکدیگر خم رسیده و یکجمله میرزا علی بیگ یوزباشی قوریجان می
بینون غضب مستعان منگالان از طلیه پناهی عازی گردیده بود
و بپاداشش با نقتانی هر یک از امرای غلزه با این بخلایع و انعام
سرافرازی با خفته میرزا علی بیگ بر تپه با رت پیچیده ممتاز کرده
و آنچه از فحوائی کلام جمعی که در آن معرکه حاضر بودند مستقیماً شد
آن بود که عدد حاضرین سپاه نصرت پناه از دویست کمتر و چهل
کفره از دویست و پنج و زبوره و بیه نیروی اقبال بیروال انقیاس می
غریب رسیده بودند و جمعی از آن گروه نیز پناهی پشوه که قاصد اجل ایشان
علف و عیان با جانب الملک درون نموده بودند چون صفی قلی بیگ
ولد ذوالفقار بیگ بنان بکری و اسرار القریه قندهار که پناه یافت
و از ایشان که درون نموده بودند و بجهت غلبت ایشان شتافتند از آن
کفره مرزبده اطلاع یافته و سپاه خود را مهیا ساخته مستحق پیروان

بوده علی الفطاحه بر سر آسمان خاسته و زده در صحنی که باران و آتش
از او کشت و رسیده بودند نفیر و کفر با موج شرک میسرانند و مراکت
آن قوم که حاکمان مانند صاحبان دردست خود میری بود بعد از
که تا زخم کرده کفر و پاد و جبرست زده بر جای میمانند و سواهی نفر
که در اصل ایشان تا خبری بوده و رخت حیات از آن در طایر خطر
بنا علی خیانت می برند تمامی آن قوم عرصه تیغ هلاک بگردند و بعد از
چون این فتح سپهر باریافتگان حریم این دولت ابد قرین صفی علی
و فانیان جشکر که آثار جلالت از ایشان بنظر رسید بود
با مقامات و خلایع سر بلند گردیدند امید که اخبار فتوحات متوالی و توفیق
تصرت منسوبان این دولت در نشان و تملای باد و قبا یح منسوب
درین سال محمد قلی خان بکری ابرو از ابالت آنجا میفرستاد
بکری بکری آنجا بخت قلی خان شفقت شد و کلب علی سلطان
پیر با بکری روم معین گردید روانه شدن زیات نصرت ایت بیلا
درین سال اعلی حضرت صاحبقرانی ظل رحمن بنا بر آنکه در اغلب ایامی
وزیر تلمیذ اصفهان تایل بکری می باشد عازم ملاقات لکار
سمیرم توانی گردیدند و در ایام بهار و بهنگام طراوت و نصرت
کلر در روزگار که مسنون و گلشن مینو نظام اصفهان اهوای
و بهنگام زیبائی کرم بود و کلر در کنار نک مانند شاهدان شوخ
و شک و لغبان فرشت تا از غاب اکام روی نمودن امکوت

از دناك حاضر جوابي بوي خوشش كشيده بودند امر فرمودند كه عثم
سكان دار است سلطنته اصفهان كه دست پرورد انبساط تو هم هر يك
عيش و نشاط اند شايد رو اين كل و قافله بنيل خيام كامروايي
و قباب عشرت آسايي در باغ جنت بنيا و عباس كل و بريايي
خورد و بزرگ چون سرو و كل مست و بيا در دست بزم نشاط آرايند
و بعد از كشودن دامن صحبت و صيد كردن نذر و عيش و عشرت صاحب
كامران با جذبي از مخصوصان بنمايشي آن بزم لدم نشاط تو بخورند
و بعد از كز كردن و رفع اين تماشاي خوشي هوايي صحرا با التماس برك
خروا بيم كنش برفايت و دلايات فلكت متوجه ملاقا سيمم كرده
و در چنبره روز بجهت بنكر كل در باغ عز و بر تو توقف و جشن كلز اين
فرمود با امراء اعيان حضرت بكشيدن اقداح راج بزم اغرور خوشنالي
كردند بعد از ظلي بساط نشاط و بيعات مسعود از باغ عز و بر معنا
دولت و همركاب اقبال متوجه مقصد كشيده و در هر كلز مين كه
كثرت از راه و رياحين دامن نظاره شكار در خاك داشت
فرانخور قابليت مكان توقف فرمود و چون طريق طي نمايند منفره
و قبل از وصول محال سيمم چون معروف من كرده بود كه شكار كرده
جبال انحد و بسيار است امر فرمودند كه قلندر سلطان تفنگچي آقا
كه حاكم آن محال و بلد مرمو و مصل شهاب جبال است بفرستد
سنگار جگر كه قبا ساه نايه و بعد از دو روز و دو كسب مسعود قلندر سلطان

احراز زمین بوسیله بندگی نمودن و معروض داشت که بخدا مستجاب شود و تمام
کرد و در خوشی از دایره جرکه در حلقه دوام در آورده اعلیٰ حضرت
طلی رحمن ایضا جان و طهرمان رکاب ایستاد ای جهان بر تیر افکند
شکار جرکه نموده در صید افکنی و کمانداری حیث اخلاقی دیده و در
ملی نظار کیان سفت فروزه قام جریخ کرد آن کردیدند و بعد از اتمام
غزل کتب و الطمان مواکب معروض شده و الاشد که چشمه بلخ بعلت
غزابت وضع دیدنی و نمران گلشن غزابت بدست مردم دیده جدید
بنام برین لشکر منصور که افزون از بلخ و موراند بصوب چشمه بلخ در حرکت
کنند و فوکان و الا لافذ یافت که آفرق و احوال و افعال را در سیم
کنند اشته جمعی از خاصان و طهرمان رکاب سعادت نشان که هر
پشتوایی متوجه مقصود کردند ای چشمه منور از غزابت عیشت دیدنی
نویسنده میات آن رسیدنی کیت خوش عنان قلم را سخت ملی
بادیه وجه تسمیه بدینود تا بکاشن غزابت بمنار شری خصوصیات
این مکان است بنیان رسیده بر منمعان حکایات غریبه
مستور زمانه که عبارتند از این کلام بر محک نو اتم رسیده که
قد بر کتب از بلاد که جو و حرا و بانی غارت و بنید او کشاید
بسیار آن ملک را چون خط انوارت ناچار و صبا نیست
از ذائق که در حقیقت عبارت از یکجا است حیات است در
مسرعی نزد ساکنان چشمه مذکور اطلالت بر حال مبداء و تداوم

برخصت مجاوران آن هر شنبه شنبه آب از آن سر چشمه
کرده بخوبی که تا حین وجود و قبول همه او از دست زمین نگذرد
و روی باز پس نکند بمنزل میرساند و در انسانی راه در هر منزلی
که اقامت نماید باید که شنبه را از شاخ درختی یا مکان مرغی که بخواهد
کمال احتیاط بجای آورد که تا شنبه آب همان خاک نکرده که اگر
این احتیاط جناحه باید کرده نشود اثر مطلوب باطل و آب شنبه
از اثرات آنرا عاقل میکرد و بعد از آنکه این فہام عزیز را بشناخت
و آداب بمنزل رسانند معارف رسیدن آن مردگان سابقام
که زبان فارسی از سایر گویشات و ولایت مرز و جبین جنود و فوج از
موج ساطع هر شنبه مہنام منتظر و چنگال مقلب رخیات جلال
از ہم بکشانند و اگر هجوم سبع باطن طغیانده از نیروی توانائی
جمعی از مرغان که بجلج استحال سالک آن سفر دور گردید
بوده باشد دست از جنگ باز داشته خرمی و در توانا و تسل
پیشانی و در اندک زمینی با فلق تولد آتش خرم زمینی جوی
بیکر وند محصولات اعلیٰ و بار سدرین و سنجید و اطفال و اطفال
لشکر بی زینب محفوظ می ماند و شرح حسب کمالی از چشم و مکان
بنوعیت که در علم و در جبار کوه و تابناک بی سی و چهل شرح
و این کور و در وادی عظیم از ان تنگنا جاری است و بحسب اصل
خلف بعضی ازین دو کور و کور می گوییم بیانی که از این شرح و

و معمار ما هر بند اتصال دارد و درود مزبور از زبان جامع ادبست
و چشمه مزبور از فضل که متعلق به دعا جو شده بر روی این بی خدا
آفرین میریزد و از هوا بنسب بخشی و از هر طرف قطعی حاصل بطریق مختلف
برود و خانه مزبور منصب می شود و کثرت سبیل سقف بی این نوعی پوشیده
که بهیچ وجه سنک بر پی نمیکرد و تا شامی از زیر بل کمان می شود که
بل رک ابرفت مدار را جو می مجره است که الکب را آبشار می طراف
و جوانب بعضی چون پنجهای بشم و بعضی چون جدول کوه و تشریف
بدان درود عظیم اتصال می یابد و عظمت صبا جعفری بعد از بلا حظه
رود و چشمه بجانب سیم مراجعت فرمودند و تبرج صحرا و شکار
خرقان آسمان بنماز تک گفتند و لی از دو نوذامید که همراه آب
عشرت این خسروی نظیر وجود با ده کامیا همیشه در سبزه با نور و لاله
شدن ریات نصرت آیات بر چشمه زاینده رود کند طمان در
بعد از مراجعت ریات نصرت آیات از چشمه طح چون لند از هر دریای
گفتن آن سیم از رکذرت و از دام ملزمان اردوی که با
پوی روی چشمه رکذرت و هوای ولد السطنة اصغمان
هنوز به حال نگراشته و مانع بارک رمضان نزدیک سیده
و زباب داشتن صبا و خوردن آن استغما از علما و علمای
اصغمان نموده امام علی یک زیاده و صحت و لدر حرم قزاق
کله یکی مالک سابق بنوان بر جناح استعجال بر وانه شده در

قبل از دخول رمضان خبر رسانید که چون غرض اوست بهایون علی
از نیت سفر و غیره بود و او فرمود که در صورتی که در نظر و ملا
مطالع نظر ضعیف بر مطلق بوده داشتن روزه لازم نیست و باید که
از صمیم متوجه بسلامت کند مان و هر چه شده فایده بود و محمود که
که در خوشی آب و هوا نظیر خسته و کوفت کردید و بعد روزه
در ظاهر گفت که آن کرده بخوری و غشای روانه سرخ شده
و بهوش با امر او نزدیکان به طاق و حضور بر زم عشرت را
طبی منزل برست و سابق بقور میفرمودند تا آنکه شبی از لیالی
بزم شراب و میر عالم آب که سیاق این اعمار را از تنیم نیم افکاش
خطر می باشد بهکلیف نشا ساغرمای دوستگامی و باوه برد
جوانی بخند قلبی یک ایمل خور باشی سخنی که زیاده از پایه او بود و با
نسبت یکی از هم زبان بر زبان آورده بود و اعلمی حضرت طالع
تم در آن شب هم فرمودند که بدون چوب با شان گرو معصیت لذ
ذوال اعمال و بیفتانند و چون ببحر رود و یک سالک طریق معتر
رود به در نقاب حجاب سوی او بختی نشاند و اندام بقید و پس
شار الیه امر فرمودند و معتر داشتند که یکی از غلامان خاصه مرید
و را بقلعه الموت برد و چون به الدار حقوق خدمات درین
ملاقات مکانی نامیست بود خدمت مرید را به بعضی فرموده و مرید
شبه یکی از پادشاهان یک و در هر جمعه قرق خان غایت

و در بی در سر خیمه نایبده رعد و طاقامت فرموده در این وصف و در
که خلیفان بختیاری و یحیای قمری تصرف طریقت بر انجام نموده بود
بجای آن استند و بعد از رجوع دارالتسلطه اصفهان با عتدالی طبعی
نیز و بکس رسید و بوسیله فضل خرفی که هر یک از متفرقات پیروید بود
نویس مراجعت مقرر سلطنت عظمی همان کیفیت آسمان جولان
متموم و محط رحال اقبال گردیدند و امر فرمودند که خلیفان نیز بنای
غیرم رکاب سلطان بود و باشد و باز احسن خدمات الکامال
پرتول ایالت پناه فرمود و متفق شد و تا محمدیه در رکاب ظفر
انتخاب بود و از منزل بکوه بخلایع قلعه نرافرازی یافته روانه الکام
نخستند که بداندن ایلی سلطنت پناه عبدالعزیز خان بدرگاه جهان
جوان در سنه سابقه ابوالغازی خان و ابوالی اورنگ صبیح در آن زمان
سجای بقای سلطان و ابوالی الکام بلیع برادر عبدالعزیز خان و سبب خلقی سلطان
بوسیله مہرچ آب فاس مفسدان و در هیجان آمده بود و از ابوالغاز
بعارضت و پشت کرمی مطهرت بجلان طلیحان انتها فرصت نمود
ناخت الکام بکار و فرشی نمود و خرابی بیمار در آن خود کرده بود
بعد از وقوع این اتفاق که نسبت بعبدالعزیز خان عین نقاش
عبدالعزیز خان قاضی قسم سلطان بطرز دزد خود را که از جانب سلطنت
موجبی الیه کاند خود و حکمت و مہر توابع بود و ایالات و احشای
مقرر داشت که بر سر این رفقه آنگاه و بپایه را از ایادی تصرف

بنحانقلی مستخلص سازند و قاسم سلطان با جمعی از مردم او زیاده
و اختیارات که نزد او جمعیت داشتند و گوی که در بخارا
حب الامیر عبدالعزیز خان نزد مشارالیه جمعیت نموده بودند باران
تمام سواد این مردم را گردیده بود و بیست بار آنکه زبان بعضی از مردم
قاسم سلطان با سبجاقان یکی بود جمعی از تبعه و لشکر قاسم
سلطان پسر از ملائی فریقین و تقارب قاضیان از ورور و
شده اردوی او را بخار سف نموده بودند و قاسم سلطان بی مثل
مقصود راجع و خبر فتح با قاسم سبجاقان شایع گردیده بود و عبدالعزیز
بهوس خبر آن مختصان بنویسید و فرستادن ایلی میزبانان
صاحبقرانی توسل نموده عرض محمد چور لغاسی را با پذیرا شدند
بروگاه فلک پیشگاه فرستاده بودند و بخار بوشلن نموده بودند یکی
از واران ملک او سرکچ ماکه در درگاه آسمان آتش تلبه اند
بسرگردانی جماعت ترکمان ساکن در تریلیه و بلخان به اسماعیل ملک
او باغزیا خان تصحیح نمایند و بعد از ورود این مردم به بخارا
نامه اجلاس مجنون میخوارجان او باغزیری خان مدتی در ملک
واقع بخارا این این استبداد منظم بود و پیروئی ابداد کارگزاران
این دلاولت و الا بر سلطنت ملک مورد و بی اعتبار یافته
بود و چون آنکه از کتاب امری مخالف بنده نماید و از او در شرح
بیزوت مظهر و از قانون دور بود و جواب نامه سلطنت

موسمی المید را بموجب فرمان را بقولین حروف بدین طریق در سلاک
نقش نامه زبان حمد مرا که یک برگ از حدیقه صنع نخل طراز
گلشن ایجاد شمایست چگونه عرض بهارستان شکر گذاری نماید
و بکدام طرف و امان بیان باندازد بچشمی باین روضه زجنت عنوان
کتابت یزی علیکم که مقدم نو بهار و تابی تابستان را منیع انوار اوان
نموده و از موهبت و محمول شلخ و ثمر تاست ثابان باغ قدرت را
کام معرفت شیرین فرموده و هبت ذاکلیم که در کافه خطای
اوراق لالا از دین بمرتب است باین نظر که باین پیچید و از حسن کتب
بر قدرتش فصول چهار کلامه تریاق اربعه مزاج خوش نشینان
و بار بستی گردیده مشتمل بر هیچ و تمیز خولیف بار استن و پیرا
در وسط حکایت طایفه باغبان از بهانه و شناس و با وجود
تباین ظاهری در نظر تحقیق مثال جوارح و اعضاء نظام عالم
امکان که آستان کبر عبارت از انست با هم در میان است
حدیث بیان خوش اینک این کتاب را در مقام مدح سکا
منیر سائرانه تمام بیانی و طوطیان شیرین کلام این شکر
جاشی سخن خاموشی و بی زبانیت کلمهای بیخیز یک حواس ظاهر
ناس از فیض لطفش با تمام صفای باطن با در نهال و در و ابله
از فیض رشک است سحاب ارادتش در ریاض قلوب غریقی و ساق
کسرت انانیت این باغ غریبه الا زمار کی میوه بوم غنی و سقا

که در ریاض کینه حبس افتاد و سگوب و و ستمانی بهر مدد و ان
کسانی به نیکار نساخت این ارم برای بگری از لمر را بطلب
که از غنائی خاصه جدا سطحی میل و مید و مستحق این صاحبان و ب
و کله ستم این افراد بدایع شکار و اعنی نامه مصنف کتاب سلطنت
عبدالعزیز خان با ابطابه در وقتیکه که بعنوان غنائیست چنین ادای بی
عزت و اعلای بی سلطان افروزه و از این مجد و افتاب هم کلامی
حصول ارم بر بار و هم انما عیشی ارم بر سبیده و نایب و بوفه
استغنائی را بشیرین و بهر یکت دلی و ارنگین ساخت شری که
در باب ملک ابوالفضل غنائی خان برای اعلای و اعلان پوشیده
که چون بدم سردی قریب بهم موجب بزم و کی کاش بولغاخت
برگزیده فردن و بولاد و بولاد و بولاد و بولاد و بولاد و بولاد
کر دیده و هم در تحریک بعضی از قطعه بولاد و بولاد و بولاد
عقار و صفای بکسان آن ملک پوشیده جمعی از مفتیان و بولاد
ولایت نشان بیا و بولاد و بولاد و بولاد و بولاد و بولاد و بولاد
برائیت ضمیر نیز که از مصقل غنائی است آبی مصنفات نه طبع خواهد بود
که سلطنت پناه فرزند مدنی در ملک را بهر خواص این و بولاد
ابدولمان انتظام داشت و به نیروی استظهار فاطمان این
دولت قوی بنیادین حکومت و بولاد و بولاد و بولاد و بولاد و بولاد
و از تدریجی که برفات عنایت کارکنان این دولت برآید

حکومت اربنی نرفی نموده الی یومنا هذا در حکام سر رشته نیکنه
 ساعی و سلوک طریق رضا جوئی را مراقت معراجیت و در کیش مروت
 آزار و اضرار بشخصی که هموان بهر بر خط فرمان چشمه میقتضی
 به سعادت اری محمود و پیمان داشته باشد بدون صدر و جریه
 منظور از قاعده محبت ذاتی و مروت جلی و درست لیکن بنابر
 مراعات مبانی و وقتی آن تاظم مناطع سلطنت و بانی مبانی
 صداقت که صحت بهر بسته که بموجبی که در صد و نوب و لغنا
 و اضرار و جنای ساکنین آن و نادر آمده یکی از بندگان درگاه
 خلایق پناه را بقین فرمودیم که سلطنت پناه مومی الیه را از ارتکاب
 ابقسم امور ممنوع و متقاعد سازد و بقین حاصل است که بعد از
 ورود سنی بنی دیگر باره با اندواید خود ادوی بیرون نگذاشته
 بمقتضای این تمایل فرمان ضبط خان کیت اندیشم آزار ادا
 چنان خواهد نمود و احتیاج بتعین طوره و یاری کرده ترکمان
 نخواهد بود ریاض همیشه بهار طبیعت از رخ و خاشاک خلجان
 این امور مصفا خواهند داشت که من بعد اینهمه حرکات از مشا
 صا و نخواهد شد شرمی که در ذیل این مدعا و بیابان تردد تجاران ملک
 باین دیار فسیح الفضل بر زبان جامه بلاغت ترجمان گذاشته بود
 بنیاد است که در ضد نقصان و منع جلب نفع این گروه که در حقیقت
 از انفعالی طریق آمد شد مقلح ایواب روزی ایشان است در ملک

چندان سودی دور و دیر و لای جمعی که انظار ایشان بکمال خطه
کلیات امور مقصور است نمودی ندارد و آنچه در باب عدم
نعین جمعی بجهت تحصیل این مطلب بکمال خطه آنکه موجب نصنع هوا
و مراعی و اغنام سکان ممالک محروسه خواهند شد گزارش یافته
بود هرگاه باموری سر از رتبه اطاعت پیچیده بر خلاف فرموده
آن فاعده دان امور سلطنت اراده ارکتاب این امور نمود
علی بعضیون آیه کریمه و لا تلقوا باید یکم الی التسلکته ننماید بدرازدگی
عنايات جناب کبریا و معاضدت دولت والا منسوبان این
دولت محکم بنا در تقصیر ابدی ایشان تقصیر نخواهند نمود سلطنت
و خلافت پناه در طغیان ممدودت عنوان اشعاری بآبدن فرساده
پادشاه هندوستان شده بود که طالب وفاق و اتفاق
از ان پیکانه آفاق شده بود بنا بر باید آید دوستی
دوستان بی نیل ممول رایج که دیده مشاهده دریافت و الا لا
بود که برای خیر ملت نامه استرداد ملک دارا القادر قند فارسل
پادشاه مذکور با مستغرق بحار رحمت حضرت توفیق کارا عینی حسرت
مجد و برتری آن منظور انظار لطف کرد کار بود که بعد از وقوع
دوستی فیما بین خان عظیم نشان و الا مکان و این نیازمند کار
بی نیاز که ریاض و ملک ای ابران را از فیض قدوم رشک کلشن
چنان ساختند خبر نقصان و الا نشان مینو مکان برین کار

سلسله جنبان کردید و بعد از آن نزاع الهی بر همه الاولاد سرشته
آمده و زرد و خرد و قایت کشید و حال آنکه پادشاه مزبور دست
امید را از چاره کار کوتاه دیدیم و تیهایی خود را نسبت با آن
دودمان و الانبیا بر کن گذاشته و آنچه در آن آوان
کرده بود دنیا مینیا انگاشته در کنایه شب بکل بر آورده و دستی
ادعایی میکوشد در دیده خرد بین مربع و بعید می نماید که منهل دوی
با وجود شوریدگی چنان دیگر باده صاف و طبع و المای تجر
نماند و زلفی جدیدی لا بدغ المون بین حجر واحد مزین و زلفی
لاص و کزاف تواند شد اموال مرحوم بندی کوش یکمکش که زبا
کوشین خانه با سر حلق آن کو باشد و بود مصحوب بلا زمان آن
سفر کزین ملک بقا من حیث لا یثمنه شی من الاشیا ارسال
چون کویا ^{بدر} حقوق حضرت یزدان و خدمت بیکران
بندگان ایراث مواریث با ولادت ایشان است یقین که اموال
کما فرض الله بقرش مزبور خواهد رسید پوسته مرکب کام
سمند حصول مرام خوش عنان و رضامندی آنها و عمر و اوم در حواله
با و شرح مغزولی میرزا نادی و غیر فارسس چون ازمان بخ
که وزارت الکاء فارس بمعین الدین محمد و بعد از آن بمیرزا کاد
ولاد او شفقت شده بود و او را رجوع خویش فارس را در باب ^{بعضی}
انفکال که در نسخه تشیع زمان نواب کینیستان خروس کماله

که بر ممالک محروسه نوشته شده داخل بوده و زرا و مزبور ابواب
 جمع نموده بودند و زرا و مزبور مناقشه و گفت و شنید بود
 حقیقت گفت و شنید مزبور بر مکرر مباحثه با رفکا ن سرادقا
 جاه و جلال رسیده و در حین نهضت آیات جاه و جلالی بصورت
 بلاقات رقم اشرف در باب احضار مشارالیه شرف صدور
 یافته و بسبب این سریر خلافت میر حاضر شده بود و بنا بر آنکه
 منظم و درود بلافاست الکادشیر از میشد و وجود وزیر مزبور
 ضروری و تنقیح و تشخیص این امر در عقد مفعولین افتاده بودند
 بعد از مراجعت آیات حضرت آیات مرکز خلافت چون
 از دحام و شکایت رعایا و فایز احمل و گفت و شنید مذکور شد
 امر فرمودند که مستوفیان عظام بحقیقت از مزبور رسیده حقیقت
 معروضه اند به موجب فرمان و موجب الاذعان جناب ایران
 نماینده مستوفیان عظام دیوان اعلیٰ و جمیع قریه و ده بیست
 گفت و شنید طرفین رسیده و مشخص شد که هر ساله وزیر مزبور
 و والد او را تعلبات و تصرفات در مالیات دیوان واقع
 بنا بر آن مثلاً البدر اسلم غصب خروانه فرموده مقرر داشتند
 له استوال و اسباب و ملاک او را بعد عرض باقی دیوانی منوط
 و خدمت مزبور منقسم به پنج قسم شده بلده فارس و طومر یا بویه
 لرچی غلام خاصه شریفه و یکصد حصه از حصص مزبور بحمد اسمعیل

برادر وزیر فرمود و سایر حصص در وجه سایر اعمال مقرر شد رفتن
علی بیک بسرداری خراسان چون بعرض رسید که سجا بعلی خا
بایی از دایره خدمت تناسی بیرون گذاشته بعلت خالی بودن خراسان
از سردار صاحب وجودی اراده نموده که جمعی از بی سربان
او و یک رتباخت افکا خراسان فرستند تا برفع مفسد
آن کرده علی بیک غلام خاصه شریفه میراب و در السلطنه
بسرداری خراسان تعیین و روانه شد و مقارن بموید الیه
با بکا از مشهد مقدس فوجی از کرده بیجاقت المان او و بکا فوج
کاریز آمده بودند و چون قبل از ورود آن کرده مضدال امرای
عظام خراسان اندازد لم انجامت مطلع گشته رعایا و جماعت
اختامی هر ولایت انداز کیفیت اراد که انجامت فرمود مطلع خسته
و جماعت عزیمت می نمود اموال خود را بمکانا کشیده بودند و حرکت
آن کرده بخند و سینه خیز اثری نکریده بودند و خبر ورود علی بیک
بمشهد مقدس و جمعیت حاکم منصوره بایی اضطراب و قرار
آنها مخافین از جای گرفته مراجعت نمودند و علی بیک
با جمعی از عظام منصوره که در مشهد مقدس قتلای نموده بودند
تا قسسه منزلی کاریز رفته اصفاء خبر مراجعت جامع مروره نموده
باز گردید و چون مامور بود که با سپاه نصرت پناه مشهد مقدس
لا زمان امرای عظام خراسان روانه دیناسنده بجهت دفع مفسد

جماعت فلما قوتیا بوده باشند که اگر حرکتی نمایند بدفع و رفع
 ایشان اشتغال نماید باغیا که متصوره روانه ناسده کرده دید
 بعد از رسیدن خبر جلالت جماعت بی عافیت اوزبک بعضی مقدس
 چون خبر حرکت لشکر هندوستان بجهت تنبیه و تادیب بجا نقلی غا
 و احتیاط و توجع لشکر هندوستان مقرر شد که اله وردی خان
 مصاحب سردار لشکر فغاناثر و قولدار فاسی و امیر شکارباشی
 و بکر بیگی کوه کبیر و انه الکا خراسان شود و ارقام مطاع
 بعد از مخلصان سامعی بد شد که عا که متصوره اوزبک
 در مشهد مقدس حاضر سازند و مختلین استعاره سرعت
 از شرار و برق و باد نموده روانه کردند و چون در ثانی احوال
 ظاهر شد که جلالت اوزبک بی نیل مقصود و مراجعت زوده اند
 بجهت تعایش پناه نصرت پناه مقرر شد که اله وردی خان که
 در الکا بخوار توقیف نموده بود با چپ اسب و در غلامان
 خاصه شریفه و امراء عظام و انه مشهد مقدس شده
 باقی عا که نصرت مآثر را مرخص سازد و تا بیع متوجه درین سال
 شاه وردی سلطان حاکم ذوق بعلت بدستگیری معزول
 و پیر لوداقی خان بر ناک ترکمان که حاکم بندر عباسی استعفا
 نموده بود در عرض تعیین شد و حکومت بندر بابل بیک غلام
 خاصه شریفه قورچی زده تفویض یافت و نظر علیان حاکم و متوجه

در از لاریشاد و در وکیل نیز بعلت سلوک آن بختیار و شکایت رعایا
و تصرف موقوفات سرکاره و غیره بمقتضای مقرر و در محجوب
اموال اسباب در عوض نقایات و تصرفات ضبط شد و منصب
بر ترضی قلیخان قورچی پیشانی بابت نفیض یافتند و در
بخاصه شریفه اختصاص یافته محضین بیک و در محجوب
بوزارت و در از قلیخان بجا شد و در هر بختیار بکارگیری
و در سال پس از آن بختیار گذران نمود و در محجوب بکارگیری
استقامت و در بعضی از ایالت شریفه و در از قلیخان بجا شد و در
استقامت و در بعضی از ایالت شریفه و در از قلیخان بجا شد و در
منسوب و در از قلیخان بجا شد و در از قلیخان بجا شد و در
عوض آید و در از قلیخان بجا شد و در از قلیخان بجا شد و در
نموده و در از قلیخان بجا شد و در از قلیخان بجا شد و در
و در از قلیخان بجا شد و در از قلیخان بجا شد و در
عفتایت شد و در از قلیخان بجا شد و در از قلیخان بجا شد و در
از در قلیخان بجا شد و در از قلیخان بجا شد و در
معین کرد و در از قلیخان بجا شد و در از قلیخان بجا شد و در
کلیبای الکا و در از قلیخان بجا شد و در از قلیخان بجا شد و در
دستانت بنیان و در از قلیخان بجا شد و در از قلیخان بجا شد و در
سنگهای تراشیده صورت انجام یافته بود و در از قلیخان بجا شد و در